

ΠΟΤΕΜΚΙΝ Ι. Ε.

ΚΙΝΟΝΙΟΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ ΤΙΝ
ΙΙΙ ΤΑΚΣΙ ΤΙΣ Ι ΒΑΘΜΙΔΑΣ

Εκδοτικόν «Κομμουνιστής» Ροστόβ-Ντον 1932

10

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

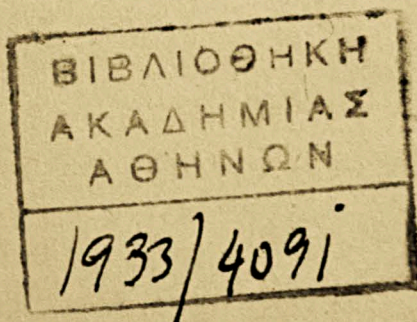
ΝΕΥΤΟΝ

ΠΟΤΕΜΚΙΝ Ι. Ε

ΚΙΝΟΝΙΟΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΙΙ ΤΑΚΣΙ ΤΙΣ Ι ΒΑΘΜ.

Μετάφρασι Κολεχτίβυ τῷ Εκδοτικῷ

Εκδοτικο „Κομμουνιστις“ Ροστοβ-Ντον 1932

ПОТЕМКИН И. Е.

ОБЩЕСТВОВЕДЕНИЕ

Для III группы I степени

Перевод коллектива издательства

ИЗДАТЕЛЬСТВО „КОММУНИСТЫ“ РОСТОВ н/Д 1932 г.

«Ο Λένιν έλεγε, πως δίχος γνώσεις, δίχος σο-
βαρι εκράθισι τις φίσις κε τις κινονίας δεν μπορι να
χτιστι ο κομυνιζμος. Γιαφτο μάθετε, μάθετε, κε
μάθετε.»

(απτιν έκλισι τυ σοματίου τον παλιον μπολσε-
βίκον στις πιονέρυς).

«Να ανατραφι νέα γενεα εργατον, γερον κε
ζούχαρον ικανον να ανιπρόσουν τιν ισχι τις σοβετικισ
χόρας κε με το στίθος-τυς να τιν ιπερασπίσουν απ-
τις απόπιρες τον εχτρον».

(Στάλιν)

ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΣΕΡΥΜΕ ΤΙΝ ΚΙΝΟΝΙΟΛΟΓΙΑ

Στι Σοβετικι Ένωσι χτίζετε ο σοσιαλιζμος.

Για νάνε κανις σινιδιτος κε ενεργητικος σιμέτοχος στο έργο τυ χτισίμα-
τος τυ σοσιαλιζμου, πρέπι να κέρι πολα κε πολα να μάθι. Πρέπι να κέρι,
πό: ζύσαν ι εργάτες κε αγρότες στι Ροσία πριν τιν επανάστασι κάτω απτο
ζιγο τυ τσάρου, τον πομέσικον, τις μπορζζουαζίας κε τις εκκλησίας. Πρέπι να
κέρει για τον αγόνα τον εργαζόμενον ενάντια στις καταπιεστές-τυς, αγόνα που
κάνανε κάτω απτιν καθοδίγισι τυ κόματος τον μπολσεβίκον κε τυ αρχηγό-τυ,
τυ Λένιν. Πρέπι να κέρει πό: νκρέμισαν τον τσάρο, τυς πομέσικους, τιν
μπορζζουαζία κε ίδρισαν τι Δημοκρατία το σοβετιον. Ολα αφτα τα εκσιστορι
ι κινονιολογία.

Ι κινονιολογία εκσιστορι κε διδάσκι, πό: γίνετε τόρα σε μας το χτίσιμο
τυ σοσιαλιζμου. Μας διχνη τον τακσικο αγόνα τυ προλεταριάτου κε τον κολ-
χόζνικον ενάντια στις κυλάκους, στις βρετίτελους κε ε'όλους τυς εχτρος τις σο-
βετικισ εκουσίας. Ι κινονιολογία εκσιστορι, πό: ζυν κε αγωνίζοντε ι εργάτες κε
ι εργαζόμενι αγρότες στις άλλες χόρες, τί βοίθια προφέρουμε εμικ στις προλε-
τάριους όλυ τυ κόσμου, καθος κε κίνι σε μας.

Απτα πρώτα χρόνια τις μάθις-τους πρέπει ι μαθιτές-μας να ίνε έτιμη για τον αποφασιστικο αγόνα ενάντια σ'όλους τυς εχτρυς τυ σοσιαλιστικο χτισίματος κε ενάντια στην πανκόςμια μπουρζουαζία.

Νά τί γράφι γιαφτο το ζίτιμα ο προλεταριακος σιγγραφέας-μας, ο Μακσιμ Γόρκι: „Ι εργατοαγροτικι νεολέα-μας πρέπει να κσέρι τυς κόπυς κε τα κατορθόματα τον πατεράδον-τις, πρέπει να κσέρι λεπτομεριακα το ρόλο τις εργατικις τάκσις κε τυ κομμουνιστικό-τις κόματος στην οργάνοσι τις μεγάλις νίγις τυ προτοπόρου τάγματος τυ προλεταριάτυ όλόν το χορον“.

Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΑΓΟΝΑΣ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ ΚΕ ΑΓΡΟΤΟΝ ΟΣ ΤΟ 1905

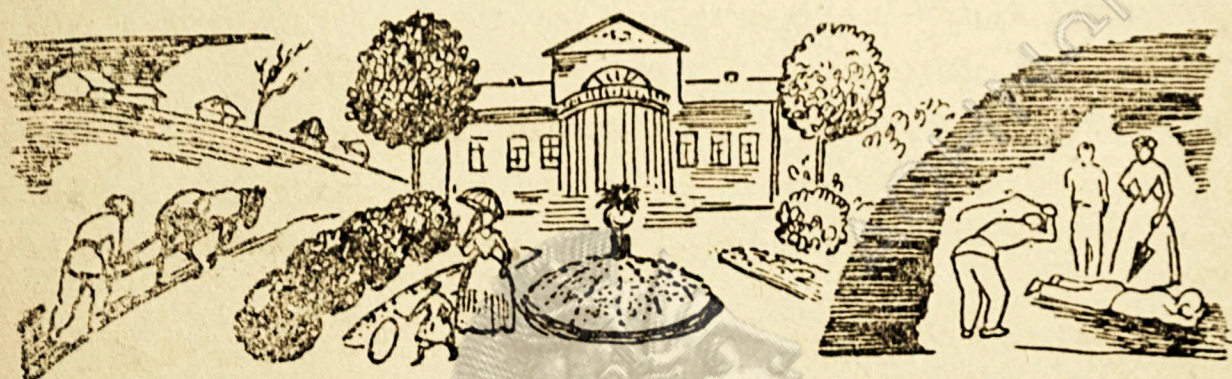
«Τα πεδιά-μας πρέπει να κσέρυν όχε μονάχα το παρελθον τυ ιροικυ αγόνα τις Χόρας το σοβετιον για το σοσιαλιζμο, μα κε το παρελθον τυ μεγάλυ αγόνα για την εκσυζία το σοβετιον, για τι διχτατορία τυ προλεταριάτυ. Τα πεδιά-μας πρέπει να κσέρυν αφτο το παρελθον, οπόταν πάνο στις ράχες τον παπύδον-τυς, τον πατεράδον κε το μανάδον-τυς σφίριζε το καρτσίκι τον πομέσσικον, το μαστίγι τον τσαρικον διμίον, οπόταν χιλιάδες αγωνιστες για το έργο τυ σοσιαλιζμου ανέθεναν στο ικρίομα τις τσαρικις κρεμάλας, οπόταν χιλιάδες απτυς καλίτερυς, απτυς πιο προτοπόρυς ανθρόπυς τις τάκσις-μας πίγεναν βροντόντας τις χεροπέδες στις σιβιριακυς δρόμυς, στο κάτεργο, στην εκσορία.

Πρέπει να τα κσέρυν όλα αφτα, για να θαδίσι πιο θαραλέα κε με περισότερι θεότιτα ι τρίτι γενεά-μας στο δρόμο προς

τιν πλέρια νίχι, προς τον θρίαμβο τον εργαζομένον».

(Ποστισσεβ)

Το δουλοπάριχο δίκαιο στη Ρωσία δεν είχε καμια διαφορά απτι δουλία». (Δένιν)

ΤΟ ΔΥΛΟΠΑΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Οι τελευταία μέρα του ΧΙΧ εόνα στη Ρωσία κρίζατο δουλοπάριχο δίκαιο. Ολοι οι γαιοκτήμονες, τα πλούτια και η εκσυζία στη χώρα ανήκαν στους πομέρσικους. Αφτι ήταν η νιρίαρχη τάξι. Επι κεφαλις τις τάξεις τον πομέρσικον θρίζονταν ο πιο μεγάλος πομέρσικος — ο τσάρος. Η πλιονοπισφία του πλιθιζμου ήταν δουλοπάριχοι αγρότες και δουλοπάριχοι τεχνίτες. Αφτι ήταν η τάξι τον καταπιεζομένον, τον καταδυναστευόμενον. Η αγρότες ήταν ιδιοχτιζία τον πομέρσικον. Όσο πιο πολυς δουλοπάριχος αγρότες είχε ο πομέρσικος, τόσο πιο πλούσιος λογαριάζονταν. Ίσαν τέτοι πομέρσικη, που είχαν από εκατοντάδες χιλιάδες δουλοπάριχος αγρότες, η λιγότερο πλούσι πομέρσικη είχαν απο κάμπο,ες χιλιάδες.

Η γη τον πομέρσικον καλιεργόνταν απτους αγρότες. Ολάκερο χρόνο ήταν υποχρεομένοσ ο αγρότης να δουλέδι για τον αφέντη μαζί μολι-τυ τιν οικογένια. Οργονε τι γη, έσπερνε τα σιτιρα, τα θέριζε, τα κυβαλύζε στην αγορα. Αφτι η δουλια για τον πομέρσικο-αφέντη (πάριν) ονομάζονταν πάρσσινα. Ο αγρότης δούλεβε για τον αφέντη 5-6 μέρες τι βδομάδα απια χαράματα ος το βαθι σκοτάδι.

Τα σιτιρα που σπέρνανε η αγρότες σε μικρα κοματάκια ακατάλιλις γις σάπιζαν κάτω απτι βροχι, επιδι η δουλια για τον αφέντη αφερούσε όλο τον εργατικό κερρο τον αγροτον. Τα σιτιρά-τυ, που τα μισα χάθικαν πια, τα μάζεβε ο αγρότης τι νίχτα είτε στις γιορτες.

Σιδερόδρομοι τότε δεν υπήρχαν. Η αγρότες κυβαλύσαν σε απόστασι εκατοντάδον θερστιον με τα ψοροάλογά-τους το σιτάρι τον πομέρσικον στη Μόσχα και στις άλλες πολιτίες.

Εκσον τι δουλια που έκανιν ι αγρότες στα χοράφια, σιχνα ο πομέσσικος έπερνε μερικυς αγρότες-τυ για να τονε δουλέβουν στο σπίτι ι τέτι δουλοπάρικι ονομάζονταν τβοροβιε. Ι τβοροβιε δούλεβαν στο σπίτι τυ αφέντι: μαρανκι, μαγέρι, ιπιρέτες. Ι πομέσσικι ίχαν ανάμεσα στις τβοροβιε διαφόνον ιδον τεχνίτες.

Ο δουλοπάρικος τεχνίτις έραβε με το χέρι ρύχα, παπύτσια, έκανε σκέβι, διάφορα χιροτεχνίματα απο λινάρι, κανάδι, κσίλο κ.τ.λ. Ολα αφα τάπερνε ο πομέσσικος. Ο δουλοπάρικος αγρότις-πσαρας έπιανε πσάρια, ο δουλοπάρικος αγρότις-κινίγος σκότονε ι έπιανε αγρίμια, κε όλα αφα πίγεταν στυν πομέσσικο.

Ι πομέσσικι πλύτεταν, επιδι ι αγρότες τυς δούλεβαν δουρεαν. Ι πομέσσικι σιντιρούσαν για τιν εφχαρίστισί-τυς δουλοπάρικυς μουσικυς, ιθοπιυς, κ: λιτέχνε. Τυς δουλοπάρικυς αγρότες άλαζαν με σκιλια, στα χαρτια πέζανε κε χάνανε ιτε κέρδιζαν δουλοπάρικυς, τυς εκσόριζαν στη Σιβιρία, στα κάτεργα, τυς δινανε στρατιότες.

Ι πομέσσικι τον αλονον επαρχιον στέλνανε τυς αγρότες-τυς να δουλέψουν κοντα στις πομέσσικυς τον μαδροχοματικον επαρχιον κε στην πλιτια. Ι τέτι δουλοπάρικι αγρότες πλερόνανε στις πομέσσικυς οπροκ κε ονομάζονταν οπρότζνε αγρότες.

Τα οπροκ φτάνανε σε τέτιες διάστασης, πυ σιχνα ι πομέσσικι πέρνανε απτον αγρότι όχι μόνο όλα τα μεροκάματά-τυ, μα κε τάλογό-τυ.

Ι πιο θαρια κατανανκαστικι δουλια για τον αγρότι ήταν ι δουλια στη δουλοπάρικι φάμπρικα. Σιχνα ι φάμπρικες φάνονταν μακρια απτα χίματα τον πομέσσικον, κάποτε σε απόστασι εκατοντάδον βερστιον.

Ι πομέσσικι στέλνανε σ'αφτες τις φάμπρικες ολάκερα χερια αγριτόν-τυς.

Ι δουλια στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια γίνονταν τις περισότερες φορες όχι με μιχανες, μα με το χέρι. Ι όρι τις δουλιας ίσαν πολι βαρις, ι εργατικι μέρα διαρκύσε 16-18 όρες το μερόνιχτο. Ιδιέτερα βαρια ήταν ι δουλια στα εργοστάσια τυ Υραλ.

Εκσον τυς πομέσσικυς ίχαν φάμπρικες κε ι έμπορι. Αφτι ίχαν πρόμισλα αλατιω, εργοστάσια κ.τ.λ. Σ'αφα τα εργοστάσια δούλεβαν εκίνι ι δουλοπάρικι, πυ φέδγανε απτυς πομέσσικυς („φιγάδες“). Ι αγρότες καταγράφονταν στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια τον εμπόρον όπος κε στον πομέσσικο, κε τυς καταπίεζαν έτσι, οπος κε τυς δουλοπάρικυς αγρότες.

Κ' έτσι το δουλοπάρικο δίκεο διακρίνονταν απτι δουλία μόνο σε τύτο, ότι ο αγρότις ίχε το μίζερο, μικρο νικοιριό-τυ μα ο πομέσσικος μπορύσε, όπος τυ κατέβενε, να κυμαντάρι αυ το νικοιριο. Γιαφτο ο Λένιν έγραφε, πως το δουλοπάρικο δίκεο δεν ίχε καμια διαφορα απτι δουλία.

ΠΟΣ ΖΥΣΑΝ Ι ΤΣΙΦΛΙΚΑΔΕΣ

Σ'όλα τα γίρο ίσυνα
μόνος εσι, σαν ήλιος.
Δικά-συ — τα χορια ίσανε,
τα δάσι τα τρεμάμενα,
Δικά-συ — όλα γίρο!

Περνας απτα χαμόςπιτα —
ι χορικι στα πόδια-συ
μικρι, μεγάλι πέφτυνε·
περνας απο τις έπαβλες,
πυ μες στα δάσι ίσανε —
τα δέντρα τα χιλιόχρονα
κι αφτα ιε προσκιναν.

Περνας απτα χοράφια —
όλος ο κάμπος στρόνετε
μπροστά-συ με τα στάχια-τυ,
τα όριμα, τα μεστα:
τα μάτια-συ χαιδέδونه
τυ κάμπυ ι ομορφιες!..

Τα σπίτια με θερμοκίπια,
με σινικα περίπτερα,
κε με πάρχα ενκλέζικα·
στο καθένα το φλάμπυρο
πέζι, νέδι φιλόφρονα,
φιλοκσενία ρύσικι,
ιπόσχετε κε χαιδία.

ΣΤΙΝ ΠΑΡΣΣΙΝΑ

Στιν άκρι τυ χοριω ος σαράντα θεριστες θερίζαν σε αρκετα μεγάλο κίχλο.

— Πιο καθαρα θερίστε! Πιο καθαρα! Να μι μίνυν ότε μισοθέριστα, ότε
αθέριστα μέρι! Για κάθε κοματάκι πυ θα μίνι αθέριστα ο φτέχτις θα φάι μια
στι ράχι, κσεφονίζι ο πομέσσικος.

Κάθετε, φυμέρνι τιν κοντι πίπα-τυ, κε κιτα μακρια μπρο,τα. Τίποτε
εν τυ διαφέβγι. Νά ο Μιτρόσσκας κε ο Λυκάσσκας κυναν άδια τιν κερεντι.

Πίδα πάνο ο νικοκίρις, τρέχι.

Νεκράσοφ.

Ο φραντζέζος στον ίπνο-τυ
δεν μπιρι να ονιρέβετε
τες γιορτες, όπυ ίχαμε,
μέρες-μίνες ολάκερος
εμια εδο.

Τα πιστά-μας νόστιμα,
δικά-μας τα τραγύδια
κ' ιθοπιι:

Κ' ι ιπιρέτες μί ροτας, —
είνταγμα εν' ολάκερο.
Διο πσομάδες, εκς μάγιρος,
χαλκιάδες, ταπετζαριδες,
παραπάνο απο ίκοςι
βαστύσα κινιγυς!...

Γεράκι ο χρόνος πέταγε
κε λέφτερα ανάπνεαν α
τα στιθια τυ γεοχτίμον
λέφτερα κε λαφρα.

Υτε μια αντίφασι:
Σιχόραγα — όπιον ίθελα,
τιμόραγα — όπιον ίθελα,
ι θέλισι-μυ — νόμος.

Κι αστινομία ίτανε
για μένα — ι γροθιά-μυ.

Μ. Σαλτικοβ-Σσετριν.

Για το πρώτο φτέξιμο — πέντε καμτσικιες, για το δεύτερο δέκα, για το τρίτο δεκαπέντε, και για το τέταρτο ύπε δικέομα έχις να μετρίσις πόσεσ καμτσικιες θα κατεβουν.

Αχύοντε κζεφονιτα, και ίστερα απο ένα λεφτο όλα ταχτοπιόντε. Κσανα κάθετε ο νικοκίρις πάνο ζένα σορο θεριζμένον ζιτιρον, φυμέρνι και παρακολουθα τι δουλια.

I ΚΙΡΙΑΡΧΙΑ ΤΟΝ ΠΟΜΕΣΣΙΚΟΝ ΤΙΣ ΔΥΔΟΠΑΡΙΚΙΣ ΕΠΟΧΙΣ

Ο αγρότις δεν τολμύζε να κάνι ύπε ένα θίμα δίχοσ τι θέλιςι τυ αφέντι. Ο αφέντις ίχε το δικέομα να πουλίςι το δυλοπάριχο, να τον πεθένι στο κσίλο μέσα στο αχύρι, να τον αλάκσι με κσιλι ίτε άλογο ράτσασ, να τον δόσι στρατιότι για όλι-τυ τι ζοι, να τον εκσορίςι στι Σιβιρία, να το ζαπίςι στι φιλακι.

Το κσιλοκόπιμα τυ αγρότι ίταν τέτιο κσιθιζμένο πράμα, όποσ να χτιπα κανένασ με καμτσικι τάλογο, για να πάι γριγορότερα. Μα το καμτσικι με το οπίο χτιπόσαν το δυλοπάριχο δεν έμιαζε με κίνο πυ κρισιμοπιον για τάλογα, αφτο ίταν βαρι πλεχτο καμτσικι, πυ στιν άκρι ίταν πλεκμένο με ζιδερένιο ζίρμα.

Το τέτιο καμτσικι όχι μονάχα έσκίζε το πετσι, μα έσπανε και τα κόκαλα. Τα θασανιστίρια τυ δυλοπάριχο γίνονταν σε παρυσία όλον, για να ενσπίρυν φόβο σ'όλι τι μάζα τον αγροτον.

Ι ακσία το δυλοπάριχον αγροτον ίταν χαμιλότερι το ζόον. Λογοχάριν για δυλοπάριχο άντρα πλέροναν πάνο-κάτο 100 ρύβλια, ενο για καλο κινιγετιχο κσιλι πλέροναν 300 ρύβλια. Το δυλοπάριχο κορίτσι εκτιμόνταν απο 3 οσ 30 ρύβλια, για το πεδι πλέροναν σιχνα μονάχα 10 καπίκια.

Ι αγρότεσ δεν ίχαν σε πιόνα να παραπονεθουν. Ο τζάροσ Νικόλαοσ Ι έβγαλε διαταγι. «Για παράπονα ενάντια στον πομέσικο να δοθουν στο δυλοπάριχο 50 καμτσικιες» „Θέλο — κσιλοκοπε, θέλο — χαρίζο“ νά ο νόμοσ με τον οπίο κιβερνύσαν ι πομέσικι τυσ αγρότεσ.

Ι πομέσικι με επι κεφαλις τον τζάρο, ίχανε στρατο, αστινομία και εκκισια.

Ο τζάροσ ίταν ο πιο πλύσιος π μέσικοσ στι χόρα. Στον τζάρο ανίκε τεράστια ποσότιτα τισ καλύτερις γις: στιν κεντρικι Ροσία, στι Σιβιρία, στι Μεσέα Ασία και στιν Απόμακρι Ανατολι. Ο τζάροσ κιβερνύσε τι χόρα σε πλέρια κσιφονία με τυσ πομέσικυσ.

Ο τζάροσ και ι πομέσικι μπορύσαν να κιαρχουν έτσι, γιατι κσιρίζονταν στιν ένοπλι δίναμι. Σ'όλο το στρατο και το στόλο αρχιγι ίσαν ι τβοριάνι-πομέσικι. Ο τζάροσ και ι πομέσικι διμιουργύσαν ιδιέτερα έμπιστα κστρατιοτικα τάγματα για να καταβάλουν τισ αγροτικεσ εκσέγερσεσ.

Ταφτόχρονα με το στρατο ι εκκισία και ο κλίροσ ίσαν ιπιρέτεσ τυ τζάρου και τον πομέσικον.

Τα μοναστήρια ἔχαν χιλιάδες δουλοπάριχους αγρότες, κι αφτα επίσης καταπίεζαν κε λίστεβαν τος αγρότες. Τα μοναστήρια ἔχαν μεγάλα τσιφλίκια, λιβά-

δια, πλύσια θοσκοτόπια, δάσι. Ἐκσον αφτο μερικα μοναστήρια ἔχαν στα χέρια-
τους πρόμισλα αλατω κε ψαριον. Γιαφτο σιχνα ι αγρότες πυ εκσεγίρονταν
κσόφλιζαν τος λογαριαζμός-τος τόσο με τος πομές,ιους, όσο κε με τα μιναστήρια.

ΤΟ ΠΕΧΝΙΔΑΚΙ

Μάρκο-Βοτζοκ.

Ακσαφνα βρέθικα σε πλύσιο σπίτι, παντυ γίρο μετάκι κε βελύδο, τίχι
ζογραφιζμένοι, καρφια μαλαματοκαπνιζμένα. Στέκομε στι μέσι τις κάμαρας σιν-
κρατόντας τιν αναπνοί-μου, κε μπροστά-μου κάθετε σε πολιδρόνα νεαρα κίρια,
κομπσι, καλοφορεμένοι, λυσαριζμένοι. Κάθονταν κε κιτόντας-με γελύζε. Μια μι-
κρι δεσπινίδα, κόκινι, με ζγυρα μαλια, στριφογιρνύζε στιν κάμαρα, κε γελόντας
ολοένα με τσιμπύζε με το άσπρο δαχτιλάκι-τις — όπος τυ χοριυ τα πεδια
πιράζυν τις καλιακούδες.

Όπος μ'αρπάκστνε απτι μέσι τυ δρόμου κε με θάλανε στι μέσι τις κά-
μαρας μπροστα στιν κίρια, έτσι κε στέκομε ακίνιτι μ'ολάνιχτα μάτια: έσφινκσε
ι καρδιά-μου απτο φόδο. Λίγο-λίγο ίρθα στον εαφτό-μου, άρχισα νι κλέο κε
να ζιτο μάνα-μου. Ι κίρια κυδύνισε με ασιμένιο κυδυνάκι, κε μπίκε ένας
μυστακαλις άντρας.

— Φέρτινα σπίτι-τις — τυ λεί ι κίρια κε με δίχνι με το δάχτιλο. Μι
δεσπινίδα άρχισε νι κσεφονίζι κε να χτιπα το πάτομα με τα ποδαράκια τις.

Ι κίρια άρχισε να τιν παριγορι, να τι φιλι — μα ι δεσπινίδα χιρότερα...
Μπίκε τρεχάτος απο μια άλι κάμαρα ένις κίριος. . . .

— Τί τρέχει;

Διάταξαν το μυστακαλι: „Πίγενε“.

Εμένα δε μάφισαν να πάω στο σπίτι. Μυ δόσανε ένα κομάτι ζάχαρι κε με πρόσταξαν: «Μιν κλες».

Ιστερότερα, όταν μεγάλωσα, έμαθα απιους ανθρώπους, πός γένικε όλι αφτι ι ιπόθεσι.

Μια μέρα περπατόντας στο δρόμο ι δεσπινίδα με ίδει: τις άρεσα.

— Δόσε-μυ αφτο το κορίτσι, χάρισε-μυ αφτο το κορίτσι — λεί στιν κιρία.

Ι κιρία άρχικε να τι μεταπιθι, ναλάκσι γνόμι.

— Τί συ χριάζετε μια τέτια μόντσα!

Μα ι δεσπινίδα δε θέλι νάχούσι τίποτα.

— Δόσε-μυ το κορίτσι!

Κι άρχικε τα κλάματα. Ετσι κε διάταξαν να με φέρυν στιν κάμαρα. Μέφεραν, κε δε μ'άφισανε πια. Ι κιριυ επιμάζονταν να πάνε τιν άλι μέρα σε μια άλι έπαβλι.

— Θέλο να πάρο μαζί μυ το κορίτσι! — κσεφονίζι ι δεσπινίδα.

Δοκίμασαν να τιν μεταπίσουν, μα το κάκυ χάνανε τα λόγια-τους. Ι δεσπινίδα κσανα άρχικε τα κλάματα κε τα κσεφονιτα. Τις χαιδεψαν το κεφαλάκι κε πρόσταξαν να με επιμάσουν για το δρόμο.

Ιρθε τυς θρίκε ι μάνα-μυ κε με δάκρια στα μάτια τυς παρακαλούσε:

— Δόστε-μυ πίσο το κορίτσι-μυ!

— Θα συ τιν έδινα πίσο, μα δεν τιν αφινη ι δεσπινίδα, πολι τις άρεσε το κορίτσι-συ, — λεί τις μάνας-μυ ι κιρία. Μιν κλες: γρίγορα θα τιν βαρεθι ι δεσπινίδα. Τα πεδια γρίγορα βαρένυντε — τότε αμέος θα συ στίλυμε το κορίτσι-συ.

Βγίκε ι κλιδύχος Αρίνα Ιβάνοβνα κε έδιωκε τι μάνα μυ. Ι μάνα-μυ έφιγε φυχκίζμενι. Τιν άλι μέρα, ίρθε ι μάνα-μυ να με αποχερετίσι, μα δεν τιν άφισαν.

— Καλίτερα θα κάνις να μι φανεροθις: θα ερεθίσις πιο πολι το κορίτσι κε θα γίνις ετία να κλάπσι το κοριτσακι, κε θα κάνις να θιμόσουν τ'αφεντιχα. Κε τότε θάνε χιρότερο για το κορίτσι-συ.

Κίτακσε ι μάνα-μυ πως δεν οφελυν τα παρακάλια, έφιγε. Μονάχα σαν θγίκαμε απτο χοριο, κρίφτικε σ'ένα χοράφι, ανάμεσα στα κανάβια, κε με κίταζε απο μακρια.

Δεν καλοθιμάμε το δρόμο πυ περάσαμε. Πίγενα με τιν κλιδύχο Αρίνα Ιβάοβνα σε άλο αμάκσι, πίσο απτιν καρέτα τον αφεντικον.

Ι Αρίνα Ιβάνοβνα ήταν κακια κε για το παραμικρο με μάλονε. Με χτιπόζε, γιατι εκλεα, δεν μ'επέτρεπε να κιτάκσο έίσο απταμάκσι κε όλο με διάταζε να κιμόμε. Αμα αντίκριζα τα μάβρα μάτια-τις, κι άκυα τι φονάρα-τις, έτρεμα σίνχορμι, φοβύμωνα, στενοχορούμωνα. Κοντα σ'αφτο με εκζάντλιζε το

τεζεστο χαλοκέρι κε αρόστιζα. Κάποτε ι δεσπινίδα πιδύσε κάτο απτιν ιαρέτα, έτρεχε στο αμάξι πυ καθόμυνα κε κσεφονύσε:

— Σίχο, σίχο γρίγορα, στεναχορέβουμε δίχως εσένα!

Κάποτε ίρχονταν κε ι κιρία.

— Τί κάνι ι Ιγρύσσετζκα, Αρίνα Ιβάνοβνα.

Εμένα με ονόμαζαν Γρύσσα. Ι κιρία ρότιζε τι μάνα-μου:

— Πός ονεμάζουν το χορίτσι-συ;

— Γρύσσετζκα, — τις απάντιζε ι μάνα-μου.

— Γρύσσετζκο, Γρύσσετζκα, — επαναλάβενε ι κιρία, — ας ίνε καλύτερα

Ιγρύσσετζκα (πεχνιιάκι).

Γέλασαν τ'αφεντικα, τως άρεσε αφο το παρατσύκλι. Απτα τότε με ονόμαζαν Ιγρύσσετζκα.

ΣΤΙ ΔΥΔΟΠΑΡΙΚΙ ΦΑΜΠΡΙΚΑ

Σιροετζκόφσκι

Ι αβλι τις μεγάλις φάμπρικας πασμα ίταν στενόχορι κε λ'ρι. Καταμίκος τις αβλις εχτίνονταν τα μακρυλα κε χαμιλα πέτρινα παραρτίματα με τα μικρότσικα παραθιράκια-τους.

Τόνα κοντα στάλο ίσαν κσίλινα, κακοφτιαζμένα σαράγια.

Νορις το προι, στα κσιμερόματα, ζοντάνεβε ι φάμπρικα. Ανίγονταν αβλόπορτα Απτο δρόμο πίσο απτιν αβλόπορτα, απτις απόμακρες άκρες τις αβλις, όπου ίσαν ι καζάρμες τις φάμπρικας, ίρχονταν στι δουλια ι τεχνίτες με λερα κε σκιζμένα καφτάνια.

Ι εργάτες σκορπιζονταν ο καθένας στο μέρος πυ δύλεθε κι άρχιζαν στι δουλια.

Στενόχορα, τόνα κοντα στάλο, ίσαν θαλμένα τα τεζιάκια. Πολι λίγο φος έπεφτε απτα μικρότσικα παραθιράκια, κ' ι ανιφαντάδες δεν μπορούσαν να δλέπουν στι δουλια πυ κάνανε.

Ασκιμα προχορούσε ι δουλια.

Πορα τι θέλισι-τους μαζόχτικαν ι εργάτες στι φάμπρικα. Τως κατέγραψαν στι φάμπρικα κε ιστερότερα μαζι με τι φάμπρικα τως δόσανε σε μια ετερία εμπόρον, κε τόρα όλι-τους τι ζοι, ός πυ να πεθάνουν, ίνε ιποχρεομένε να ζουν κε να δυλέθουν στι φάμπρικα.

Όταν δεν μπορούσε πια να ιποφέρνι ο εργάτις, έφεβγε. Μα μακρια να πάι δεν μπορούσε: γρίγορα το θρίσκανε κε το στέλγανε πίσο στι φάμπρικα. Εχι τον περίμενε ιμορία. Μαζέβανε στιν αβλι τις φάμπρικας όλυς τως εργάτες κε ιδιγύσαν το φιγάδα. Ι φίλακες βγάζανε με μιας απο πάνο-τυ τα καφτάνι, κε με κοντες μανχύρες το δέρνανε στι ράχι όσπυ να τρέχουν έματα. Ετσι τιμορούσαν το φιγάδα για να ενσπίρουν φόβο σ' όλυς τως εργάτες κε να με

τολμίζουν κι αφτι να κσανακάνουν το ίδιο: ίστερα απτιν τιμορία ζέρνανε τον κα-
ταματομένο εργάτι στι φιλακι. . .

ΕΡΟΤΙΣΕΣ

1. Πός ζύσαν ι πομέσσικι κε πός ζύσαν ι δουλοπάρικι αγρότες;
2. Τί ήταν ι πάρσσινι;
3. Πός ακόμα, εκσον τυς πομέσσικυσ, ίχε γις κε αγρότες;

ΓΙΜΝΑΖΜΑΤΑ.

1. Οργανόστε εκδρομι σε πρόιν έπαβλι πομέσσικιν. Ιστερα απτιν εκδρο-
μι γράψτε, πός ζύσε ο πομέσσικος (περιγράψτε το στίτι-τυ, τιν απιστανοφ-
κα, τιν αβλι, τα δομάτιζ τις ιπερεςία;, τον κίπο). Ανάλογα με τιν τοποθεσία
κε το φιάσιμο το δοματίον σινκρίνατε τι ζοι τον πομέσσικιν κε το δουλοπάρι-
κον.

Μάθετε πόςα χτίματα πομέσσικιν ίσαν στο ραγιόνι-σας. Πόσι γις ανίκε
στους πομέσσικυσ; Πόσι γις ανίκε στις εκκλησιες κε στα μοναστήρια; Πόσι γις ανί-
κε στις αγρότες;

Μάθετε, πός χρσιμοποιόντε τóra τα πρόιν χτίματα τον πομέσσικιν; Με
τι βοίθια τυ δασκάλυ επεκτεργαστίτε στιν παράδοσι το ιλικο πω μαζόκσατε.

Ι ΚΑΤΑΠΙΕΣΙ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΤΙΤΟΝ.

Ι πομέσσικι κε ο τσάρος καταπίεζαν κε λίστεβαν όχι μονάχα τυς δουλο-
πάρικυσ αγρότες. Αφτι λίστεβαν κε τις πολιεκατομίριες μάζες τον άλλον λαον,
πυ κατικύσαν τι Ροσία: τυς παρσσίκυσ, τυς καλμίκυσ, τυς τζυβάσσυς, τι μορ-
τθα, τυς μπελωρόσυς, τυς πολονυς, τυς υκρανυς κ.τ.λ Ολι αφτι ι λαι κατα-
χτίθικαν απτι Ροσία. Ο τσάρος κε ι πομέσσικι λίστεβαν κε κατέστρεφαν αφτυς
τυς λαυς. Ιδιέτερα ιπόφερναν ι μορτθα, ι τζυβάσσι κ' ι παρσσίρι.

Ο δρόμος σινκινονίας νερυ με το Βόλγα ένουε τι Ροσία με τιν Περσία
κε τι Μεσέα Ασία. Με φοτια κε σίδερο ανίγανε ο τσάρος κ' ι πομέσσικι αφτον
τον εμπορικο δρόμο. Πίσο απτον τσάρο πίγεναν ι έμπορι, πυ θισάβριζαν όχι
λιγότερο. Ι πομέσσικι, ο τσάρος κ' ι έμπορι λίστεβαν τυς τζυβάσσυς κε τι
μορτθα, πυ ζύσαν στις πιγες τυ Βόλγα. Τυς εχτόπισαν απ' όλυς τυς ποτα-
μυς απτα πλύσια λιθάδα. Τυς απχγόρεψαν να εμπορέθοντε όχι μονάχα στις
πολιτίες, μα κε στα χωρια. Τυς απογόρεψαν να ζυν στις πολιτίες. Τυς διό-
κσανε απτα παλια κατιμμένα μέρι-τυς, τυς βάλανε αφόριτυς φόρυς κε τυς
μετέτρεψαν σε δουλοπάρικυς.

Ο ΑΓΟΝΑΣ ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΟΝ ΓΙΑ ΤΙΝ ΑΠΕΛΕΦΤΕΡΟΣΙ ΑΠΤΙ ΣΚΛΑΒΙΑ

Αφόριτι καταντύσε ι ζοι το δουλοπάρικον αγροτον. Δεν ίχαν πια δίναμι
να σιμφλιθουν με τέτια ζοι. Ιδιέ ερτι βαρια ήταν ι ζοι τον εργοστασιακον

γροτον. Πιο πάλι εργοστασιακι αγρότες ίσαν στο Υραλ. Ι νικοχιρει τον εργο-
στασιον πλέριναν τυς εργάτες μιδαμινι πλερομι. Ι εργοστασιακες αρχες κσεζύ-
ιζαν απτυς δουλοπάριкуς αγρότες το τελεφτέο ζυμι.

Ο εργοστασιακος αγρότις δύλεβε κιριολεχτικα παραπάνο απτι δίναμί τυ,
πο 16 18 όρες το μερόνιχτο. Απο απόστασι εκατοντάδον βερστιον τυς διόχ-
ανε στο εργοστάσιο: σιχνα καταγράφανε τον αγρότι όχι στο κοντινο εργοστά-
ιο, μα σε μακρικο, πυ βρίσκονταν σε απόστασι 600-700 βερστιον. Εικον
ιν εργοστασιακι δουλια, ανάνκαζαν τον αγρότι να θερίζι τα λιβάδια τυ αφέν-
να μαζέβι τα σιτιρα.

Ι καταπίεσες τον εργοστασιακον αρχον προκαλύσαν ανάμεσα στην εργο-
στασιακι αγροτια παντοτινες ταραχες.

Απτι 1760 ος τα 1764 ανάμεσα τυς οριχιο-εργοστασιακους αγρότες
έσπασαν ένα στρο ταραχες.

Ι αρχες τις καθισίχαζαν με θιριόδικι σκληρότητα. Σκότοναν τυς αγρότες,
ος στέλνανε σε ισθια κάτεργα, ίτε αντικαταστύσαν τα κάτεργα, με ισθια
ιτανανκαστικι δουλια στο εργοστάσιο.

Ι φιγες εγίνονταν ολοένα κε πιο σιχνες. Φέβγανε στι στέπι κε στο
τον. Ι τιμορίες πυ επεβάλονταν για τι φιγι, δεν μπορούσαν να σινκρατίσουν τυς
ιτατιρανιμένους αγρότες.

Ι εκσέγερσες κσέςπαναν ολοένα κε πιο σιχνα. «Απτις αρχες δε μπορις
δρς το δίκιο, πρέπει μόνος-συ να τα καταφέρις» λέγανε ι αγρότες.

Στιν αρχι ι αγρότες αγωνίζονταν ενάντια στις πομέσσιкуς ένας-ένας,
δρπια. Μια εδο, μια εκι, σκοτόνανε πομέσσιкуς, κέανε τις έπαβλέσ-τυς.

Στο τέλος ι εκσέγερσες φτάσανε σε τέτιες διάστασες, πυ ι λόνχες κε
βόλια με δυσκολία τις σινκρατούσαν.

Ι γενικι διαρήςκια κσέςπασε με τιν τεράστια εκσέγερσι τυ Πυγατζεφ.

ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ζαμοισκι

Στιν κομόνα τυ χοριού-μας ανάμεσα στις άλυσ κομυνάρους ζι ένας γέ-
πολι γέρος παπυς. Μα ακόμα βαστίετε.

Μια φορα σκάβαμε μαζί-τυ λάχο στον κίπο. Σκάψαμε πια το λάχο, κε
παπυς κοθάριζε τον πάτο τυ λάχου. Μα άκσαφνα σταμάτιζε, πέτακε το
άρι κε άρχισε να βγάζι κάτι-τι απτο χόμα. Χίθικαν τύβλα, αζβέστι,
βουνο.

— Κίτα πό χόθικε — πσιθίριζε παράκσενα ο παπυς.

— Τί ίνε αφτό, παπυ;

— Περίμενε τόρα θα δις.

Βγήκε απτο λάχο. Βλέπο στο χέρι-τυ καμτσίκι πλεχμένο στιν άκρι με
ρένιο σίρμα.

Βράδιαζε πια. Ανάψαμε φωτιά και σκιματίσαμε κίχλο γύρο απτον παπυ. Πολιν κερο ριοπύζε· μα στο τέλος γιόμιζε τιν πίπα-τυ και μίλιζε:

«Πολις, πάρα πολις κερως πέρασε απτα τότε, πυ 'δεν το καλοθιμάμε. Ίμωνα τότε ικοσιενος χρονο. Σ'αφτο το χτίμα ζύζε ένας πρίνκιπας. Σκληρος άνθρωπος ήταν. Καταπίεζε σκληρα τος δουλοπάρικους. Τυ: έβγαζε τιν πσιχι. Βρισκόμασταν στην εκσυζία-τυ και μας έκανε ότι ήθελε. Πολυς ανθρόπυς σακά-τεπε, ακροτιρίαζε, έδιρε, κσαπολύζε τα σκιλια πάνω-τυς. Πολι φίγανε στα δάσι.

Δυλέβαμε γιαφτον έκσι μέρες τι βδομάδα.

Με το δικό-μας το πσομι, πυ το ποτίζαμε με το έμα και τον ιδρότα-μας, έκανε γλέντια, μεθίγια. Ετσι ζύσαν όλι ι πομέσσικι: ι γις ήταν στα χέ-φια-τυς, μα τι δούλεθαν ι δουλοπάρικι αγρότες.

Τις τιμορίες όλες τις έκανε ο πυργμιστρ. Εσις τόρα ύε ακύσατε τέ ια λέκσι — αφτος ήταν ο κηριότερος ιπιρέτις τυ αφεντικυ.

Το χινόπορο ήρθε διάταγμα να στίλυν στρατιότες στον τσάρο.

Στο θέλιμα τυ αφεντικυ ήταν να δόσι τος δουλοπάρικύς-τυ στρατιότες. Και τότε ι στρατιοτικι ιπιρεσία ήταν για όλι τι ζοι. Πόσυς ανθρόπυς σακάτεθαν εστι στρατιοτικι ιπιρεσία! Τος στρατιότες προβόδιζαν όπος και τος πεθαμένυς.

Φόνακσε ο πρίνκιπας τον πυργμιστρ.

— Πιόνα να στίλωμε στο στρατο;

Κι ο πυργμιστρ δε με ήθελε: ήμυ α θηρετος, και έλεγα πάντα στα μά-τια τιν καρτερι αλίθια.

Ιπέδικσε το λιπον τι δικί-μας ικογένια, και ήπε για μένα στον πρίνκιπα.

— Πρέπι ναρχίζουμε απτο Σεργόνκιν.

Ηρθανε να με πάρυν: όλι ι ικογένια κσέςπασε στα κλάματα.

— Τί να γένι, τος λέγο εγο, μια κ'έπε: ε ο κλίρο; εε μένα θα πάγο να ιπιρετίσο.

Πίγα εγο, ήρθαν και άλι. Ι άλι τρέμυνε, μα γο σαν να μι ήταν τίποτε.

Ο πρίνκιπας κίτακσε ολυς, πρόστακσε να κάνυμε στροφι. Ιστερότερα ές τιλε ολυς τος άλυς σπιτι, και άριζε μονάχα εμένα. Τότε δίλιασα λίγο.

— Εσι ίσε ο Πέτρος Σεργόνκιν;

— Εγο ήμε, και τον εχερέτιζα με βαθια ιπόκλησι.

Σιόπιζε. Με κίτακσε στα μάτια.

— Τί λόγια λες στο χοριο; Ε!

— Οτι λεί όλος ο κόσμος, απαντο.

— Και για μένα τί διαδίνις;

Τί σινέβικε παρακάτο, δε διμάμε. Ενιοσα να μυ και το μάγυλο Επεσα. Σαν ανάμεσα απο ομίχλι βλέπο τον μπυργμιστρ να χαχανίζει, βλέπο να μαζόνετε κόσμος Πίδισα πάνω, ίδα γίρο-μυ μαζεμένο κόσμυ και κσε φόνισα:

— Αδελφια, για τί;

Όλος ο κόσμος τρόμαξε, αναστέναξε. Κι ο πρίγκιπας στέκετε μπροστά-μου, όλος φωτιά. Στέχο κε γο Ο πρίγκιπας ίνε γερός, μα εγώ πιο γερός 'απο κίνον.

— Πάρτε-τον! — κιεφόνισε ο πρίγκιπας.

Μα στο χοριο όλι πια μάθανε το τί έτρεκξε. Αρχισε να φέβγι ο κόσμος απο κι. Όταν αρχίσανε να με δένουν, έτρεκσαν ι μάνα κε τ' αδέλφια-μου. Μάνα-μου έπεσε στα γόνατα τυ πρίγκιπα, τον παρακαλι. Όλι ι ζινκενί-μας έβεσανε στα πόδια-τυ. Μα κίνος λιζιάζι πιο πολι. Βλέπο το καταραμένο το καμτζίκι να κατεβένι στις ράχες το ζινκενό-μου Ι μάνα-μου ίταν ισχνι, δίνати. Σιχόθικε πάνο τρέχι, στενάζι

Δεν έχανα πια ιπομονι, τεντόθικα με ό ες δίναμες ίχα. Κοπίκανε όλα τα κινιά-μου Ο πρίγκιπας πίδικξε κοντά-μου κε ίθελε να με χτιπίσι στο κεφάλι με το χερύλι τυ καμτζικιου. Ακσαφνα βλέπο τινάχτικε πάνο ι μάνα-μου έ όρμιζε πάνο στον πρίγκιπα Όλος ο κόσμος ίχε αγναχτίσι κε ρίχτικαν στον πρίγκιπα κε στις λακέδες-τυ, τυς δέσανε κε τυς έσιράν ός το ποτάμι. Εχι κε ίρθε το τέλος όλον τυς »

Ο παπυς σταμάτισε, αναστέναξε.

„Ίρθε στρατός. Αρχισε άγρια εκδίησι, χίθικε ποτάμι το έμα. Κεξεσικό-χαν κε άλα χορια. Κρίβονταν στα δάσι. Τι νίχτα κάνανε επίθεσι πάνο στα τρατέματα κε κσανα κρίβονταν στα δάσι.

Ἡ αρχὴς ἱποσχέθηκαν μεγάλη τιμὴ γιὰ τὸ κεφάλι-μου μα κανένας δὲν ἀξιοῦθε νὰ τὴν κερδίσει.

Ὁ παπὺς ριόπιζε. Ἐκλίσε τὰ μάτια-το κα διθίστεσε εἰς κέπες.

— Κι ἀργότερα τί γένικε, παπυ; — ροτίσαμε με ἀνιπομονισία.

— Ἰστερότερα . . . ἰστερότερα . . . Ἀπελεφτερόθικαν ἡ αγρότες ἀπτι σκλαθια, μα κσανα ἔμινε ἡ δὴναμι τὸν πομέσσιχον. Πόσα χρόνια ἀκόμα μας καταπίεζαν ἡ πομέσσιχι, δὲν μας ἀφίναν νὰ ἀνασάνουμε.

— Κε σι, παπυ, τί ἔκανες;

— Ἐγὼ; Ἀναγκαζόμενα νὰ κρίβομε εἰς κσένα μέρη. Ἀργότερα, ὅταν κσε-χάστικαν πια ὅλα, ἐπέστρεψα πια γέρος, κα τότε πρόφτασα νὰ δο κα τι νέα ζοι

ΕΚΔΙΚΙΣΙ

Νικίτιν

Στιν ἀβλι ἡ καχοκερια
ὄλο μένετε
κα τὰ δέντρα τὰ πσιλα
ἰγρα γέρνυνε.

Νέφι στα υράνια
ταξιδέβυνε·
νίχτα θεοσκότινι
χινοποριάτικι.

Με ριπύνα χορικὸς
στ' ἀφεντόςπιτο,
ἀπτον κίπο τὸν πικνο
κρῖφα ζέρνετε.

Προχορι κι ὄλο τιρα
παντυ, γίρο-το,
μόνος κα ριοπιλα
ὄλο κσέφτετε:

Τὸ πετσί-μου καλα χτες
ὄλο-μου τὸ ἐγδαρες.
ἀπτα νίχια ὡς τὴν κορφι
σκλιρε, δίχως ἔλεος.

Κσέρο πὸς ὁ πιο τρανὸς
ἴσε, σι, ἀφέντις-μας,
νὰ εἰς κρῖνι δὲν τολμα,
ἀτίμε, κανένας μας.

Μα μαζί-συ τότε διεσ,
κίριε κι ἀφέντι-μας,
ὁ φτοχος ὁ τσαρυχας
θα λογαριάζετε.

Ζίγοσε ὁ χορικὸς
στ' ἀρχοντόςπιτο,
τὴν κορνίζα τὴν παλια
σιγα ἔσπασε.

Μεσ στιν κάμαρα πίδα
τι θεοσκότινι, —
ὁ ἀφέντις δε θα δι
πια τὸν ἴλιο.

Στιν ἀβλι ἡ καχοκερια
ὄλο μένετε·
κα τὰ δέντρα τὰ πσιλα
ἰγρα γέρνυνε.

Ἀπτον κίπο ὁ χορικὸς
φέβγι ριπίτι-το·
σαν τὸ χιόνι τὸ λεφκο
ιν' ἡ ὄψι-το.

Τρέμι ὄλος κα τιρα
παντυ γίρο-το.
Κι ἀνκαλιάζοντ' ἡ φωτιες
τ' ἀρχοντόςπιτο.

Ι ΕΚΣΕΓΕΡΣΙ ΤΥ ΠΥΓΑΤΖΙΟΦ

Μια απτις μεγαλύτερες εκσέγερσες τον αγροτον ήταν ι εκσέγερσι τυ Πυγατζιοφ στα 1773. Αφτο το τεράστιο κίνημα ανκάλιασε όλο το Υραλ κε το Βόλγα. Καθοδιγύσε τιν εκσέγερσι ο κοζάκος τυ Ντον, Εμελιαν Ιβάνοβιτζ Πυγατζιοφ.

Κάτο απτι σιμέι τυ Πυγατζιοφ ενόθιχαν κ' ι δυλοπάρικι αγρότες, κ' ι κοζάκι, κ' ι δυλοπάρικι εργάτες, κ' ι φτοχολογια τισ πολιτίας κ' ι καταπιεζμένες εθνότητες — ι πασσίρι. Το στρατέμα τυ Πυγατζιοφ δεν ήταν άσκιμα οπλιζμένο· ι πυγατζιόφτσι έδιδξαν μεγάλι οργανοτικότητα.

Αρχισαν να εκδικόντε τυς πομέσσικυς. Κέανε τα χτίματά-τυς. Τα κάστρα παραδίνονταν στον Πυγατζιοφ. Ι τσαρικι στρατιότες, πυ στέλνονταν να τον πολεμίσυν, περνύσαν στο μέρος τυ Εμελιαν Ιβάνοβιτζ. Αφτος ιποσκέθικε ελεφτερια στο σκοτινο, καταδιναστεβμένο κε βαρια φορολογύμενο απτυς τσαρικυς τζινόθνικυς κόζμο

Ο Πυγατζιοφ στα μέρι, πυ περνύσε, παράδινε τα χόματα τον πομέσσικον στις αγρότες.

Μεγάλι βοίθια στις πυγατζιόφττυς πρόσφεραν ι δυλοπάρικι εργάτες τυ Υραλ. Αφτι κxesικόθιχαν στιν εκσέγερσι, κε κxesικόθιχαν όχι με γιμνα χέρια. Αφτι χίνανε για τυς κxesικομένυς αγρότες κανόνια κε βολες· ι πιροβολιτες ίσαν απο εργάτες τον εργοσταςίον τυ Υραλ· ι πασσίρι έδιναν τιν καβαλαρια.

Ολι ι Ποβόλζζια ήταν με το μέρος του Πουγατζίοφ· ι αγρότες ταπούρια-ταπούρια πίγεναν κάτω απτις ζιμέες-του· ι πολιτίες, όταν πλυσίαζε ο Πουγατζίοφ, του στέλνανε αντιπροσοπίες.

Ι καταφοβιζμένοι κιβέρνισι τις Εκατερίνας έστελνε μια στρατια ίστερα απτιν άλι στον αγόνα ενάντια στον Πουγατζίοφ.

Δεν τον άφρισαν στην κεντρικι Ροσία. Το στρατέμά-του ήταν αρκετα καλα οργανομένο, για να κατατσακισι κσεχωριστα μικρα κιβερνιτικα τάγματα, μα δεν μπορόζε ο Πουγατζίοφ να τα θγάλι πέρα με ολάκερο τον κιβερνιτικο στρατο. Κοντα στο Τσαρίτσιν (Σταλινγρατ) το στρατέμα του Πουγατζίοφ πήρε θανατιφόρο χτίπιμα. Ο Πουγατζίοφ έφιγε στι στέπι, παραδόθηκε απο πλύσιω καζάκωσ κι θανατόθηκε στι Μόσχα στην πλατία Πολότναγια στις 10 του γενάρι 1775.

Ι αγροτικι εκσέγερσι πνίγιζε με δάρβαρι αγριότιτα, τα εκδ:ικιτικα τάγματα κατέ:τρεψαν ολάκερα χορια.

Πιά ήταν ι ετία τις αποτιχίας ενος τέτιω μεγάλω κινήματος;

Ι εργάτες του Υραλ πέκζανε μεγάλο ρόλο στην εκσέγερσι του Πουγατζίοφ. Μα σε κίνο τον κερο δεν ιπέρχε οργανομένη εργατικι τάκσι, σαν καθοδιγίτις τις αγροτίας. Δεν ιπέρχε ακόμα εκίνι ι μεγάλη δίναμι, που να μπορόζε να οδιγίσι την αγροτικι στην επαναστατικι νίχι. Αφτο μπορόζε να το κάνι μονάχα ι οργανομένη εργατικι τάκσι.

Κε όμως ι κάθε εκσέγερσι, έστο κε ανεπιτιχισ, ίτανε ένα βίμα προς τα εμπρος στο δρόμο του παραπερα επαναστατικου αγόνα.

„ Ι αγροτικες εκσέγερσες μπορόνε να οδιγίσι σε επιτιχία μονάχα τότε, αν σινδιάζοντε με εργατικι εκσέγερσι κε αν ι εργάτες καθοδιγίτις τις αγροτικες εκσέγερσες“.

(Στάλιν)

ΕΡΟΤΙΣΕΣ;

1. Πός αγωνίζονταν ι αγρότες ενάντια στους πομέζσικωσ;
2. Πιές ίσαν ι μεγάλεσ αγροτικες εκσέγερσες κε σε πια χρόνια γένικαν;
3. Γιατί ι αγροτικες εκσέγερσες δεν ίχαν επιτιχία;

ΓΙΜΝΑΖΜΑ.

Στο επιτόπιο μουσίο τις επανάστασις γνωριστίτε με τα ιλικα, που χαραχτιρίζουν τις αγροτικες εκσέγερσες.

ΓΙΑΤΙ ΑΚΙΡΟΘΙΚΕ ΤΟ ΔΥΛΟΠΑΡΙΚΟ ΔΙΚΕΟ

Εδο κε εκατο χρόνια άρχισε στη Ροσία να αναπτίχνετε ι βιομηχανία. Ακόμα πριν απτι ακίροσι το δυλοπάριку δικέυ, στα 1860 αριθμόνταν πια 15 χιλιάδες φάμπρικες κε εργοστάσια με 565 χιλιάδες εργάτες. Κάθε χρόνο θγένανε στη μέσι ολοένα κε νέες φάμπρικες κε εργοστάσια. Ι φάμπρικες χριάζονταν ελέφτερα εργατικά χέρια κε όχι δυλοπάρικος αγρότες. Χριάζονταν ι εργατες να θγάλυν περισσότερα κε καλύτερα εμπορέματα, για να φέρνι ι φάμπρικα παραπάνο έσοδα.

Μα ο δυλοπάρικος εργάτις ήταν άσκιμος δυλεφτις στη φάμπρικα. Με τη θία τον έδιοχναν στη φάμπρικα, κε σιχνα έφεβγε απκφυ. Αφτο δε ζίφερνε τον φαμπρικάντι. Ι φάμπρικες πυ εποφελόνταν δυλοπάριку κόπο φέρνανε λίγα έσοδα κε κλίνανε. Εκσον αρτο, για το φαμπρικάντι ήταν απαρέτιτο να πυλιθι σε μεγάλα ποσα το εμπόρεμά τυ, ο πασμας, τα παπούτσια κ.τ.λ. Μα τιν πλιονοψιφία τυ πλιθιζμου τις Ροισας τιν αποτελούσαν ι αγρότες. Κι ο δυλοπάρικος ζιτιάνος χοριάτις, πυ τον κσεζόμιζε ο πομέσσικος, ήταν άσκιμος αγοραστis.

Κ' έτσι για τυς φαμπρικάντες κε τυς εργοστασιάρχες το δυλοπάριку δίκιο δε ζίφερνε, κε για τυς πομέσσικος καταντύσε λίγο προσοδοφόρος ο κόπος τυ δυλοπάριку αγρότι. Κε σ' αφτον τον κερο, παράλιλα με τιν ανάπτυξι τις βιομηχανίας περίσεψε ι ζιτισι για το προιόντα τυ αγροτιку νικοχιριυ. Ι πολιτίες αγοράζανε ολοένα κε πο πολι ψρομι κε κρέας. Αρχισαν να εκσάγυν στο εκσοτεριку εκατομίρια πύτια σιτάρι, λινο, θύτιρο. Τυς πομέσσικος ζίφερνε να πυλίζυν το σιτάρι στις άλες χόρες. Φρόντιζαν να σπύρυν όσο το δυνατο πιο πολι κε να πάρυν όσο το δυνατο πιο πολι σιτάρι. Γιαφτο χριάζονταν να καλιτερέψυν το νικοχιριό-τυς. Κι ο δυλοπάρικος αγρότις όπος κι ο δυλοπάρικος εργάτις καταντύσαν λίγο προσοδοφόρι στις νέες σιθίκες. Ι γις πυ καλιεργύ ταν άσκιμα έδινε άσκιμες σοδιες. Ι θυλια απτο φόβο τυ κσίλυ έδινε λίγα.

Εκσον αφτο, ι δυλοπάριку αγρότες πυ ίσαν διζαρεστιμένι απτιν κατάστασι-τυς, ίσαν πάντα έτιμι να εκζεγερθυν ενάντια στ' αφεντικά-τυς κε να πετάκυν το ζιγό-τυς. Στα τελειφτέα 30 χρόνια πριν τις ακίροσις τυ δυλοπάριку δικέυ γένικαν 677 κσεχοριστες αγροτικες εκσέγερσες. Ιπίρχε φόβος να απλοθι ι φοτια σόλι τι Ροσία. Καταντύσε πολι επικίντινο το νάχι κανις χτίμα τυς αγρότες.

Ο τσάρος Αλέξαντρος ΙΙ ήταν αναναζμένος να διλόσι ανιχτα στις τβοριάνυς ότι ίνε απαρέτιτο να ακιροθι το δυλοπάριку δίκιο.

— Καλίτερα να ακιροθι το δυλοπάριку δίκιο απο πάνω παρα να περιμένομε κίνο τον κερο, όπόταν ι ίδιι αγρότες θα το ακιρόσουν απο κάτω, — ίπε σε μια σινέλεφσι τον τβοριάνον.

Στις 19 του φλεβάρη 1861 ακιρόθηκε το δουλοπάριχο δίκαιο. Ιστερα απτα ακίροσι του δουλοπάριχου δίκου ι αγρότες κσανα βρέθηκαν εκλαβομένοι στον πομέσσιχο, στα μοναστήρια, στον κυλάχο.

Πός ι αγρότες πλέροσαν τον πομέσσιχο για την „απελεφτέροσι-τους“

Γυπέρνιες	Εχτασι τις γις πυ δόθηκε στους αγρότες στην απελεφτέροσι.	Πόσο πλέροσαν ι αγρότες γιαφτι τι γι	Πόσο άκσιζε αφτι ι γις στην πραγματικότητα
Μαβροχοματικες	9. 841.000 εχτ.	342.000.000ρ	284.000.000
Οχι μαβροχοματικες	12.286.000,,	342.000.000“	180.000.000

ΤΙ ΕΓΡΑΠΣΕ Ο ΛΕΝΙΝ ΓΙΑ ΤΙΝ «ΑΠΕΛΕΦΤΕΡΟΣΙ» ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΟΝ ΑΠΤΙ ΔΥΛΟΠΑΡΙΚΙ ΕΚΣΑΡΤΙΣΙ

«Στιν πραγματικότητα αφτο ήταν απελεφτέροσι τον αγροτον απτι γι, επι δι απτα νατελ (κομάτια γις) πυ ίχαν σε διάστημα εόνον ι αγρότες, γένικα τεράστια κοψίματα, κε εκατοντάδες χιλιάδες αγρότες ίσαν ολότελα δίχος γι—τους κάτσανε σε ζιτιάνικο νατελ. Στιν πραγματικότητα ι αγρότες λιστέφτικα διπλα: δεν έφτανε πυ τους νόψανε τι γι, τους ανάνκασαν να πλερόσουν «εκσαγορα» για τι γι πυ τους αφίσανε, κε πυ πάντα την ίχαν, κε κοντα σ' αφτο εκσαγοραστικι τιμι τις γις ορίστικε πολι ανότερι απτιν πραγματικι ακσία-τι. Δέχα χρόνια ιστερότερα απτιν απελεφτέροσι ι ίδι ι πομέσσιχι αναγνόρισα μπροστα σε κιδερνιτικος τζινόβνικος, πυ εκζέτασαν τι κατάστασι του αγροτικου νικοκίριου, ότι ανάνκασαν τους αγρότες να πλερόσουν όχι μινάχα για τι γί-τομα κε για την ελεφτερία-τους“

ΙΣΤΕΡΑ ΑΠΤΙΝ ΠΤΟΣΙ ΤΥ ΔΥΛΟΠΑΡΙΚΥ ΔΙΚΕΥ

Τσαρικι, πομέσσιχι, κι κυλάχικι αφθερεςία εκλαβια κε αφόριτι φόρι, φτόχια κε αρόστιες — νά τί πέρνανε ι αγρότες τον κερο του τσάρου
(Λένιν)

Ακίροσανε το δουλοπάριχο δίκαιο, μα όχι ολότελα. Ι αγρότες έμιναν δίχο δικεόματα, έμιναν το κατότερο, το ιποταγμένο, το μάβρο κινονικο στρόμο έμιναν στα νίχια τις δουλοπάρικις εκλαβιας. Ι γι τον πομέσσιχον βρίσκετε πλ

στι γι τον αγροτον. Τον κερν τις απελεφτέροσι κόπσανε απτυς αγρότες τα απαρειτα γαρτυς χόματα, κόπσανε τα βροσκοτόπια, κόπσανε τα δάσι, κόπσανε το μέρος για πτίζμα το ζόν. Ι αγρότες δεν μπορυν τίποτα να κάνυν δίχος αφτι τιν αποκομένι γι, δίχος βροσκοτόπι, δίχος μέρος για πτίζμα. Θεσ για δε θεσ, αναγκάζεσε να πα: στον πομέσσικο να τυ ζιτίσι να συ δόσι άδια για να ποτίσι τα ζόα, ίτε να τα βόσκισ κε τα παρόμια.

Ενω ο πομέσσικος δεν διεκσάγι δικό-τυ νικοκιριο, κε χρίματα ίσος δεν έχι, μα ζι μονάχα με κίνον, πυ σκλαβόνι τυς αγρότες. Για τα αποκομένα χόματα ι αγρότες τυ δουλέβυν δίχος χρίματα, οργόνυν τι γί-τυ με δικά-τυς άλογα, μαζέβυν τα ζιτιρα κε τα χόρτα-τυ, αλονίζυν γαρτυον, κε ακόμα σε μερικα μέρι κυβιλυν στι γι τυ αφέντι τιν κοπριά-τυς, κυβιλυν στο σπίτι τυ αφέντι κε πσιμα, κε αβγα, κε κάθε ίδις ζοντινα. Απαράλαχτα όπος κε στο δουλοπάρικο δίκου. Τότε ι αγρότες σε οπιανυ τσιφλίκι ζόσαν, για κίνον κε δούλεβαν δουρευν, κε τόρα πολι σιχνα δουλέβυν δουρεαν για τον αφέντι, για το ίδιο χόμα πυ χίσανε ι αγρότες στιν απελεφτεροσί-τυς. Αφτο ίνε ι ίδια ι πάρσινα. . .

Μα ι αγρότες ίνε λογισ - λογιον: μερικι ζυν σε φτόχια κε πινυν, άλι πλυτένυν. Ιστερα απτιν πτόσι τυ δουλοπάρικο δίκου ολοένα κε πιο πολι γίνυντε ι τετιι πλύσιι αγρότες, πυ τραβύν πρς τυς πομέσσικος, πυ ιποστιρίζυν τυς πλύσιις ενάντια στυς εργάτες κε τι φτοχολογια τυ χοριω . . .

Ι πλύσιι αγρότες δεν ζυν κε κερδίζυν στα δικά-τυς νατελ: αγοράζυν πολι γι απτον αδελφο αγρό-ι, απο κίνον πυ πετα τι γι, πυ απο ανάνκι παραδίνι τα νατελ.

Αφτι αποσπυν τα χόματα απτι φτοχολογια τυ χοριω, πέρνοντες μεγάλεσ υτζάστχες. Ι φτοχολογια πετα τα νατέλια-τις επιδι: δεν έχι ζόα, δεν έχι σπόρα, δεν έχι με τί να διεκσάγι το νικοκιριο.

Κάθε χρόνο δεκάδες: κε εκατοντάδες χιλιάδες μικρι χορικι κε τεχνίτες κλίνυν τις καλίβες-τυς κε γίνυντε ενικιάσιμι εργάτες, μπατράκι, προλετάρι. Ι πλύσιι γίνυντε ολοένα κε πιο δινατι, ολοένα κε πιο πολι εχτοπίζυν κε τι φτοχολογια κε τυς μεσέυς αγρότες. Ι πλύσιι βασταν στα χέρια-τυς τα περισότερα χόματα, ζόα, εργαλία, χρίματα, κε όχι μονάχα ι φτοχολογια, μα κ'ι μεσέι αγρότες δεν μπορυν να βγυν απτιν ανάνκι.

Απαράλαχτα όπος κ' ι πομέσσικι, ι πλύσιι αγρότες ζυν με κσένο κόπο. Όπος ι πομέσσικι, έτσι κε αφτι πλυτένυν, επιδι καταστρέφετε κε φτοχένι ι μάζα τις αγροτιας. Όπος ι πομέσσικι, έτσι κε αφτι φροντίζυν να κσεζυμίσυν όσο ίνε δινατο παραπάνο δουλια απτυς μπατράκ-υς-τυς, κε να τυς πλερόσουν όσο ίνε δινατο λιγότερο“.

„Ο κυλακος μπορι κε έφκολα μπορι να σιμφιλιοθι με τον πομέσσικο, τον τσάρο, τον παπα, ακόμα κε αν μαλόσανε, μα με τιν εργατικι τάχσι ποτε“

Λένιν

Ο ΚΥΛΑΚΟΣ

Ν. Τιχομίροφ

Δάχτιλα με νίχια μάβρα,
κόκινι μίτι αρπαχτικια,
ιποδίματα με κύφρες,
τίγρι πυ έματα ζιτα.

Απτα πάχια λαχανιάζοντας
στο ναο, αρχύδα, ορμα·
κράζι δίχος να ριστέλετε,
άγρια φάτσα εματιρα.

Στα στασιδία πάι τον πρότον
κι πυ στέκι ο προεστος,
για τυς διό-τυς ένας ίνε,
ενίεος ο θεός.

Απτο γίτονα γιρνόντας
το κριθάρι-τυ, ο καλος,
για το τίποτε αγοράζι
τέλιος χριστιανες.

Κ' ίστερα φχαριστιμένος
τρόγι, πίνι κε μεθα
νά ο δύλος τυ κιρίυ,
ο τσαρίσκος στα χορια.

„Ι κυλάκι ίνε ι πιο θιριόδιχι, ι πιο απότομι, ι
πιο άγρι εκμεταλεφτες πυ όχι μια φορα ενκα-
θίδρισαν στην ιστορία το χορον τιν εκσυζία τον
πομέσσικον, τον τσάρον, τον παπάδον κε τον
καπιταλιστον. Αφτι ι εματοπότες θισάθρισαν
πάνο ρτι λαιχι ανάνχι, αφτες ι θδέλες πίνανε το
έμα τον εργαζόμενον, πλυτένοντας τόσο πιο
πολι, όσο πιο πολι πινύσαν ι εργάτες ρτις πολι-
τίες κε ρτις φάμπρικες“ . (Λένιν)

ΓΙΑ ΤΥΣ ΦΟΥΣ (подати)

(Κατα τον Ι. Βολνοφ)

Ο μπαρπα Λεθον ο ρότςκι, μάζεβε το λαο ρε ρχότκα.

— Ε! ρις, δεν ακύτε; Θάρθι ο ζέμςκις! — κσεφόνιζε διαπεραστικα χτ
πόντας με τι θέργα ρτα παράθιρα: — Φόρυς!

Ο πατέρας επέστρεπε απτι ρχότκα αργα το θράδι, όταν εγο κιμόμουνα
Το πριυ, τον κερο τυ προγέματος ίταν κατρυφιαζμένος κε δίχος καμια ετι
έβρισε τι Μότια.

Ο ρότςκι κσανα χτιπύσε ρτα παράθιρα· αφτι τι φορα ίρθε ο ζέμςκις
το ρτανόβοι κε κάτι-τι ίπε, ίστερα απτο οπίο όλι τιν άλι μέρα χάσαμε τον πατέρ

— Τίποτα δε θίγει; — τυ λει ι μάννα.

Ο πατέρας κσεφόνισε τόσο δυνατά, πυ εγο απτο φόβο-μου τινάχτικα . . .
Ολι τι θραδια κανέννας δεν έβγαλε τσιμουδια.

Στα χαράματα σιχόθηκε ο πατέρας κε πίγε μαζι με τιν αδελφί-μου στο σαραι, όπου πολι ώρα κάτι κάνανε· ιστερότερα ο πατέρας έφερε εκι το πλυμιστο μοσκάρι-μας. Κατόπιν-τους έτρεκε ι μάννα σκεπάζοντας στιν ποδιά-τις το σαμαβάρι κε πίσο απτιν μάννα εγο. Δεν κσέρο γιατι, ο πατέρας έκριβε το μοσκάρι ανάμεσα στι γονία τις μάντρας γιομίζοντας αποπάνο κι απτα πλάγια με άχερο τα κοντάρια πυ ίσαν θαλμένα στιν τίχο. Ανάμεσα στα κοντάρια φένονταν σκωτινι τρίπα, όπου μέσα πιγενοέργονταν φοβιζμένα το μοσκάρι.

— Να μιν πνιγι, — πσιθίριζε ι μάννα. Τα πασάλια γερα ίνε;

— Γερα ίνε, — ίπε ο πατέρας — Χίσε απο πάνω άχερο θρόμισ.

Ι Μότια κυβαλύσε άχερο με δικράνια, ι μάννα-μου έχωσε α άμεσα σε πσιλο άχερο το σαμαβάρι κε τα νέα ιφάζματα πυ φίλαγε απο πέντε χρόνια, κε γο κσεκόμωνα με ανοιχτο στόμα κε παρακ ενεβόμωνα για όλα αφτα πυ έβλεπα.

— Γιατί κάνετε όλα αφτα, μάννα; Α;

— Γρίγορα να πας σπίτι! — φώνακε ο πατέρας φοβεριζοντάς με με το σκινι. Παντυ προφτάμισ, παλιόπεδο! — Κε χαμιλόνοντας πλι τι φονί-τυ πσιθίρισε.

— Αν το πικ κανενος θα σε σακατέπσο

Στο χοριο πιγενοέρχονταν ι νατζάλνικι, μάζεθαν τους φόρους.

Στο δρόμο, ίσια πάνω στο χιόνι, πετύσαν απτα κελάρια ιφάζματα, ρύχα, σαμαβάρια, χάμυρα, κάθετι πυ μπούσε να पुलίθι.

Ι γινέκες κσεφόνιζαν, ι άντρες πέφτανε στα γόνατα πάνω στο χιόνι μπροστα στους αστινομικος, χτιπόντας τα μέτοπά-τους πάνω στις γαλότσες, κε σκωπίζοντας απ'αφτες το χιόνι με τα μαλιά-τους. Ο στανοβοι μεγαλόπσιχα απομάκρινε κίνος πυ πλάγιαζαν πάνω στο χιόνι, ανοίζοντας με τιν άκρι τυ σπαθιό-τυ τι ράχι-τους, κε φώναζε κάποτε με εβμένα κάποτε με κικία.

Ιστερα απτα πράματα βγάλανε τα ζοντανα: γυρυνόπουλα, αγελάδες, पुलια. Τις όρνιθες κε τα γυρυνόπουλα τα χόνανε σε πλατια σακια, τα πρόβατα δένανε τα πόδια κε τα ρίχνανε πάνω στα έλκιθρα, τις αγελάδες κε τι μοσκά-ρια δένανε πίσο απτα έλκιθρα. Ι όρνιθες καχάριζαν φροντίζοντας να κσεφίγουν απτα χέρια. Ο δρόμος γιόμισε φτερα. Τα γυρυνόπουλα κλαφθμίριζαν, ι αγελά-δες μόνκριζαν σκιθροπα, σκάβοντας το χιόνι με τα πόδια κε στρέφοντας τα κεφάλια. . . .

Ιρθε ι δικί-μας ι σιρα, μα μισ δεν ίχαμε τί να पुलίσιμε.

— Μάθρι φύχια, εθγενέστατε, — έλεγε ο στάρωστας σφίνκοντας το καπέλο ανάμεσα στα χέρια-τυ — Τίποτε δεν έχυν αφτι.

— Πύ ίνε ο νικοκίρις;

— Νά-με . . . ! — ίπε ο πατέρας βγένοντας στι μέσι.

— Φόρος!

— Δεν έχουμε . . . πένα . . . σκοτονόμαστε . . . περιμένετε . . .

Ο πατέρας έπεσε στα γόνατα. Ο αγέρας φισα κε κυνα τι γενιάδα-τυ, πάνο στι φαλάρα-τυ λιόνουν ι νιφάδες τυ χιονιου.

Εκσακολουθώντας να μένι γονατιστος, ο πατέρας ολοένα λει κάτι ακαταλιπτο κε τσουνκρανίζι το στίθος-τυ με τα δάχτυλα. Ι Μότια, οχρι, με κόκινους λεκέδες στο πρόσωπο, πιγενοέρχετε ι μάνα δεν κλεί μα σα σκίλος κιτάζι στα μάτια τον υριάτνικο κε το στανοβοι. Εγιο στέχομε ανάμεσα στο πλίθος τον πεδιον.

— Ο πατέρας-συ έκλαψε, — μυ πσιθιρίζι ο Νεμτζόνουκ.

— Α μπα! ο αγέρας τυ φίσιςσ δινάτα στα μάτια, — λέγο ζοιρα. — Το κσέρις κε σι τί ίνε ο πατέρας: με το σφιρι δεν τον κάνις να βγάζι δάχρια! . . . Δεν μπορι να κλάπσι

Μα ο Μίςσκας εκσακολουθι:

— Κλεί! Κίτα, όλο τι μίτι-τυ πιάνι!

Εδο πια δε θάστακσα κε τυ λέγο ανάμεσα απτα δάχρια.

— Περίμενε κε ο δικός-συ θα κλάπσι άμα θάρθι ι σιρα τρία σπίτια έμιναν.

— Εμιας απτο προι κλάψαμε όλι μαζι, — λει ο Νεμτζόνουκ. — Λει ο πατέρας, «πρέπι να πάμε να φυχριστόμε» κ' ι μάνα τυ λει: «ι καλι ανθρόπι κρίβου τα ζόα, όπυ μπορου καλίτερα κε δε φυχκίζοντε».... Ο πατέρας έφερε τιν αγελάδα κε ταλογάκι στι χαράδρα, κε έκοψε το μεγάλο γυρόνι-μας

Κι κλίνοντας στ' αφτί-μυ πσιθίρισε ο Μίςσκας.

— Τόχανε κομάτια-κομάτια κε τόχοσε στι θιμονια, καταλαβένις Πάμε να συ δίκσο!

Η νατζάλνικι μπίχαν να κάνουν έρεβνα στο σπίτι-μας, κ' εγώ με το Νεμτζόνοκ πίγαμε πίσω απτο σαραι, στις θυμονιες.

— Εδο, εδο! Στο μεσέο! φόναζε ο Μίσσκας, απο κίνι τι μερια!

Χομένος ός τιν κιλια στα χιόνια, πιθίριζε!

— Τόρα θα συ δίκσο, πύ θρίσχετε το γυρόνι-μας, τόρα θα το μάθις.

Μόλις όμος έστριπσε τι γονια ο Μίσσκας, κσεφόνιζε:

— Για δεσ εδο!

Τέσερα μεγάλα σκιλια ανίχσανε τρίπα στο άχερο, θγάλανε το κρέας κε το τ,όγανε.

— Πατέρα! — κσεφόνιζε ο Μίσσκας, αφυ στάθηκε ένα λεφτο — πατέρα-αα!

Σαν αστραπι έτρεχε ο Μίσσκας μέσα στο χοριο, τα μαλιά-τυ κιμάτιζαν κάτω απτο καπέλο-τυ κε κσεφόνιζε μ'όλι τι δίναμι-τυ:

— Τα σκιλια, πατέρα....το γυρόνι..... Μονάχα τα κόκλα...πατέρα!

Η μουζζίκι πυ στέχονταν κοντα στην πόρτα στρέψανε τα κεφάλια-τους με απορία, ενο ο πατέρας τυ Νεμτζόνοκ έχατσε πάνω στο χιόνι.

— Τί ψάλις τρελόπεδο! — λει ο στάρστας αρπάζοντας τι σκύπα.

— Τα σκιλια το φάγανε! — λει ο Νεμτζόνοκ ανίγοντας φαρδια τα χέρια-τυ.

— Ε-ε ε...ττί ψάλις; μόλις μπόρσσε να κσεστομίσι ο πατέρας τυ Μίσσκας.

— Φάγανε το γυρυνίσι το κρέας! — κσεφόνιζε ο Μίσσκας. — Η μάνα συ ίπε: κρίπστο πιο μακρια, μα δεν τιν άκυσες. Κε κσέςπασε στα κλάματα συφρόνοντας σα γέρος το μέτοπο.

— Εχ κσεροκέφαλο! άρπακσε ο πατέρας τυ Μίσσκας τα μαλιά-τυ τα δάχρια-τυ κιλύσαν πάνω στα οχρα μάγυλά-τυ.

Δίχος ν: το περιμένο κι ο ίδιος, τραντάχτικα, κε κσεφόνιζα κιτόντας τον πατέρα:

— Τα σκιλια θα φάνε κε το δικό-μας το μοσκάρι. Τρέχα γρίγορα στό σαραι !....

Ο νατζάλνικος έστρεπσε προς τα εκι απότομα.

— Τί ίπες, εσι, πιτσιρίχο! ρότιζε το Νεμτζόνοκ.

Εκίνος άνιχσε πλατια τα μάτια-τυ κε το στόμα κε γίρισε στην άλι μερια. Τότε ο νατζάλνικος αποτίνετε σε μένα.

— Τί σινέδικε; Πιανυ πεδι ίσε; Α;

— Απο δο, — ιπα γρίγορα-γρίγορα, καταπίνοντας τα δάχρια-μου. — Στο Μίσσκας κόπσανε το γυρόνι κε το καταβρόχθισαν, τα σκιλια στι θυμονι, κε σε μας το μοσκάρι ίνε στι μάντρα....

Κιτάζοντας τον πατέρα, θιμίθικα τι φοβέρα-τυ κε κσεφόνιζα, πιγιόμενος στα δάχρια.

— Τόρα θα με σακατέψι! Δεν έχυμε μοσκάρι, το पुलίσαμε!

Ο πατέρας έπεσε στα πόδια του στανοβοί, η Μότσια ανεστένανε, η μιζζίκια απολιθόδικαν.

Ο νατζάλνικος πήρε φόρα και κατέβασε μια δυνατή γροθιά στο μάγουλο του πατέρα. Το κίτρινο γάντι που φορούσε στο χέρι του, έσκασε. Ο πατέρας χόθηκε στο ισόγιο και εστένανε. Σα θείο ρίχτηκε στο στανοβοί η Μότσια, γαντσόδικε απτο μανίκι του. Τι χτιπίσανε στο κεφάλι, έπεσε πλαι στον πατέρα, μα πιδικε πάνω, όρμιζε και α, και κανα τι χτιπίσαν· και κανα έπεσε η αδελφί-μου. Ο νατζάλνικος πατούσε με το πόδι του στην κιλια του πατέρα, και κίνος κυλυριάζοντας, σύφρονε η μάνα και σκαρφάλοσε στο πεζύλι.

— Καραυλί... η σταβροτίδες! Γλιτόστε-μας! — και σφόνιζε και απτο κέταρτο και χαλοπάτι έπεσε στο πάτομα.

. . . . Όταν φίγανε η νατζάλνικη, φάνικε, προς σπάζανε το πόδι του Μίτσκα. Τονε φέρανε στην πολιτία να θεραπεφτι

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Γιατί η πομέσικη κ' η φάμπρικάντιδες και σίκοσαν το ζίτιμα τις „απελεφτέροσι“ το χορικόν απτι δουλοπάρικη εκσάρτισι;
2. Σε πιά χρονια γένικε η „απελεφτέροσι“ το χορικόν;
3. Τί έγραψε ο Λένιν για το πέσιμο του δουλοπάρικου δίκευ;
4. Πός νέος εκμεταλεφτις φάνικε στο χοριο ίστερα απτιν κατάργιση του δουλοπάρικου δίκευ;
5. Πός εκμεταλέβονταν η κυλάκη της αγρότες;

ΠΟΣ ΠΛΥΤΕΝΑΝ Η ΦΑΜΠΡΙΚΑΝΤΕΣ Κ' Η ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΙΣΤΕΡΑ ΑΠΤΙΝ ΚΑΤΑΡΓΙΣΗ ΤΥ ΔΥΛΟΠΑΡΙΚΟΥ ΔΙΚΕΥ.

Ίστερα απτιν κατάργιση του δουλοπάρικου δίκευ, η εργοστασιάρχες κ' η φάμπρικάντες πήραν σε μεγάλα ποσα ελέφτερα φτινα εργατικά χέρια. Πολι αγρότες δεν μπορούσαν να διατραφουν πάνω στο μικρο κομάτι-τους γης, φέβγανε και πίγεναν στις φάμπρικες, στα εργοστάσια, και πέφτανε σε νέα σκλαβιά, στον καπιταλιστι.

Γρίγορα περίσεβαν η φάμπρικες και τα εργοστάσια, περίσεβε ο αριθμος των εργατών. Πριν να καταργηθι το δουλοπάρικο δίκεο, στη Ροσία ήταν 700 χιλ. εργάτες στα 1887—1 εκατομύριο 400 χιλιάδες, στα 1897—παραπάνο απο 2 εκατομύρια.

Σε λογαριαζμο τον εργαζομένον περίσεβαν τα πλούτι τον καπιταλιστον. Η εργατική μέρα διαρκύσε 14 ώρες, και σε κάπιες φάμπρικες έφτανε ος 18-20 ώρες. Η καπιταλιστες άρχισαν να εποφελιέντε φαρδια τον πεδικό κόπο για τι δουλια στις φάμπρικες. Ο πεδικός κόπος πλερόνονταν πολι λιγο (τι μέρα πλέροναν στους ανίλικους εργάτες 10 καπίκια· σιχνα τα πεδια αντικατάστεναν τι δουλια της ενίλικους). Μα κ' ο ιλικιομένος εργάτις έπερνε μιγρι πλερομη. Αφτι η πλερομη ήταν απο 8 ος 12 ρύβλια το μίνα· αφτα τα χρίματα

μόλις-μόλις έφταναν για να μι πεθένι απτιν πίνα.

Ι νιοχιρέι τον εργοστασίον βάζανε πρόστιμα στους εργάτες δίχος να ιπάρχι για-
φτο κανένας κανονίζμος. Τίχενε πολες φορες έτσι, πυ όταν θάπερναν το μιστό-τους κ
εργάτες, το ποσο τον προστίμον πυ αφερούσαν ήταν τόσο πολι, πυ δεν έμνισκε
τίποτε να πάρι στο χέρι. Ι εργάτες δεν ίχαν καθόλυ δικεόματα. Κάποτε ι
εργάτες γράφανε αναφορες στην επιτόπια αστινομία. Πός απαντύσε ι αστινομία
στις αναφορές-τους;

Στα 1879 στο μεγάλο εργοστάσιο το Περμ ι εργάτες παρακάλεσαν την
επιτόπια αστινομία να καλύτερέπσι έστο κε λίγο την αφόριτα βαρια κατάστασι.
Ι τσαρικι αστινομία απάντισε στην παράχλισι τον εργατον με διαταχι: „Να
κσιλοκοπιθον όλι ι εργάτες“ Για το σκοπο αφτο στάλθηκε στρατιοτικο τάγμα
Απτου 1000 εργάτες κσιλοκόπισαν ος το θάνατο 37 άτομα, κε 25 εργάτες
πέθαναν σε λίγο ίστερα απτό κσιλοκόπιμα.

Ο τσάρος, ο καπιταλιστις, ο πομέσσικος, ο έμπορος, ο κυλάκος, ο παπας
— ι εχτρι τις εργατικις τάκσις — γδέρνανε τον εργάτι καθος κε τον εργαζό-
μενο αγρότι. Το καπιταλ στη Ροσία, όπως κε στο εκσοτερικο, περίσεθε κε
αναπτίχνονταν απτα δάκρια, τον ίδρο κε το έμα τον πλατιον εργατικον μα-
ζον κε εργαζόμενον αγροτον. Παρα την αφόριτα βαρια κατάστασι τον εργατον,
ι σινιδιτόπια τον εργατον μεγάλονε, ι εργατικι τάκσι έβγαζε απο μέσα-τις
καθοδιγιτες τυ αγόνα ενάντια στους καπιταλιστες, μα ι εργατικι τάκσι δεν ήταν
ακόμι οργανομένη, κι ο αγόνας ενάντια στους καπιταλιστες τέλιονε σιχνα με
αποτιχία.

Ι ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΙ ΝΑΡΟΤΝΙΚΙ.

Ιστερα απτιν κατάργισι τυ δουλοπάρικου δίκευ, ι σκλαβια τον πομέσσικον,
ι αφόριτι φόρι, ι φτόχια έμιναν όμια κε απαράλαχτα, όπως κε στο δουλοπά-
ρικου δίκευ. Γιαφτο κσεπούσαν αγροτικες εκσέγερσες, πυ πνίγονταν με την ίδια
σκλιρότιτα όπως κε πριν.

Ι επαναστατικι νεολέα ίθελε να βοιδίσι τυς εργαζόμενους στον αγόνα-τους
ενάντια στους πομέσσικους.

Τυς ονόμαζαν ναρότνικους. Αφτι πίγεσαν στο λαο να δουλέψουν τάχα σαν
μαραγκι, φέλλσερι, δάσκαλι. Αφτι ιπόσκαφταν στο λαο την πίστι προς τον τσά-
ρο, προς το θεο, οργάνοναν μιστικες σινομιλίες, διάδιναν βιβλία, πυ ι ανάγνωσί-
τους ήταν απαγορεμένοι. Αγονίζονταν για την απελευφτέροσι τον αγροτον.

Αφτι μιλύσαν στο λαο για τις θεριοδιες τον πομέσσικον, το φαμπρικάν-
τιδον, τυ τσάρου, τον ιπυργον. Τυς παρακολουθύσαν ι αρχες, τυς έπιαναν, τυς
κάθιζαν στις φιλακες, τυς καταδέιχαζαν σε θάνατο. . . .

Ι δουλια ήταν επιχίντινι. . . . Κε επιτιχία σκεδον δεν ίχαν ι ναρότνικι.
Δεν ίσαν σινδεμένοι με τις πλατιες λαικες μάζες.

Ι ναρότνικι αποφάσισαν με σκοτομυς να καταστρέψουν τυς εχτρυς τον εργαζομένον: τυς τσάρυς, τυς ιπυργυς, τυς χοροφιλάκυς.

Ενας απαφτυς τυς σιμέτοχυς τισ εκδίκισις εναντίον τυ τσάρυ ήταν ο Στεπαν Χαλτόριν, πυ προετίμαζε τιν εκρικισι τυ Χιμερινυ παλατιυ, όπου ζύσε ο τσάρυς Αλέξαντρος ΙΙ.

Ι ΕΚΡΙΚΣΙ ΤΥ ΧΙΜΕΡΙΝΥ ΠΑΛΑΤΙΥ.

Ο Χαλτόριν ήταν καθοδιγίτις μίας απτις πρότες εργατικες οργάνωσεις στι Ρωσία. Μολονότι ο Χαλτόριν απομακρίνετε απτυς ναρότνικυς, έβαλε στο σκοπό-τυ να καταστρέψι τον τσάρο.

Για να εχτελέσι το πρόβλιμά-τυ, σκέφτικε να χοθι στο Χιμερινο παλάτι κε να τυ ρίξι στον αέρα απο μέσα.

Το χιμόνα τυ 1880 κατάφερε να γνοριστι με το θερμαστι τυ παλατιυ, κε μέσον αφτυ να μπι στιν ιπερεσία με κσένο όνομα στο παλάτι, σαν σιλβοτις επίπλον.

Ι εργάτες κ' ι ιπιρέτες τυ παλατιυ τοποθετύνταν στο υπόγιο πάτομα. Εκι τοποθέτισαν κε το Χαλτόριν. Μα δεν έφτανε αρτο για να πραγματοποιίσι κίνο πυ έβαλε στο σκοπό-τυ. Επρεπε να μελετίσι τιν τοποθεσία τον τσαρικον δοματίον πάνω απτο υπόγιο, τα σινίθια τυ τσάρυ, να παρακολουθίσι σε πιο δομάτιο κε πια όρα θρίσκετε ο τσάρυς, να μπάσι στο παλάτι εκριχτικι ίλι — δυναμίτι.

Το παλάτι έβραζε απο σπιγόνυς κε αστινομικυς. Ενα σορο μάτια παρακολουθύσαν τον κάθε εργάτι. Αγριπνα φρυρούσαν τον τσάρο. Ιταν αδίνατο να μπι κανένας στα απάνο δομάτια.

Μα για το Στεπαν δεν ήταν τίποτε το αδίνατο. Πιάνι φιλίες με τυς λακέδες τυ παλατιυ κε καταφέρνι να αποχτίσι τιν εμπιστοσί-τυς. Βίμα προς βίμα ι δουλιά-τυ προχορι προς τα εμπρος. Κατορθόνι να μπι στα δομάτια τι τσάρυ κε μαθένι πως ι τραπεζαρία τυ τσάρυ θρίσκετε πάνω στο υπόγιο κε ότι ο τσάρυς γεματίζι εδο ακριβοσ στις 6 το βράδι.

Μια μέρα, εκι πυ δύλεβε στα δομάτια τυ τσάρυ, αντίκρισε πρόσωπο με πρόσωπο τον τσάρο. Ιταν πολι κατάλιλι στιγμή να σκοτόσι τον τσάρο, μα ο Στεπαν δεν ίχε μαζί-τυ όπλο.

Παραπολι λιπίθικε ο Στεπαν γιαφτι τιν αποτιχία. Δεν ίθελε καθόλυ να κάνι έκρικισι, γιατι τον κερο τισ έκρικισις θα ίνε ανάνκι να πάθον εκσον τον τσάρο αθι όλοσ διόλυ άνθρωπι — ι φίλακες, ι ιπιρέτες. Μα δεν μπορούσε να γίνι διαφορετικα, άλι διέκσοδο δεν ίπύρχε.

Αφυ κατέστρωσε το πλάνο τισ τοποθεσίας το δοματιον πάνω στο υπόγιο, άρχισε ο Χαλτόριν να προετιμάζι τιν έκρικισι. Χριάζονταν 20 κιλα δυναμίτι. Πός να φέρι απαρατίριτα τόσι μεγάλι ποσότητα εκριχτικισ ίλις; Πύ να το φιλάκισι, για να μι το ανακαλίψουν τα άγριπνα μάτια τον σπιγόνον;

Λίγο-λίγο κυβαλι ο Στεπαν κε το κρίβι μέσα στο μακιλάρι-τυ. Απτιν εκσάτμισι τυ δυναμίτι τυ πονα τρομερα το κεφάλι. Ο δυναμίτις μπόρι σε κά-θε στιγμή να εκραγι απτι ζέστι.

Τον καθένα πυ έμπενε κε έβγενε απτο παλάτι, τον έκαναν έρεβνα. ◀ Χαλτϋριν κυβαλύσε το δυναμίτι μέσα στα μαλια κε σταφτιά τυ.

Επιτέλως ίρθε ι μέρα, οπόταν όλα πια ίσαν έτιμα για τιν έκριξι.

Στις 5 τυ φλεβάρι 1880 ο Στεπαν θάζι το δυναμίτι σε κύφομα κε ανάβι το-φιτίλι. Κάμποσα λεφτα πριν απτιν έκριξι θγένι απτο παλάτι.

Ι ώρα ίταν έξι παρα πέντε. Στιν πλατία τυ Χιμερινυ παλατιυ περι-μενε το Στεπαν ο ζίντροφός-τυ.

— Το λιπον; — ρόικε αφτος το Στεπαν.

Ο Στεπαν δεν πρόκανε να απαντίσι κσέςπασε τρομερι έκριξι, απτιν οπία πέτακσαν τα γιαλια τον παράθιρον στο αντικρινο μέρος τις πλατίας. Σαν τε-ράστιο μάθρο χονι πετάχτικε ο καπνος πάνο απτο Χιμερινο παλάτι. . . . Ι τραπεζαρία καταστράφικε.

Μα ο τσάρος γλίτοσε αφτι τι φορα. Αργισε στο γιόμα για χαμπόςα λε-φτα.

Μα ίστερα απο ένα χρόνο ο τσάρος Αλέξαντρος ΙΙ σκοτόθικε απτυς να-ρότνικυς.

» Ο καπιταλιστις στερι τον εργάτι τον αέρα, το ιλιακο φος, τον ίπνο. Ο καπιταλιστις δε φροντίζι για τι ζοι τον εργατον. Φροντίζι να ανανκάσι τον εργάτι να δυλέπσι παρα-πάνο. Ι απελεφτέροσι τον εργατον πρέπι να γίνι ιπόθεσι τον ίδιον εργατον». (Κ. Μαρξ)

Ο ΚΑΡΛ ΜΑΡΚΣ ΚΕ Ο ΦΡΙΤΡΙΧ ΕΝΚΕΛΣ

Τον κερον πυ στι Ροσία μόλις γενιόνταν ι εργατικι τάκσι, στις άλες χό-ρες το προλεταριάτο ανιχτα πια βγίκε στον αγόνα ενάντια στιν μπουρζουαζία. Καθοδιγίτες τις εργατικις κίνιςις ίταν ο Κ. Μαρξ κι ο Φ. Ενκελς.

Απτι νεαρα ιλιχία-τυ ο Καρλ Μαρξ διακρίνονταν για τι μεγάλι-τυ ιδιο-φία. Βαθια σκεφτόνταν για όλα πυ τον περικίχλοναν.

Γιατί τόσο ασχιμα ι άνθρωρι ζυν στον κόσμο;

Γιατί ι πλιονοπειφία τον ανθρώπον δυλέβι για τυς άλυς, κε όχι για τον εαφτό-τυς;

Οταν ο Καρλ Μαρξ τέλιωσε το Βερολινέζικο πανεπιστίμιο κε πήρε τιν ονομασία επιστίμονα, κσέκάθαρα κε οριστικα απάντισε στον εαφτό-τυ σε μια απτις κηριότερες ερώτισες. Ενωσε, προς όλο το καχο στι ζοι τις κηνονίας προ-

έρχεται από τότε, ότι η μάζα τον ανθρώπον εργάζεται σε φτώχεια και στέρηση. Επειδή μια μικρή φούχτα εποφελιέται όλα τα αγαθά του κόσμου. Ο Μαρξ δε θέλει να προσκολληθεί σ' αυτή τη φούχτα τον ανθρώπον.

— Ίπε στους φίλους-του.

— Το να ζει κανείς ειμμένοι να δουλέβει, και το να δουλέβει ειμμένοι να αγωνιζέτε.

Και διεκρίγε μεγάλο αγώνα ενάντια στην μπουρζουαζία, και αφού τον αγώνα δεν το σταμάτησε σ' όλη-την-την ζοι. Ίταν μεγάλος επαναστάτης — αγωνιζόταν για το έργο τις εργατικές τάξεις.

Η ονομαστική επαναστάτες το διάφορον χορον άρχισαν να μαζεύοντε γύρω-του. Ο Καρλ Μαρξ έκανε φίλια με ένα άλλο μεγάλο επαναστάτη — το Φρίτριχ Ενκελς.

Ο Φρίτριχ Ενκελς ήταν, όπως το Μαρξ, ένθερμος αγωνιστής για την εφτιχία τις εργαζόμενις ανθρωπότιτας. Μαζί με το Μαρξ αγωνίζονταν ενάντια στον καπιταλιστικο κόσμο.

Στι διδασκαλία-τους ο Μαρξ και ο Ενκελς δόσανε κσεκάθαρες και ακριβολογιμένες απέτιξες στις κριότερες ερώτιξες:

— Από πύόνα αποτελιέτε η κινονία;

— Προταπόλα από δύο βασικές τάξεις: από το προλεταριάτο και από την μπουρζουαζία.

— Μπορούν να ζουν ειρινικά αναμετακσί-τους αυτές η δύο τάξεις;

— Όχι, ποτέ!

— Γιατί;

— Γιατί η μπουρζουαζία ίνε η τάξη τον εκμεταλεφτον. Αυτή καταβάλλει όλες τις δύνამές-τις για να διαφιλάξει για πάντα την κριαρχία-τις πάνω στο προλεταριάτο.

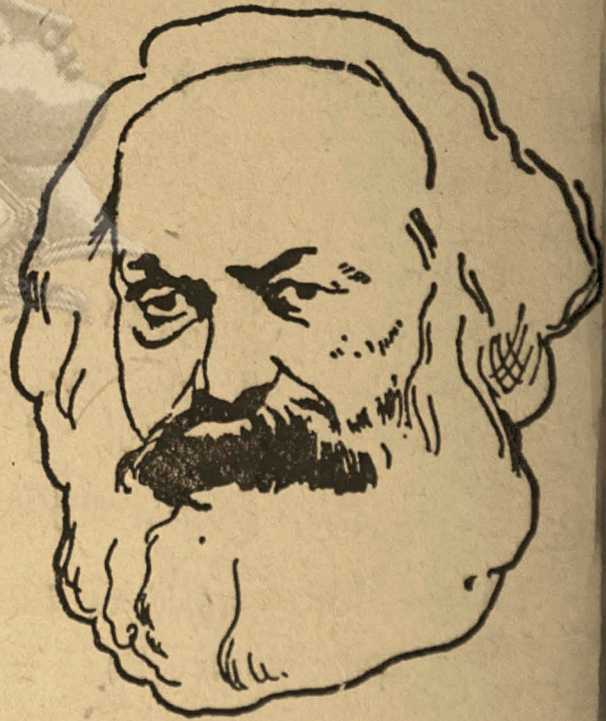
— Και τί φροντίζει να πετίχει το προλεταριάτο;

— Το προλεταριάτο αγωνιζέτε ενάντια στην μπουρζουαζία για να δημιουργίσει δική-του προλεταριακή εκςυσία.

— Πύ θα οδιγίσει στο τέλος - τέλος αυτός ο τακτικός αγώνας του προλεταριάτου και τις μπουρζουαζίας;

— Στην πλέρια νίχι το προλεταριάτο.

— Γιατί χριάζέτε αυτή η νίχι;

— Για να ιδριθι νέα, κομμουνιστικι κινονια, όπου δε θα ιπάρχουν τάξεις, κε όπου δε θα ιπάρχι εκμετάλεψι ανθρώπου απο άνθρωπο.

Το „κομμουνιστικο μανιφέστο“ πυ γράφικε αποτον Κ. Μαρξς κε Φ. Ενκελς, τελιόνι με τις λέκτες:

— Προλετάρι όλυ τυ κόσμυ, ενωθίτε!

Ο Καρλ Μαρξς ήταν ο οργανοτις τις διεθνις ένωσης τον εργατον, τυ Ι Ιντερνατσιονάλυ.

Σίφωνα με τις εντολες το μεγάλον δασκάλον, Μαρξς κε Ενκελς, αγωνίζοντε ι προλετάρι όλυ τυ κόσμυ.

« Ι εργατικι τάξι δεν έχι τίποτα να χάσι εκσον τις αλισίδες-τις, μα να κερδίσι μπορι ολάκερο τον κόσμυ»

(Κ. Μαρξς κε Φ. Ενκελς)

Ι ΠΑΡΙΣΙΝΙ ΚΟΜΥΝΑ

Παράδιγμα τυ αποφασιστικυ αγόνα τον εργατον ενάντια στην μπουρζουαζία ήταν ι Παρισινι κομόνα στι Γαλία.

Στις 18 τυ μάρτι 1871 ι εκσυσία στο Παρίσι πέρασε στα χέρια τις εργατικις τικςις.

Ι εργάτες τυ Παρισιυ πρότι σ'όλον τον κόσμον ίδρισαν εργατικι εκσυσία — τι δικτατορία τυ προλεταριάτο.

Ι μπουρζουάδες ιπουρχι έφίγαν απο Παρίσι μωζι με τα τμίματα τυ στρατο πυ τυς έμιναν πιστα.

Ι νίκι πάνο στιν μπουρζουαζία ήταν μεγάλι γιορτι τον εργαζομένον τυ Παρισιυ.

Ι κομόνα κατάργικε τον παντοτινο στρατο κε τιν αστινομία. Καθορίστηκε το εκλέκτιμο το δικαστον κε τον τζινοόβνικον. Κσεχώρισαν τιν εκκλισια αποτο κράτος. Διόκσανε τι θρισκία κε τυς μοναχυς (καλόγερυς) απτα σχολια. Κίρι--κσαν δορεαν εκμάθισι. Μετάδοσαν στυς εργάτες τα εργαστήρια το νικοκιρέον πυ φίγανε. Αρχικαν να αναφέροντε στιν πόλι επαναστατικι ένωσης τον εργατον. Το Παρίσι άρχικε να φιάνι νέα ζοι.

Ι επαναστατικες επιμερίδες γράφανε: „Το Παρίσι θέλι γις για τυς αγρότες, εργαλία τυ κόπυ για τυς εργάτες, δουλια για όλυς“.

Μα ι κομυνάρι κάνανε κάμποσα λάθια. Επέτρεψαν στιν μπουρζουαζία κε στα στρατέματά-τυς να φίγυν ελέφτερα απο Παρίσι.

Ι μπουρζουαζία τυφέκικε τυς κομυνάρυς, πυ έπιανε εκμάλοτυς. Ενω ι κομόνα, απεναντίας, φέρνονταν μαλακα με τυς εκτρός-τις.

Η Παρισινή κομμούνα έπεσε, γιατί τότε η εργατική τάξη ήταν ακόμα αδύναμη και άσκιμα οργανομένη. Η αγρότες· κ' εργατές όλης της Γαλλίας δεν υποστήριξαν τους παρισίνους εργάτες στον αγώνα-τους.

Η μπυρζουαζία ήχεν αποκόψει το Παρίσι απτιν επίλιπη Γαλία. Το Παρίσι δεν ήχε απο πύ να περιμένι συμπλήρωσες το δινάμεόν-του. Ενω η μπυρζουαζική κυβέρνηση ήμπορζε ελέφτερα να μαζόκει στρατο. Στο τέλος η αντεπαναστάτικη μάζοχσαν μεγάλες δίναμες κ' η Κομμούνα τσακίστικε.

Αγρια εκδιχίδικε η μπυρζουαζία τους κομουνάρους. Πάνο στους δρόμους πιάνανε τον καθένα, που έμιαζε εργάτη. Αν τα χέρια κάπιου ήσαν καμένα με παρόρτι, αμέσος τον τυφέκιζαν.

Τυφέκιζαν στις φιλακες, στους δρόμους, στους κίπους. Σιχνα κατέπιθαν τα παλικάρια, που μίνανε, να παραδόσουν τα όπλα, υποσχόμενι να τους αφήσουν ελέφτερος, μα ιστερότερα τους τυφέκιζαν.

Ο θάνατος γιρνύσε στους δρόμους του Παρισίου. Η μπυρζουαζία έδιχνε τον „πολιτικισμό“· τις, τυφεκίζοντας χιλιάδες εργάτες, όταν η μάχη σταμάτισε πια· όταν δεν ήχαν πια όπλα στα χέρια-τους.

Η Παρισινή κομμούνα έπεσε, μα έδιχσε πως η εργατική τάξη ήμπορνε να γλιτόσει απτιν μπυρζουαζία, ήμπορνε να ιδρίσουν δική-τους εκουσία. Η κομουνάρι είκοσα πειλά τι σιμέα του αγώνα για καλύτερη ζωή, για τον κομμουνισμό.

Ι εργάτες όλυ τυ κόσμυ δε θα κσεχάσουν ποτε τυς μάρτιρες τυς επανά-
στασις— τυς παρισινυς κομυνάρυς.

Ο Μεγάλος-μας δάσκαλος Καρλ Μαρκς έγγραψε για τιν Παρισινι κομόνα,
ότι ίχε μεγάλι επίδρασι στιν ανάπτυξι τυ τακτικυ αγόνα τον εργατον ενάντια
στιν μπουρζουαζία σ'όλες τυς χόρες.

Απτα λάθια τυς Παρισινις κομόνας ι εργατικι τάξι έμαθε, πως πρέπει να
αγωνιστι ενάντια στυς καπιταλιστες, κε κατάλαβε, πως πρώτα απόλα ίνε απα-
ρέτιτο δυνατο κόμα, πυ να καθοδιγιέτε απτι διδασκαλία τυ Καρλ Μαρκς.

ΙΑΡΧΙ ΤΥ ΟΡΓΑΝΟΜΕΝΥ ΑΓΟΝΑ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΥΣ ΦΑΜΠΡΙΚΑΝΤΕΣ ΣΤΙ ΡΟΣΙΑ

Ιστερα απτιν κατάργισι τυ δουλοπάρικυ δίκευ γριγορότερα περιέθον ι φά-
μπρικες, τα εργοστάσια.

Άφκσένη ι εργατικι τάξι.

Δίςκολο ίταν για τυς εργάτες τυς Ροσίας να ενοθον. Τυς πίεζε ι ανάνκι,
ι φτώχια κε ι εόνια δουλια τυ κατέργυ για τυς καπιταλιστες κε τυς πομέσσικυς.
Ι εργάτες δεν ίχαν κερο να κσεφτυν, γιατί μνίσκον εόνια φτοχι, πός να γλι-
τόςυν απάφτο. Με κάθε τρόπο εμπόδιζαν τυς εργάτες να ενοθον: ίτε με θι-
ριόδιχο εκβιαζμο, ίτε με χοροιδίες, ίτε με εκσαγορα. Μα ύτε εκβιαζμι, ύτε
ι καταδιόκτες δε μπουόσαν να σταματίσουν τυς εργάτες.

Ι εργατικι τάξι ολοένα κε πιο οργανομένα αρχίζι να αγωνίζετε ενάντια
στυς νικοχιρέυς-τις. Ο αγόνας τον εργατον ενάντια στυς καπιταλιστες κσέσπασε
σε απεργίες. Ι εργάτες τυ ενός ίτε τυ άλυ εργοστασίυ σταματύσαν τι δουλιά-τυς,
κε δίλοναν, πως δε θα δουλέψυν, όσπυ να μι τυς περισέψυν τα μεροκάματα,
όσπυ να μι λιγοστέψυν τιν εργατικι μέρα κ.τ.λ. Τυς απεργυς τυς αρέσταραν,
τυς εκσόριζαν.

Κε μολατάφτα ο αριθμοσ τον εργατικον απεργιον άφκσενε κε μεγάλονε:
περίσεθε κε ο αριθμοσ τον εργατον πυ απεργύσαν. Τον κερο τον απεργιον ι
εργάτες έμαθαν, πως στον αγόνα πρέπει να βγυν μαζι, μονιαζμένα.

Χάρις στι δουλια τον προτοπόρον σινιδιτον εργατον, άρχισαν να δυναμόνυν
ι εργατικι όμιλι. Ι απεργίες τον εργατον γίνονταν πιο οργανομένα κε με περι-
σότερες επιτιχίες, παρότι γίνονταν νορίτερα. Ιδιέτερα κσεχορίζονταν για τιν
οργανοτικότητα κε τι σίμπτικσί-τυς ι Μορόζοφσκαγια απεργία στα 1885 στο
Ορέχοβο-Ζύεβο (στιν πρίν Βλαδίμιρσκαγια γυπέρνια).

ΔΙΠΡΙΣΙ ΤΥ ΕΡΓΑΤΙ ΜΟΙΣΣΕΕΝΚΟ ΓΙΑ ΤΙ ΜΟΡΟΖΟΦΣΚΑΓΙΑ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΥ 1885

Δύλεβα στα 1884 στι φάμπρικα τυ Μορόζοφ στο Ορέχοβο-Ζύεβο.
Στι φάμπρικα δύλεθε κσκοτινοσ κόσμοσ, κκεδον όλι αγράματι. Όλα τα παραρ-
τίματα, όλι ι φάμπρικα έβραζε απο σπιγόνυς κε αστινομικυς.

Δύσκολο, σχεδόν αδύνατο ήταν να δουλέβεις με τέτιο κόζμο, κε μεις ίμασταν διο μαρανκι: εγo κι ο μακαρίτις Βολκοφ. Καταφέβγαμε σε κάθε πονηρία. Κάναμε τιν προπαγάντα ίτε στις καζάρμες, ίτε στη φάμπρικα. Μαζέβοντε να καπνίσουν, κε γο με το Βολκοφ πέρνομε απο μια εφιμερίδα, όπια κι αν τίχενε, έςτο κε τέτια πυ εκσιμνι τον τσάρο, ίτε περσινι: κάποτε τίχενε να τιν κρατάμε ανάποδα, γιατι έτσι κ'έτσι σκοτινα ήταν κε δεν έβλεπε κανέναν τίποτα: κάναμε τάχα πως διαβάζαμε απτιν εφιμερίδα, ενο ειμς θγάζαμε απο κεφάλιμας τα λόγια: „Ός ποτε θα υποφέρετε αφτο το κάτεργο; Ο νικοκίρις ίπτε το έμα-μας: μίπος πρόβατα ίμαστε“; Ολι στέκοντε, κρατόντας τιν αναπνοί-τους ακόνε κε απορυν: „πόσο χτιπιτα άρχισαν να γράφυν ι εφιμερίδες: πός τος επιτρέπι ι λογοκρισία: σε τί κερυς ίρθαμε“. . . „Κε πός μπορις, Ανίσιμιτζ, να διακρίνις στο σκοτάδι τα γράματα; Γάτας μάτια έχις“. Πό να διακρίνις τα γράματα, αφυ τα κρατας απτιν ανάποδι. . . Έτσι το λιπον διαβάζαμε, όσπου να ίρχονταν ο μάστορας, πυ έδιοχνε όλυς.

Άρχισε στο εργοστάσιο απεργία. Οχτο χιλιάδες εργάτες, σαν ένας άνθρωπος πέτακσαν τι δουλια. Αμέσος έτρεκσαν ι νικοκίρει, ο γυπερνάτορας έστισε στρατιότες, καζάκυς. Ι εργάτες μένα στόμα: „Θα ριμάκουμε τι φάμπρικα“.

Εγo κι ο Βολκοφ φροντίζαμε να μι αφίσουμε τι δουλια στο πογρομ, μα όσο το δυνατο πióτερο κερo να βαστάκουμε τιν απεργία. Δύσκολο ήταν να μιλίσις: μόλις μαζέβονταν καμπόσι, τρέχανε ι στρατιότες, ι καζάκι με τα καμτσια — κε με τος υποκόπανυς χτιπόσαν.

Μια φορα, εκι πυ ίμασταν μαζεμένοι, ίρθαν κσαφ ικα ι καζάκι, απέκοψαν απο πλίθος καμια εκατοστι ανθρώπους, τος κλίσανε στην τραπεζαρία κε βάλανε κοντα στις πόρτες στρατιότες με τα τυφέκια γιομιζμένα. Νιόθο, πως πρέπει να γλιτόσουμε αφτυς τος εργάτες, γιατι άσκιμι εντίποσι θα δόσι αφτο το αρεστάριζμα στους επίλιπους εργάτες, θα πέσι το ιθικό τος. Κίνι τι στιγμή τρέχυν στο μέρος-μυ τα πεδάκια τυ εργοστασίυ — αφτι ίσαν, σαν να πόμε, όπος τος σιμερινυς πιονέρυς — κε μυ πσιθιρίζυν:

— Μπάρμπα, απ'αφτι τι μερια δεν έχι φίλακες.

Τρέκσαμε γίρο, βλέπομε πως πραγματικα δεν ίχε φίλακες απο κίνι τιν πάντα: μονάχα ι πόρτες ίσαν κλίστες: κ' ι πόρτες ίσαν θαριες, απο δρι. Δοκίμασα με τον όμο-μυ, μα τυ κάχυ. Κσανα τα πεδάκια φονάζυν:

— Μπάρμπα να ενα μακρυλο θρανίο.

Το θρανίο ήταν μακρι. Το σικόσαμε μαζι με τα πεδια, φονάκσαμε „υρα“ κ' ι φιλακιζμένοι άρχισαν να πιδυν έκσο. Βλέπο, τρέχυν προ: τα εδο όλι εργάτες: ρίχτικαν προς τα εδο κ' ι στρατιότες. . . Ι στρατιότες άρχιαν να χτιπυν τος εργάτες. . . σκοτίνιασαν τα μάτια μυ, σκέφτομε, θα χιθι έμα. . . Ρίχτικα στους στρατιότες, κε μόλι τι δίναμι τον πλεμονιόν-μυ φονάζο:

— Τί κάνετε; . . τος δικός-σας χτιπάτε! . . τος δικός-σας! . .

Ένας στρατιώτης με κατέβασε μια στο στήθος με τη λόγχη. Εγώ φορούσα μισογύνη, πρόκανα να πιάσω τη λόγχη, τυ απέσπασα το τυφέκι, κε το χτίπισα στον πάγο πάνω. Ο υποκόπανος πέταξε στον αέρα. Σκόντισα το στρατιώτη κε κσανα κσεφονύσα:

— Τάδελφια-σας χτιπάτε; . . .

Απτα κσεφονιτά-μου υποχόρισαν λίγο ι στρατιώτες. Ετσι άνικσα κάμποσο διάστημα ανάμεσα στις εργάτες κε τυς στρατιώτες κε ολοένα πιγεννηρχόμυνα κε έλεγα: „Μιν ενκίζετε, αδέρφια, ο ένας τον άλο, αδελφια καρδιακα ίστε“.

Το βράδι στην καζάρμα άρχισα να κxenτίνομε: Κιτάζο το πυκάμισό-μου ολοκόκινο. Απτι λόγχη ίνε, κxέρφικα. Κε ι πλιγι κσιράθικε, κε το έμα στο πυκάμισο πάνω κσιράθικε, κε όμος όταν με χτίπισε, ύτε τόνισα.

Ι απεργία στι φάμπρικα τυ Μορόζοφ ίχε μεγάλη σιμασία για τον παρα-πέρα αγόνα τον εργατον. Με τιν οργανοτικότητα κε τι σιντροφικι σισπίροσι έδικσε, πως ι εργατικες μάξες ακολουθον τυς καθοδιγιτές τυς, τυς υπερασπίζον κε τυς γλιτόνουν τον κερο πυ τυς αρεστάρουν, δε σταμιτυν μπροστα στον αγόνα ενάντια στιν ένοπλι δίναμι. Ι εργάτες απετύσαν ανεβάζμα τυ μεροκάματυ, ολιγότεμα τον προστίμον, απετύσαν να τυς επιτραπι να εκλέγουν το στάροστα.

Στις απέτισες πυ πρόδαλαν ι εργάτες πρέπει να σιμιόσουμε κε νέο περιε-χόμενο. Ι εργάτες δεν αποτίνονταν με μιζέρικες παράκλιςες, μα απετύσαν να βρι νόμος για τυς όρους τυ νικιάζματος τον εργατον.

Ι απεργία άνικσε τα μάτια τον εργατον κε σε τυτο, ότι ι καταπίεςες κε ι βαριες σιθίκες πρέπει να απομακρίνοντε όχι μόνον απτο εργοστάσιο πυ δουλέβουν ι δομένι εργάτες, μα κε απόλες τις άλες φάμπρικες. Ι απεργία τέλιωσε με επιτιχία για τυς εργάτες, κ' ι κιβέρνισι ανανκάστικε να κάνι υποχόρισες.

Ι κιβέρνισι ανανκάστικε να βγάλι νόμος, σίφονα με τυς οπίους λίγο καλι-τέρεβε ι θέσι τον εργατον στι φάμπρικα. Νά τί έγραψε ο Δένιν για τιν απερ-για στι φάμπρικα τυ Μορόζοφ: „Ι κιβέρνισι φοβίθικε, υποχόρισε. Ι εργάτες πρέπει να εφχαριστίσουν για τι διεφκόλινσι όχι τις αρχες, μα τυς σιντρόφους-τυς, πυ κατόρθοσαν να καταργίθουν ι ελαινες καταπίεςες“.

ΕΡΟΤΙΣΕΣ

1. Πός αγωνίζονταν ι εργάτες ενάντια στις καπιταλιστες;
2. Σε πιά χρόνια γένικε ι απεργία στι φάμπρικα τυ Μορόζοφ;
3. Πιά σιμασία ίχε ι απεργία στι φάμπρικα τυ Μορόζοφ;
4. Πός εκδικόνταν ι τσαρικι κιβέρνισι τυς εργάτες πυ απεργύσαν;

ΓΙΜΝΑΖΜΑΤΑ

1. Ροτίστε τυς εργάτες πυ δούλεβαν πριν τις επανάστασις στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια, πόσες όρες δούλεβαν, πόσο πέρνανε, πός ζύσαν.
2. Μάθετε αν έγιναν απεργίες στις φάμπρικες όπου δούλεβαν.

ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΠΑΜΕ ΟΧΙ ΜΕ ΚΙΝΟ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΥ ΠΙΓΕΝΑΝ Ι ΝΑΡΟΤΝΙΚΙ.

Ι ναρότνικι αγωνίζονταν ενάντια στον τσαριζμο μέσον σκοτομου κεχοριστον προσόπον—τσάρον, ιπυργον. Πέντε χρόνια ίστερα απο σκοτομο τυ τσάρου Αλεξάντρου ΙΙ ι επαναστάτες οργάνοσαν απόπιρα ενάντια στο γιό-τυ, τον τσάρου Αλέξαντρο ΙΙΙ. Οργανοτις αφτις τις απόπιρας ίταν ο αδελφος τυ Β. Ι. Δενιν—Αλέξαντρος Υλιάνοφ.

Με το σκοτομο τυ τσάρου Αλεξάντρου ο Υλιάνοφ νόμιζε πως θα ελεφτερόσι απτιν τσαρικι αφθερεσία τυς εργαζόμενους. Μα δεν κατόρθοσε να σκοτόσι τον τσάρου. Τον αρέσταραν κε τον κρέμασαν.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ Δενιν αγαπύσε πολι τον αδελφό-τυ. Ο αδελφός-τυ χάθικε. Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ έβλεπε τις αποτιχίες τυ αγόνα το ναρότνικον, έβλεπε το χαμο τον καλίτερον ανθρόπον ε' αφτον τον άνισο αγόνα. Μελετύσε τα έργα τυ Καρλ Μαρκς κε Ενκελς για τον τακσικο αγόνα κε τιν πέρα τυ αγόνα το ναρότνικον ενάντια ετιν τσαρικι αφθερεσία. Ο Δενιν σκέφτονταν βαθια, αν ίνε ορθος ο δρόμος τυ αγόνα το ναρότνικον ενάντια στον τσάρου κε τυς πομέσσικους. Μίπος ι δουλιζ ένχιτε σε ένα τσάρου μονάχα; Θα σκοτόσις ένα, ι πομέσσικι θα κάτσυν άλο τσάρου. Ο Δένιν έβγαλε το σιμπέραζμα πως πρέπει κανένας να παι με άλο δρόμο, όχι με το δρόμο τυ σκοτομου τσάρου, ιπυργον.

Πρέπι να ιδριθι εργατικο κόμα, κάτω απτιν καθοδύγιςι τυ οπίυ ι εργατικι τάκσι σε σιμαχία με τιν αγροτια θα ρίκσι τιν αφτοκρατορία τον πομέσσικον κε φαμπρικάντιδον

Κι ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ καταπιάστικε να οργάνοσι τυς εργατάτες, να τυς ενόσι πρώτα σε εργατικους όμιλους, κ' ίστερότερα σε κόμα.

ΛΗΤΥΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΟΜΙΛΗΣ ΣΤΙΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙ ΚΟΜΑΤΟΣ

Αναπτίχνοντας τι διδασκαλία τυ Μαρξ-Ενκελς, ο Λένιν οδίγισε τυς εργαζόμενυς στον ορθο δρόμο.

Σ' αφταν τον κερο κάπυ-κάπυ στι Ροσία ιπέρχαν πια παράνομι εργατικι όμιλι. Τα μέλι τον εργατικον ομίλον γνорίζονταν με τι διδασκαλία τυ Κ. Μαρξ, τυ Ενκελς, με τον επαναστατικο αγόνα το σιντρόφον-προλετάριον τυ εκσωτερικυ. Σε τέτιυς όμιλυς δύλεθε ο ς. Λένιν. Ο Λένιν ήταν οργανοτις, καθοδιγίτις τον εργατικον ομίλον, έγγραφε προκίρικες, δίδασκε, πός να γίνι καλίτερα ο αγόνας ενάντια στυς καπιταλιστες. Ι σινιδιτι μερίδα τον εργατον μαζί με το Λένιν ίδρισε το παρανόμο ςοσιαλ-δικοκρατικο κόμα τον μπολσεβίκον.

Ο Λένιν έβαζε σκοπό-τυ να κατορθόσι όστε να μιν ίνε κίρι κε δύλι, να μιν ιπάρχυν πλύσι κε φτοχι.

Ιθελε, να μιν ιπάρχι εκμετάλεψι ανθρόπυ απο ανθροπο.

Ο Λένιν απετύσε, όλι ι γις, όλες ι φάμπρικες κε τα εργοστάσια να ανίκυν σε κίνυς τυ δυλέδυν. Ολα αφτα μπορόνε να κατορθοθυν με τι βοίθια καλά οργανομένου κόματος, τυ να στέκετε επικεφαλις το σινιδιτον εργατον κε σε σιμαχία με τιν εργαζόμενι αγροτια. Με πιο τρόπο;

Ι μπολσεβίκι με επικεφαλις το Λένιν δίδασκυν, πος δεν μπορι ο αγόνας για το ανέδαζμα τυ μεροκάματυ τον εργατον να αποσπαστι απτον αγόνα ενάντια στιν τσαρικι αφοκρατορια κε τιν μπορζουαζία.

Αποτινόμενος στυς εργάτες ο Β. Ι. Λένιν έγγραφε:

„Τί μέσο έχυμε, για να καλιτερέψυμε τί θέσι-μας, να ανιπσόσυμε τα μεροκάματα, να σιντομέψυμε τιν εργατικι μέρα, να ιπερασπιστόμε απτις προ-βολες, να διαβάζυμε γνοστικα βιβλία; Ενάντια σε μας ίνε όλι: ι νικοκιρρι, γιατι εκίνι ζόνε τόσο καλίτερα όσο χερότερη ζόμε εμις· κε όλι ι ιπιρέτες-τυς, όλι εκίνι τυ ζόνε με τιν ελειμοσίνι τον καπιταλιστον κε για το σιφέρο εκίνον μας κρητυν στιν αγρικία κε στι σκλαβια. Εμις απο πυθENA δεν έχυμε να περιμένυμε βοίθια· εμις μπορόμε να ελπίζυμε μονάχα στον εαφτό-μας. Ι δίνυμι-μας ένκυτε στιν ένοσι. Το μέσο-μας ίνε ι ομονιαζυένι, ι ομόθυμι κε επίμονι αντίστασι στυς νικοκιρέυς.

... Ινε κερος να ενοθύμε κε μις με τυς αδελφύς-μας, τυς εργάτες τον άλλον κρατον, να σταθόμε μαζί με κίνυς κάτω απτι γενικι σιμέα, πάνο στιν οπία ίνε γραμμένο: „Προλετάρι όλυ τυ κόσμυ ενοθίτε“.

Ο Λένιν καθόριζε ος εκις τον τελιοτικο σκοπο τυ κόματος: „Εμις θέλυμε να πετίχυμε νέο καλίτερο φιάσιμο τις κινονίας: σ' αφτι τι νέα, τιν καλίτερι κινονία δεν πρέπει να ιπάρχυν ότε πλύσι, ότε φτοχι, όλι πρέπει να πέρνυν μέρος στι δυλια. Οχι μια φύχτα πλύσι, μα όλι ι εργαζόμενι πρέπει να επορευλιέντε τυς κρητυς τις γενικις δυλιας. Αφτι ι νέα καλίτερι κινονία ονομάζετε ςοσιαλιστικι κινονία.

Η διδασκαλία γιαφτι τιν κινονία ονομάζετε ροσιαλιζμος“.

Η τσαρικι κιθέρνισι, ι φαμπρικάντες, ι πομέσσικι, αγωνίζονταν ενάντια στο ροσιαλ-διμοκρατικο κόμα τον μπολσεβέδικον.

Αρχισαν να παρακολουθουν τα μέλι τυ κόματος. Η σπιγόνι παρακολουθούσαν πιος δυλέβι στο κόμα. Αρέσταραν τα μέλι τυ κόματος, τυς εκσόριζαν στι Σιβιρία, τυς ζάπιζαν στις φιλακες.

Ο ΝΙΚΟΛΑΙ ΠΕΤΡΟΒΙΤΖ

(δυγιςι εργάτι)

Στο λιμάνι, όπου δυλέβα κλιδαρας, ίσαν πολι αναπτυγμένι εργάτες. Στο θοριβόδικο εργαστίρι, καμπουριαζμένι πάνο στα τραπεζάκια, δίσκολο μας ήταν να μιλούμε ο ένας με τον άλλο. Η νατσάλνικι-μας ίσαν αφστρι κι δεν μας επέτρεπαν ότε για ένα λεφτο να αποσπαστόμε απτι δουλια. Για το γιόμα δίνανε κάμποσα λεφτα κι μόλις προφτέναμε να καταπίνουμε το φαι Γιαφτο μαζεβόμασταν το θράδι, μιστικα απτις αρχες.

Στο σπίτι-μυ μαζέβονταν μιστικα εργατικος όμιλος,. Οδιγύσα τυς μυσαφιρευς-μυ σε μισοσκότινο δομάτιο, πυ το παράθιρδ-τυ έβγενε σε τυπικ κι έβαζα πάνο στο τραπεζάκι μικρι λαμπίτσα κάτω απο πράσινο καλπάκι. Κοντα στο τραπέζι καθόντα ο καθοδιγιτίς-μας, φιτιτις ίτε πεπιραμένος εργάτις, κι αρχίζαμε σινομιλία. Η σινομιλιές-μας γίνονταν για τις ανάνκες-μας, πός μπορούμε να καλιτερέψουμε τι ζοί-μας Μας διαβαζαν βιβλία, όπου λέγονταν για τι ζοι τον εργατον, για τιν αφόριτι δουλιά-τυς.

Μια φορα μυ ίπαν, πος στον όμιλό-μας θάνε νέος οδιγος. Ερδτίσα:

— Πιος ίνε;

Μυ απάντισαν με περιφάνια:

Θα ρθι σε μας ο Νικολαι Πετρόβιτζ. Ίνε ένας απτυς καλιτερυς οδιγος. Πρέπι να σκιματιστι όμιλος απτυς πιο έμπιστυς εργάτες. Περιμένα με ανιποπονισία το Νικολαι Πετρόβιτζ, „Ίνε ένας απτυς καλιτερυς, σκεφτόμωνα, παναπι κι τα μαθήματα θάνε καλιτερα Μα τί ίδυς νάνε αφτος ο Νικολαι Πετρόβιτζ;“

Στιν οριζμένι όρα κάπιος χτίπιζε στιν πόρτα τις κατικίας-μυ. Αμα άνιχσα τιν πόρτα ίδα ένα άντρα τριαντα χρονο, με υποκόκινι μικρι γενιάδα, με στρονκιλο πρόσωπο κι διαπεραστικα μάτια. Φορούσε χινοποριάτικο παλτο με σιχομένο γιακα κι, μόλο πυ ίταν καλοχέρι το κασκέτο-τυ ίταν κατεβαζμένο πάνο στα μάτια-τυ. Σε πρότι όπει ο άνθρωπος αφτος μυ φάνικε ο πιο σινιθιζμένος. Μπένοντας στο δομάτιο, ρότισε:

— Εδο ζι ο Κνιάζεφ;

Τυ απάντισα πος εδο ζι. Τότε ίπε τόνομά-τυ.

— Κε γο ίμε ο Νικολαι Πετρόβιτζ.

— Εμιας όλι σας περιμένουμε — τυ ίπα.

Ο Νικολαι Πετρόβιτς πρόσθεσε πως έκανε γύρος στους δρόμους. Φοβόνταν μίπος τον παρακολουθουν.

Μπήκαμε στο μισοσκότινο δωμάτιο. Ολι ίσαν πια παρόντες. Εκάτσε στη θέσι-του κε άρχισε να μας εκσιγα τί θα κάνουμε στον όμιλο. Μιλύσε τόσο πιστικά, πυ δεν μπορούδες παρα να πιστέπισς όλα όσα έλεγε. Ι εργάτες τον άκουαν προσεχτικά. Κι αφτος ροτύσε πός πυ δουλέβι, σε πιο εργοστάσιο, πι απτυς εργάτες ίνε αναπτιγμένι, αν όλι ίνε ενγράματι, τί διαβάζουν, αν κσέρυν ι εργάτες για πιο πρέπι να αγωνίζοντε.

Ο Νικολαι Πετρόβιτς μας εκσίγισε, πως ένας-ένας δεν μπορούμε τίποτα να κατορθώσουμε. Μονάχα όταν θα σισπιροθύμε, θάμαστε δίναμι, πυ ι νικοχιρέι θα τι φοβάντε.

Στους εργάτες με μιας άρεσε, πυ ο Νικολαι Πετρόβιτς μιλα καθαρα κε εφκολονόιτα. Ι άλι οδιγι μιλόσαν σιχνα με τέτια λόγια, πυ ίσαν ακατάλιπτα για τυς απλυς εργάτες Μα ο Νικολαι Πετρόβιτς μας μιλόσε απλα, σαν εργάτις.

— „Καλα μιλα — λέγαμε — με εβχέρια κε απλα σαν δικός-μας άνθρωπος. Απο τότε ο Νικολαι Πετρόβιτς ίρχονταν σιχνα σε μας. Δε μας διάβαζε βιβλία — μονάχι-μας διαβά,αμε τα βιβλία πυ μας ιπόδιχνε. Εκίνος μας διγόν-ταν. Μας έλεγε, πός ι εργάτες τον άλον χορον αγωνίζοντε για καλίτερι ζοι, πός πρέπι να αγωνιστύμε για μια καλίτερι ζοι κε να γίνουμε ελέφτερι πολίτες.

Σινιδίσαμε το Νικολαι Πετρόβιτς κε τον αγαπίσαμε. Με ανιπομονισια περιμέναμε τιν κάθε επίσκεψι-του. Αν δεν καταλαβέναμε κάτι-τι, λέγαμε ο έναςν τυ αλυνο:

— Θάρθι τόρα ο Νικολαι Οετροβιτς, θα μας το κσιγίσι.

Μια φορα περιμέναμε το Νικολαι Πετρόβιτς, μα δε φάνικε. Τί μπορούσε να τυ τίχι;

Εμαθα, πως ο Νικολαι Πετρόβιτς έκανε μαθήματα σε ένα ακόμα όμιλο και πως εκι τον αρέσταραν.

Μας ήταν δύσκολο να συνιθίσουμε σε νέο οδιγο ίστερα απτο Νικολαι Πετρόβιτς. Μα γιατί έτσι; Εμεις ύτε κσέραμε πιος ίνε ο Νικολάι Πετρόβιτς. Κσέραμε μονάχα πως ίνε δικός-μας αφτος ο απλος, ο πολιπλισίον σε μας.

Πόσο όμος απόρισα, όταν ίστερότερα, στα γερατιά-μου ίστερα απτιν επανάστασι έμαθα, πιος ήταν ο Νικολαι Πετροβιτς. Ι χαρά-μου ήταν απεριγράφτι. Για κσέπυ, ότι ο Νικολαι Πετρόβιτς ήταν όχι άλος, μα ο ίδιος ο Λένιν.

Κε γο ιπεριφανέβυμε, πυ ο Λένιν έκανε με μας μαθήματα στο μιστικο όμιλο, και πυ εγο ίμυνα μαθιτις τυ Λένιν.

Ο Β. Ι. ΛΕΝΙΝ ΣΤΙ ΦΙΛΑΚΙ.

(Δίγισι τις αδελφισ τυ Λένιν Ελιζάροβας)

Το δεκέβρι τυ 1895 αρέσταραν το Βλαδίμιρ Ιλιτς στο Πετερपुरγ.

Εγο ίρθα στο Πετερपुरγ στο πρότο δεκαπενταίμερο τυ γενάρι τυ 1896, έμυνα πάνο-κάτο ένα μίνα, ίχα κάμποσες σινέντεφκσες με τον αδελφό-μου, τυ έφερα πολα βιβλία, και εκσον αφτο εχτέλεσα κάμποσες παρανκελίες-τυ, πυ ο Ιλιτς ίχε παντα πολες τέτιες.

Εμεις μιράκσαμε τις σινάντιες. Ι μιτέρα με τιν αδελφί-μου πίγεσαν στις ατομικες σινάντιες, κάθε δεφτέρα — τότε για τις σινάντιες, δίνονταν μισι όρα — ενο εγο πίγενα κάθε πέμτι και τον έβλεπα πίσο απτα κάνκελα. Εγο και ο αδελφός-μου προτιμύσαμε αφτες τις σινάντιες, επειδι ε'αφτες μπορούσε κανένας να πι πολι περισότερα: ενας επιθεοριτις ήταν για κάμποσα κάνκελα, και μπορούσε κανένας να μιλιςι πιο ελέφτερα. Τυ κυθαλύσα σουρς βιβλία. Πέρνοντας ολάκερο δέμα βιβλίον, πρώτα απόλα γίρεθε εκίνα, οπυ είφωνα με σινδιματικο σιμίο θρίσκονταν γράμα. Ο αδελφός-μου αλιλογραφύσε με τυς σιντρόφους τις φιλακισ με τελίες πυ σιμίονε στα βιβλία τις βιβλιοθήκισ τις φιλακισ και τότε έπρεπε να ιδοπιυθον ι σινκενι τυ σιντρόφου αφτυ να τυ σιβυλέπυον να πάρι το βιβλίο, πυ χριάζονταν. Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς βαστύσε αλιλογραφία κιρίος για να ενθαρίνι τυς σιντρόφους και πολι σιχνα μου έγγραφε και με έλεγε να φροντίσο για κίνυς, πυ είφωνα με πληροφορίες-τυ εκσενεβρίζονταν και εκσθάνονταν άσκιμα τον εαφτό-τους. Δεφτομεριακα και με μεγάλο ενδιαφέρο με ροτύσε για τιν ίγία-τους, και αν έχον ανάνκι για τίποτε.

Ο Ιλιτς άρχισε να γράφι παράνομα διάφορα πράματα και βρίςκε τρόπο να τα μεταδόσι εκσο απτιν φιλακι. Αφτα ίνε, ίσος, ι πιο ενδιαφερτικες σελίδες απτι ζοί-τυ στι φιλακι. Στα γράματα πυ τυ έστελναν απόκσο απτι φιλακι, τυ ιδοπιύσαν για τις φιλάδες πυ θγένανε και για τις αλες παράνομες εκδόςες.

Εκσέφραζαν τι λίπι ότι αφτες ι φιλάδες δεν μπορούσαν να γραφον απτον Ιλιτς. Ο Βλαδίμιρ Ιλιτς θιμίθικε ένα πεδικο πεχνίδι, πυ τ'ύδικσε ι μιτέρα: να γράφι με το γάλα, και αργότερα να θγάλι τα γράματα στο κερι ίτε στι

άμπα. Κάθε μέρα έπερνε γάλα στη φιλακι. Αρχισε το λιπο να κάνι μικροσκοπικα μελανοδοχία με πσίχουλα τυ πσομιυ κι αφυ έχινε μέσα σ'αφτα κάμ-πορες σταλαματιες γάλα, έγραφε ανάμεσα στις σιρες τυ βιβλίυ πυ θισιάζε σαφτον το σκοπο. Κ'έτσι τα σινθιματικα γράματα με τελίες αντικαταστένονταν ε αφτα, πυ γράφονταν πιο γρίγορα. Στο γράμα με τελίες ο Ιλιτζ ιδοπιύσε στη στιν τάδε σελίδα ιπάρχι χιμικο γρίμα, πυ πρέπει να ζεστένετε πάνο στη άμπα.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ έφτανε με σκοπο πολι μικροσκοπικα μελανοδοχία: έφκο-λι μπορούσε να τα καταπίνι σε κάθε χτίπο τις φόρτοτ'ζκας, σε κάθε ίπο-το θόριβο. Γελόντας διγόνταν, προς μια μέρα τόσο πολι δεν τυ ίρθαν βολι-α τα πράματα, πυ ανανκástικε να καταπίνι έχσι μελανοδοχία.

Θιμάμε, προς ο Ιλιτζ σε κίνα τα χρόνια, πριν τις φιλακис κε ίστερα απ'αφτι, γαπύσε να λει: «Δεν ιπαρχι πονιρια πυ να μι μπορι κανένας να τιν ιπερ-κίσι μ'άλι πονιρια». Κε στη φιλακι εκχιμνάζονταν σ'αφτο με τιν ιδιάζουσα φρεβρετικότητά-τυ. Εγγραφε σπι φιλακι φιλάδες, έγραψε μπροσσύρες. Ιστερό-τερα έγραψε το πρόγραμμα τυ κόματος κε αρκετα λεφτομεριακι «επεκσίγισι» γιαφτο.

Εμεις φοδύμασταν πολι τι μεγάλι διάρκια τις φιλάκισις-τυ, πυ μπορύ ε τα γερα να διασαλέψι τιν ιγία τυ αδελφου· γιαφτο με ελάφρινσι αντικρίσαμε τιν καταδίκι για εκσορία τυ αδελφου για τρία χρόνια στιν Ανατολικι Σιβιρία.

Ο ΛΕΝΙΝ ΣΤΟ ΕΚΣΟΤΕΡΙΚΟ

Ιστερα απτιν εκσορία ι τσαρικι αστινομία καταδίοκε το Λένιν κε γιαφτ^ο ανανκástικε να ζι στο εκσωτερικο. Ζοντας εκι, καθοδιγύσε τον αγόνα τον ερ-ατον ενάντια στιν μπουρζζουαζία.

Ο σιν. Στάλιν περιγράφι ος εκσις τι δουλια τυ Λένιν στο εκσωτερικο:

«Πολι λίγι απο κίνυς πυ μίνανε στη Ροσία ίσαν τόσο στενα σινδεμέ^{νι}ε τιν εργατικι κίνισι μέσα στη χώρα, όσο ο Λένιν, αν κε πολιν κερο θρίσκά-ταν στο εκσωτερικο.

Πάντα, όταν πίγενα κε τον έδριςκα στο εκσωτερικο — στα 1907, 1908 ε 1912, έβλεπα στιν κατικία-τυ σορος γράματα απτυς πρακτικυς απτι Ροσία, ε πάντα ο Λένιν ίκσερε παραπάνο παρα κίνι, πυ έμνισκαν στη Ροσία.“

Στα τέλι τυ 1910 ίδρισε τιν παράνομι εφιμερίδα «Ισκρα» για τα μέλι ο κόματος, τυς εργάτες κε τυς φτοχυς-αγρότες.

Μέσον τις «Ισκρας» το κόμα τον μπολσεβίκον διγόνταν στυς εργάτες, να κάνυν, κε τυς καλύσε στον αγόνα ενάντια στον τσαριζμο κε τυς καπι-αλιστες.

Το κόμα μέσον τις εφιμερίδας οργάνονε δεκάδες χιλιάδες εργάτες γυ-ον αγόνα. Ο Λένιν ίθελε, ι ίδι ι εργάτες να πέρνυν μέρος στιν εφιμερίδα ι γραφε: „Πιο φαρδία δόστε στυς εργάτες τι δυνατότητα να γράφυν στιν εφιμε-

ρίδα-μας, να γράψουν για όλα, να γράψουν όσο ίνε δυνατό πιο πολι για τιν καθιμερινι ζοί-τους, για τα σιφέροντα, για τιν δουλια — δίχος αφτο το ιλικό ένα καπίκι δε θακσίζι ι επιμερίδα-μας“.

Κε κανονίστικε στενι σίνδεσι τιν επιμερίδας με τιν εργάτε.

Τον κερο τιν ιπόστασις-τιν εστιν τσαρικι εποχι ι επιμερίδα διαπεδαγόχικη ολάκερι γενεα μπολσεβίκον — λενινιστον, πυ δύλεβαν εστιν τσαρικι παρανομία.

Ο ΑΓΟΝΑΣ ΤΙΣ ΤΣΑΡΙΚΙΣ ΚΙΒΕΡΝΙΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΟΜΑ ΤΟΝ ΜΠΟΛΣΣΕΒΙΚΟΝ ΚΕ ΤΙΝ ΕΡΓΑΤΙΚΙ ΤΑΚΣΙ

Τον κερο πυ ο Β. Ι. Λένιν ζύσε στο εκσωτερικο κε καθοδιγύσε τιν αγόνα τιν εργατον, εστι Ροσία κσέσπαναν απεργίεσ ι μια ίστερα απτιν άλι. Περίεπεσ όχι μονάχα ο αριθμοσ τιν απεργιον, μα κι ο αριθμοσ τιν εργατον, πυ έπερναν μέρος σ' αφτεσ. Κ' έτσι σε μια τριετία (1878 — 1881) απέργισαν 30 — 35 χιλιάδεσ εργάτεσ, σε μια εκσαστία (1881 — 1886) οσ 80 χιλιάδεσ εργάτεσ κε εστιν πενταετία (1895 — 1899) απέργισαν 434 χιλιάδεσ εργάτεσ. Κάθε χρόνο περίεβε ο αριθμοσ τιν εργατον πυ απεργύσαν.

Ι απεργίεσ αρχίζυν να διεκσάγοντε πιο οργανομένα, παρα νορίτερα. Τιν σοσιάλ-διμοκρατικο κόμα τιν μπολσεβίκον καθοδιγύσε τιν απεργίεσ. Ι εργάτε απεργόντασ πρόβαλαν όχι μονάχα ζιτίματα τιν μεροκάματου (ικονομικεσ απέτι οί σεσ), μα απετύσαν κε τιν ρίξιμο τιν αφτοκρατορίασ.

Κε Ι εργατικι τάκσι γένικε σ' αφτον τιν κερο δύναμι, τιν οπία δεν μπορύσε παρα να υπολογίσι ι αφτοκρατορία. Ι τσαρικι κιβέρνησι κ' ι φαμπρικάν κελιεσ απαντύσαν εστισ απεργίεσ με μαζικι απόλισι τιν εργατον. Εκδικόνταν άγρι Πέρτυσ απεργυσ. Ι κιβέρνησι ίχε ένοπλο σιράτο, κε με τιν βοίδια αφτου τιν στρασινδιου έπνιγε τιν ταραχεσ. Σαν να μι έφτανε αφτο, ι κιβέρνησι διατιρύσε ολόκληρι τρώστρατια απλισ κε μιστικισ αστινομίασ, πυ παρακολυθύσαν τιν κάθε βίμα τιν εργάτον. Ι τσαρικι κιβέρνησι διεφθινε όλεσ τιν δύναμεσ-τιν ενάντια εστισ επαναστατικυσ εργάτεσ. Ιδιέτερα καταδιόκαν τιν αρχιγυσ τιν εργατικισ τάκσισ. Σ' αφτο ρίξιον κερυν διεκσίγε παράνομι δουλια ο σ. Στάλιν. Αφτοσ δύλεβε ανάμεσιν φρστυσ σιδεροδρομικυσ εργάτεσ τιν Τιφλίδασ. Μαζι μ' αφτον εκσορίστικαν πολλήσ μπολσεβίκι εστι Σιβιρία. Δεκάδεσ χιλιάδεσ νεολέα χάνονταν εστι χιόνια τιν Σιβιρίασ κε σίπονταν εστι φιλακεσ. Παρα τιν τσαρικι καταδιόκσι, ι δύναμεσ τιν εργατικισ τάκσισ περίεβαν.

Ι ΠΡΟΤΙ ΤΥ ΜΑΙ — ΓΙΟΡΤΙ ΤΥ ΑΓΟΝΑ

Πόσ άρχικε ο γιορταζμοσ τιν πρότισ τιν μαι; Τιν πρότι τιν μαι εστι 1880 απέργισαν εστι Τζικάγο (Αμερικι) ι εργάτεσ κε απετύσαν ο ορι εργατικι μέρα.

Απέργισαν μισο εκατομίριο εργάτεσ. Ι αστινομία κι ο στρατοσ βγίκαν αντίχι εστισ εργάτεσ. Πολι εργάτεσ σκοτόθικαν κε πλιγόθικαν.

Η αρχή τις απεργίας, 8 άτομα, καταδικάστικαν σε θάνατο κε ι πινι εχτε-
στικε. Η εργάτες τις Αμερικis αποφάσισαν για μνίμι τον εργατον πυ σκο-
θικαν να γιορτάσουν κάθε χρόνο τιν πρότι τυ μαι.

Μετα ένα χρόνο ίστερα απαφτο το γεγονότο σινίλθαν ι αντιπρόσωπι τον
εργατον 15 χορον τυ κόσμυ σε σοσιαλιστικο κονκρέσο (σινέδριο) στο Παρίσι,
τυ αποφασίστικε να καθορισι κάθε χρόνο ο γιορταζμος τις πρότις τυ μαι. Η
προτομαγιάτικι εργατικι γιορτι γένικε μέρα τις επιθεόρισι το μαχιτικον δινά-
εον τυ προλεταριάτυ κε τις ετιμότηας-τυ για τον τελεφτέο κε αποφασιστικο
γόννα ενάντια στο καπιταλ.

Απο τότε, απο χρόνο σε χρόνο σ' όλες τις χώρες ι εργάτες γιορτάζουν τιν πρότι
τυ μαι. Σ' αφτι τι μέρα ι εργάτες όλυ τυ κόσμυ δίνυν ο ένας στον άλλο όρκο
α αγωνισιυν ενάντια στις καπιταλιστες ές τιν πλέρια νίχι. Σ' αφτι τι μέραι
κατομίρια εργατον όλον το χορον μαζέδοντε κάτω απτις κόκινες σιμέες, εκδι-
όνοντας μ' αφτο τιν προλεταριαχί-τυς ένοσι κε το προτέ,το ενάντια στις
αταπιεστές-τυς.

Τι μέρα τις Προτομαγias ι εργάτες προβάλυν απέτιτες οχτάορις 7 μέρας
λεφτεριας για τις εργατικες οργάνοσες, καταστροφι τυ καπιταλιζμυ.

Ο σ. Δένιν εγραπσε στιν Προτομαγια τυ 1996:

«Κάθε χρόνο πριν απτιν Πρότι τυ μαι πιάιι ο τρόμος τυς εχτρός-μας
αρχίζοντας απτυ: μικρος φαμπριχάντες, κε τελιόνοντας στις ισχιρυς τσάρυς.
Αφτι εσθάνοντε, πως ο γιορταζμος τιτ Προτομαγias κάθε χρόνο ίνε επιθεόρις
ε μανύβρες τον εργατικον ταγμάτον. Ινε χτίπι τις ακσίιις πυ κόβι το κλαδι,

πάνο στο οπίο κάθοντε, ίνε χτίπος σφιριυ, πυ καρφόνι το κέπχζμα τις κα
λας-τους“

Ι ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΥ ΟΠΥΧΟΒ ΣΤΙΣ 7 ΤΥ ΜΑΙ 1901

Συλίμοφ

(Δίγιγι εργάτι)

Ι δουλια στο εργοστάσιο προχορύζε με το σινιθιζμένο τρόπο, ι ίδιες
λανχολικες σιρίνες το προι, στο γιόμα κε το βράδι. Απόκσο όλα φένονταν
χα. Μια μικρι ομάδα εργατον αποφασίσαμε να μι δουλέψουμε τιν πρότι
μαι. Με λ.γισ-λογιον αφορμες ζιτίσαμε απτις αρχες άδια κε περάσουμε
αφτι τι μέρα στα χοράφια.

Το σάβατο, θαρο στις 4 τυ μαι, δίλοσαν πως δίνον το λογαριαζμο
12 εργάτες, γιατι αφθήρετα δε δούλεψαν τιν 1-ι τυ μαι.

Τι δεφτέρη, στις 7 τυ μαι απτο προι όλα ίσαν όπος πάντα. Ι εργάτ
θέλον να μιλίζον με το Βλάσιεφ, το νατζάλνικο τυ εργοστασίυ κε να απε
ζον να πάρι πίσο τυς σιντρόφους πυ απολίθικαν . . . Δέφτερι σιρίνα . . . Ο
α τεράστια αβλι γιόμιζε εργάτες.

— Κάπιος φόνακζε δινάτα.

— Νάρθι εδο ο Βλάσιεφ.

Ι ιπόλιπι επανάλαβαν:

— Ο Βλάσιεφ, ο Βλάσιεφ ασ ερθι . . . Θα σας ιποστιρίκουμε σιντρόφους.

Απτιν πόρτα τυ δοματίυ βγένι ο γέρος στρατιγος Βλάσιεφ . . . Εν
απειλος εργάτις μιλα με το στρατιγο. δεν ακύετε το τί λει. Αφν μιλίζε ο Βλ
σιεφ, απομακρίνθικε στο βάθος τυ εργοστασίυ. Εκσακριβόθικε, πως ιποσκέδ
κε να ενεργίσι για να γίνον δεχτι ι εργάτες πυ απολίθικαν, κε να δόσι απά
τις στις τρις . . . Ι αβλι άδιασε . . . Το εργοστάσιο ζοντάνεψε, δουλέβι.

Στις 4 ανισίχισε όλος ο διαπερασικος στεναγμος τις σιρίνας πυ ιδοπιύ
π.ρχαια στο εργοστάσιο . . . Γρίγορα τρέχον έκσο απτά εργατίρια ι εργάτε
. . . . Φονάζον . . .

— Ο Ιβανοφ, νάρθι ο Ιβανοφ! (βοιθος τυ Βλάσιεφ).

Ερχετε τρεχάτος ο Ιβανοφ, κά-ι φονάζι . . . φοβεριζι κε τρέχι πίσ
Ολι ι μάζα τον εργατον κσεχίθικε στο δρόμο. Απεργία . . . Φένοντε εργάτε
απτάλα εργοστάσια κε τις φάμπρικες,

Ι διάθεσι τολμιρι, γιορτάσιμι.

Παρουσιάζετε τάγμα έφιπον χοροφιλάκον. Ι ακσιωματικι κ' ι χοροφιλά
φίχοντε μέσα στο πλίθος. Ι διάθεσι: αλάζι. Ολι αγανάχτισαν. Αρχίζι σίνκρυσ
Αχύο τυφεκιζμος. Κάτι-τι μ' έκαπσε στο δεκσι χέρι. Με πλίγοσαν.

Τιν άλι μέρα τράβικσαν πίσο το στρατο, κ' ι κιβέρνιςι έκανε ιποχόριςι:
εργατικ: μέρα ολιγόστεπζε κατα μια όρα κε επετρατίκε σ' όλος πυ θέλανε ν

τάζουν την 1-η του Μαι. Η κυβέρνηση αποφάσισε να υποχωρήσει, επειδή λογάριζε γρήγορα δε θα μπορούσε να σπάσει την αντίσταση των εργατών, και ενδιαφέρονταν πολύ για την εργασία του εργοστασίου. Παρόλα αυτά 37 σιμέτοχοι της εργασίας δόθηκαν στο δικαστήριο. 2 πλέωσαν με κάτεργα, 8 αθώωθηκαν και οι άλλοι παδικάστικαν σε φυλακή από 1½ ως 5 χρόνια.

Στα 1901 ύστερα απτι γενική απεργία του Οπουχόβ, που πήρε διάστάσεις εκσέγερσης στο Οπουχόβ, ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ έπυ:

„ Πρώτη εργατική εκσέγερση νικήθηκε, ζήτησε
η ένοπλη εκσέγερση ».

ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΥ ΡΟΣΤΟΦ

Όσο κι αν αγωνίζονταν η αυτοκρατορία, οι καπιταλιστές και οι παπάδες ενάντια στην εργατική τάξη, δεν μπορούσαν να σταματήσουν το μεγάλο κίνημα. Στα 1902 κέσπασε η περίφημη απεργία του Ροστοφ. Η απεργία άφτι άρκεσε στα σιδηροδρομικά εργαστήρια, και γρήγορα ανάλασε όλη την πολιτία. Η άθεση των εργατών ήταν μαχητική. Η αρχή ολάκερη βδομάδα δεν τολμούσαν να εργάζονται.

Νά πως περιγράφουν την απεργία κίνη που την ίδαν: «Γίνονταν κάτι το ανόδοτο ως τότε στη Ρωσία. Καθημερινά πολιπλιθι μίτινγκ στο ύπεθρο, πλήθος από πολλές χιλιάδες άκουε τους τολμικούς λόγους για τον αγώνα ενάντια στην αυτοκρατορία, ενάντια στην αφθέρεια και τον εκβιασμό των τζινόβνικων. Η αρχή του τάχασαν δεν έκσεραν τί να κάνουν, η αστυνομία και καζάκι στέχονταν και άκουσαν τους λόγους του σοσιαλ-δημοκρατικού ριτόρον. Η αρχή λίγο-λίγο έρχονταν στον αψτό-τους και κατάλαβαν πως έδο χριάζοντε όχι καμτσίκια και σπαθια, μα βόλια: με μια ομοβροντία πάνω στο πλήθος η καζάκι άφισαν 6 σκοτομένους και 2 θάρια λαβομένους. Μα η τυφεκισμύ δε σταματύσαν τους εργάτες.

Ένα χρόνο αργότερα, το καλοκέρυ του 1903 η εργάτες σιχόθηκαν στο πόδι όχι σε μια πολιτία, μα σ'όλο το νότο της Ρωσίας απτιν Οντέσσα ως το Μπακού. Αψτο ήταν το πρώτο παράδειγμα γενικής απεργίας στη Ρωσία.

Ιδιέτερι ήταν η όψη του μεγάλου πολιτιου τον κερυ τις απεργίας. Όλα μαγαζια, τα γραφία, η φούρνη, τα εργαστήρια κλίσανε: δε δούλεβαν τα λεοφορία και τα τραμ: δεν φένονταν σχεδον πυθена αμακσάδες: εφιμερίδες δεν ίσαν: τα τρένα στέχονταν στις παράλιες πολιτίες δίχως κίνησι. Τα προϊόντα ακρίβευαν. Δεν υπήρχε ύτε ψωμύ, ύτε κρέας. Με καβγάδες πέρνανε μικρη ποσότητα ψωμύ. Δεν άνεβαν τί νύχτα φότα (ηλεκτρικά, φωταέριο), απια βράδια ήταν σκο-

τινα στις δρόμους, κε στις κητικίες ο φορτιζμος ήταν άσκιμος, με κερια. Ι δρόμοι
θε κηυπίζοντε. Δεν υπάρχουν ότε διανομια, ότε βαστάζι. Πλέρια στάσι τυ εμπυ
ποριύ κε όλις τις ζοιας στιν πολιτία. Πλίθι απο χιλιάδες εργάτες περνουν στι
δρόμους, οργανόνουν κινέλεφρες, μίτινκ, γίνοντε διαδίλοσες με κόκινες κιμέ
Ακύνοντε επαναστατικά τραγύδια, μαχιτικά κελπίζματα. Μάζα περιπολιον, ασ
νομίας, γοροτοβοι, στρατιοτον“.

Ι τσαρικι κιβέρνισι με το στρατό-τις, με τιν αστινομία δεν ήταν σε θέ
νά σταματίσι τιν εργατικι κίνισι, πυ αναπτίχνονταν κάτω απτιν καθοδίζισι τ
κόματος τον μπολσεβίκον. Ιστερα απο διο χρόνια άρχισε στι χόρα ι πρότι
ροσικι επανάστασι.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Γιατί ο Λένιν έλεγε, πως πρέπει να πάμε όχι με τέτιο δρόμο, π
πίγεναν ι κηρότνικι;
2. Γιατί ήταν απαρέτιτο να οργανοθι το κόμα;
3. Τί κημασία ίχε ι παράνομι εφιμερίδα „Ισκρα“;
4. Σε πιο χρόνο ήταν ι απεργία τυ Οπουχόβ κε πιά κημασία ίχε;
5. Πός ι τσαρικι κιβέρνισι αγωνίζονταν ενάντια στο κόμα τον μπολσεβίκον;
6. Πός βγίκε στι μέσι ο γιορταζμος τις Πρότις τυ μαι;

Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ ΚΕ ΑΓΡΟΤΟΝ Ο ΤΑ 1905

* Στα 1773 γένικε ι εκσέγερσι τυ Πουγατζιοφ.

Στα 1861 κατάργισαν το δουλοπάρικο δίκαιο· στιν πραγματικότητα λιστέβα
νε δίπλα τυς αγρότες.

Στις 18 τυ μάρτι 1871 ι εκσυζία στο Παρίσι περνα στιν εργατικι τάκ
Στα 1885 γένικε ι απεργία στο εργοστάσιο τυ Μοροζοφ.

Το δεκέβρι τυ 1895 αρέστάραν το Β. Ι. Λένιν για τιν επαναστατικ
δουλιά-τυ ανάμεσα στους εργάτες, τον έκατσαν στι φιλακι, κε αργότερα τον στ
λανε στιν εκσυζία.

Ιστερα απτιν εκσυζία ο Λένιν, καταδιοκόμενος απτιν αστινομία, αναγκά
στηκε να ζι στο εκσυζιτικο, απότυ καθοδίζυσε το κόμα κε τον τακτικο αγόν
τον εργάτον ενάντια στιν μπουρζουαζία.

Το μαι τυ 1901 γένικε ι απεργία τυ Οπουχόβ, ι κιβέρνισι αναγκάστηκ
να κάνι κάπιες υποχόρισες.

Στα 1902 κρέσπασε ι απεργία τυ Ροστοφ.

Ι ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΥ 1905

ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΤΥ 1905

Στις αρχές του 20-ου εόνα η βιομηχανία της Ρωσίας δοκίμαζε ένα σοροδι-σκολίες. Τα εμπορέματα που ετίμαζαν η φάμπρικες και τα εργοστάσια δεν κρο-δέθονταν και στέκονταν. Η μάζα τον προλετάριον και τον εργαζόμενον αγροτον, που φτόχενε, δεν μπορούσε να αγοράσι τα εμπορέματα, αν και είχε μεγάλη ανάν-κι γιαφτα.

Η καπιταλιστες άρχισαν να λιγοστέψουν την παραγωγή, να κλίσουν τις φα-μπρικες και τα εργοστάσια, απέλιαν κατά μάζες τους εργάτες, λιγόςτεδαν τα μεροκάματα, χιροτέρεβαν τις σιθίκες τις δουλιες. Αρχισε γενικη επίθεσι ενάντια στην εργατικη τάκσι. Η ασργία μεγάλονε. Η θέσι τον εργατον καταντύσε αφόριτι. Ο τακτικος αγόνας οκσί-ονταν. Μα η εργατικη τάκσι δεν ήταν η παλια. Μεγά-λοσε και δινάμοσε. Η σινιδιτότιτα τον εργατον σιμαντικα ανιπσόθικε. Στον αγό-να-τους ενάντια στους καπιταλιστες μάθανε πια να ενεργουν απο κινου, να αγωνί-ζοντε οργανομένα. Σφιριλατιθικε στους εργάτες η μαχιτικότιτα, η πιθαρχία-τους.

Απτα 1895 ος τα 1904, σε 10 χρόνια, γένικαν ός 1684 απεργίεις. Απεργόσαν ος 430 χιλιάδες εργάτες. Η εργατικη κίνισι μεγάλονε, άναθε ο αγό-νας ενάντια στους καπιταλιστες.

Η τσαρικη κιβέρνισι και η μπουρζουαζία βλέπανε την αφκσανόμενι τρομερι δίναμι και γίρεβαν διέκσοδο απτιν κατάστασι που διμιουργίθικε.

Ο Νικόλαος ο ΙΙ, για να αποτραβίχισι τους εργάτες απτον επαναστατικον αγό-να, εκάρωσε στα 1904 πόλεμο ενάντια στη Γιαπωνία. Αφτος ο πόλεμος χρι-άζονταν μονάχα τον τσάρο και την μπουρζουαζία που θέλανε να καταχτίσουν νέα χόματα.

Στιν αρχι του πολέμου η τσαρικη στρατιγι πενέδονταν, πως θα νικίσουν τους γιαπωνέζους σε ένα μίνα. Μα η Ρωσία έχανε μια μάχι ίστερα απο άλι. Ολά-κερα τάγματα πέφτανε σε ενέδρες. Τα ρυσικα θαπόρια πέφτανε πάνω στις τορ-πίλες που ρίχνανε τα ίδια και βιθίζονταν. Ατέλιστα στέλνανε τους ανθρώπους στο απόμακρο μέτοπο. Αποσπόσαν τους εργάτες απτο ντεζιάκι, τους αγρότες απτι-γι. Η ιχογένειες στερούνταν τους τροφοδότες-τους. Η φαμπρικάντες κ' η έμπορι δεν πίγεσαν στον πόλεμο, έμνισκαν στα νότα. Η φάμπρικες και τα εργοστάσιά-τους δύλεβαν για να εφοδιάζουν το στρατο και τους φέρνανε μεγάλα έσοδα, ενο στις εργατικες γονίεις και στα αγρικα σπίτια περίσεβε η φτόχια και η καταστροφι.

Όλα αφτα δινάμοσαν τι διςαρέσκια ενάντια στην κιβέρνισι, άρχισαν κσεσικομι.

Νά τί έγραψαν η μπολσεβίχι για το γιαπωνέζικο πόλεμο, αποτινόμενι στους στρατιότες.

„ Βροντυν τα κανόνια στην Απόμακρι Ανατολι, ποτάμι χίνετε το έμα το στρατιοτον. Η τροφοδότες τον ιχογενιον στέλνοντε με τι βία στον πόλεμο. Πόσα νέα ορφανα, πόσι νει σακάτιδες θα παρυσιαστυν! Και πιος θα κερδίσι τι νίχ;

Ι αβλικι, ι τζινόνικι, ι καπιταλιστες θα πάρουν νέα χόματα.
Μα ο πόλεμος δε θα περάσι το κάκχι!

Ι δισαρέσκια κε ι οργι τον εργαζομένον περισέβουν μέρα με τι μέρα, κε πλισιάζι ι όρα, οπόταν ο λαος με τι σιρά-τυ θα κηρίκσι ανιχτο πόλεμο ενάντια στη αφτοκρατορία.

Κάτο ο τσάρος! Κάτο ο πόλεμος!

Γιωις, 1904.

„Ο ενκλιματικος κε εποινίδιστος πόλεμος ιπε-
ρπλίρωσε τιν πλάστιγκα τις λαικισ ιπομονις“

Β. Ι. Λένιν

ΦΤΑΝΙ ΠΥ ΙΠΟΜΕΝΟΜΕ

Το δεκέβρι τυ 1904, σε ένα απτα μεγάλα εργοστάσια τυ Πετερπυργ — στο Πυτίλοφσκι — δόσανε το λογαριαζμο σε 4 εργάτες. Ι εργάτες απέτι-
σαν να πάρουν πίσο τυς σιντρόφους-τυς. Ι αρχες τυ εργοστασιό δε σιφόνισαν. Ι
εργάτες επέμεναν αποφασιστικα στην απέτισί-τυς. Στις 3 τυ γεναρι 1905 άρ-
χιζε απεργία στο Πυτίλοφσκι εργοστάσιο. Κε στ'άλα εργοστάσια ι εργάτες ίσαν
δισαρεστιμένι. Χριάζονταν μονάχα μικρι όθισι για απεργία. Τέτια όθισι δόσανε
ι εργάτες τυ Πυτίλοφσκι εργοστασιό. Προσχώρισαν σ'αφτυς ι εργάτες απτάλα
εργοστάσια. Κε στις 7 τυ γενάρι, 4 μέρες ίστερα απτιν απεργία, στο Πετερ-
πυργ πέτακσαν τι δουλια 140 χιλιάδες εργάτες. Ι απεργι παρυσίαζαν τις απέ-
τισές-τυς στυς καπιταλιστες. Απειύσαν να περισέψουν τα μεροκάματα, να λι-
γοστέψι ι εργατικι μέρα, κε να δοθι δωρεαν θεραπία τον κερο τις αρό:τιας.

Ι απεργία μεγάλωνε.

ΣΤΟΝ ΤΣΑΡΟ

Για να αποτραδιχτυν ι εργάτες απτον επαναστατικο αγόνα κε για να
ιποστηριχτι σ'αφτυς ι πίστι στον τσάρο, ι οχράνκα¹⁾ οργάνωσε στο Πετερπυργ
„Σοματιό ρόσον εργατον“.

Επι κεφαλις αφτυ τυ σοματιό στέκονταν ο παπας Γαπον, πυ ίταν εκσα-
γοραζμένος απτιν τσαρικι αστινομία. Πολι ασινίδιτι εργάτες γράφονταν μέλι τυ
σοματιό. Σε λιγότερο διάστημα απο ένα χρόνο ο Γαπον κατόρθωσε να ενόσι
γίρο-τυ περι τυς 10 χιλιάδες εργάτες. Ο Γαπον φρόντιζε να καταπίσι τυς
εργάτες πως δε φτει ο τσάρος για όλες-τυς τις δικτιχιές, μα κίνι πυ ίνε γί-
ρο-τυ κε κσεχοριστι φαμπρικάντες.

1) Τμήμα τις οχράνας — ι χοροφιλάχι, ι αστινομία, πυ μόλα τα μέτρα
αγωνίζονταν ενάντια στυς επαναστάτες.

Μια μερίδα τον εργατον πίστεβε στον τσάρο κε δεν υποψιάζονταν τιν προδοσία τυ Γαπον. Όταν κσέςπασε το κίμα τον απεργιον, ο Γαπον θέλοντας να αποτραβίξει τος εργάτες απτιν επανάστασι, τος πρότινε να αποταθουν στον τσάρο με αναφορά, όπου να υποδέχουν όλες-τους τις ανάνκες κε τις προζβολες.

Μερικι εργάτες ανκάλιασαν αφτι τιν ιδέα·πίστεβαν ακόμα, πως φτάνι να αποταθουν στον τσάρο κε κίνος θα λαφρίνι τι θαρα θέσι-τους.

Μονάχα το μπολσεβίχικο κόμα προιδοπύζε, να μι παν ι εργάτες στον τσάρο. Ο τσάρος αντι πσομι κε λεφτερια θα τος δόσι μολίβι κε βόλια. Έτσι κε γένικε. Με βόλια κε λόνχες υποδέχτικε ο τσάρος τιν ιρινικι πορία τον εργατον.

Ι ΠΑΡΑΚΛΙΣΙ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΣΑΡΟ

(απόσπαζμα.)

„Βασιλια, εμς — ι εργάτες, ι γινέκες, τα πεδια κε ι ανίμπορι γέρι— έρθαμε σε ζένα να γιρέψουμε το δίκου κε υπεράσπισι. Φτοχέναμε, μας επιφορτί- ζουν με αφόριτο κόπο, φέρνοντε μαζί-μας όπως με δούλος. Ολος ο λαος, ι εργάτες κε ι αγρότες, παραδόθικαν στην αφθερεσία τον τζινόδνικον — κλεφτον τυ κρατικου ταμίυ κε το λιστον. Για μας ίθε ι φοβερι εκίνι στιγμι, οπόταν ο θάνατος ίνε καλιτερος απτι ζινέγισι τον αφόριτον βαζάνον-μας. Πετάκσαμε τι δουλια, κε δε θαρχίζουμε να δουλέβουμε όπου να μι εχτελέσουν τις απέτιζές-μας. Δεν ζιτάμε πολλα: να ολιγοστέπσι ο αριθμος τον ορον εργασίας σε 8 τι μέρα, να περισέπσι το μεροκάματο, να φιαστουν τα εργαστήρια έτσι, πυ να μπορι κανένα να δουλέπσι μέσα σ' αφτα„.

ΝΑ ΤΙ ΛΕΓΑΝΕ Ι ΜΠΟΛΣΣΕΒΙΚΙ

„Σίντροφι, τυ κάχυ αποτίνεστε στον τσάρο κε περιμένετε απ' αφτον λεφτερια. Με παρακάλια δεν αγοράζετε ι λεφτερια. Να μιν παρακαλέσετε τον τσάρο, μα να τον ρίξετε απτο θρόνο — μονάχα με τέτιο τρόπο μπορι να καταχτιδι ι λεφτερια. Ι λεφτερια αγοράζετε με έμα, ι λεφτερια καταχτιέτε με το όπλο στα χέρια σε σκληρες μάχες. Ι απελεφτέροσι τον εργατον μπορι νάνε έργο μονάχα τον ίδιον τον εργατον. Δεν έχετε να περιμένετε λεφτερια ύτε απτον τσάρο, ύτε απτους παπάδες. Κε τόρα θα επαναλάβουμε κίνο, πυ ίπαμε στις φιλάδες-μας χιλιάδες φορές: „Κάτο ι αφτοκρατορία! Ζίτο ι ένοπλι εκσέγερσι τυ λαυ!

Ζίτο ι επανάτασι!“

(Απτιν έκλισι τον μπολσεβίχικον 8 τυ γενάρι 1905)

9 ΤΥ ΓΕΝΑΡΙ

(Κατα το Γυμιλεφσκι κε Σβερτζκοφ)

Απτο προι ήταν εσθιτι ζοιράδα στως δρόμος τυ Πετερποργ. Ι πλατιά μπροστα απτο τσαρικο παλάτι ήταν κατιλιμένοι απτα στρατέματα. Κανένα δε άφιναν αφτυ. Στον κίπο Αλεξαντρόφσκι στέκονταν κόζμος πολισ. Ολοένα κιο πολι άρχισαν ομάδες-ομάδες κε ένας-ένας να φένοντε ι εργάτες. Ισαν φορεμένοι γιορτερα. Ολι ιρινικα μιλόσαν αναμετακσί-τους. Χοράτεβαν, γελύσαν.

Γρίγορα φάνικαν έφιπι χοροφιλάκι κε καζάκι. Στο πλίθος ανάμεσα λέγανε. „Βγίκαν για να βαστάκουν τιν τάκσι. Γιατί να ανισιχουν! Ι ίδι εμιο φιλάγουμε τέτια τάκσι, πυ αφτι ποτε δεν ίδαν“.

Σ' αφτον τον κερο κοντα στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια παρατάσονταν ι εργάτες για τιν πορία. Ι εργάτρια Βαρβάρα ίρθε με τιν ικόνα. Οσπυ το πλίθος παρατάσονταν, γίρεψε κε θρίκε το Βάνκα, έκανε πάνο-τυ το σιμίο τυ σταβρυ, τυ έδοσε στα κόκκινα, τα πριζμένα απτο κρίο χέρια τιν ικόνα κε τυ έβαλε μπροστα στο πλίθος:

— Ε, Βάνκα, κίτα καλα να δις τον τζάρο. Κι αν κάποιος απ' αφτυ θα μιλίσι μαζί-συ, μι φοβάσε, πες όλι τιν αλίθια.

— Θα πο! — μωρμούρισε ο Βάνκας, κ' ιστερότερα ρότιζε. — Θα τυφεκίουν;

Ι Βαρβάρα γέλασε.

— Τί λες; Δε θλέπις μπροστά-μας ίνε ο πρίσταβος, ο οχολότοτςκι ο ίδιος ο παπας. Μίπος πιροβολυν πάνο στις ικόνες;

Εμπρος φένονταν πια ι πίλες Ναρθσκι απτις διο πάντες-τους ίδε ο Βάνκας σταχτιες φιγύρες στρατιοτον με λαμπιρίζουσες λόνχες τυφεκιον. Ι στρα

τότες εάν-πο; καρτερύσαν ίσιχι, όσπου να πλισιάσι το πλίθος. Για μια στιγμή φοβίθηκε ο Βάνκας.

Την ίδια στιγμή ίδε, πως με τρομερη γριγοράδα κάλπασε τμήμα καβαλέ-ριας. Το πλίθος χορίστηκε σε δυο μεριες, δίνοντας όδρομο στην καβαλάρια. Ο Βάνκας κίταξε πίσο κε ίδε γίρο-τυ ανίσιχα πρόσωπα, πυ έκσαρνα χλόμισαν. Ο ίδιος έγριε σε μια πάντα, σκεπάζοντας το πρόσωπο με την ικόνα, κε ευφρό-νοντας προς τα πίσο στις γραμες πυ σιμπικνόθικαν. Πάνο απτο κεφάλι-τυ, κυνόντας τα σπαθια, κάλπιζτιν πάνο σε άλογα κάτι άνθρωπι.

Κε αμέσος ακύστηκε αποκυφαντικός κρότος.

— Πιροβολυν! — βύικε κάπιος

— Μα τί κάνε ε;

— Ετσι ε;

— Ετσι υποδέχετε ο τσάρος!

Ο Βάνκας δοκίμασε να σικωθι, μα εσθάνονταν φοβερον πόνο στην κιλια. Μόλις δοκίμασε να στηριχτι με τα πριζμένα απτο κρόο χέρια, κσανα σαν να απλόθικε κρότος πάνο απτο πλίθος, κε ο Βάνκας έπεσε με νέα πλιγι στον όμο, κε χόθικε με το μύτρο στο χιόνι.

Ι Βαρβάρα τυ κάκυ κόπιαζε να πάι μπρος: δεν μπορύσε να βγικ απ-το πικνο πλίθος. Οπος κε όλι ι άλι, άκυσε κ' ι Βαρβάρα την ομονόροντία, κε πάγοσε ι καρδιά-τις φοδυμένοι για το Βάνκα. Ορμισε πίσο, μα στο όδρομο κσεχιθικαν νέα κίματα ανθρωπον. Ι Βαρβάρα δεν μπορύσε να περάσι. Κάπιος τις φόνακε με θιμο.

— Πύ χόνεσε, θια; Διν ακυς, τι γίνετε εκι;

Ι Βαρβάρα τάχασε κε σταμάτισε.

— Μα ο γιός-μυ ίνε εκι, ο γιός-μυ!

— Ε κε τι μ' αφτο πυ ο γιός-συ ίνε εκι; Θάρθι!

— Κιαν το σκοτόσουν!

— Δε θα βοιθίσις εσι.

Ενας κερακινος άνθρωπος φόναζε κυνόντας τα χέρια-τυ:

— Ιδατε, σίντροφι; Να τί ίδυς ίνε ο τσάρος μας. Οχι, φτάνι.

— Δεν έχυμε πια τσάρο!

— Κάτο ο τσάρος! Φτάνι!

Ι Βαρβάρα τυς άκυε κε ίπε σιγανα.

— Δεν ιπάρχι ύτε τσάρος, ύτε θεος, τίποτε δεν ιπάρχι.

Αμα θιμίθικε το Βάνκα όρμισε κσανα προς τα πίσο· έπιασε κάπιονα απ-τα χέρια κε το ροτύσε:

— Δεν ίδατε ένα πεδι;

— Τί πεδι; Ενα σορο πεδια ίνε εκι.

— Με την ικόνα, με την ικόνα, επίτιδες τον έβαλα μπροστα.

Κάποιος ίπε, σα να θιμόνταν·

— Με ικόνα; Με άσπρο καπελάκι;

Ι Βαρβάρα πάγοσε μόλις μιλύσε:

— Με άσπρο. . . .

Ο άνθρωπος κσακολύθισε αναποφάσιστα.

— Επεσε. Θα τον σκότοσαν. Δε σικόθικε.

Ι Βαρβάρα τον κίταζε, ζάν-πος δεν ένισθε, κε σκυντόντας το πλίθος, έτρεχε πάνω στο φαρδι χιονιζμένο δρόμο ζιτόντας το σκοτομένο Βάνκα.

Ριπάτσκι

9 ΤΥΓΕΝΑΡΙ

Χιλιάδες ίσανε. Κε πίγενε το έφπιστο το πλίθος, στο παλάτι επίγενε το βασιλία· μπροστα ο παπας, πίσο ποτρέτα, ικόνες, στα πλάγια εκσαφτέρυγα, σταβρα.

Στον παγομένο αέρα κσεμίτιζε ο ήλιος.

Το χιόνι κάμπο έκανε το δρόμο το μακρι.

Μα κσάφνυ ο άνεμος σταματα, πάγοσε κσιπαζμένος — τέτιο πλίθος κάτο δεν ιδ' αφτος στι γι.

Κε πίγεναν αδέλφια, φίλι, γνωστι, ζίντροφι, μανάδες, πατεράδες πιγένανε κι αφτι: ράχες όπου τα χρόνια τις ίχαν καμπυριάσι, αφρόντιγες κοπέλες, δίχος μυστάκια νι.

Χιλιάδες ίσανε. . . Με προσεφχες πιγέναν, τι μιρα-τους στον τσάρο να πόνε τι σκληρι· να τον παρακαλέσουν διαταγι να δόσι, ν'αναγνωριστι το δίκιο, πυ έχουν στι ζοι.

Ι δύλι-συ, πατέρα, ι κλέφτες κ' ι παλιάτσι ι ματοπότες δίμυ, ντιμένι στα χρισα, το έμα-μας ρυφάνε, εμας μας θανατόνουν στα θάσανα, στιν πίνα, στον σκλάβου τα δεζμα.

Προστάι-μας κε τσάρε, να μας ακύσις πρέπι, έτσι όπος τα πεδιά-τους τ' ακύνε ι γονι.

Πιγένανε μ' ελπίδα τα έφπιστα τα πλίθια, μ' ελπίδα πυ δεν ίταν ποτες ν'ακπλιροθι.

Τους δέχτικαν μ' οβίδες κε με γιμνα τα κείφι.
Πολύς τους σακατέψαν, σκοτόθικαν πολί. . .
Κ' εσάλεψε το πλίθος. Σταμάτισε μα κσάφνυ,
κι ανίσιχο στο χιόνι απλόθι το παχι.

Καταραμένοι ι σκλάθι ι αδελφο-φονιάδες,
μα τρισκαταραμένος αφτος πυ κιβερνα!
Κε σάμπος δεφτερόνοντας τις ανθρόπινες κατάρες
πάλι άγρια ο άνεμος άρχισε να φισα.

Πολί-τους σκοτοθίκαν. Σκοτόθικε μαζί-τους,
ετος ζοντανυς, ι πίστι στον τσάρο ιπερασπιστι.
Κ' ερεθίζμένοι όλοι, αμίλιτι, ίχαν νίσι,
πος τέτια, δεν πρέπι να ζίσουν, πια ζοι.

ΕΡΟΤΙΣΕΣ:

1. Πό κε γιαί πίγεναν ι εργάτες στις 9 τυ γενάρι;
2. Σε τι καλύσαν ι μπολσεβίκι;
3. Πός ιποδέχτικε ο τσάρος τιν ιρινικι πορία τον εργατον;
4. Τί μάθιμα πίρε το προλεταριάτο αφτι τι μέρα;

ΓΙΜΝΑΣΜΑ

Επεκσεργαστίτε ετιν τάκσι κολεχτιβικα κε γράψτε, τί μέτρα αγόνα
εφάρμοζαν ι εργάτες πριν τις επανάστασις στον αγόνα-τους ενάντια ετιν
εμπυρξζουζία.

„Ι επανάστασι άρχισε! Για ιρίνι ανάμεσα ετιν
αφτοκρατορία κε το λαο ύτε λόγος μπορι
να γίνι“
(Λενιν)

ΙΣΤΕΡΑ ΑΠΤΑ 9 ΤΥ ΓΕΝΑΡΙ 1905

Ο πιροβολιζμος τον άοπλον εργατον στο Πετερπυργ προκάλεσε έκρικσι
επαναστατικυ τακσικυ αγόνα σ'όλι τι Ροσία.

Τι μέρα τις ματομένις κირιακισ ι ροσικι εργατικι τάκσι έχασε τιν πίστι
ετον τσάρο.

Τσακίστικε ι πίστι στο παραμίθι για τον πατέρα—τσάρο, για τι δικεοσίνι-τυ.

Το θράδι τις 9-ις τυ γενάρι φάνικαν ι πρότες μπαρικάτες (οδοφράγματα),
πυ φάνοντα, κε ιπερασπίζονταν ιροικα απτυς εργάτες.

Τα γεγονότα τις 9-ις του γενάρη κατέπεισαν τους εργάτες, ότι είχαν δίκιο ο μπολσεβίκι, που λέγανε πως ίνε ανόφελο να παν με παράκλησι στον τσάρο. Ο μπολσεβίκι ιπόδιχναν άλλο δρόμο — το δρόμο του αγώνα με το νκρεμίζματος της αφτοκρατορίας. Η επιροι τον μπολσεβίκον μεγάλονε μέρα με τι μέρα ο μπολσεβίκι κάνανε δυναμομένι επεκρισματικι δουλια ανάμεσα στους εργάτες. Βγάλανε ένα σορο φιλάδες, στις οποίες καλύσαν τους εργάτες να σταρατίσουν τι δου-

4711000 άτομα

ΑΠΕΡΓΥΣΑΝ
ΕΡΓΑΤΕΣ.

2.863.000

132000 άτομα

1896-98

119000 άτομα

1899-01

148000 άτομα

1902-04

1905-7

μοναχα στο 1905

λια, να σταθουν κάτω απτιν κόκινι σημαία του αγώνα με το όπλο στα χέρια να πάνε ενάντια στον τσάρο με την μπυρζζουαζία. Σ'όλη τη Ρωσία σαν με ριγιάλο άρχισαν ο κρεσικομι. Σε κάθε φάμπρικα, σε κάθε εργοστάσιο απεργύσαν ο εργάτες.

Ο εργάτες όχι μονάχα κρεσικόνονταν ενάντια στον πικροβουλισμό τις 9-ις του γενάρη, μα με ανιχτα προβάλανε το ρίθιμα: „Κάτω ο τσάρος!“ Κάτω απτιν επιροι τον εργατικον εκσεγέρσεων άρχισαν ο εκσεγέρσεις τον αγροτον, κρέσπασαν ταραχές στο στρατο με στόλο.

Ο ΕΚΛΙΣΙ ΤΟΝ ΜΠΟΛΣΣΕΒΙΚΟΝ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Σ'όλης τους εργάτες

Πίγατε στον τσάρο για να πετίχετε να πάρετε τα δικά σας — με κίνος σας αντίκρισε με κροβροντίες κανονιον με τυφεκιον, με χτιπίματα λονχον με ακονιζμένον ρπαδιον τον αγριον ιπιρετόν-του.

Το ζιτίσατε πσομι με δουλια — με κίνος σας τράταρε λιομένο μολίβι....

Εμεις σας ίπαμε, πως δε θα κατορθόσετε να πετίχετε τίποτε απτον εματοπότι τσάρο, πως αφτος δεν ίνε φίλος, μα εχτρος του λαου, με ότι δεν κιτάζει το όφελος του λαου, με το όφελος τον οπαδόν-του....

Σκοτομένοι. . . Λαβομένοι. . . Κε ίνε αφτι εκατοντάδες, χιλιάδες. Αφτα τα πτόματα ζιταν εκδίκιςι. Μαζοχτίτε το λιπον τόρα κάτο απτις κόχινες σιμέες!... Βγάτε στους δρόμους κε φροντίστε να κατορθώσετε, όστε παντω να σταματίσι ι δουλια, όστε όλι ι πολίτες, σαν ένας άνθρωπος, να κσεκιοθουν με τα όπλα στα χέρια ενάντια στον τσάρο, ενάντια στην κιβέρνησι, μεταδόστε στους στρατιώτες τις φιλάδες-μας, κε απετίστε να αρνιθουν απτο να πιροβολουν στο λαο.

Κάτο ο τσάρος!

Κάτο ι αφοκρατορία!

Γενάρης 1905.

ΓΡΑΜΑ ΕΡΓΑΤΙ ΣΤΟ ΝΙΚΟΛΑΟ ΤΟΝ ΤΕΛΕΦΤΕΟ

Το λαο πυ δικέομα δεν έχι, τρελε βασιλια!
Με ιποταγι, με παράκλιςι δε θάρθόμε σε ζένα μις πια.
Με τα όπλα θάρθόμε για τι μάχι ειμις τι στερνι,
Θα σε σαρόσυμε ίτε θα πέσυμε όλι νεχρι.
Μας σκότονες άγρια, έλφος μιν καρτερις,
Θα σε θρόμε μις, όπου φονια κι αν κριφτις.
Ι κλέφτες θα πέσουν σατράπες σκληρι,
Κι ανίλεε δίμιε, μαζί-τους κε ει.

Ι ΕΚΣΕΓΕΡΣΙ ΣΤΟ ΣΤΟΛΟ

Το θοριχτο „Ποτιόμκιν“.

(Κατα τον Κον)

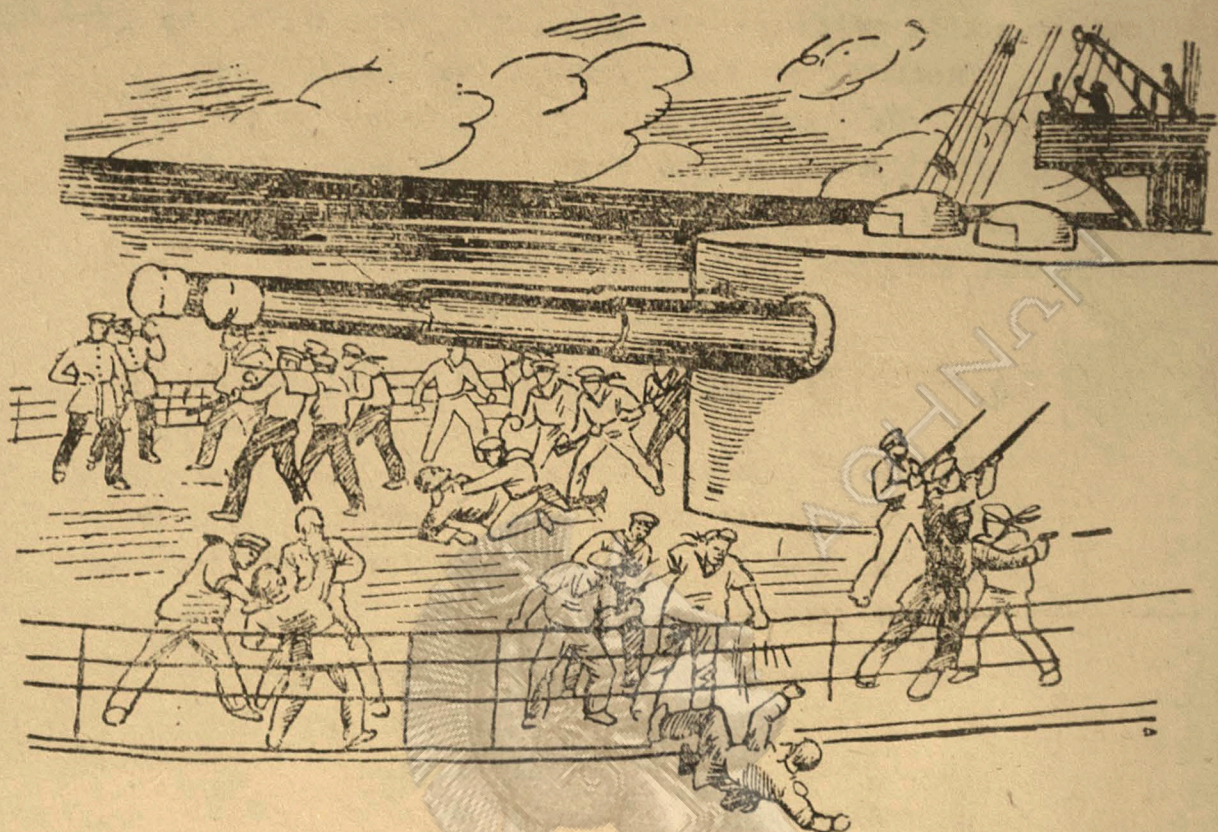
Το κίνιμα, πυ ανχάλιασε τυς εργάτες κε αγρότες, μεταδόθηκε στον στόλο κε στο στρατο, πυ αποτελούνταν επίσης απο εργάτες κε αγρότες:

Στιν αρχι εκσεγέρθηκαν ι νάφτες, ιστερότερα ι εκσεγερσι εκσαπλόθηκε κε στα στρατέματα τις κσιρας.

Τιν εκσεγερσι τιν άρχισαν ι νάφτες τυ μαβροθαλασίτικυ στόλυ. Κσέ-σπασε στο θοριχτο „Ποτιόμκιν“. Εφτα ακσιωματικι, κε μέσα ζάρτυς ο δικιτις κι ο ανότερος ακσιωματικος σκοτόθικάν κε πετάχτικαν στι θάλασα. Τυς ιπόλι-πυς ακσιωματικυς αρέστεραν. Σ'αφτον τον κερο γίνονταν απεργία στιν Οντέσα Ι νάφτες τυ „Ποτιόμκιν“ πυ εκσεγέρθηκαν διεφθίνθηκαν στιν Οντέσα. Μα ι „ποτιομκινίτες“ δεν κατήρθσαν να ενοθουν με τυς εργάτες.

Αφω βάστακσαν έντεκα μέρες κε δεν πέραν βοίθια, ι νάφτες τυ „Ποτιόμκιν“, πυ δεν μπορόζαν να κατορθώσουν τίποτε μόνι-τους, αποφάσισαν να πάνε

στι Ρουμανία να παραδοθουν. Το πλήρωμα βγήκε στην παραλία, κε το βαπόρι επεστράφηκε απτι ρουμανικι κιβέρνισι στι Ροσία.

Ι ΕΚΣΕΓΕΡΣΙ ΣΤΟ „ΜΟΥΤΖΙ“

(Διίγισι νάφτι).

(Κατα το Βολδόφσκι)

Στα 1905 ίμυνε νάφτις εάρτο το βαπόρι. Τότε κε ι ονομασία-τυ αλιό-
τικα ήταν — θοριχτο „Μογύτζι“. Κε να, στις 29 τυ οχτόβρι ι αρχες μας
ίπαν, πως πρέπι να ετιμαστόμε για ταξίδι. Φτάνι, λέγανε, πυ στεκόμαστε τό-
σον κερο στο Κρονςστατ. Πύ; Γιατί; Αφτο εμας καμια φορα δε μας τόλεγαν.
Εμας τυς νάφτες δε μας λογάριαζαν ανθρώπος. Ο καπετάνιος κ' ι βοιθί-τυ
ίχαν όμορφες φοτινες καγιύτες. Ενο ι νάφτες; Ι νάφτες κιμόνταν ετριμογμένι
πάνο στα σανίδια κάτω απτο κατάρτομα. Ιδιέτερι μάγερι ετίμαζαν για τυς ακσι-
οματικυς τα καλύτερα φαγια. Μα εμας τυς νάφτες; Για μας θράζανε νερυλι
ζόπα, κε άνοστι κάσσα. Κ'έτσι ήταν ε'όλα τα βαπόρια.

Εκίνι τι μέρα, εα βγήκαμε απτο Κρονςστατ, ίμασταν ιδιέτερα φορκι-
ζμένι ενάντια στις αρχες.

Τιχέα μάθαμε, πως μας οδιγυν να καθισιχάσουμε το θοριχτο „Γεόργιο“
— πυ εκσεγέρθηκε.

Τι νίχτα όλι ι νάφτες μαζοχτίκαμε στι γέφιρα
— Σίντροφι! — έλεγε ο νέος νάφτις Αντρέας Λιβάνοφ —. Δε φτάνι
πυ μας χοροιδεβυν ι αρχες. Δε φτάνι πυ μας κς'λοχοπουν. Μας ανανχάζουν
ακόμα να περιβολίσαμε τ'αδέλφια-μας — τέτιυς νάφτες όπος κε μις.

Σάφτον τον κερο μπίχαν ι ακξιοματικι.

— Τί ρινεδρίαςι ίνε αφτι; Τί ομιλίες ίνε άφτες; Αμέσος πάρτε τα τυφέκια κε όλι στο κατάστρομα! Επίκιτε να αγωνιστίτε ενάντια ρι ανταρτικο θοριχτο. Χτιπάτε τυς προδότες! Χτιπάτε τυς εχτρυ: τυ τσάρυ κε τυς πατρίδας!

Καταλάβριμε τι θέλανε απο μας. Θέλανε να πιροβολίρουμε πάνο ρτυς νάφτες, πυ δεν ιπόφεραν πια τυς κοροιδίες πυ τυς κánaμε.

— Π δια, γιομίστε τα τυφέκια! — φόνακξε ο Διβάνοφ.

Γρίγορα γιομίσαμε τα τυφέκια κε ρε 5 λέφτα ίμαρταν πάνο ρτο κατάστρομα.

Σε διο χιλίομετρα απο μας, έπλεε το θοριχτο „Γεόργιο“, πυ ίχε περίφανα ανιπρόσι τιν κόκινι ριμέα.

— Πιροβολίστε! Φοτια! — φόνακξε ο πότςμαν Ζζμίχοφ.

— Μιν πιροβολάτε! — ίπε ο Αντρέας Διβάνοφ.

Κατεβάραμε τα τυφέκια.

Τότε ο ακξιοματικος Μπόροφ προβόλιξε με ρεβόλβερ το Διβάνοφ.

Ο Διβάνοφ έπεξε με μιαρ: ρκοτόθικε.

Πιροβολίραμε κε μιρ. . .

Οταν διαλίθικε ο καπνορ, ίδαμε: κίτονταν ρτο κατάστρομα ρκοτομένι ο πότςμαν Ζζμίχοφ κι ο ακξιοματικος Ρεπνίτςκι. Ι άλι ακξιοματικι ρτέκονταν δίχορ να κινιθον.

Ι νάφτες δεν ρινενοίθικαν, ράν-πορ με τιν όρφριρί-τυρ ένιοραν, πορ πρέπι να πιροβολίρουν όχι τυρ „αντάρτερ“ μα τυρ καταπιερετερ.

Μα εγο ίθελα να εκδικιθο άκόμα για το ρκοτομο τυ Διβάνοφ.

Ετρεκξα κατόπιν τυ ακξιοματικο Μπόροφ. Εκίνορ έφεβγε. Τον έφταρξα κοντα ρτο γιοφίρι τυ καπετάνιυ. Ακρσφνα γίριξε γρίγορα, έβγαλε απτιν τζέπι-τυ το ρεβόλβερ κε πιροβόλιξε πάνο-μυ. Επεξα κε έχασα τυρ έρτικέρ-μυ. Οταν ίρθα ρτον εαφτό-μυ, ίδα πορ θριρκόμυνα. . . ρτο κρεβάτι τυ καπετάνιυ.

Με περιπύόνταν ο φέλρρερορ Ρύρικοφ.

— Γιατί θριρκομε εδο. . . τί τρέχι; — απαρύρα.

— Ι διίκισι τυ θοριχτυ θριρκετε ρτα χέρια το ναφτον, — ίπε ο φέλρρερορ.

Φόρερα κε θγίκα ρτο κατάστρομα. Πρότα απόλα μυ χτίτιξε ρτο μάτι ι κόκινι ριμέα, πυ κιμάτιξε περίφανα ρτο μεγάλο κατάρτι.

Οταν ίδα τυρ νάφτερ, φόνακξαν:

— Ζίτο το κόκινο θοριχτο „Μογύτζι“! Ζίτο το κόκινο θοριχτο „Γεόργιορ“.

Δέκα μερερ πλέαμε ρτι Βαλτικι θάλαρα δίχορ ακξιοματικυρ, δίχορ κοροιδίες απο μέρυρ κανενορ.

Μα ι δίναμέρ-μαρ ίταν μικρερ. Μαρ καταδίοκξαν τα τραρικα τορπιλοβόλα. Εμικ ιπεραρπιζόμαρταν πιρματόδικα κε πολιν κερο, μα δεν μπορύραμε να αρτάκξεμε τιν επίθερι 10 τορπιλοβόλον.

Μερικὲς νάφτες-μας σκοτόθηκαν, ἡ ἀλὶ πέσανε στα κάτεργα. Σιχνα θιμάμα αφτι τιν εκσέγερσι. Ίταν ὁ προάνκελος το μπολσεβίτικου Οχτόβρι.

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

Θάταν καλο να οργανοθι με τα πεδια κολεχτιβικο κίταζμα τις κινιματογραφικις τενίας „Το θοριχτο „Ποτιόμκιν“.

Ι ΓΕΝΙΚΙ ΟΧΤΟΒΡΙΑΝΙ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΥ 1905

Ίστερα απτα γεγονότα το γενάρι το επαναστατικο κίνιμα μεγάλονε αδιάκοπα. Ο τακσικος αγόνας οκσίνονταν. Ίδιέτερα δινάμοσε το εργατικο κίνιμα το χινόπορο το 1905. Ί απεργία άρχισε στι Μόσχα. Τιν άρχισαν ἡ μοσκοβίτες τιπογράφι, μ'αφτυς ενόθικαν ἡ αρτεργάτες. Στιν αρχι απεργύσαν μονάχα ἡ εργάτες τις Μόσχας. Κατόπιν όμος το κίνιμα μεταδόθηκε κε στις άλες πολιτίες. Στις αρχες το Οχτόβρι ἡ απεργία γένικε γενικι, πανροσικι. Στις 5 το Οχτόβρι απέργισαν ἡ μηχανικι κε ἡ εργάτες τον εργαστιρίον τις σιδεροδρομικις γραμις Μόσχα-Καζαν. Στις 11 το οχτόβρι απεργύσαν πια 11 σιδεροδρομικες γραμες. Στις 12 το οχτόβρι σταμάτισαν ἡ σιδερόδρομι σ'όλι τι Ροσία. Σταμάτισαν τι δουλ ά-τυς το ταχιδρομίο, ο τιλέγραφος. Ολι ἡ ζοι απονεκρθηκε στι χώρα. Ί κιβέρνισι δεν ἡταν πια σε θέσι να τα θγάλι πέρα με τιν επανάστα.ι. Χάρις στιν απεργία δεν μπορύσε να μετακινίσι στρατο, να δόσι διαταχες, να πάρι πληροφορίες. Ί τσαρικι κιβέρνισι, φοβόμενι τιν παραπέρα ανάπτυκισι τις επανάστασις, έκανε υποχώρισες. Στις 17 το οχτόβρι ο τ.άρος έβγαλε μανιφέστο, όπου, υποσχόνταν στο λαο τιν ελεφτερία το λόγου, το τίπου. Ίποςκέθηκε να επιτρέπι εκλεγμένους απτο λαό για τι διίκισι τις χώρας. Αφτι ἡ υποχώρισι γένικε, για να καθισιχασι ἡ χώρα, να κερδιθι κερος.

Μολις σταμάτισε ἡ απεργία, δύλεψαν ἡ σιδερόδρομι, το ταχιδρομίο, ο τιλέγραφος, άρχισαν να δυλέβουν ἡ φάμπρικες, τα εργοστάσια, ἡ τσαρικι κιβέρνισι άρχισε δυναμομένο αγόνα ενάντια στις εκσέγερσες. Προσέλικσε στον αγόνα τι μάβρι εκατοντάδα, τιν αστινομίη, τυς χοροφιλάκους, τον κλίρο. Αρχισαν τα αρέστα τον επαναστατον, τα κσιλοκοπίματα τις φιτιτικις νεολέας, τα εβρέικα πογγρόμια. Ο τσάρος δεν έδοσε τιν ελεφτερία, πυ ιποςκέθηκε στο μανιφέστο.

Ο ΛΕΝΙΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΒΡΕΙΚΑ ΠΟΓΡΟΜΙΑ

Όταν ἡ καταραμένι τσαρικι μοναρχία ζύσε τα τελεφτέα-τις χρόνια, φρόντιζε να σινταβλίσι τυς σκοτινους εργάτες κε αγρότες ενάντια στις εβρέους. Ί τσαρικι αστινομία σε σιμαχία με τυς πομέσσικους κε καπιταλιστες οργάνονε εβρέικα πογγρόμια. Ί εκμεταλεφτες — πομέσσικι φρόντιζαν να κατεψθίνουν ενάντια στις εβρέους το μίσος τον καταθασανιζμένον απτιν ανάνκι εργατον κε αγρωτον. Κε στις άλες χώρες τιχένι σιχνα να βλέπουμε, ότι ἡ καπιταλιστες υποθάλπον τιν

εχτρα προς τους εβρέους, για να χίσουν στάχτι στα μάτια του εργάτη, να απο-
μακρύνουν τα βλέματά του απτον καθεαφτου εχτρο τον εργαζομένον — το καπιταλ.

Η έχτρα προς τους εβρέους κρατιέτε σταθερα μονάχα εκι, όπου η εκλαβια-
στικον πομέστικον κε καπιταλιστικον διμιούργισε πιχτο εκοτάδι για τους εργάτες κε
εργότες. Μονάχα όλος διόλου εκοτικι καταδυναστεμένι άνθρωπι μπορουν να πιστέ-
κουν τις πρεφτικες κε τις εκοφαντικες, που διαδινουντε ενάντια στους εβρέους . . .

Η εβραι δεν ίνε εκτρι τον εργαζομένον. Εκτρι τον εργατικον ίνε η καπι-
ταλιστικες όλον το χορον. Ανάμεσα στους εβρέους υπάρχουν εργάτες, δουλεφτάδες
— αφτι ίνε η πλιονοπισφία. Αφτι ίνε αδελφί-μας, στην καταπίεσι απτο καπι-
ταλ, αφτι ίνε εκντρόφι-μας στον αγόνα για το εκοσιαλίκμο. Ανάμεσα στους εβρέ-
ους υπάρχουν κυλάκι, εκμεταλεφτες, καπιταλιστικες, όπως κε ανάμεσα ε'όλα τα έθνη.
Η πλύσι εβραι, όπως κ' η πλύσι ρόσι, όπως κ' η πλύσι όλον το χορον, σε εκ-
εκαχία ο ένας με τον άλλο πιέκουν, καταδυναστεέκουν, χορίζουν τιν ένοσι τον εργατικον.

ΦΡΙΚΕΣ ΤΟΝ ΠΟΓΡΟΜΙΟΝ

Κατα το (Ματζτετ)

Περνούσαμε με το γιατρο Γυρβεις απτους δρόμους, όπου γένικε το πογρομ.
Ο Γυρβεις κίταζε τα εκντρίμια το εκπαζμένον καλιβιον, τους φτοχους, κατακε-
εκκικζμένους ανθρώπους, που αναστέναζαν κοντα στα εκντρίμια.

— Η άνθρωπι δε εκέφτοντε τί κανουν! εκεφόνικε πικρα.

— Η φτόχια ενάντια στη φτόχια! Ο αδελφος τον αδελφου!

Ο Γυρβεις ήταν ο αγαπικος γιατρος του εκνικίκμο. Γιατρεβε τι φτοχολογία
κε ικανοπιούνταν με πεντάρες αντί ρύβλια. Δεν υπίρχε άνθρωπος, που ο Γυρ-
βεις να του αρνίθικε βοίθια. Δεν υπίρχε πόνος, πλαι απτον οπίο να περάσει
αμέτοχος. Η φτοχολογία δεν τον εκνόμαζε διαφορετικα, παρα με τι λέκσι „ο
γιατρό-μας“

Όταν περνούσαμε απτους δρόμους, όπου αντάριαζε το πογρομ, ίδα πως βα-
θια πικεβολι κε πόνος ανάνικασαν τον Γυρβεις να κλομιάσι. Μα ότε με πέ-
ρασε στο κεφάλι η ιδέα, πως το πλίκθος μπορúσε να καταεκντρίπικε τιν κατικία
του Γυρβεις. Δεν μπορúσα να το φαντασικο, γιατι όλι τον αγαπúσαν τόσο πολι.

Πόσο όμως απόρικα, όταν ίδα το πλέριο χάλαζμα του εκπιτικου του Γυρβεις.
Στην κατικία γίνονταν ακόμα πογρομ. Η γινέκα κε τα πεδια του Γυρβεις, κα-
ταφοβικζμένι, τρέμανε πάνω στη εκάλα.

Εκτος εκαφτου απτο θικμό-μου, όρμικα με κραβικι στη εκπαζμένι πόρτα στο
πλίκθος που αντάριαζε.

Δεν εκέρο, φοβίθικαν η πογρόμτζικι τιν κραβί-μου που δεν έμικαζε ανθρώ-
που, πέρνοντάς-με για τρυζίκνικο, μα σε ροπι οφθαλμου γένικαν άφαντι. Ακσα-
ρνα ένας απ'αφτους, που το εκύνικσαν απτο δέφτερο πάτομα έπεσε πάνω στο

πέτρινο πάτομα Ακόστικε απελπιστικι κραβγι, ίστερα απτιν οπία επιπλέρια ισιχία.

Ο Γυρβεις στέκονταν όπος κε πριν ακίνιτος, χλομος, κρατόντας στα χέρια το πεδί-τυ κε ανκαλιάζοντας τι γινέκα-κυ.

Αμα άκουσε τιν κραβγι άφισε το πεδι, με ριιθιζμένο κίνιμα έπσακσε στ' τσέπι-τυ το γιατρικο εργαλίο κε όρμιζε κάτο για να προσφέρει βοήθια.

Σ'αφτον τον κερο πρόφτασαν ι τρυζίνικι τυ τάγματος τις αφτοάμινια πυ οργανόθικαν απο εργάτες για υπεράσπισι τυ εβρέικυ πλιθίζμου. Αφτι δίκασανε τυς ιπόλιπυς πογρόμτζικυς.

ΕΡΟΤΙΣΕΣ

1. Πιός οργάνουε τα πογρόμια;
2. Γιατί χριάζονταν τον τσάρο τα εβρέικα πογρόμια;

ΤΑ ΠΡΟΤΑ ΣΟΒΕΤΙΑ

Το απεργιακο κίνιμα τον εργατον ίχε ανάνκι απο καθοδίγισι. Επρεπε να κσέρυν πότε να αρχίσουν τιν απεργία, πός να τι διεκσάγουν, πός να τιν τελιόσουν.

Κάτο απτιν καθοδίγισι τυ κόματος τον μπολσεβέικον θγάζανε απο μέσα-τυς ιδιέτερες απεργιακες επιτροπες, πυ ίσαν ι καθοδιγιτες τυ αγόνα τον εργατον ενάντια στις καπιταλιστες. Απο κάθε εργοστάσιο, απο κάθε φάμπρικα κσεχόριζαν ανα 1 αντιπρόσωπο στους 500 εργάτες. Αφτι θγάζανε φιλάδες, δίκωνανε διαταγες, κατέφθιναν όλον τον αγόνα ενάντια στιν τσαρικι κιβέρνισι. Απ' αφτυς κσιματίστικαν κε τα πρότα σοβέτια τον εργατικον αντιπροσώπον.

Ο Λένιν τότε πια διέβλεπε στα σοβέτια όχι μονάχα τυς καθοδιγιτες τον απεργιον κε τυς οργανοτες τον εκσεγέρ εον, μα κε τα έμβρια τις μελύμενισ προλεταριακισ εκσυσίας.

Το πρότο σοβέτι κσιματίστικε το μαι τυ 1905 στο Ιβανοβο-Βοζνεσενσκ.

Τον οχτόβρι τυ 1905 εκσελέγικε σοβέτι εργατικον αντιπροσώπον στο Πετερπυργ. Αφ' ο καθοδιγύσε τι γενικι απεργία. Σ'αφ' ο υποτάζονταν όλα τα εργοστάσια, το ταχιδρομίο, ο τιλέγραφος, ι σιδερόδρομι.

Το σοβέτι τον εργατικον αντιπροσώπον πίρε στα χέρια-τυ τιν καθοδίγισι όλυ τυ επαναστατικυ αγόνα.

Ι τσαρικι κιβέρνισι ίχε στρατο, αστινομία, χοροφιλάκυσ, εκατοντάδες χιλιάδες τζινόβνικυς κε τεράστια χριματικα μέσα. Το σοβέτι τον εργατικον αντιπροσώπον, δίχος νάχι τίποτε απαφτα, μολατάφτα ίταν μεγάλι δίναμι.

Ι διαταγες κε οδιγίες τυ σοβετιω εκτελούνταν απαρέκλιτα κε με ακρίθια όχι μονάχα απτυς εργάτες, μα κι απτιν τεράστια μάζα τον οπιθιτελον. Ολιτυς πίγαναν στο σοβέτι για κάθε ανάνκι πυ ίχαν.

Πενίντα διο μέρες κφίστατο το σοβέτι τον εργατικον αντιπροσώπον τυ Πετερπυργ. Τιν πεντικοστι τρίτι μέρα, στις 3 τυ δεκεβρι, το χτίριο, όπου κ-

...αζαζε το Σοβέτι, το περικίχλοσαν ι στρατιότες τυ Ιζμαιοφσκι σιντάγματος, αζάκι, ι γοροτοβοι κε αρέσταναν το σοβέτι

„Ι ανοργάνοσι εργατικι τάκσι ίνε τίποτε, ι οργανομένι ίνε το παν“

(Λένιν)

ΣΟΒΕΤΙ ΤΥ ΠΙΤΕΡ¹

Κύσκα

Στις εφτα τυ βράδι αφτι ι λέκσι ίταν ενιγματόδοκι κε ακατάλιπτι. Ακρι- ίστερα απο μια όρα όλι ι Ροσία έμαθε αφτι τιν λέκσι.

Στις οχτο ι τηλεγραφικι μηχανιζμι όλον το σιδεροδρομικον σταθμον άρχι- να χτιπυν τα ανισιχιτικα σινιάλα:

„Σίντροφι, το έμα παγόνι στις φλέβες . . . Βοιθίστε!“

Ο τηλεγράφος δε δύλεθε απο μια βδομάδα. Γίνονταν αφτο τις μέρες, πυ ταχιδρομικο-τιλεγραφικι απεργία ανκάλιασε όλι τι χώρα. Ι μηχανιζμι σιοπύσαν τι οχτο μέρες. Κε άκσαφνα μιλισαν — όχι δε μιλισαν μα κράβγαζαν για βοιθια:

„Σίντροφι, βοιθίστε, το έμα παγόνι στις φλέβες“,

Μακρια, χαμένος κάπυ στις στεπες τις Κασπίας θρίσκετε ο σταθμος Κύσ- α. Αφτος ίταν πυ σε απελπισία προσκαλύσε βοιθια σ'όλι τι χώρα.

„Σίμερα στις πέντε το βράδι, το στρατοδικίο καταδίκασε σε θανατικι πι- τον ινζζενέρο Σόκολοφ κε κάμποσος σιδεροδρομικος. Ι εχτέλεσι τις πινισ- ρίστικε για τα κσιμερόματα. Πάρτε μέτρα να αποτραπι“.

Πιος μπορύσε να το αποτρέψει, πιος μπορύσε να σταματίσι τι θανατικι εχτέλεσι, όταν όλα βρίσκονταν στα χέρια τις τσαρικισ κιβέρνις; Μα κε τί- περύσε να γίνι στις λίγες όρες πυ έμιναν ός τα κσιμερόματα;

Κι αποκι απτιν απόμακρι Κύσκα, εκσακολυθύσαν να δίνοντε σινιάλα:

„Σίντροφι, βοιθίστε, το έμα παγόνι στις φλέβ- σ!“

Ακριβος στις οχτο το βράδι πήρε το τηλεγράφιμα αφτο κι ο κόμιτας Βιτ- ε, ο επικεφαλις τις τσαρικισ κιβέρνις, ο προέδρος τυ ιπουργικυ σιμβυλίυ.

Δεν πρόκανε ακόμα να σκεφτι τίποτε γιαφτο το τηλεγράφιμα, κι ο λα- τες τυ έφερε άλλο τηλεγράφιμα. Αφτο ίταν γραμένο σίντομα κε αποφασιστικα:

«στον κόμιτα Βιττε

Απετύμε άμεσι ακίροσι τις θανατικισ εχτέλεσις. Περιμένυμε ος τις δόδεκα τι νίχτα. Σε περίπτοσι μι εχτέλεσις κιρίχνυμε απτις 12 τι νίχτα γενικι απεργία το σιδερόδρομων».

Κάτο απτο τηλεγράφιμα στέκονταν ιπογραφι, πυ ανάνηκασε τον παντοδι- αμο ιπουργο να τρέμι.

¹ Πιτερ ονόμαζαν ι εργατικες μάζες το πρόιν Πετερπυργ.

Ίκσερε πως έφτανε μια μονάχα λέξι τον ανθρώπον, που στίλανε το τηλεγράφιμα, για να σταματίσουν όλα τα τρένα.

— Εξοχότατε, — ακύστικε άκσαφνα, ι φωνι του γραματέα που μπήκε, πάρθικαν τηλεγραφήματα απτους κεντρικους σταθμους Κιεβου κε Γιαροσλαβ. κηρίκουν απεργία, αν θανατόθουν ο Σόκολοφ κ' ι σίντροφί-του.

Ο γραματέας ίπε αφτα τα λόγια κε βήκε. Ιστερότερα, απο κάμπυ λεφτα επέστρεψε.

— Ο σιδεροδρομικος σταθμος Μινσκ επίσης απιλι με απεργία.

Σε δάσιμα ίκοσι λεφτον ο γραματέας μπήκε κε θήκε όχι λιγότερο απ δέκα φορές.

Απόλα τα άκρα τις Ροσίας ίρχονταν τηλεγραφήματα το σιδεροδρομικου. «Ολι απιλύσαν να κηρίκουν απεργία αν

Σ' αφτον τον κερου ανθρωπι που στίλανε στον κόμιτα τέτιο αφθάδικο τηλεγράφιμα, περίμιναν υπομονητικά. Κάπου κάπου κηταζαν το ρολόι. Ι δίχτες ρολογιου σέρνονταν αργα, πλησιάζοντας στα δόδεκα.

Μα νά, μινανε ίκοσι λεφτα ός τι διορία, ιστερότερα δέκα, ίτερότερα εφ

Ακσαφνα ανικσε διάπλατα ι πόρτα με θόριβου, κε στο δομάτιο ισόρμια ασθμένοντας ο κυριέρος.

Εφερε τηλεγράφιμα το κόμιτα Βίττε στόνιμα του κομεντάντου του φρου Κόσσια:

«ΝΑ ΑΚΙΡΟΘΙ Ι ΘΑΝΑΤΙΚΙ ΚΑΤΑΔΙΚΙ»

Σ' αφτι τι στιγμή το ρολοι έδιχνε 11 κε 55. Ος τι διορία μνίζκανε όλο πέντε λεφτα.

Ο κόμιας φάνικε πως ίταν ταχτικος ανθρωπος.

Ι ανθρωπι που στίλανε στον κόμιτα Βίττε το τηλεγράφιμα, ονόμαζαν τσαφτό-τους εχτελεστικο κομιτέτο του σοβέτιου τον εργατικον αντιπροσώπον Πετερπουργ.

Όλα αφτα γίνονταν στα 1905. Τα κίματα τις επανάστασις αντάριαζε σ'όλι τι χόρα. Κάθε μέρα γίνονταν απεργίες, κάθε μέρα περνύσαν απτους όρμους πολιάριθμα πλιθια με κόκινες σιμές. Ο τσαρικος θρόνος κλονίζονταν.

Ακριβος αφτες τις μέρες οργανόθικε στο Πετερπουργ σοβέτι τον εργατικον αντιπροσώπον. Στις 13 του οχτόβρι το ίδρισαν ι ίδιι ι εργάτες το φάμπρικου κε εργοστασιόν.

Νικηφόρα αναπτίχνονταν ι επανάστασις, επιτιχημένα διεκσίζονταν ι απεργίες κε όμος ι εκσυσία έμνικε στα χέρια τις τσαρικις κηβέρνισις, κε όμος αφ κηβέρνισι τυφέκιζε κε κρημνύσε όπιονα ίθελε.

Μα το σοβέτι του Πετερπουργ απτις πρώτες μέρες άρχικε να μιλα με το πιο αποφασιστικου τρόπο. Τέτια δίναμι δεν ίχε πάντα ύτε κη αφτι ι τσαρικη κηβέρνισι.

Ι ΕΚΛΙΣΙ ΤΟΝ ΜΠΟΛΣΣΕΒΙΚΟΝ ΣΤΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ

Προλετάρι όλον τον χορον ενοθίτε!

Αγρότες, αποτινόμαστε σε σας!

Αχύστε, αχύστε, αγρότες, πός μιλύσε ο τάρος με το λαό-του

Όλα τα στρατέματα τυ Πετερπουργ σικόθικαν στα πόδια. Κινητοπιύθικαν ι καβιλέρια κε το πεζικο. Τα τυφέκια γιομίστικαν με φισίνκια τις μάχισ, κε στα απομονομένα μέρι τοποθετίθικαν κανόνια μεγάλισ ολκισ . . .

Ο μεγαλόπσιχος τσάρος ετίμασε στάλίθια τσαρικι υποδοχι για το λαο.

Αχύστε, αγρότες, αχύστε

Όλι ι δρόμι κε ι δρομίσκι, απτυς οπίυς έπρεπε να περάσουν ι φιλιρινικι εργάτες, ίσαν πιαζμένι απτα στρατέματα.

— Αφίστε-μας να πάμε στον τσάρο, θέλυμε να δόμε τον τσάρο, θέλυμε να εκθέσουμε τις ανάνκες-μας.

Κε δο γένικε ότι γένικε.

Αντίχισε ομοβροντία κανονιον Μία κε άλι, κε τρίτι

Παντυ σ'όλες τις άκρες τυ Πετερπουργ αντιχύσαν αδιάκοπα πυροβολίζρι.

Όλι ι προτέβυσα στέναζε βαρια. Χρομάτισαν το χιόνι με το έμα τον εργατον. Περτανε δεκάδες, εκαιοντάδες, χιλιαδες. Το καχύργο θόλι αντικαταστήσε ι καζάκικι λόνχι.

Κάμποσες χιλιάδες εργάτες σκοτόθικαν κε λαβόθικαν.

Ετσι ίταν τα πράματα στο Πετερπουργ στις 9 τυ γενάρι 1905.

Το πλίθος πάγοσε απτι φρίκι

Νά πός μας υποδέχετε ο τσάρος Νά πως υποδέχετε τυς αναστεναγμυς τις λαικισ πίκρας

— Εμυς πίγαμε σ'αφτον με εμπυςτοςίνι, σαν πεδια στον πατέρα-τυς, μα κίνος δε βρίκε τίποτε άλο για μας παρα μολίθι κε ατσάλι.

— Δεν έχυμε εμυς τσάρο — ανάμεσα στο λαο κε τον τσάρο έτρεκσε ποτάμι λαικυ έματος.

— Κατάρα στον τσάρο—φονια! Κατάρα στον τσάρο-δίμιο!

— Κατάρα στον Νικόλαο ΙΙ το Ματομένο!

«Φτάνι πυ κυμαντάρίζαν ι πομέσσικι, ι ζέμςκι νατζάλνικι, κε κάθε ίδυς τζινόθνικι πάνο στις αγρότες».

(B. I. Λένιν.)

Ι ΑΓΡΟΤΕΣ ΣΤΑ 1905

Ο επαναστατικός αγónας απλόνονταν όχι μονάχα στην πολιτία. Πλάι-πλάι με τους εργάτες κσεσικόθηκαν κ' ι αγρότες. Αρχίζοντας απτο δέφτερο δεκαπενταίμερο του γενάρι κε ος αργα το χινόπορο, σ'όλι τι χόρα γίνονταν αγροτικές εκσέγερσες.

Ο επαναστατικός αγónας τον εργατον στο Πίτερ, στη Μόσχα κε στις άλλες βιομηχανικές πολιτίες επιρέασε πολι στον αγónα τις αγροτίας ενάντια στους πομέσσικους. Ι εργατική τάξι ήταν δάσκαλος κε καθοδίζι τις τον αγροτον στον αγónα ενάντια στις καταπιεστές. Πριν ακόμα απτην επανάστασι του 1905 ι μπολσεβίκι κάνανε δουλια στο χοριο.

Ανάμεσα στις αγρότες γίνονταν αγιτάτσια, διαδίνονταν φιλολογία. Στο χοριο υποδέχονταν κε πρεβόδιζαν με ενθουσιαζμου τους αγιτάτορες-μπολσεβίκους κε άγριπνα τους προφίλαγαν απτην αστινομία. Μα τί ήθελαν ι αγρότες; Πρότα απόλα αφτι απετύσαν γις. Σ'αφτο τους βοιδύσε ολοκληροτικά το μπολσεβίκι κόμα. Ι αγροτικές εκσέγερσες ανκάλιασαν κίριος τις κεντρικές μαδροχοματικές περιοχες, την Υκράινα, την Ποβόλζζια κε άλλα!

Ι εργάτες κατελάμβαναν τα χόματα τον πομέσσικον, έπερναν το πσομι τον αφεντικον, τα ζόα κε το άχερο, κόβανε τα δάσι. Αρνόνταν να πλερόσουν ενίκιο κε φόρους, να πάνε στον τσαρικό στρατο. Παραπάνο απο 2 χιλιάδες έπαβλες τον πομέσσικον κάιχαν κε ριμάχτιχαν σε μικρο διάστημα. Ι πομέσσικι φέβγανε στις πολιτίες, στις προτέβυςες κε ακόμα κε στο εκσωτερικό.

«Αρχίζυν ι αγροτικές εκσέγερσες. Το εργατικό κίνημα τις πολιτίας αποχτα νέο σίμαχο στην επαναστατική αγροτία.

Τί θέλι ι αγροτία απτην επανάστασι αγροτία θέλι γις κε λεφτερία. Γιαφτο δεν μπορόνε να υπάρχουν διο γνώμες, όλι ι σινι-διτι εργάτες θέλυν το ίδιο κε φροντίζυν να κατορθόσουν όστε ι αγροτία να πάρι όλι τι γις κε όλι τι λεφτερία.» (Λένιν)

ΓΙΑΤΙ ΚΣΕΣΙΚΟΝΟΝΤΑΝ Ι ΑΓΡΟΤΕΣ

30 χιλ. πομέσσικι
Ίχανε γις —
62 εκατομ. εχτάρια

100 εκατ. αγρότες
Ι αγρότες ίχανε γις —
73 εκατομ. εχτάρια.

ΤΟ ΧΟΡΙΟ ΚΣΕΣΙΚΟΘΙΚΕ

(Δίγισι αγρότι)

Κατα το Βολνοφ

Το χινόπορο τυ 1905 οργανόναμε σιχνα σχότκες. Στο χοριο διαδίνονταν φήμες, ότι ετιμάζοντε να μιράκσυν τι γι τον αφεντικον.

— Ιπάρχι τέτιο χαρτι, — τρέχανε κε φόναζαν στα χοράφια ι μυζζίκι κε ι γινέκες.

— Στις πολιτιές ζάν-πος μιράκσανε όλα.

— Κε πός θα τα μιράκσυν; Σ'όλες τις ψιχες πάνο ίτε μόνο στus άντρες πάνο;

Ι σινέλεφςες στο χοριο ίσαν ανίσιχες κε θιελόδικες.

Μια φορα ίρθε στο χοριό-μας ένας ζίντροφος απτιν πόλι. Μας σινεχάρικε με το ισαρικο μανιφέστο τις 17-ις τυ οχτόβρι αναφορικά με τι Πελοπτερια. Μα όταν ζμας το διάβασε, κανένας απtus αγρότες δεν εκδίλωσε ενθουσιαζμο.

— Πιά ίνε ι γνόμι-μας; — ρότιζε ο ζίντροφος.

Πίδικσε πάνο ένας αγρότις πυ τονε λέγανε Σσαχτερ. Κσεφόνιζε:

— Νά πια ίνε ι γνόμι-μας. Πρέπι τόρα κάτι να οργανόσουμε κε να τα κάνουμε όλα στάχτι!

— Μα γιατί; Τόρα πρέπι να δουλέψουμε. Τόρα ιπάρχι φαρόι χοράφι για δουλια.

— Χοράφι; Μα για το χοράφι ακριβος ύτε μια λέξι δε λει — κσεφόνιζαν όλι με μιας — για τι γις τίποτε δεν αναφέρει το μανιφέστο.

Σ'αφτι τι στιγμή ζίγωσε το τραπέζι ο Ιβάνιτζ κε ίπε:

— Αφυ ο κόζμος με διάλεκε στάροστα αντι τυ προιγόμενου, πρέπι να ζμας ποι: το πρότο — ειμς ίμαστε φτοχος κόζμος, το δέφτερο — δεν έχομε τίποτε, το τρίτο — ι πλύσι έχυνε απόλα σε αφθονία, το τέταρτο — δίχες γι δεν μπορις να τα βγάλις πέρα.

Ίπε κε πίγε στιν πάντα, σκυπίζοντας τον ίδρο απτο μέτοπό-τυ.

Σ'αφτι τι στιγμή με φόναξε ένας αγρότις κε μυ ίπε σιγανα:

— Κίτα, Πετρόβιτζ, τί γίνετε εκι;

— Πό;

— Στα χορια: στι Ζαχάροφκα, στι Ζαζύπρινα. Γένικε σινέλεφςι. Διαλέκσανε νέο στάροστα, δικαστι, ταμία. Τόρα, λένε, δε θέλυμε σε κανένα να κλίνομε κεφάλι. Κι όχι μονάχα αφτο. Ετιμάζοντε να πάνε στο χτίμα . . . σε κίνυς. Μα ειμς πότε θα πάμε; Εκι θα μιράκσυν τα χόματα κε τιν περιωσία . . .

— Πιρκαγια! — κσεφόνιζε κάπιος.

— Το πλιθος πάγοσε. Ολι κίταζαν τον υρανο.

Στο βορα κοκίνιζε μικρο σίγνεφο. Αφτο μεγάλονε γρίγορα κε μετατρέπονταν σε ζοιρι χαραδγι.

- Ι θιμονιες κέοντε!
- Κε ι μάντρα κέετε!
- Ι θι-μο-νιες!
- Α-α-α! θύιξε το πλίθος κε ρίχτικαν στο χοριο

Ο ΛΕΝΙΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΕΚΣΤΕΓΕΡΣΕΣ

«Ι αγρότες επίσι βγίκαν στην επανάστασι για τον αγόνα ενάντια στο πομέσικου; κε ενάντια στην κίθέρνιαι, μη ο αγόνας τους ιταν πολι πιο χαλαρο. Λογαριάτικε πως απτους εργοσ ασιακους εργάτες ι πλιονοπειρία πίρε μέρος στο

παναστατικο αγόνα, στις απεργίαι, ενο απτους αγρότες αναμφίβολα πίρε μέρος μόνο ι μιονοπειρία, όχι παραπάνο απτο ένα πέμτο ίτε απτο ένα τέταρτο. αγρότες αγωνίζονταν λιγότερο π.ζιατικα, πιο κοματιαζμένα, λιγότερο σινιδιτα, ιχνα ελπίζοντας ακόμα στην κίλσινι το τσάρου-πιτέρα. Στα 1905-1906 αγρότες μονάχα κείπασαν τον τσάρο κε τους πομέσικους».

ΕΡΩΤΙΣΕΣ

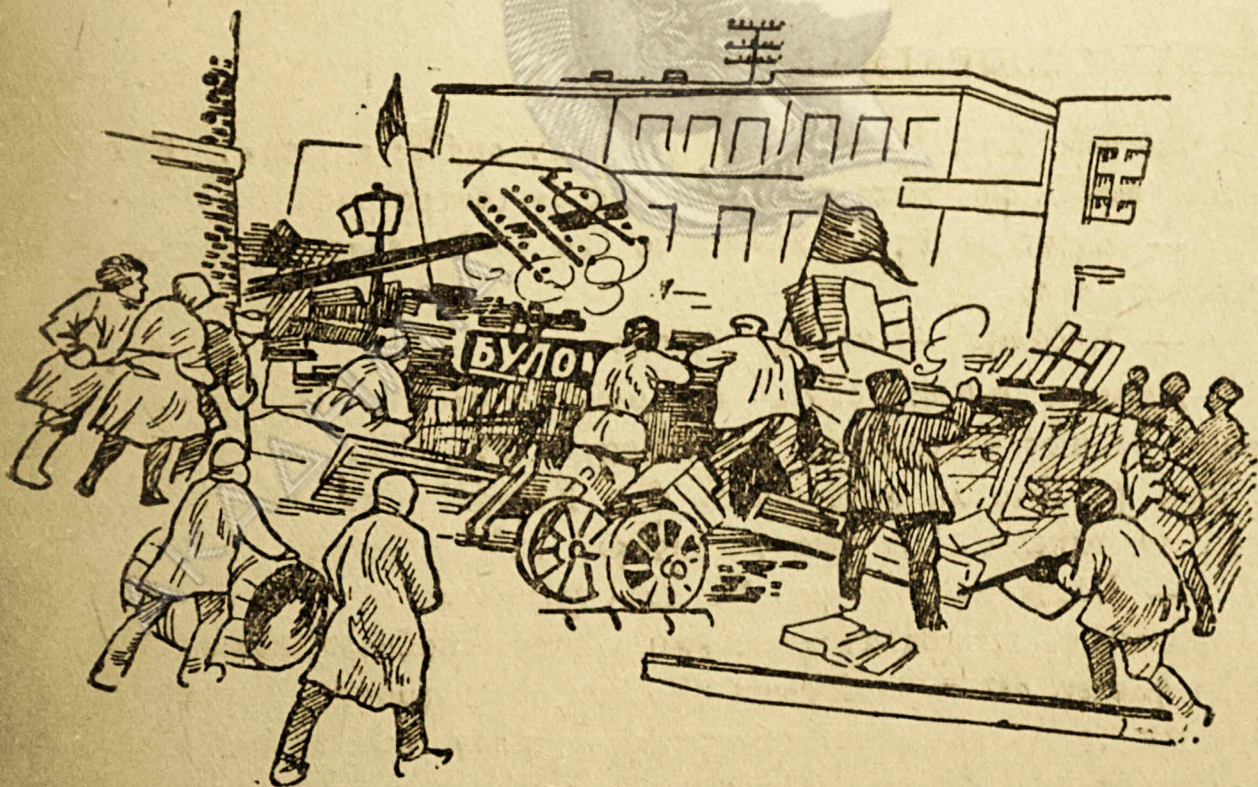
1. Πιός αγωνίζονταν ενάντια στον τσάρο στα 1905 σε σιμαχία με τους εργάτες;
2. Τί απετύσαν ι αγρότες;
3. Το αγροτικο κίνιμα ιταν διοργανομένο;

ΔΕΚΕΒΡΙΑΝΙ ΕΝΟΠΛΙ ΕΚΣΕΓΕΡΣΙ

Ιστερα απτιν Οχτοβριανι απεργία ι τσαρικι κιβέρνησι έκανε νέα επίθεσι ενάντια στην εργατικι τάξι. Ο τακτικος αγόνας άναβε ολοένα κε πιο πολι. κόμμα απτο χινόπορο τυ 1905 ι εργάτες με επικεφαλις τυς πολςσεβίκυς άρ- ισαν προετιμασία για τιν ένοπλι εκσέγερσι.

Ι μενσεβίκι ισαν ενάντια στον ένοπλο αγόνα τον εργατον κατα τυ τσά- ο κε τις μπορζουαζίας. Ι μπολσεβίκι με επικεφαλις το Λένιν αγωνίζονταν ενάντια στους μενσεβίκυς κε καλύσαν τυς εργάτες να βγυν με τα όπλα στα έρια ενάντια στην τσαρικι κιβέρνησι.

Στο Χάρκοβο, στο Νιζνι-Νόβογοροτ, στον Κάφκαχο άρχισαν ένοπλες είν- ρυεσ τυς εργατον ενάντια στα τσαρικα στρατέματα κε τιν αστινομίχ. Με- άλι ένοπλι εκσέγερσι γένικε στι Μόσχα. Τιν εκσέγερσι τιν καθοδιγύσε το σο- έτι τυς Μόσχας. Επι κεφαλις τυ ροβέτιο τυς Μόσχας, πυ ένονε περι τυς 00 χιλ. εργάτες, στέκονταν το κόμμα τον μπολσεβίκον. Στις 7 τυ δεκέβρι ο ροβέτι κίρικε απεργία, πυ μετατράπηκε σε ένοπλι εκσέγερσι. Οργανόθικαν άγματα ένοπλον τρυζζίνικον.

Χιλιάδες οδοφράγματα φίτροσαν στις δρόμυς κε στις πλατιές τυς Μόσχας. Τα οδοφράγματα εμπόδιζαν τα τσαρικα στρατέματα να μετακινιθον ελέφτερα έσα στην πόλι, κε προφλαγαν τυς τρυζζίνικυς. Τις πρώτες μέρες τα τσαρικα στρατέματα δεν ισαν σε θέσι να τα θγάλυν πέρα με τυς εργάτες πυ εκσε- έρθικαν. Σε διάστημα πέντε μερον, απτις 11 ος τυς 16 τυ δεκέβρι, ι μο- κοβίτες εργάτες πολεμύσαν τα όπλιζμένα τσαρικα στρατέματα.

Η κυβέρνηση έστειλε στρατεύματα από Πετερπουργ για να πνίξει την εξέγερση. Και μολονότι οι εργάτες της Μόσχας, ιδιέτερα της Πρέσνιας, μάχονταν με σταθερότητα, — οι δυνάμεις ήταν άνισες.

Το προλεταριάτο υποχώρησε, για να ξαναπαίρει τα όπλα τον Οκτώβριο του 1917.

Μονάχα το μπολσεβιχικό κόμμα με επικεφαλής τον Λένιν αποφασιστικά και ως το τέλος καθοδοιγύσε τις τακτικές μάχες του προλεταριάτου στην επανάσταση του 1905. Τα άλλα κόμματα — οι μενσεβίκοι, οι σοσιαλ-επαναστάτες (εσέρι) — πρόδοσαν τους εργάτες στην επανάσταση του 1905. Αφτι μαζί με την μπυρζζουζία βγήκαν ενάντια στους εργάτες που είχαν γέρθει.

ΦΙΑΝΥΝ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ.

Σκοτάδι. Στους δρόμους ζοιρα ζινομίλων ομάδες εργατών. Ένα πεδί τ' αχοντας φονάζει, πως κάπου εκεί κοντά φιάνουν οδοφράγματα.

— Κερως και μεις να κάνουμε το ίδιο, — λει ένας στιχιοθέτης με ανεμιαδίνατο πρόσωπο.

— Κυβάλιζε! — φονάζει κάποιος.

Κάμποςι άνθρωποι σπάνουν ένα μακρυλο φράχτι. Ο μισοσκότινος, ίσως δρόμος με μιας ζοντάνεψε. Το οδοφράγμα ανιπρόθηκε πια σε ίππος ενός αχι απτι γι. Πίσο απ' αφτο φιάνουν άλλο. Κατεβάζουν τις αβλόπορτες, τους φράχτες, τις ταπέλες. Μια γρια με μισογύνη κυβαλα σκάφι:

— Πάρτε-τιν πεδιά-μου. Θα σας χρισιμέψει.

Απτις αβλες κυβαλαν κσιλα, κάτι σολίνες, σπαζμένα, παλια έπιπλα. Τα παιδιά, οι γινέκες, όλοι πιγενοέρχοντε γίρο στα οδοφράγματα. Η ενθαρυντικες φωνές ενόνουντε με τον κρότο τον τηλεγραφικον στίλον που πέφτουν, με το σφίριγμα του σιρμάτου που κόβουντε. Τραγουδούν, σκυντόντας με τους όμους τα μαντεμένα κάνκελα μιας αβλις, που φροντίζουν να τα ρίξουν.

Η ΑΡΧΗ ΤΥ ΑΓΟΝΑ

Υρλιάζει το πυροβολικό. Πυροβολούν κατά μήκος του δρόμου Τβερσκιάγια. Θόριβο μαζέδοντε κοντα στις μπαρικάτες. Κάποιος προφέρνει πειθιριστά:

— Ι τρυζζίνα.

Στο αντικρινο πεζοδρόμιο προχωρουν κολιμένοι ο ένας πίσο στον άλλο μια καπενταρια άνθρωπι.

Μπροστα απόλυς μια ισχυι λίγο καμπυριαζιμένοι γινέκα — ι Ζεμλιάτζκα. Ρτι οδιγι τι μαχιτικι τρυζζίνα.

— Δίγα ίνε τα όπλα. Πρέπι να βρούμε όπλα, — λει κάπιος ιπόκοφα. Διο άνθρωπι, αποχορίστικαν απτι σκοτινι μά'α πίσο απτιν μπαρικάτα κε ίνε στο δρόμο. Στους δρόμους ανάδουν φωτιες κοντα στις οπιές ζεστένοντε ι στρατιότες.

— Σταδίτε! Πάνο τα χέρια!

Ι λόνχες κατερθίνοντε στο στίθος τυ εργάτι. Στα χέρια τυ ακσιοματικου ζμπι στα σκοτινα ρεβόλβερ.

— Κάντε-τυ έρεβνα!

Πι'άχουν το λεμο, τις τσέπες. Αν βρύνε τίποτε το ίποπτο — τον κυ'λαν στον πάγο τυ ποταμου Μόσχα κε τον τυφεκίζουν. Έκι πολα πτόματα άρχουν πια.

ΚΟΚΙΝΙ ΠΡΕΣΝΙΑ

Ι Πρέσνια ίνε χέστρο. Γίρο-γίρο φιάστικαν οδοφράγματα. Στι φάμπρικα ανιφαντόρας τυ Προχοροφ — το μαχιτικο επιτελίο. Παρόμιο επιτελίο βρίςκε-

κε κε στι φάμπρικα τι Σζμιτ. Ος 500 τρυζζίνικι-ανιφαντάδες, οπλιζμένοι με ρεβόλβερ, πόμπες κε τυφέκια, πυ αφέρεςαν απτυς στρατιότες πυ επέστρεφαν ιπτον πόλεμο τις Απόμακρες Ανατολις στις μπαρικάτες τις Πρέσνιας.

Όλοι οι σιδηρόδρομοι είχαν το Νικολάεφσκι σταμάτησαν. Με το Νικολάεφσκι σιδηρόδρομο ήρθε το Σεμένοφσκι τάγμα. Οι στρατιώτες ήνε μεθιζμένοι. Τους είχαν λανει στις μπαρικότες τις Πρέσνιας.

Ενάντια στις εκατοντάδες τον τρυζζίνικον ρίσκανε χιλιάδες αποθιρισμένοι μεθιζμένοι στρατιώτες. Ενάντια στα ρεβόλβερια κινιτοπίσαν κανόνια. Σιοπα Πρέσνια μέσα στον καπνο, στα χαλάσματα που αποτεφρόνουντε.

Στους δρόμους πιγενοέρχοντε έριπες περιπολίες. Απο κερυ σε κερυ ακύβητος πυροβολισμος. Διασκεδάζουν. θλέπετε, οι ιρινεφτες, σιμαδέβοντας για διασκέδαση τους διαβάτες. Οι πανιγριζόντες νικιτες περιχικλόνουν τις κατιχιές, ζιταν όπλα. Πιάνουν εκίνους που έχουν σιμιομένους με τους κυβαλαν στον ποταμο Μόσχα. Εκείμα, πτόματα, τρίπες με ματομένες τις άκρες του πάγου.

Οι εργατικι Μόσχα τσακίστικε, μα δε νικίθικε. Ετιμάζετε για νέες μάχες.

ΟΙ ΤΣΑΡΙΚΙ ΕΚΔΙΚΙΣΙ

Άγρια εκδικίθικε ο τσάρος τους εργάτες με αγρότες. Σε διάστημα κάμποσον ημερον τα τσαρικια στρατέματα ήρινεδαν τι Μόσχα: πυροβολύσαν απτα τους φέκια, θροντύσαν απτα κανόνια. Με τις ομοθροντιες τον κανονιον σαρόνουντα τα σπίτια, ριμάζονταν ολάκερες σιχιές.

Το Σεμένοφσκι ζίνταγμα, που στάλικε για ήρινεπει, πήρε διαταγή „Αρ-εσταρ:ζμένοι να μη έχετε, να ενεργίσετε αλίπιτα“.

Διακρίνονταν για την ιδιέτερι εκλιρότητα-τους τα τάγματα του ζίνταγμα. Τάρχι Ρίμαν, που στάλικαν με το σιδηρόδρομο του Καζαν.

Σ' αφτον τον κερυ ο αγόνας στη Μόσχα μεταφέρθικε στα άκρα. Βαστι-νταν οι Πρέσνια ζοζμένοι με χαλκα απο μπαρικότες, το πάρχο τραμ του Μι-ρσκι, το Προνιε. Αμίνονταν οι ρογίζζιτσι, το Ζαμοσχβορέτζιε. Μα το κέντρο βρισκουνταν στα χέρια τις κιθέρνιτσι!

Οι εργάτες τις Καζάνχας κσεκίνισαν να θοιθίσουν τι Μόσχα. Κοντα στο σταθμο Μόσχα-Σοχόλνικι το τρένο με τους τρυζζίνικους περνύζε πλαι απο πλατφόρμες σκεπαζμένες με πρεζέντια. Όταν το τρένο ήρθε πλαι σ' αφτες τις πλατφόρμες πετάχτικαν κάτω τα πρεζέντια, κ' οι στρατιώτες που κρίζονταν κάτω απ' αφτα άνικσαν φοτια. Ετρικσε το πολιβόλο.

Κε εκσον αφτο φάνικε στη γραμμι πάνυ ατμομιανι, έτιμι να κόψει το δρόμο στους τρυζζίνικους.

Ο μιχανικος, ο μπολσεβεβίκος Υχτομσκι, δεν τάχασε. Με όλοι την ταχίτητα διέφθικε τι μιχανι προς τα πίσο, έχοσε τις σφίνες στις δικλιδες. Ο ατμομιανι πετύζε προς τα πίσο, τα θαγόνια σιόνταν, ο ατμος στο καζάνι απιλύζε κάθι δεφτερόλεφτο με έκρισι. Μετα ένα... διο λεφτα οι τρυζζίνα βρισκουνταν μα-κρια απο τις βολες. Πετύσαν προς το Πέροβο. Κάνανε επίδεζμο εκς λαβομένους. Μα στην ατμομιανι δεν μπορύζε να γίνι επίδεζμος — χάλασε στα γερα.

Η τρωζίνικη σκορπίστικαν σκοτινι, ετιμαζόμενι για νέες μάχες. Στο στα-
μο Λιουπέρτσι πιάσανε το μηχανικο Υχτόμσκι κε τον τυφεκίσανε.

Σ όλη τι χώρα σταλίχανε ιδιέτερα εκδικιτικα τάγματα, που κέανε, τυφέκι-
αν, κρεμνύσαν κε σκότοναν χιλιάδες ανθρώπους. Πολλοι σκοτόθηκαν κε λαβύθηκαν
τι σίνχρυσι με τα στρατέματα. Η φιλακες παραγίόμισαν απτους επανάστασες που
ειάσανε.

Το αποτέλεζμα τις θιριόδικις εκδίκιςις ήταν που θανατόθηκαν 4 χιλ. άν-
θρωπι, φιλακίστικαν κε ρίχτικαν στις φιλακες πάνω-κάτω 80 χιλ.

|| «Η νικη θάνε δικί-μας στην ακόλυθι, πανρωσι-
κι ένοπλι εκσέγερσι».

(B. I. Λένιν)

ΕΤΙΕΣ ΤΙΣ ΙΤΑΣ ΤΙΣ ΕΠΑΝΑΤΑΣΙΣ ΤΥ 1905

Η επανάστασι τυ 1905 καταπνίγηκε. Η τσαρικη κιθέρνισι κε η μπυρζζουα-
ζια σκληρα εκδικίθηκαν τυς εργάτες κε τυς αγρότες. Πολλες δίναμες, απτι λα-
λίτερες, πέσανε σ' αφτον τον άνισο αγόνα.

Μα γιατί νίκησε η τσαρικη κιθέρνισι; Αφτο γένικε, γιατι η εργάτες δεν ίχαν αρκε-
τι πέρα στον επαναστατικο αγόνα. Η αγρότες δεν ίσαν οργανομένοι, κε ο αγό-
νας-τυς δεν ήταν σινδεμένος με τον αγόνα τις εργατικι: τάχσις. Η στρατιότες
πίγεσαν ενάντια στις εργάτες κε αγρότες.

Η εκσέγερσες κσεσπύσαν μια σε μια πολιτία, μια σε άλι, κε η κιθέρνισι
τις κατέπνιγε.

Νά τί ίπε ο Λένιν για την επανάστασι τυ 1905.

«Διστιχος η αγρότες ενεργύσαν πολλοι σκόρπια, ανοργάνοτα, όχι όσο χριά-
ζονταν επιθετικα, κε σ' αφτο ένικτε μια απτις ριζικες ετιες τις ίτας τις επα-
νάστασις.»

Μεγάλη σημασία ίχε κε κίνο το γεγονότο, ότι στο μέρος τον εργατων
δεν ίπέρχε ένοπλι δίναμι. «Μόναχα ο οπλιζμένος λαος — έλεγε ο Λένιν —
μπορι νάνε πραγματικο στίριγμα τις λαικις λεφτεριας».

Μα τυ 1905 έδοσε μάδιμα στις εργάτες κε αγρότες. Ίδαν πως ο τσάρος
ίνε σίμφονος με τυς πομέσσικους κε τυς καπιταλιστες.

Η εργάτες κ' η αγρότες κατάλαβαν, πως μονάχα αφυ νκρεμίσουν τον τσά-
ρο, τυς πομέσσικους κε τυς καπιταλιστες, θα μπορέσουν να πετίχουν τι λεφτε-
ριά-τυς. Κι αφτο μπορι να κατορθοθι μονάχα σε στενι σιμαχία τον εργατων
με την εργαζόμενι αγροτια.

ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΥ 1905

Ο Β. Ι. Λένιν για τιν επανάστασι τν 1905

« . . . Η εργατικι τάξι πήρε μεγάλο μάθημα εμφίλιου πολέμου. Για πρώτη φορά η ρόσι εργατες, που τόσο πολυ κεραισαν δούλι, καταπιεζόμενι, αγράμματι, αποφάσισαν να βγουν στους δρόμους, να προκαλέσουν τιν αυτοκρατορία να χτυπηθουν κάμποσες μέρες με τον τσαρικο στρατο. Για πρώτη φορά η καταδυναστεμένι εργατικι τάξι αποφάσισε να δεχτι τιν μάχι. Τιν τσάκισαν, μα αυτο ίνε τέτια ίτα, που ίνε ενκίσι για μελύμενες νίκες.

Πριν απτι ένοπλι εκσέγερσι ο λαος στη Ροσία ήταν ανίκανος για μαζικο ένοπλο αγόνα ενάντια στους εκμεταλεφτες. Ιστερα απτο δεκέβρι ο λαος αφτος δεν ήταν πια ο ίδιος. Αναγενήθηκε, πήρε μαχιτικο βάφτιζμα, πιαχτόθηκε στην εκσέγερσι. Ετίμασε αγωνιστες, που νίκισαν στα 1917».

«Δίχος τιν γενικη ρεπετίτσια τυ 1905 η νίκι τις Οκτοβριανις επανάστασις δε θάταν δυνατι».
(Λένιν).

ΙΣΤΕΡΑ ΑΠΤΟ 1905

Ιστερα απτι τσάκιζμα τις επανάστασι τυ 1905 μερικι απτους σιμέτοχος τυ 1905 τυφεκίστικαν, άλλος έκατσαν στις φιλακες, άλλος εκσόρισαν στη Σιβιρία. Ιδιέτερα επέπεσε η κιβέρνι ενάντια στο κόμμα τον μπολσεβίκον, γιατί στο πρόσοπο-τους η κιβέρνις διέβλεπε τον επίμονο, σταθερο αντίπαλο με τον καθαφτο καθοδιγίτι τις εργατικις τάξις.

Το κόμμα δούλεβε παράνομα. Ο σιν. Λένιν ανανκάστηκε να φύγι στο εκσοτερικο. Ίταν ανάνκι να διεκσάγετε κριφα η κοματικι δουλια, με κάθε λεφτο υπήρχε φόβος να πέφτουν κοματικι ραπότνικι με τα μέλι τυ κόματος στα χέρια τις αστινομίας.

Ο σιν. Λένιν οργάνωσε μπολσεβέδικι επιμερίδα για τιν καθοδίγισι τυ επαναστατικου αγόνα. Με χρίματα που μάζοκσαν η ίδι η εργατες, έβγενε στην αρχι η επιμερίδα «Πράβτα». Με τιν βοίθια τις επιμερίδας-τυ, το κομμα σισπίρονε τις γραμες τον εργατον, διαπεδαγογύσε τα νέα μέλι τυ κόματος. Η τσαρικι κιβέρνις καταδίοκε άγρια τον τίπο τον μπολσεβίκον. Τιμορύσε με φιλακι με εκσορίχ για τιν διάδοσι επιμερίδον με φιλάδοι. Η «Πράβτα» απολάμβανε ολοένα με μεγαλύτερι επιχία ανάμεσα στς εργατες.

Τα γεγονότα τυ 17 απρίλι 1912 στα χρισοριχία τυ Λένα ανηστάτοσαν τις εργατικες μάξες με προκάλεσαν προτέστα απο μέρος τις εργατικις τάξις, που κσέςπασε σε ολάκερι σιρα απεργιον.

Ο ΤΥΦΕΚΙΖΜΟΣ ΣΤΟ ΛΕΝΑ (12 ΤΥ ΑΠΡΙΛΙ 1912)

1734 χιλιόμετρα κσεχορίζουν τα χρισοριχία του Λένα απτο σιδεροδρομικο σταθμο.

Δριμις χιμόνας, πλέρια έλιπσι δυνατότητας να καταγίνετε κανένας με τιν καλιέριγια τις γις, ανάνκι να τρέφετε κανένας μονάχα με ισαγόμενα προιόντα — να ι απετανόφια αφτις τις γονιας που ίνε κσεχαξέμενι απ' όλυς.

Πός ζύσαν ι εργάτες στα χρισοριχία;

Ανανάζονταν να δουλέβουν ανα 12 όρες τι μέρα. Δουλέβανε σε βαθια, οριχία, όπου έτρεχε το νερο απτιν οροφι κι' απτυς τίχυς. Στα οριχία — ζέ-στι, πνιχτικότητα, ενο στην επιράνια τις γις — 40-42^ο παγονια, κι ο εργάτις με άσκιμι φορεσια έπρεπε 4 φορες τι μέρα να τρέκσι στις καζάρμες, που θρί-σκονταν σε απόστασι 3-4 χιλιόμετρον. Στυς λογαριαζμυς έκλεβαν τυς εργάτες. Τυς δίνανε σάπια προιόντα. Ι σιθίκες κατιχίας τον εργατον ίσαν φριχτες. Ι εργάτες με τις ικογένιές-τυς ζύσαν σε μικρες τρίπες, σε λερές ιγρές καζάρμες. Όλι ι ικογένια, που ζύσε σ' αφτιν τιν τρίπα πλάγιαζε σε ένα κρεβάτι. Εδο κε ι ιλιχιόμενι, εδο κε τα πεδια. Ι σιμπεριφορα με τυς εργάτες ίταν θιριόδιχι. Ι διέφθινσι το χρισοριχίον δεν τυς λογάριαζε για ανθρόπυς.

Ι εργάτες, που εκσαντλίθικε ι ιπομονί-τυς απτις βαριες σιθίκες τις ζοις, άρχισαν αγόνα ενάντια στυς καταπιεστές-τυς.

Τις πρότες μέρες του μάρτι του 1912 σταμάτισε ι δουλια σ' όλα τα χρι-σοριχια. Χιλιάδες εργάτες απέργισαν.

Ι διέφθινσι το χρισοριχίον παρακάλεσε το γυπερνάτορα του Ιρκυτσκ να στί-λι στρατέματα. Όταν πάρθικε ι ίδιςι προς στάλικαν στρατέματα, ι διέφθινσι το χρισοριχίον δίλοσε στυς εργάτες, ότι αρνιέτε να ικανοπίσι τις απέτισιές-τυς.

Πρότιναν τυς εργάτες να πιάσουν δουλια, ίτε να πάρυν το λογαριαζμό-τυς.

Στις 4 του απρίλι στις 5, το βράδι ι εργάτες 5 χρισοριχίον πίγαν να δό-σουν αναφορα στον ισανκελέα. 3500 εργάτες, σα στενι κορδέλα πάνο στο χι-μονιάτικο δρόμο τραβύσαν για το γραφίο το χρισοριχίον. Πίγεσαν ίσιχα.

Σε από.τασι 160 βιμάτον ο δικιτις το στρατιοτον, σίμφονα με διαταγι του λοχαγου Τρεσσενκοφ άνικσε φωτια.

Ο τιλέγραφο: μετάδοσε απλα:

— Σκοτόθικαν 107, πέθαναν απτις πλιγες 74, πλιγόθικαν 209.

Ο τσαριζμοσ πανιγίριζε τι νίχι.

Μα τα 400 θίματα δεν πέσανε του κάχυ. Ι μέρα του 17 απρίλι μπίκε στην ιστορία τις εργατικις κίνιςις σαν μέρα μεγάλις πολιτικις όθιςις, σαν προ-άνκελος του Οχτόβρι.

Ι εργάτες απαντόσαν στον πιροβολιζμο του Λένα με ολάκερι σιρα απερ-γιον. Αφτες ίχαν χαραχτίρα όχι μονάχα προτέστο ενάντια στον πιροβολιζμο τον εργατον του Λένα, μα κε προτέστο ενάντια στο τσαρικο σίστιμα, ενάντια στην εκσυζία του τσάρυ κε τις μπυρζζυαζιάς.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πός τέλεισε η Οχτοβριανή απεργία το 1905;
2. Πιά σημασία είχαν τα πρόταγμα βέτια;
3. Πιος καθοδιδόσε την ένοπλη εκσέγγερση το δεκέβρι το 1905;
4. Τί λέγανε η μενσεβέικη για την ένοπλη εκσέγγερση;
5. Γιατί κατορθόθηκε να πνιγη η εκσέγγερση;
6. Τί μάθημα έδωσε η επανάσταση το 1905;
7. Πια σημασία είχε ο προβολιζμός το Λένα για την εργατική κίνηση;

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΥ 1905

3 το γενάρι. Απεργία στο εργοστάσιο Πυτίλοφσκι.

9 το γενάρι. Πορία τον εργατόν στο Χιμερινο παλάτι.

Γιόνις. Η εκσέγγερση το θοριχτο „Ποτιόμκιν“.

Γιόνις. Αρχι τον πογρομιον το μάβρον εκατοντάδον.

Οχτόβρις. Πανροσική απεργία.

Οχτόβρις. Εκσέγγερση το ναφτον στο Κρονεστατ.

Δεκέβρις. Μοσκοβίτικες μπαρικήατες.

14-17 το δεκέβρι. Κατατασάκίζμα τις Πρέσνιας κε τελιοτική κατάπνικη τις εκσέγγερσης.

1905-1906. Αγροτικές εκσέγγερσης.

Τί εκδρομες πρέπι να οργανοθουν στην επεκσεργασία το 1905;

1. Στο μουσίο τις Πρέσνιας.

2. Στο μουσίο τις επανάστασης τις ΕΣΣΔ (ζάλες το 1905)

3. Στο μουσίο — παράνομο τιπογραφίο το Κ Κ τον μπολσεβέικον στα 1905.

Στις άλες πολιτίες πρέπι να οργανοθουν εκδρομες στα επιτόπια μουσία τις επανάστασης.

Η ΟΧΤΟΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΙ Ο ΕΜΦΙΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ο ΠΑΝΚΟΖΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Τον άγουστο το 1914 κέςεπασε ο πανκόζμιος πόλεμος. Αρχισε πόλεμος ανάμεσα στη Γερμανία κε Αφστρουγκαρία απτι μια μερια κε τη Ροσία Αγκλία κε Γαλία απτιν άλι. Ιστερότερα ενόδικαν μαφτους κε άλες χόρες, έτσι πυ στο τέλος το πολέμου πέρνανε μέρος ε'αφτον 16 κράτι. 70 εκατομύρια εργάτες κε αγρότες το διάφορον χορον μαζόχτικαν στο στρατο, για να σκοτόσουν ο ένας τον άλο. 10 εκατομύρια άνθρωπι σκοτόθηκαν, 17 εκατομύρια πλιγόθηκαν κε εχματοτίστικαν. Τα έκσοδα το πολέμου ήταν τόσο πολλα, πυ αν αφτα τα χρίματα μιράζονταν στις κατίκους τις Σοβετικής Ένωσις, ο καθένας θάπερνε ανα

3 χιλιάδες ρύβλια. Αρτος ο πόλεμος χριάζονταν τος καπιταλιστες το διάφορον χορον. Αφτι πολεμύσαν για τα χόματα, όπου θα μπορούσαν καλα κε με κέρδος να πουλίσουν τα εμπορεύματά-τους κε να θισαβρίσουν νέα καπιτάλια.

Ι παπάδες όλον το χορον εβλογύσαν αφτο το ματομένο μακελιο, προσκαλόντας το στρατιότες μιας χόρας να σκοτόσουν σαν κι αφτους εργαζόμενους φορεμένους ετσαχτιους στρατιοτικους μανδιές τον άλλον χορον.

Μονάχα ι μπολσεβίκι με επικεφαλis το Β. Ι. Λένιν πρσκαλύσαν τος εργάτες: κε αγρότες όλον το χορον να τελιόσουν το αδελφοχτόνο μακελιο κε να κατεφθίνουν τα όπλα ενάντια ετους καπιταλιστες κε πομέσσιкус όλον το χορον...

Δ. Μπέτνε

ΔΙΑΤΑΓΙ ΔΟΘΙΚΕ — ΜΑ Ι ΑΛΙΘΙΑ ΔΕΝ ΙΠΟΘΙΚΕ

Στον πόλεμο να πάμε διατάκσανε:

„Πολεμίστε ανδρία για τι γις!“ —

„Για τι γις πιανόνε;„ — δε μας τόπανε.

Για τον τσιφλικάδον βέβεια τι γις.

Στον πόλεμο νο πάμε διατάκσανε

„Ζίτο ι λεφτερια!„

„Ι λεφτερια πιανόνε;“ — Δε μας τόπανε,

μα όχι βέβεια για τι φτοχολογια.

Στον πόλεμο να πάμε διατάκσανε

„για τος σιμαχικους λαους“,

μα το κριότερο δε μας τόπανε:

Ι επιχορίγισης για πιους;

Για κάπιες ο πόλεμος θισία,

για άλυσ — χρίματα σακια . . .

Ος ποτε για τιν εφτιχία

τον άλλον, θα χανόμαστε πεδια.

ΠΟΣ ΦΕΡΝΟΝΤΑΝ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ Ι ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο κλήρος όλον το χορον, που πήρην μέρος στον πόλεμο, οργάνωσε πανηγυρικές παράκλησεις να δοριθι νίκι ενάντια στον εχτρο, ράντιζε με αγιαζματα πολιδόλα κε τα κανόνια, σε διάφορες γλώσσες επεκαλούνταν τι βοήθια του Χριστου, του Μοαμεθ, του Αλαχ του Βύδα κε τον άλλον θεον κε προφίτον. Όλες ι εκκλίες υποστήριζαν τις κυβερνισές-τους, τους τσάρους τους κε την μπουρζουαζία κε όλι με τον ίδιο τρόπο γελύσαν το λαο.

ΠΟΣ ΦΕΡΝΟΝΤΑΝ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ Ι ΜΠΟΛΣΣΕΒΙΚΙ

“Πόλεμος στον πόλεμο
(Λένιν)

Απτιν αρχι του πολέμου ι μπολσσεβίκι με επικεφαλής το Λένιν βγίκαν ενάντια στον πόλεμο.

Ο Λένιν εκσιγύσε τι λιστριχι οσία του πολέμου. Ανηχτα έγραφε γιαφτο στις εφημερίδες κε σε κσεχοριστα βιβλία. Σινκαλύσε στο εκσοτερικο σινέδρια, όπου έδγανε κε μιλύσε ενάντια στον πόλεμο. Εκσιγύσε στους γερμανους κε ρόσους εργάτες κε αγρότες, ότι δεν ίνε εχτρι ο ένας του αλυνου, αλα αδέλφια, κε ότι ο εχτρός-τους ίνε κινος — ι καπιταλιστες.

Ο Λένιν έλεγε: „Ο ιμπεριαλιστικος πόλεμος πρέπει να μετατραπι σε εμφίλιο πόλεμο“.

ΣΕ ΠΑΡΑΜΕΘΟΡΙΟ ΧΟΡΙΟ

Το χοριό-μας θρίσκονταν κοντα στο σίνоро, κε ι γιτόνι-μας — ι αφστριακι — σιχνα ίρχονταν σε μας. Υτε σκεφτόμωνα πως θα τίχι κάποτε να πολεμίσουν ενάντια σε μας.

Ίταν όμορφο καλοκέρι. Κε νά — όπος πριν απτι μπόρα φένοντε τα πρότα σινεφάκια — άρχισαν νάρχοντε σε μας διάφορες φίμες. Λέγανε για πόλεμο. Αρχισαν ι ανισιχίες. Αρχίσανε να μαζέβουν διαστικα τα σπαρτα, τους καρπους στους κίπους, άρχισαν να πυλαν τα ζόα. Μερικι σκάβανε κε χόνανε στι γι τα αγαθά-τους.

Ί μέρα ίταν ζεστι· δυλέβαμε στο χοράφι. Ο υρανος ίταν καθαρος, υτίένα σινεφάκι· κι άκσαφνα θρόντιζε κάτι, σε θροντι κε σαν κάτι άλλο.

— Θαρχίσι μπόρα, φένετε, — ίπε ι μάνα.

Κε κσανα βρόντιζε, πιο κοντα. Κιστερότερα ακόμα μια φορα.

— Κανόνια, — ίπε ο αδελφός-μου κε σιχόθικε πάνο στις μίτες τον ποδιόν-του κοντα στο θεμόνι — Ακούτε, πιροβολυν! Γρίγορα ασ τελιόσουμε!

Ολοένα κε πιο σιχνα άκούαμε μακρινο θυιτο κε κσέραμε, πως εκι γίνετε τρομερος πόλεμος. Στο χοριο οργάνοσαν νοσοκομίο, κε πλάι-μας κυβαλύσαν

καταμαρμαμένους στρατιώτες, με επίδεζμος. Κάποτε ι πλιγομένοι πίγεναν μόνι-
τους, κυτσένοντας κε ιποδαστάζοντας ο ένας τον άλλο, αναστέναζαν πικρα ίτε
βλαστιμόσαν.

Ι θέσι-μας χιροτέρεπσε. Στα πιγάδια δεν έμινε ύτε μια σταλαματια
νερο. Τρέχαμε πάνω-κάτο, κε δεν κσέραμε τί να κάνουμε. Ο πόλεμος μας
ζίγοσε πιο πολι. Μια φερα, στα χαράματα, ίρθανε καζάκι, γίρισα ι όλα τα
σπίτια, βλαστιμόσαν με θιμο κε φόναζαν:

— Σιχοθίτε απτις θέσες-σας, σιχοθίτε, έρχετε ο γερμανος.

• Το βράδι τρόμαξαν τα γιαλια τον παράθιριον, σα να φοβίθικαν. Ι μάνα
κι ο οδελφός-μου κάτι κάνανε ενό εγο κιμιθικα πλάι στην αδελφύλα-μου. Δεν
ίκερα πυ αφτι ίταν ι τελεφτέα-μου νίχτα στο πατριχο σπίτι. Κσίπνικα στο
σκοτάδι — όλο το σπίτι τρέμι. Πύ βρίσκομε; Εκλαπσα. Επσακσα με τα
χέρια. Ι αδελφύλα-μου επίσης κλεί, με θαστα.

— Μάνα. μάνα!

Μα δε φένετε ύτε ι μάνα, ύτε ο αδελφος.

— Σίχο, — τις λέο — ίρθαν ι γερμανι: θα μας σκοτόσουν . . .

Κάπος-κάπος φορέσαμε κε τρέκσαμε στην αβλι.

Εκανε κριο, κε μόλις άσπριζε ο υρανος. Αχύσαμε σταμπάρι φονες κε
τρέκσαμε εκι. Ι μάνα κι ο αδελφος μαζέβανε τα πράματα, τα δένανε. Ο αδελ-
φος έζεκεσ τάλογο, δέσανε πίσο απτον αραπα τιν αγελάδα. Πολα πράματα
εχριάστικε να αφίσαμε. Στι βία όλα πέφτανε απτα χέρια κ' ι μιτέρα σιχνα
κάθονταν πάνω σε δοχο κε έκλεε.

Βγίκαμε απτιν αβλόπορτα. Κοντα στο χοριο ίχε πια ανάπσι φοτια: ι
καζάκι κάπσανε τι βρόμι.

Προχορούσαμε μέσα στο πλίθος, ανάμεσα σε φονες κε θόριβο, σε ανίσιχσε
μυνηρίσματα τον αγελάδον, σε ιλακες σκιλιον, σε κλαπσίματα πεδιον κε
παραπονετικα θελάζματα προβάτον. Άλος έκλεε, άλος φόναζε, άλος βλαστι-
μόσε, κε πολι σιοπύσα, κατσοφιαζμένι.

ΙΔΙΣΕΣ ΑΠΤΟΝ ΠΟΔΕΜΟ

(Κατα τον Αχύλκιν)

Ίταν ο τρίτος χρόνος πυ πολεμόσαν. Πλισίαζε ι τρίτι άνικσι. Στο χοριο
μίνανε ι γέρι, ι γριες κε τα μικρα πεδια. Ο Φέτκας Σάικιν επέστρεπεσ δίχοσ
πόδια. Ο Γρίσσκας Μοσσκοφ ίρθε δίχοσ χέρια.

Ετρεκεσ απτο δρόμο ο Τρίσσκας, λαχανιαζμένος, λεί τι μάνα:

— Ολι τρέχουν στους Ερόχιν . . . Κάπιος στρατιώτις ίρθε απτο μέτοπο,
λόγο κάνι. . .

Ι μάνα φόρεσε το φουστани-τις. Ι Κάτια κλεί!

— Κε γο θα κιτάξο το στρατιότι!

Ι καλίβα γιομάτι. Ο ζίντροφος τυ Σεμιον Ερόχιν ίχε έρδι απ'ο νοσοκομίο. Πέθανε ο Σεμιον, κε ο ζίντροφός-τυ έφερε τα ασπρόρυχα τυ σκοτομένο κε σιμίσι, πυ διο μέρες πριν να πεθάνι έγγραφε ο Σεμιον.

Στι σιμίσι έγγραφε:

„Αγαπιτι-μου γινέκα Πελαγία. Οπος φένετε δεν ίνε τιχερο να ιδοθόμε. Δε φοβάμε πυ θα πεθένο, τόσο πολι τιρανίθικα. Μοιάχα όταν θιμόμε εσένα κε το Φέτκα, δεν κσέρο τί να κάνο; Μνίσκετε ορφνι. Απτι γιμναστέρκα ράπσε παλτο για το Φέτκα. Στον τάφο-μου μιν έρχεσε. Τυ κάκω θα κάνις έκσθα. Ο σορος τυ χόματος τίποτε δε θα συ πι. μα νά τι θα συ πο εγοι. μαε γέ-λασαν.

Βγίκε πυ ι πλύσι κσάροσαν τον πόλεμο για τυ κέρδος-τους. Αφτο πια το κσέρο κε το βλέπο. Κε αφτο μας το ίπαν ακόμα άνθρωπι πυ κατι-λαθένυν.

Έχε για αγαπιτι-μου γινέκα, Πελαγία κε αγαπιτό-μου πεδάκι Φέτορ. Θιμιθίτε-με. Ζύσαμε μονιαζμένα, δεν πιράζαμε ο ένας τον άλλο“.

Βυιτο κε αναστεναγμα στιν καλίβα τον Ερόχιν. Ι νικοκιρα βράχινιαε απτις κραβγες.

Ι ΦΛΕΒΑΡΙΑΝΙ ΕΠΑΝΑΣΓΑΣΙ

Ο πόλεμος (1914-1917) χειρότερεβ τι θαρια κατάσται τον εργατον κε αγροτον τις τσαρικις Ροσίας.

Το πσομι δεν έφτανε. Πινύσαν ι εργαζόμενες μάξες τις πόλις κε τυ χοριυ. Ι φάμπρικες κε τα εργοστάσια λιγό-τεπσαν τιν παραγογι τον εμπορεμάτον για τον πλιθιζμο κε περνύσαν στιν εκσιπιρέτις τυ πολέμου. Μερικα απαφτα κλίσανε όλος διόλυ.

Ι κατάστασι τον εργατον ίταν πολι βαρια.

Ρίμαζαν τα χορια, κέρνανε τους αγρότες στον πόλεμο, πέρνανε το ζιτάρι κε τα ζόα-τους για το στρατο. Ο πόλεμος βοίθιζε τον κυλάχο στο χοριο να στερεόσι το νικοκιριό-τυ, να εβρίνι τιν καλιεργίσιμι έχτασι, ενο τους φτοχος κατέ-τρεφε ολοένα κε πιο πολι.

Στο στρατο βρίσκονταν εκατομίρια εργάτες κε αγρότες. Κατατιρανιμένοι, πιναζμένοι βλέπανε τιν καταστροφι στι βιομηχανία κε στ'αγροτικο νικοκιριο κε μισύσαν τον πόλενο.

Ι μπολσεβίκι κάνανε αγιτάτσια ανάμεσα στις εργάτες, τους αγρότες κε τους στρατιότες, ότι δε γίνετε να υποφέρουν παραπέρα, κε τους καλύσαν να ρίξουν τον τσάρο.

Στις 18 τυ φλεβάρι τυ 1917 στο εργοστάσιο Πυτίλοφσκι στο Πετρογρατ κσέςπασε απεργία. Ι απέτιςες τον εργατον δεν ικανοπιίθικαν. Ι αρχες τυ εργοστασιυ απιλύσαν τους εργάτες με απόλιςι κε αποστολι στο μέτοπο. Στους εργ-

εργάτες του εργοστασίου Πουτίλοφσκι προσχώρισαν οι εργάτες τον άλλον εργοστασίον του Πετρογρατ και άρχισαν γενικη απεργία.

Στις 23 του φλεβάρη απεργύσαν 100 χιλιάδες εργάτες. Στο δρόμο μαζί με τους εργάτες βγήκαν οι γυναίκες και τα παιδιά τους με απέτισι να τους δώσουν ψομι και κσεφόνιζαν: „Κάτω η αφτοκρατορία!“ „Κάτω ο πόλεμος“!

Επι κεφαλής τις εκσέγερσις ήταν το προλεταριάτο, που οδιγύσε κατόπιν του όλη την επαναστατικη μάζα των εργαζομένων.

Το προλεταριάτο απετύσε ιρίνι, ψομι, λεφτερια.

Στις 24, 25, 26 του φλεβάρη δε δύλεθαν πια όλη οι εργάτες του Πετρογρατ.

Στις 27 του φλεβάρη κάμποσα ζιντάγματα με το όπλο στα χέρια πέρασαν στο μέρος των εργατων, και στις 4 οι όρα όλη σχεδον οι πόλι βρίσκονταν στα χέρια των εκσεγερμένων.

Οι εργάτες και οι στρατιότες κατέλαβαν την οπλαποθήκη στο φρύριο Πετροπάβλοφσκι. Απελεφτερόθηκαν απτις φιλακες και πολιτικη κατάδικη. Η αφτοκρατορία νκρεμίστικη.

Η φλεβαρανι επανάστασι γένικη απτους εργάτες και αγρότες, με η εκσυζία βρέθηκε στα χέρια των πυρζζουάδων. Και το πιο σωστο ίνε ότι ήταν διαρχία.

Απτι μια μερια η Προσορινι κιβέρνησι — η πυρζζουαζία, και απτιν άλη μερια — το Σοβέτι των εργατικον και στρατιοτον αντιπρόσοπον. Επικεφίλις τις Προσορινις κιβέρνιςις στέκονταν πάρα πολη πλύσιος πομέσσικος — ο πρίνκιπης Δβοφ. Στην κιβέρνησι μπένανε: ο Γουτζκοφ — μεγάλος βιομίχανος, ο Τερεσσένκο — κάτοχος ζαχαροεργοστασίον, ο Κονοβάλοφ, που ίχε κάμποσες ιφαντουργικες φάμπρικες.

Η προσορινι κιβέρνησι εκσακολουθύσε τον πόλεμο, και γις όπος και πριν έμνισκε στους πομέσσικος, τα εργοστάσια και η φάμπρικες — στους καπιταλιστες.

Όπος και πριν σάπιζαν στα προχόματα και εργάτες και αγρότες. Η πίνα και φτώχια στα νότα ολοόνα και πιο πολη περίζεβε.

Η μενσεβίκη προδόςανε και στη Φλεβαρανι Επανάστασι το έργο τις εργατικης τάχης. Κάνανε ριφονία με την Προσορινι κιβέρνησι. Βγένανε στα μίτινκ και μιλόσαν για το απαρέτιτο να ιποστηριχτι η Προσορινι κιβέρνησι και να ρινεχιστι ο πόλεμος ως το νικηφόρο τέλος.

Η μπολσεβίκη εκσιγύσαν στους εργάτες, στους στρατιότες και στους αγρότες, ότι η Προσορινι κιβέρνησι ίμε μπυρζζουαζικη κιβέρνησι.

Η μπολσεβίκη απετύσαν να σταματίσι αμέσος ο πόλεμος και να μεταδοθι και γις στους αγρότες. Απετύσαν, η εκσυζία να περάσι στα Σοβέτια των εργατων και στρατιοτον αντιπρόσοπον.

Η μπολσεβίκη καλόσαν τους εργάτες σε αγόνα ενάντια στην Προσορινι κιβέρνησι, καθοδιγύσαν τον αγόνα του προλεταριάτου και προετίμαζαν την ένοπλη εκσέγερσι.

Ο Λένιν έγραφε, πως το προλεταριάτο απτιν εκσέγερσι ενάντια στον τσαρικόμο πρέπει να περάσι στην εκσέγερσι ενάντια στην μπουρζουαζία. Αφτος έλεγε, ότι η Φλεβριανη Επανάστασι ίνε μετάβασι στην προλεταριαχη επανάστασι, που θα ενκαθιδρίσι την εκσυσία του προλεταριάτου.

ΕΡΟΤΙΣΕΣ

1. Πότε νκρεμίστικη η τσαρική αφοκρατορία;
2. Πιός πήρε την εκσυσία ίστερα απο νκρέμιζμα του τσαρικόμο;
3. Γιατί η εργάτες, η αγρότες κ' η στρατιότες δεν ίσαν εφχαριστιμέ απ'αφτι την εκσυσία;
4. Πιά εκσυσία θήικη στι μέσι ταφτόχρονα με την μπουρζουαζική κιβέρνησι;

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

Όλι η τάκσι κολεχτιβικά ας σχηματίσι πλέριες απάντις με γράπτει-τες σαν διίγμα. Διαλέκστε ζογραφίες με σχηματίστε λέφκομα.

„Καμία υποστήρικσι τις Προσορινις κιβέρνι-σις! Όλι η εκσυσία στα ζοβέτια!“

Λένιν

Ο ΛΕΝΙΝ ΙΡΘΕ

— Σίμερα έρχετε ο Λένιν! — ίπε ο ζσοφέρος Βλάσοφ με ανέβικη πάνω ζένα σκαμνι.— Σίντροφι ας πάμε να υποδεχόμε το Λένιν!

Η νέι ζσοφέρη του αφοκινιστικού λόχου μίλισαν μεμιας όλι. Μερικη φώναζαν:

— Ας πάμε να υποδεχόμε το Λένιν!

— Αλι, που μπίκαν στο λόχο τελεφτέα, ροτύσαν:

— Πιός ίνε ο Λένιν; Γιατί πρέπει να τον υποδεχτίτε;

Ο Βλάσοφ ζτέκονταν πάνω στο σκαμνι με φώναζε δυνατότερα απ'όλους:

— Ο Λένιν ίνε ο αρχηγος όλων των εργατων. Εμεις επίσης ίμαστε εργά-τες, όπως τος άλλος. Ο Λένιν έρχετε στι Ροσία ίστερα απο πολλα χρόνια απο-σίας. Θέλυμε να τον υποδεχόμε σαν αρχιγο με φίλο; Σοστα λέο, σίντροφι!

— Σοστα, σοστα! — φώναζαν όλι κη άρχισαν να ετιμάζοντε για να πάνε.

Στο δρόμο, κοντα στην έξοδο, παρατάχτικαν όλι διο-διο με το πα-ράνκελμα του Βλάσοφ κσεκίνισαν. Πίγεναν στο Φιλαντικό σταθμο.

Στο σταθμο ίσαν πολλα νάφτες με στρατιότες με κόκινες λέντες στο στίθος. Απο στιγμη σε στιγμη περίμεναν τον ερχομο του τρένου. Επιτέλους μακριά μέσα στην ομίχλη, φάνικαν φωτιες. Σα μακρι φίδι ζέρνονταν γρίγορα το τρένο, γιρνόντας την καμπί. Κροτίσανε η ρόδες, φυσύσε βαρια η ατμομηχανη, — κίλισαν προς την πλατφόρμα τα μαβια, πράσινα με υπόκξανθα θαγόνια.

Απτο θαγόνη βγήκε ο Λένιν κ' η Κρόπσκαγια. Η στρατιώτες κ' η νάφτες αφόνισαν „υρα“. Η ζιτοκραβγες εκσακολυθύσαν πολιν κερο κε δεν ακύονταν λόγια τυ Λένιν. Φένονταν, πως δεν περίμενε τέτια υποδοχι.

— Τί ιν'αφτο — ρότισε με απορία ο Λένιν.

— Σας χερετυν η στρατιώτες — επαναστάτες, — ίπε κάπιος.

Ο Λένιν χαμογέλασε χαρόμενα.

Ίρθε στο σταθμο θορακιζμένο αφτοκίνιτο. Ο Λένιν ανέβικε πάνο ε'αφτο. Έκανε σιντομο λόγο. Η εσοφέρι στέχονταν μακρια, κε μόνο κσεχοριστα λόγια χονταν ος αφτυς.

— Ο λαοσ χριάζετε ίρίνι, χριάζετε πσομι, χριάζετε γι. Ένο σας δίνυν πόλεμο, πίνα, στι γι αφίνυν τον πομέσσιχο. Πρέπι να αγωνιστόμε ος το έλος. . .

Εκνέυ αντίχισε ιχιρο „υρα“ κε σκέπασε τα λόγια τυ Λένιν. Το θορακιζμένο αφτοκίνιτο κσεκίνισε, κι ο Λένιν στέχοντας όρθιος, κυνύσε το κασκέτο-τυ, χερετόντας τα πλίθι τον εργατον πυ μαζόχτικαν γίρο.

Αργα προχορύσε το αφτοκίνιτο ανάμεσα στις χιλιάδες εργάτες, στρατιώτες κε νάφτες. Κάμποσες φορες μίλιζε ο Λένιν απτο αφτοκίνιτο. Στο όρομο έίχενε ολοένα κε νέα πλίθι: ίρχονταν να υποδεχτυν το Λένιν.

— Ο Λένιν ίρθει! — επανελάβεναν μέσα στο πλίθος. — Ο Λένιν ίρθει!

Ο Βλάσσοφ ζίγοσε το νέο εσοφέρο κε γιομάτος σινκίνισι τυ ίπε:

— Τόρα καταλαβένις, γιατί χέροντε, πυ ίρθε ο Λένιν; Αφτος ίνε, πως α στο πο, αρχιγος τον εργατον. . . . Αμέσος ίπε: πσομι δεν ίπάρχι, χόμα εν ίπάρχι, κε πόλεμος ίπάρχι, κε καπιταλιστις ίπάρχι. . . . Πρέπι παναπι, α γίνι παρακάτο αγόνας. . . . Νά εδο ακριβοσ χριάζετε ο Λένιν ίρθε κε η δουλια θα πάι καλά.

Ο ΛΕΝΙΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΝ ΠΡΟΣΟΡΙΝΙ ΚΙΒΕΡΝΙΣΙ

Αμέσος ίστερα απτον ερχομό-τυ ο Βλαδύμιρ Ιλιτζ Λένιν έβγενε κε μιλύσε στις εργατικες σινέλεφσες κε στην σινεδρίασι τυ Σοβετιυ τον εργατον κε στρατιοτον αντιπρασόπον κε έρικσε τι μάσκα απτο πρόσωπο τις Προσορινις κιβέρνισις: Δίλοσε:

„Γελάτε τυσ στρατιώτες, πυ οδιγίσατε στην επίθεσι, γελάτε τυσ αγρότες τυσ οπίυς δε δίνετε γις, γελάτε τυσ εργάτες, τυσ οπίυς τρέφετε με ιπόσκεσες. Καταχτίσαμε τιν ελεφτερία, μα αφτι τιν ελεφτερία τιν καταχτίσαμε όχι για να σινεχίσαμε τον πόλεμο, για να θρέψουμε τυσ καπιταλιστ εσ κε να δουλέβουμε για τυσ πομέσσιχυς. Καταχτίσαμε αφτι τιν ελεφθερία, για να ρίξουμε τυσ πομέσσιχυς, να σταματίσουμε τον πόλεμο, να πάρουμε τις φάμπρικες απτυσ καπιταλιστες“.

Η μπουρζουαζικι κιβέρνισι έμαθε, ότι ίρθε ο αρχιγος τις πανκόζμιασ προλεταρικησ επανάστασις.

Αρχισεν η Προσορινι κιβέρνισι να καταδιόξει τος μπολσεβίκους κε να εκσοντόνι αμίλιχτα, όπος έχτρος. Κι ο Δένιν, πυ όλι-τυ τι ζοι έδοσε για έργο τον εργαζόμενον, αναγκάστηκε εκνού να κριφτι απτους διόχτες τος.

Ο ΔΕΝΙΝ ΚΡΙΒΕΤΕ

Ενας εργάτις-μπολσεβίκος, ο ς. Εμελιάνοφ, με μεγάλες προφίλακι έφερε το Δένιν σπίτι-τυ στο σταθμο „Ραζλιθ“, όχι μακρια απτο Δενινκροστι Φιλαντικι σιδεριδρομικι γραμι. Τις πρώτες μέρες ο Ιλιτζ κρίβονταν στιαχερόνα τυ ς. Εμελιάνοφ. Για να μι γνωριστι ο ς. Δένιν κσύρισε τι γενιάκι κε τα μυστάκια τυ.

Μα ο αχερόνας δεν ίνε κε πολι ακίντινο μέρος. Τότε σκέφτικαν άλλο κλίτερο: επιδι άρχισαν να θερίζουν τα χόρτα, στίλανε το Δενιν στα λιβάδια τάχα σαν θεριστι. Εδο ήταν πιο ακίντινο. Το μέρος απόκεντρο: για να φτά κανέννας αφτυ, πρέπι να περάσι τέξερα θέρστια πάνω στο νερο κε μέσα σιδάσος ενάμισι θέρστι.

Φιάσανε καλίβα, τι σκεπάσανε απο πάνω με χόρτο. Στα πασάλια κριμασαν καζάνι για να βράσι τσαι πάνω στι φωτια. Όταν η θεριστες θέρίζαν, Δένιν έδινε επιδέκσια το χόρτο με το δικράνι.

Μα κι απ' αφτι τι μιστριόδικι αχερκαλίβα ο Δένιν μπορούσε να καθιδηγίσι τιν εργατικι κίνισι. Εδο ίρχονταν σ'αφτον η σίντροφι. Ο γιος τυ Εμελιάνοφ, Κοντράτι, προσεχτικα τος κυθαλύσε με θάρκα μέσον τις λίμνις στιν αγροκαλίβα, όπου αφτι πέρνανε σιβυλες κε υπόδικες απτο Β. Ι.

Εδο ίρχονταν κε η επιφεριδες. Σ'αφτες τις επιμεριδες μετακσι άλλον γραφονταν πύ κε πός κριφτικε ο Δενιν: κάποτε, τάχα, τον ίδαν σε υποβρίχι κάποτε σε αεροπλάνο. Ο Ιλιτζ διασκέδαζε σε βάρος τον επιμεριδογράφον, τινονόμαζε γελοτοπιος κε απο καρδια γελύσε για τις φαντασίες-τους.

Αμα σταμάτισε το θέριζμα το χόρτον κι άρχισαν η χινοποριάτικες βραχες, ο ς. Δενιν πέρασε στι Φιλαντία όπου κρίβονταν σκεδον ός τιν αρχι τιν Οχτοβριανις επανάστασις.

Ι ΤΕΛΕΦΤΕΕΣ ΜΕΡΕΣ ΤΙΣ ΜΠΥΡΖΖΥΑΖΙΑΣ

Κάθε μέρα φένονταν ολοένα κε πιο ολοκάθαρα, πως η μπυρζζυαζικι Προσορινι κιβέρνισι δε θα δόσι ύτε ιρίνι, ύτε πσομι, ύτε λεφτερια στο λαο. Η αγροτες μονάχα απο μακρια κίταζαν τα χτίματα τον πομέσσιχον κε άκουαν πωφτικες υπόσκεσες τις εκσυσίας για το γρίγορο πέραζμα τις γις τον πομέσσιχον στα χέρια τον αγροτον. Η στρατιότες χάνονταν στον πόλεμο απτιν πίνα, κριο, τις αρόστιες, κι ο πόλεμος δε σταματύσε.

Η μπολσεβίχι ρίχνανε φιλάδες μέσα στο στρατο, ανάμεσα στις στρατιότις κε κάναμε ομιλίες, ότι πρέπι να τελίσι ο πόλεμος. Λέγανε: „Γιατί να σι

τάσετε τους γερμανούς στρατιώτες; Και είναι να εργάτες και αγρότες σαν και εεις, και είναι έχουνε στο σπίτι:—τους οικογένειες και νικοκίρι, τέτια ανάνκι όπως και εεις. Δεν είναι εχτρί-σας, μα αδελφί. Είναι εχτρί-σας είναι πλύσι, ε πομέσσικι, ε φαμπρικάντες και όλι όσι είναι μαζί-τους. Εναντία σε κίνους πρέπει να σικόσετε τα όπλα-σας“.

Τον αβγυστο-σεπτέβρι του 1917 άρχισε ε κίνισι τον εργατον και φτοχον αγροτον ενάντια στους καπιταλιστες και πομέσσικους. Σα ένα σορο γυπέρνιες ε αγρότες πέρνανε τα χτίματα τον αφεντικον, διόχνοντας ίτε σκοτόνοντας τους νικοκίρους-τους. Ε στρατιώτες αφίνανε τα προχόματα και επέστρεφαν στα σπίτια-τους, μη θέλοντας πια να πολεμίσουν για τα σιφέροντα τον πλυσίον.

Μεγάλονε ε νέα, προλεταριακι επανάστασι, που κατεφθίνονταν αφτι τι φορα ενάντια στους καπιταλιστες.

Ε δίναμες τον μπολσεβίκον μέγáλοναν. Ο Δένιν ίπε:

— Κερως πια να αρχίσουμε την ανιχτι εκσέγερσι!

— Κερως πια να ρίξουμε την εκουσία τις μπορζζουαζίας!

— Ε νίκι είναι εκσασφαλιζμένι! Μονάχα ε τιφλι δεν το βλέπων.

— Το να περιμένουμε είναι ένκλιμα μπροστα στην επανάστασι.

Ο ΟΧΤΟΒΡΙΣ

Στις 10 του οχτόβρι 1917 το Κεντρικον Κομιτέτο του κόματος τον μπολσεβίκον αποφάσισε να πάρι την εκουσία στα χέρια-του. Το μπολσεβίκικον κόμα άρχισε δυναμομένι προέτιμασία για την ένοπλι εκσέγερσι.

Ο Δένιν με το ς. Στάλιν επεξεργάζονταν το πλάνο τις κατάλιψεις τις εκουσίας. Αφτι αγωνίζονταν ενάντια σόλους που δεν πίστεθαν στις δίναμες τις εργατικις τάξεις, που αμφέβαλαν στη νίκι τις Οχτοβριανις επανάστασις.

Ε εργάτες του Πίτερ και τον άλλον πόλεον οπλίζονταν εντατικα. Μέρα με τι μέρα περίσεθαν τα τάγματα τις Κόκινις γθάρτιας. Τα στρατέματα πέρνουςαν στο μέρος τον μπολσεβίκον. Στα χωρια ε αγρότες άρχισαν να πέρνον τι γι απτους πομέσσικους.

Το κόμα τον μπολσεβίκον οδίγισε τις εργατικες μαζες στην κατάλιψη τις εκουσίας. Άρχισε εκσέγερσι στο Πετρογρατ και κατόπιν και στις άλλες πολιτίες.

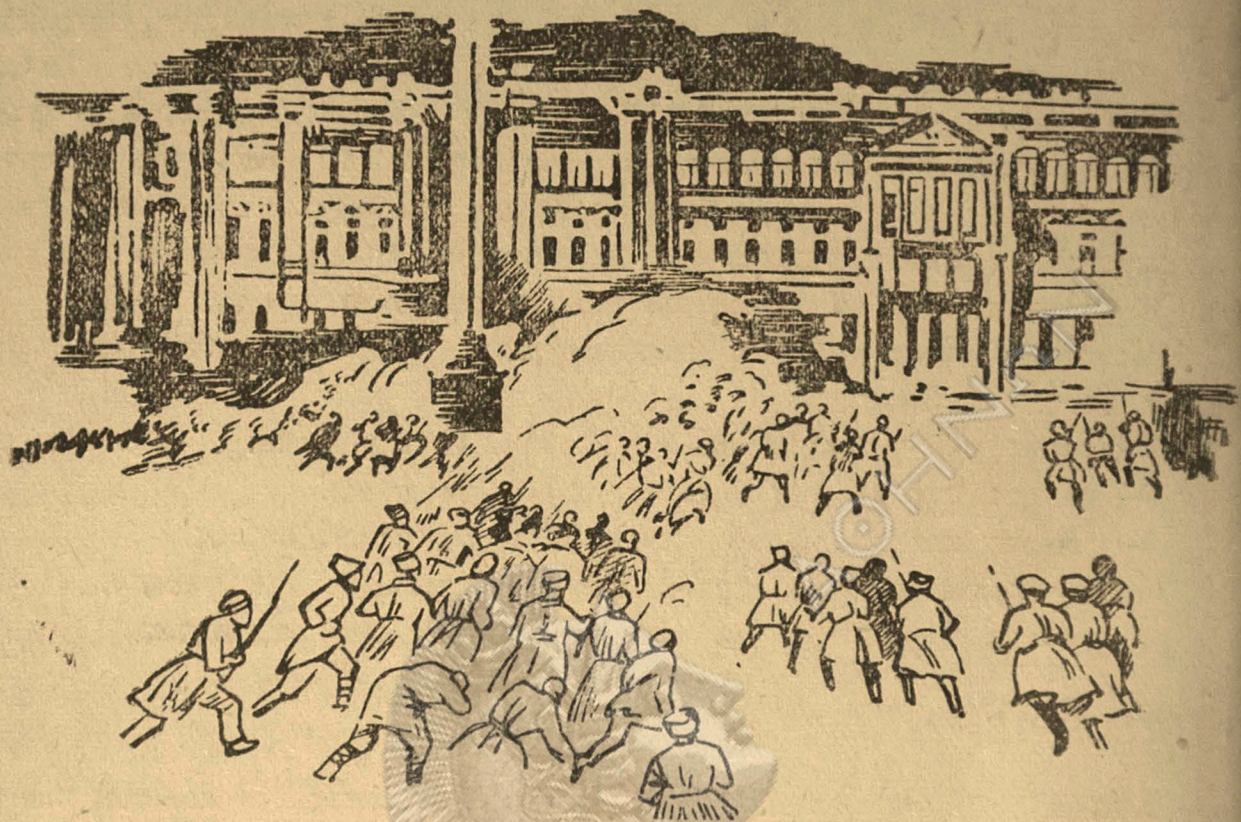
Ε ΕΚΣΕΓΕΡΣΙ ΑΡΧΙΣΕ

Ε εκσέγερσι άρχισε απτο προι στις 25 του οχτόβρι.

Για την καθοδίγισι τις εκσέγερσις οργανόθηκε Στροτιοτικο-επαναστατικον κομιτέτο.

Τα επαναστατικα στρατέματα σίφονα με διαταγι του Στρατιοτικο-επαναστατικου κομιτέτου καταλάμβαναν το ένα ίστερα απτάλο τα κυβερνιτικα χτίρια του Πετρογρατ. Κατέλαβαν τους σταθμους, τον τηλεγραφο, το ταχιδρομιο, την Κρατικι τράπεζα, το στρατιοτικο επιτελίο.

Ι επαναστάτες κατέλαβαν κε τος σιδερόδρομος. Στα χέρια τον επαναστατών ήταν κε το μάλαμα, πυ φιλάγονταν στα υπόγια τις Κρατικές τράπεζας.

Τα μπολσεβίχικα στρατεύματα κατεφθίνοντον απόλα τα μέρι στο Χιμερινο παλάτι, όπου σινεδρίαζε ι Προσορινι κυβέρνησι.

Στο Νέβα μπροστα απτο παλάτι στέκονταν το μπολσεβίχικο θορηχτό «Αβρόρα» κε απ'αφτο κίταζαν τα κανόνια ίσια στα παράθια του παλατιου.

Απτιν άλι μερια του Νέβα, απτο φρύριο Πετροπάβλοβσκι, επίσης κίταζαν στα παράθια του παλατιου τα στόμια τον κανονιον.

Απτις 7 το βράδι άρχισαν να το εγκαταλίψουν τα στρατεύματα πυ το υπεράσπιζαν. Εμιναν ι γιόνχερι, πυ ροτύσαν: „Σαν τι να θέλι ταχα ι Προσορινι κυβέρνησι, θα υπερασπίζετε ός το τέλος, ίτε θα παραδοθι;» Τος απάντησαν, ότι ι κυβέρνησι θα φίγι, ιποταζόμενι μονάχα στη βία.

Βαρια βρόντισε ο κανονιοβολιζμρσ απτιν «Αβρόρα». Αρχισε ι έφοδος στο Χιμερινο παλάτι. Στο βρόντο τον κανονιον κε τον αδιάκοπο κρότο του πολιβόλον δεν ακούονταν τα πατίματα το βιμάτον, τα λόγια το διαταγον. Σε μάβρο ποτάμι, πλιμιρίζοντας τος δρόμους, πήγε, αν τα τάγματα το στρατιοτον τον κραсноγварτέον, το ναφτον.

Σε ίκοσι βίματα απτο παλάτι, φράζοντας όλες-του τις ίσοδες, απλόνονταν ι μπαρκατά.

Τα παράθια του παλατιου ίσαν φωτιζμένα. Απ'αφτο το φος φένονταν κοντα στην μπαρκατά τα θορακίζμένα αφτοκίνιτα, γιομάτα οπλιζμένους στρατιοτες κε νάφτες.

Τα τάγματα που ίρχονταν κοντα στην μπαρικήατα, χωρίς να σταματίουν
στε μια στιγμή, εκαρφάλοναν στα γλιστερα, ιγρα σανίδια-τις, βαστόντας δινατα
στα χέρια τα τυφέκια. Αμα περνύσαν στο άλλο μέρος τις μπαρικήατας ρίχονταν
στην ίσοδο του παλατιου.

Στις εκαλοσιες του πρώτου κε δέφτερου πατόματος στέκονταν γιόνκερι. Κά-
το απτιν πίσει τον επιτιθεμένον ι γιόνκερι υποχορύσαν γρίγορα προς το βάθος
του παλατιου.

Ο πιροβολιζμός σταμάτισε. Μονάχα απο κερυ σε κερυ αντιχύσαν μονο-
μερις τυφεκιζμι τυφεκιον.

Κι άκσαφνα στη εκάλα ανάμεσα στο άταχτο πλίθος γένικε κάπια κίνισι
προς τα εμπρος — το πλίθος υποχορύσε καταμήκος τον κάνκελον τις εκάλας.

Οχι ιπισλυ αναστίματος άνθρωπος με γιαλια πίγενε διαστικα, εκεδον
έτραχε ε'αφτο το ζονταγο διάδρομο. Ιταν ο ε. Αντόνοφ-Οβςέενκο.

— Πύ ίνε ι Προσορινι κιβέρνισι; — ρότισε;

— Στο δέφτερο πάτομα... Εκι ακόμα...

— Τί;

— Εκι ίνε ι γιόνκερι... Δεν παραδίνοντε...

Γρίγορα ανέθικε απάνο.

Μια μικρι κολόνα γιόνκερι με τυφέκια στα χέρια στέκονταν ακίνιτι στο
δομάτιο φρυρας κοντα στην πόρτα, πίσο απτιν οπία σινεδρίαζε ι Προσο-
ρινι κιβέρνισι. Το πλίθος, που όρμιζε ακολουθόντας τον Αντόνοφ Οβςέενκο, αντι-
κρινε αφτο το τελεφτέο εμπόδιο με λισιαζμένες κραβγες.

Ο Αντόνοφ-Οβςέενκο είκοσε το χέρι, κε με μιας όλι εϊόπισαν

— Δε χριάζετε έμα. Ι αντίστασι ίνε ανόφελι. Βάλτε κάτω τα όπλα!

Απτο δομάτιο, όπου σινεδρίαζε ι Προσορινι κιβέρνισι, θγίκε ένας γιόνκερ κε ίπε:

Ι Προσορινι κιβέρνισι παρακαλι να σας πληροφορίσο ότι υποχορι στη δι-
ναμι κε παραδίνετε.

Ετσι νκρεμίστικε ι Προσορινι κιβέρνισι. Ιρθε το τέλος στην εκσυσία
τις μπορζουαζίας.

«Κάτο ο πόλεμος». «Το χόμα — στους ερ-
γαζόμενους!» «Τις φάμπρικες κε τα εργο-
στάσια — στους εργάτες!» «Όλι ι εκσυσία
— στα Σοβέτια!»

ΤΟ ΔΕΝΙΝΙΚΟ ΚΟΜΑ ΚΕ Ι ΟΧΤΟΒΡΙΑΝΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ

(Κατα τι Ν.Κ. Κρύπςκαγια)

Στι ζέσι του τσαρικου πολέμου γένικε ι μεγαλίτερη στον κόσμο επανάστασι,
— ι Οχτοβριανι επανάστασι.

Πίος τιν έκανε;

Τιν κάνανε μαζί με το κόμα το προλεταριάτο κε ι φτοχι αγροτια.

Ο πόλεμος, το κσεχαρβάλομα, ι καταπίεσι κάνανε ολότελα αφόριτι τζοι για τος εργάτες, για τος αγρότες, για τος στρατιότες.

Το λενινικο κόμα εκσιγισε, γιατί γίνετε πόλεμος, πως κάτω απτις θροντες του πολέμου ι καπιταλιστες κ' ι πομέσσιχι κάνουν τις δουλίττες-τους κε σκλαβόνουν τις εργατικες κε αγροτικες μάζες.

— Σίντροφι εργάτες—έλεγε το λενινικο κόμα—μπορίτε να νικίσετε τελιοτικα τότε μονάχα, αν θα στηριχτίτε στη φτοχι αγροτια σε σιμαχία με το μεζέο.

— Σίντροφι αγρότες,—έλεγε το λενινικο κόμα—ι εργατικι τάξι θα σας βοιθίσι να πετίχετε τιν ιρίνι, να βγίτε απτιν εκσυσία τον πομέσσιχον κε το ζέμσκι νατζάλνικον, ακολουθίστε-τιν.

Κ' ι εργάτες κε χορικι βάδισαν χέρι με χέρι, μαζί ιπόφεραν απτους πομέσσιχους κε τος καπιταλιστες, απτιν εκσυσία τον αφενιάδον, μαζί κε εκσεγέρθησαν.

Το λενινικο κόμα έδοσε όλες-του τις δίναμις, για να εκσασφαλίσι τιν επιτιχία κε τι νίχι τις προλεταριακις επανάστασις — ι εργαζόμενες μάζες νικισαν.

Ι Οχτοβριανι επαναστάσι ίνε αρχι τις πανκόζμιας επανάστασις.

Ι ΕΝΤΟΛΙ ΤΥ ΠΑΤΕΡΑ

Ο μικρος Πέτκας ίνε μόλις 4-5 χρονο.

Δεν ίνε πια μικρος, πρέπι όλα να τα καταλαβένι.

Ι μάνα-του δεν τον αφίνι να βγι σιν αβλι: του λει:

Γρίγορα αρχίζι χιμόνας: μπορις να κριολογίσις. Κε τα παπότσια τρίπια, σαν κόσκινο. Κε όκσο δεν ίνε πια καλοχέρι. Οχτόβρις άρχισε.

Μόλις βγένι ι μάνα απτιν πόρτα, αμέσος ο Ι έτκας τρέχι όκσο σιν αβλι. Ο οχτόβρις κ'ι θροχι δεν το φοβίζυν.

Μα τιν έπαθε. Ι μάνα-του τον κυβάλεσε πίσο σιν κάμαρα, κε το σπουδέοτερο, έβγαλε τα παπότσια απτα πόδια-του κε τάκρηψε. Με γιμνα πόδια δεν ίνε εφχάριστο να πιδα κανένας. Τρίτι μέρα τόρα κάθετε σπιτι ο Πέτκας. Στενοχοριέτε.

Ζυν σε ιπόγιο. Απτο παράθιρο φένουντε μονάχα σκιλια, γάτες, κε όταν ανάβουν το φανάρι, το φος χιτπα πανο στο πεζοδρόμιο.

Δες κε επίτιδες απο τρις μέρες δεν ανάβι το φανάρι κε αντίκρι στο εργοστάσιο επίσις σκοτινα ίνε. Μεγάλι στενοχόρια: κε κοντα ε'αφτο ο πατέρας επίσις απο διο μέρες γιρνα κε τρίτι νίχτα τόρα δεν έρχετε σπιτι να χιμιθι.

Η μάνα α ίσιχι, όλο κλεί κε τρέχι στην αβλόπορτα· στον Πέτκα δεν δίνι παραμικρι προσοχι. Εκίνι τρέχι όκσο, μα ο Πέτκας κάθετε μόνος στο υπόκι ακόμα δίχος φος. Σταθερο χαραχτίρα έχι ο Πέτκας, μα πάλι δε βάρταξε κε άρχισε τα κλάματα.

Ετρεχεσ ι μάνα, δεν το μάλοσε, μα τον πίρε στα γόνατα, τον τίλιχεσ ζεστο σσάλι-τις, τον έσφιχεσ στην ανακαλιά-τις, κε κλει κι αφτι χερότερα πτον Πέτκα.

— Μίναμε ορφανι, ι δίστιχι. Ολι πίγαν στι μάχι. Τί θα γίνουμε. Δεν τέλιωσε τα λόγια-τις κε νά . . . μπαχ . . . μπαχ . . . μπαχ! Τρίκα-τα παράθιρα, πέσανε ι συβάδες. Ο Πέτκας δεν έκλεε πια: τόσο φοβερο κε ερίεργο ήταν.

— Μάνα, έ μάνα, τί βροντα; Βροντι; — ρότισε ο Πέτκας. Η μάνα μισοζόντανι απτο φόβο δε μπορι να μιλίσι: σφίνκι τον Πέτκα το δινατα πάνο στην καρδιά-τις κε πσιθιρίζι:

— Σόπα, πεδί-μου, δεν ίνε βροντι, μα πόλεμος, κι ο πατέρας επίσης πολεμα εκι.

Ο Πέτκας κσέρι πολι καλα τι ίνε πόλεμος, ι ίδι το καλοχέρι κάνανε έτιο πολεμο, πυ αλίμονο!

Σπάσανε τότε τι μίτι τυ Πέτκα, μα δεν έκλαπσε.

— Κε με πιόνα κάνυν πόλεμο; Με πιόνα θα πολεμίσι ο πατέρας; ρο-κα κσανα ο Πέτκας κε δε φοβάτε καθόλυ: ο πόλεμος ίνε το πιο έφθιμο πε-νίδι. Μα ι μάνα ολοένα κε πιο σιγανα πσιθιρίζι.

— Σόπα, πεδί-μου, σόπα! Πολεμυν τυς μπουρζζουάδες κε τυς ακσιωματι-ους . . .

— Έτσι ει! Ο Πέτκας με μιας κατάλαβε όλα. Στο δρόμο-τυς ζι ένας κπουρζζουας — Φέτκας, χοντρομύρις κι όλο κορδόνετε. Εχ κε καλο θάτανε να τυ καταφέρνυν μια, πυ να το θυμάτε για πάντα.

Πολιν κερο κάθονταν έτσι ο Πέτκας με τι μάνα-τυ κε σισφίνκονταν δί-να·α ο ένας πάνο στον άλο.

Στο δρόμο ι βροντες κε τα θυιτα δε σταματύσαν. Ι τίχι το σπιτιον τράνταζαν.

Ζεστάθικε ο Πέτκας, αποχιμίδικε. Ιδε κι όνιρο: έρχετε έφθιμα ο πατέ-ρας-τυ κε σέρνι απτο γιακα τον μπουρζζουα—Φετκα. Χάρικε ο Πέτκας, χοροπί-δισε κε σ'αφτο πάνο κσίπνισε. Όταν άνικσε τα μάτια κε σίκοσε το κεφάλι, άκυ-σε θυματα πίσο απτιν πόρτα — κάπιος ίρχονταν.

Άνικσε ι πόρτα κε φάνικε ο πατέρας. Μα τον υποβάσταζαν ο θιος Ιβαν· κε ένας άλος, άγνωστος

— Πάρτε-τον νικοκιρα — ίπε ο θιος Ιβαν — τσουνκρανίστικε λίγο ο νι-κοκίρις-συ.

Η μάνα τρόμακσε σίνχορμι, δεν μπορούσε να κυνιθι απτον τόπο-τις.

Βάλανε τον πατέρα στο κρεβάτι κε φίγανε.

Πλάγιαζε ο πατέρας, το χρώμα-του μελανιαζέμετο, τα χίλια άσπρα. Πλάγιαζε κε στέναζε βαρια. Ι μάνα πιγενοίρχονταν γίρο-του.

Το πυκάμισο τυ πατέρα ήταν κατακρυσκίζμένο, κε δεμένο με κόμπο γίρο στο στίθος-τυ. Στο πυκάμισο πάνο φένονταν κόκινι λεκέδες — έμα.

Ο Πέτκας κίταζε τον πατέρα-τυ κε δε μπορούσε καλα-καλα να τον αναγνωρίσι — τόσο πολι μελάνιασε το πρόσπό-τυ, κε δε μιλούσε καθόλυ, μα όλα αναστέναζε.

Ι μάνα πιγενο-έρχετε. Μαζόχτικαν ι γιτόνι. Ολι στενάζουν κε κλένε. Ανικσε τα μάτια-τυ ο πατέρας, ζίτισε να πι, ιστερότερα κίταζε πολι όρα του Πέτκα, σάνπος να μιν τον αναγνόριζε, τυ έγνεψε με το δάχτυλο να πλισιάζε. Θέλισε να χαμογελάσι κε τυ ίπε:

— Δεν πιράζι. Τυς χτιπίσαμε στα γερα — τυς μπορζζυάδες. Ι νίκι ίνε δικί μας. Μονάχα πυ με βαρέσανε εμένα, μα τίποτε, ίσο: να γιάνο. Κίτα κε σι, έτσι όπος κε γο, στάσυ σταθερα για το έργο-μας.

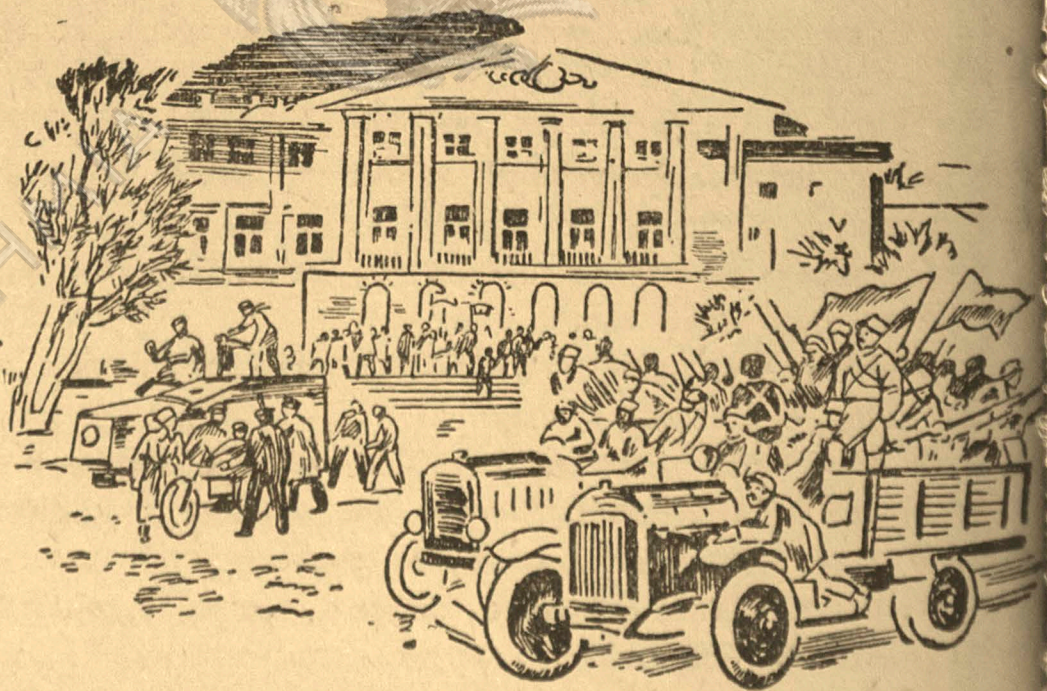
Ακόμα κάτι έλεγε ο πατέρας, μα τόσο σιγανα, πυ δεν ακύονταν: ιστερο στράβωσε τα μάτια, μελάνιασε ολότελα.

Κεφόνιζαν όλες ι γιτόνισες.

— Πεθένι, πεθένι

Κιτάζι ο Πέτκας τον πατέρα-τυ, δεν κλει, συφρόνι τα φρίδια-τυ.

Θέλι να χαράκσι βαθια στο μνημονικό-τυ αφτι τιν οχτοβριανι βραδια κε τι μάνα πυ κλει κε τον πατέρα πυ μελάνιασε.

ΣΤΟ ΣΜΟΛΝΙ

(26 τυ οχτόβρι 1927)

Μόλις άρχισε ι σινεδρίασι τυ Σοβετιυ τον εργατον κε στρατιόστον αντιπροσόπον. Με γρίγορο βίμα ανέβικε στο βίμα ο Λένιν. Κίμα χαρας ανχάλιασε όλους τυς παρεβρισκόμενυς. Κι αφτος λες κε έπερνε μέσα-τυ όλι αφτιν τι χα

ρα. Ακουμπισε με τον ανκόνα του αριστερου χερου στο δίμα. Ισιχα κε απλα μίλιζε:
— Σίντροφι! Η εργατικη κε αγροτικη επανάστασι, για το απαρétιτο τις
σπίας μιλύσαν όλον τον κερο ι μπολσεβέικι, γένικε

Η ζάλα ζόπασε, άκουαν όλι με προσοχι. Ο Λένιν έλεγε:

— Τί σημασία έχι αφτι ι εργατικη κε αγροτικη επανάστασι; Πρώτα από-
λα ι σημασία αφτις τις ανατροπισ ένικτε σε τυτό, ότι θάχουμε σε μας σοβετικη
κιβέρνισι, δικι-μας εκσυζία.

Κε κλίνοντας προς τα εμπρος ζάν-πος να απλόνονταν στις παρεβρισκό-
μενους ζινέχισε:

— Ένα απια προβλίματά-μας τις ζιρας ίνε να σταματίσουμε αμέσος τον
πόλεμο. Μα γιαφτο πρέπει να καταπολεμίζουμε αρτο τυτό το καπιταλ. Θα απο-
χτίσουμε τιν εμπιστοσίι τον αγροτον με ένα ντεκρέτο, πυ θα καταργίσι τιν
ιδιοχτισία τον πομέζσιχον. Η αγρότες θα καταλάβουν, πως μονάχα στι ζιμαχία
με τους εργάτες ένικτε ο γλιτομος τις αγροτίας. Πρέπει τόρα να καταπιαστώμε
με το φιάσιμο του προλεταριακου σοσιαλιστικου κράτους.

ΤΑ ΠΡΟΤΑ ΝΤΕΚΡΕΤΑ ΤΙΣ ΣΟΒΕΤΙΚΙΣ ΕΚΣΥΖΙΑΣ

Νά τί λέγονταν στιν απόφασι του Πανρωσικου ζινεδρύου το σοβετιον τον ερ-
γατον κε στρατιοτον αντιπροσόπον αμέσος ίστερα απτιν Οχτοβριανι επανάστασι.

1. ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΡΙΝΙ

„Η εργατικη κε αγροτικη κιβέρνισι προτίιι ζ'όλος της λαου πυ πολεμύνε
κε στις κιβέρνισές-τους ναρχίζου αμέσος διαπραμάτεπες για δίκει ιρίνι.

Δίκει ιρίνι, πυ περιμένου ι εργάτες κ' ι εργαζόμενες τάκες όλον το χο-
ρον, ι κιβέρνισι λογαριάζι τιν ιρίνι δίχος κατάλιπσι κζένον χομάτον, δίχος χρι-
ματικη αποζιμίοσι απτους νικιμένους.

Η κιβέρνισι τις Ροσίας προτίιι ζ'όλος της λαου πυ πολεμουν τέτια ιρίνι.»

2 ΓΙΑ ΤΟ ΧΟΜΑ

«Η ιδιοχτισία τον πομέζσιχον στι γι καταργίτε αμέσος, δίχος καμια εκσαγορα.

Τα χτίματα τον πομέζσιχον καθος κε όλα τα χόματα, υτέλνι, μοναστι-
ριακα, εκλισιαστικα μόλο το ζοντανο κε άπσιχο ινδενταρ, με τα χτίματα κε
όλα τα εκσαρτίματα περνου στι διάθεσι τον ζεμέλνι κομιτέτον το βολοστιον κε
τον υζέζτινι σοβετιον τον αγροτικον αντιπροσόπον.»

3. ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΙΜΑΤΙΣΜΟ ΣΟΒΕΤΙΚΙΣ ΚΙΒΕΡΝΙΣΙΣ

„Να σκιματιστι για τιν κιβέρνισι τις χόρας εργατικη κε αγροτικη κιβέρνισι,
πυ θα ονομαστι Σοβέτι τον Λαικον Κομιζάρον.

Ο έλεγχος πάνω στ' δράσι το λαικον κομισάρον κε το δικέομα τις αντίκατάστασις-τους ανίχι στο Πανρωσικο σινέδριο τον εργατον, αγροτον κε στρατιοτον αντιπροσώπον κε στο Κεντρικο Εχτελεστικο κομιτέτο-του.“

ΕΡΩΤΗΣΕΣ

1. Πότε γένικε ι Οχτοβριανι επανάστασι;
2. Πιος πήρε μέρος σ'αφτι;
3. Πιος καθοδιγύσε τιν επαναστατικι κίνισι;
4. Σε πιάνα πέρασε ι εκσυσία ίστερα απτον Οχτόβρι;
5. Πιά πρότα ντεκρέτα τις σοβητικισ εκσυσίας κσέρις;

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

Μάθετε τί ντεκρέτα έβγαλε ι σοβητικι εκσυσία για τι θρησκία, για τι κσέσι με τυς λαυς τις Σοβητικισ δημοκρατίας, για τα δικέοματα κε τι θέσι τις γινέκας.

Μάθετε, πός πέρασε ι Οχτοβριανι επανάστασι στην πόλι-σας, στο χοριό-σας; Κάντε εκδρομι στο ντόπιο μουσίο τις επανάστασις.

Σκιματίστε λέφκομα απο ζωγραφισ κε διγίματα για τιν Οχτοβριανι επανάστασι.

Ο ΕΜΦΙΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ίστερα απτιν κατάλιπσι τις εκσυσίας απτυς εργάτες κε αγρότες, άρχισε κλιρος τακτικος αγόνας ενάντια στις πομέσικισ κε καπιταλιστες, πυ το προίπε ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Ίταν ολοφάνερο, πος ι καπιταλιστες κ' ι πομέσικι, δίχος μάχι δε θα σιμφιλιθουν με το χάσιμο τις εκσυσίας κε τον πλύτον πυ λίστεψαν. Αρχισε ο εμφίλιος πόλεμος.

Βαρι ήταν για τι νεαρα εργατο-αγροτικι δημοκρατία να πολεμίσι μόνι-τις ενάντια σ'όλον τον καπιταλιστικον κόσμο. Απτο νότο επιτιθονταν ο στρατιγος Ντενίκιν. Απτιν Ανατολι — ο Κολτζακ. Απτι δίσι ο Γιεντένιτζ άπλωνε τα χέρια-του προς το Πίτερ.

Ι χώρα μετατράπικε σε πολιορκιμένο κάστρο. Ι εχτρι τιν περικίχλοσαν απόλες τις μεριες, σαν πίνινοσ χαλκας. Ολες ι δίναμες τον εργατον κε αγροτον διεφθίνονταν σ'ένα σκοπο, να κατορθόσουν να νικίσουν.

Στα μέτοπα ο πιναζμένος κραςνοαρμέος πολεμούσε για τιν εκσυσία το σοβητιον ενάντια στα στρατέματα τον καπιταλιστον, πυ ίσαν καλα εφοδιαζμένα κε οπλιζμένα. Κε στα νότα ι εργάτες αγωνίζονταν ιρωικα ενάντια στο κσεχαρβάλομα. Ι πίνα, το κριο, ι αρόστιες θερίζανε το λαο.

Εχίνον τον κερο, οπόταν απόλα τα μέρι τα στρατέματα τον άσπρον σφίνκανε με σιδερένιο χαλκα τι Σοβητικι δημοκρατία, — ι κατάστασι στο εσωτερικο τις χώρας ήταν πιλι θαρια.

Η μπορζουαζία που έμινε στη Ρωσία, η ακσιωματική και η κυλακία άρχισαν να πομοσιές και εκσέγερσες ενάντια στη σοβετική εκσυσία.

Στέλλονταν τμήματα του κόκκινου στρατού για τον αγώνα ενάντια στους αντεπαναστάτες. Στα χωρία, για τον αγώνα ενάντια στους κυλάκους, οργανώθηκαν κομμάτια της φτοχολογίας.

Στον αγώνα-τις ενάντια στη σοβετική εκσυσία η ρύσικη μπορζουαζία δεν ήταν μόνι, την υποστήριζε ενεργητικά η πανκόςμια μπορζουαζία.

Η κσένη καπιταλιστές είχαν στην τσαρική Ρωσία πολες φάμπρικες, εργοστάσια, κρόμισλα νεφτιου στο Μπακν, ανθρακοριχία στο Ντονπας. Με τον ερχομο της σοβετικής εκσυσίας όλα αυτά τα πλύτι τα πήραν η εργαζόμενοι. Γιαφτο η πανκόςμια μπορζουαζία παρήχε παντομερι βοήθεια στους μπελογβαρτέους στον αγώνα ενάντια στους μπολσεβέικους.

Τους έδινε χρίματα, εκσοπλιζμός και ανθρώπους.

Το καλοκέρη του 1918 η ενκλέζι κατέλαβαν το Αρχάνγκελσκ. Εκσον αφτοα ενκλέζικα στρατέματα νικοκίρέβονταν στον Αντικάφκασο. Κατέλαβαν το Μπακν, εκτόπισαν τους μπολσεβέικους. Πιάσανε τους 26 κομισάρους του Μπακν και τους τυφεκίσανε. Η γάλι αποβίβασαν τα στρατέματά-τους στην Οντέσα. Η Γαλλοκονία κατέλαβε το Βλατιβοστοκ στην Απόμακρι Ανατολι.

Κ'έτσι στο τέλος του 1918 η Σοβετική Ρωσία ήταν περικιχλομένη από μπελογβαρτέικα και κσένα στρατέματα. Η αντεπαναστάτες οργανόνυν δολοφονίες στον αρχιγον του μπολσεβέικου κόματος. Στις 20 του γιούνι στο Πετρογρρατ εκσοβήθηκε ο Βολοτάρσκι, στις 30 του αβγύστου εκσοτόσανε στο Πετρογρρατ τον Κρίτσκι και πλιγόςανε θάρια στη Μόσχα το σ. Λένιν.

ΑΠΟΠΙΡΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΥ ΛΕΝΙΝ

(Μποντζ-Μπρυέβιτζ)

Με το Βλαδίμιρ Ιλιτζ πάντα πήγενε έμπιρος εκσοφέρος, ο Στεπαν Καζιμίροβιτζ Γιλ.

Νά τί διγίθθηκε ο σ. Γιλ για την απόπιρα ενάντια στη ζοι του Βλαδίμιρ Ιλιτζ. „Στις 30 του αβγύστου πήγαμε με το Βλαδίμιρ Ιλιτζ στην πέρζα σιτιρον, όπου ήταν μίτινκ. Πολις κόζμος ήταν εκδο. Το μίτινκ περνύσε εβνοικα, και μισ πήγαμε στο πρόιν εργοστάσιο Μίχελσον, στο δρόμο Σερπυχόφσκι, όπου ίμασταν και νορίτερα διο φορες.

Μπήκαμε ίσια στην αβλι. Στην αβλι ήταν πολις κόζμος. Φρυρα δεν ίχαμε ούτε μέσα στ'αφτοκίνιτο, ούτε στο δρόμο· κανέναν δε βγίκε να προαπαντίσει το Βλαδίμιρ Ιλιτζ! ούτε το ζαφκομ, ούτε κανέναν άλλος. Βγίκε ολομόναχος απτ'αφτοκίνιτο και γρίγορα μπήκε στα εργαστέρια. Εγώ γίρικα τι μηχανι και την έβαλα κοντα στην εκσοδο τις αβλις σε απόστασι 10 βιμάτων απτιν ίσοδο τον εργαστέριον. Μετα 10-15 λεφτα με πλισίασε μια γινέκα με χαρτοφιλάκιο.

— Ο ς. Λένιν ήρθε φένετε; — ρότιζε.

Κ'εγο τις απάντιζα.

— Δεν κ'έρο πιος ήρθε

Γέλαζε αφτι κε ίπε:

— Πός γίνετε; Ιστε ςσοφέρος κε δεν κσέρετε πιόνα κυβαλάτε;

— Κε πύ να το κσέρο. Κάπιος ρίτορας θάνε. Τόσι πολι ίνε πυ πάνε με ταφτοκίνιτό-μυ, δεν μπορις να κσέρις όλυς, — τις απάντιζα ίσιχα.

Ίχαμε ένα μονάχα αφστιρο κανόνα: ποτε να μιν πύμε ςε κανένα, πιος ήρθε, απυ πύ ήρθε κε πύ πάμε παρακάτο.

Μετα μια όρα θγίκε απτο εργοστάσιο το πρότο μεγάλο πλήθος λαυ, ι πιο πολι εργάτες, κε γιόμιζε ςκεδον όλι τιν αβλι. Κατάλαβα πως τέλιωσε το μί-
τινκ, άρχιζα να ετιμάζομε για τιν αναχόρισι κε αμέσοσ κσρδίζα τι μηχανι.
Μετα κάμποσα λεφτα θγίκε απτο εργοστάσιο κεάλο μεγάλο πλήθος λαυ, ανάμεσα στοσ
σπίυς ίταν κε ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ ςινομιλύζε με τουσ εργάτες
πυ τυ δίνανε πολεσ ερότιζεσ.

Ί ςινομιλία-τουσ βάστακε διο-τρία λεφτα. Στα πλάγια τυ Βλαδίμιρ Ιλιτζ
ςτέκοντιαν διο γινέκεσ, πυ λίγο προχόριζαν προς τα εμπροσ. Ίταν περιστιχι-
ζμένοσ απτο πλήθοσ κι όταν ήθελε να κάμι τα τελεφ-έα βίματα προς το αφτο
κίνιτο ακύστικε πιροβολιζμοσ. Αφτον τον κερο εγο κίταζα το Βλαδίμιρ Ιλιτζ
μυσογριζμένοσ πίσο. Αμέσοσ γίριζα το κεφάλι-μυ στο μέρος απόπυ ήρθε
ο πιροβολιζμοσ κε ίδα στιν αριστερι μερια τις μηχανισ, κοντα στο μπροστινο
κάθιζμα γινέκα πυ ςιμάδεβε το Λένιν κάτω απτιν αριστερι ομοπλάτι. Ακύστικ
κινιαν διο πιροβολιζμι ο ένας κατόπιν τυ άλλυ. Πετάχτικα αμέσοσ με το ναγα
στο χέρι πίσο απτι γινέκα πυ πιροβόλιζε κε τι ςιμάδεπζα στο πόδι αφτι έστρε-
πζε γρίγορα κε χόθικε μέσα στο πλήθοσ διεφθινόμενι στιν έκσοδο. Ρίχτικα κατόπιν
τισ κε έτρεκζα κάμποσα βίματα, μα αμέσοσ θιμίθικα: „Μα ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ
άνε μόνοσ Πός νάνε;“ Σταμάτιζα. Ξένα δεφτερόλεπτο γένικε νεκρι, φη-
θερι ςιχιία. Κατόπιν κςεφόνιζαν όλι με μιασ: «Ώκότοζαν . . . Ώκότοζαν» . .
Κε με μιασ όλο το πλήθοσ όρμιζε να θγι απτιν αβλι, πατίσ-με πιτό-ζε.
Έστρεπζα κε ίδα το Βλαδίμιρ Ιλιτζ πυ έπεζε κατα γις. Έτρεκζα στο Βλαδί-
μιρ Ιλιτζ κε έγγρα κοντά-τυ. Δεν έχασε τις ςινέστιζέσ-τυ κε ρότιζε:

— Τον πιάζανε ίτε όχι;

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ, όποσ φένετε νόμιζε ποσ άντρασ πιροβόλιζε εναντιόν-τυ.
Ρότιζε με φονι πυ άλακζε, με κάπιο θράχνιαζμα, κε γο τυ ίπα:

— Σοπάστε, μι μιλάτε, ίστε βαρια

Κάπιος απο κίνυς, πυ έτρεκζαν κοντά-μασ, επέμενε να φέρο το Βλα-
δίμιρ Ιλιτζ στο πιο κοντινο νοσοκομίο.

— Ξε κανένα νοσοκομίο δε θα τονε φέρο. Θα τονε φέρο στο ςπίτι . .

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ ςαν άκουζε τιν ομιλία-μασ, ίπε:

— Στο ςπίτι, στο ςπίτι . . .

Το πλήθος στην αρχή δεν ήξερε, πὺ ἴνε κίνος ἴτε κίνι πυ πιροβόλιζε ἐνάντια στο Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Τὰ πεδία, πυ ἴσαν στην ἀβλι τον κερο τις ἀπόπιας, τρέχανε πίσο ἀπο κίνιν πυ πιροβόλιζε κε φόναζαν:

— Νά-τινα! Νά-τινα

Ἰστερα ἀπτιν πρότι ταραχι το πλήθος ἀρχισε να γιρέβι τι φονια, κε ἕνας ἀπτος εργάτες τυ εργοστασίω κατόρθωσε να τιν πιάσι. Το πλήθος ἴθελε να τιν κατακσεσκίσι, κε με μεγάλες ὀισκολίες τι φέρανε στο κομισαριάτο κι ἀποκτε ἀμέσος τι στίλανε στο Τζεκα. Φάνικε ὅτι ἴταν μέλος τυ ἀντεπαναστατικὺ κυλάκικω κόματος το σοσιαλ-ρεβολιυτςιονέρον — ἡ Φανι Καπλαν. Ἰστερα ἀπτι δίκι τιν τυφέκισαν.

Ο ΚΟΚΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ο Κόκινος στρατος γενίθικε τις μέρες τις ἐπανάστασις ἀπο μικρα τάγματα οπλιζμένον εργάτων.

Στιν αρχή ονομάζονταν Κόκινι γβάρτια κε οργανόθικε ἀπο εργάτες-εθελοντες. Μα ἡ ἐχτρι τις σοβετικὺς ἐκςυσίας ἴσαν με το παραπάνο καλα οπλιζμένοι κε ὀισκολο ἴταν στα λιγοεκγυμναζμένα τάγματα τις Κόκινις γβάρτιας να υπολογίζον σε νίκι. Χριάστικε να γίνι σκέπσι ὅτι ἴνε ἀπαρέτιτο να οργανοθη ταχτικος Κόκινος στρατος. Στις 23 τυ φλεβάρη 1918 διμοσιέφτικε το ντεκρέτο για τιν ἴδρισι Ἐργατο-αγροτικὺ κόκινω στρατω, για τον οπίο κλίστικε ἡ προσέλεψι τον κυλάκων. Στο τέλος τυ ἐμφίλιω πολέμου ὁ Κόκινος στρατος ἴχε πια πεντέ-μυσι ἐκατομίρια πολεμιστες κε μετετράπικε σε καλο-οργανομένοι πιθαρχιμένοι μαχιτικὺ δίναμι.

Ἰ κριότερι δίναμι τυ Κόκινω στρατό-μας ἐνκικε σε τύτο, ὅτι ὁ κάθε κρασνοαρμέος κσέρι γιατί ἀγονίζετε. Κσέρι ὅτι ἱπερασπίζετε τι γί-τω, τις φαμπρικες κε τα εργοστάσιά-τω, τιν ἐκςυσία-τω.

Ἰ ΕΧΤΡΙ-ΜΑΣ ΣΤΙΝ ΑΝΑΤΟΛΙ

Στα 1918 ἀρχικε στι Σιβηρία ἐκςέγερσι τον τζεχοσλαβάκων. Ἀφω κατέλαβαν ὀλι τι Σιβηρία, ἡ τζεχοσλαβάκι προχόρισαν πιο πέρα κε κατέλαβαν το Υραλ κι ὀλι τιν Παβόλτζια. Ἰ πολιτίες Σιζραν, Σαμάρα, Σιμπιρσκ, Καζαν ἴσαν στα χέρια-τους Παντω ὅπου παρυσιάζονταν ἡ τζέχι, σκιματίζονταν ἀντεπαναστατικὺ κιθέρνικι. Ἰ παπάδες ἱποδέχονταν τυς ἀσπρὺς με κοδονοκρυσίες κε κάνανε ἐφχαριστίριες παράκλιςες.

Στο ἀνατολικὺ μέτοπο σκιματίζονταν ἀρχετι φοβερὺ θέσι για μας.

Ἰ σοβετικὺ ἐκςυσία πίρε ὀλα τα μέτρα να ἀποκρύσι τυς τζεχο-σλαβάκους. Ἰ σοσιαλιστικὺ πατρίδα βρίζετε σε κίντινω — ὀλι στο μέτοπο“ προσκαλύσαν ἡ μπολσεβίκι στις εργατικες σινέλεφες.

Στο τζεχο-σλαβικό μέτωπο αρχίζουν να καταφτάνουν όχι κσεχωριστά τάγματα, μα διαμορφωμένα πλήρεια σιντάγματα Κόκινου στρατου.

Ι κατάλιπει το Καζαν απτα κόκινα στραπέματα χρισίμεπε αρχι καταστροφισ τον μπελογβαρτέικον σιμοριον στιν Ανατολι.

Σ'αφτον τον κερο στι Σιβιρία αναφάνικε νέος μπελογβαρτέικος στρατου το Κολτζακ. Τον Κολτζακ εφοδιάζαν με χρίματα κε με όπλα ι Αμερικι ι Ανκλία.

Στο καλοκέρι το 1919 ο Κόκινος στρατος, καθοδιγόμενος απτ ς. Μ. Β. Φρόνζε άρχισε μεγάλι επίθεσι στο ανατολικο μέτωπο. Πάρθικε ι πολιτίες Πέρμ, Σβερτλοφσκ. Το χινόπορο καθαρίστικε απτω άσπρου ι Δτικι Σιβιρία..

Στις αρχες το 1920 ο Κολτζακ κατατσακίστικε. Στο Ιρκουτσκ το δικεσανε κε τον καταδικάσανε σε τυφεκίζμο.

ΤΟ ΕΝΔΟΚΣΟ ΤΕΛΟΣ ΤΥ Β. Ι. ΤΖΑΠΑΕΒ

Το μαι το 1919 ι τζέχι κατέλαβαν τι Σαμάρα. Ολος ο Μεσέος Βόλγα βρίσκονταν κάτω απτι φτέρνα τον άσπρον. Σ'αφτι τι δίσκολι στιγμα ο ς. Τζαπάεφ οργάνωσε παρτιζάνικο τάγμα. Με τα κόκινα τάγματά-του ο Βασίλι Ιβάνοβιτς κατέλαβε τιν πόλι Πυγατζοφ, πήρε πολα όπλα κε έπιασε πολυς εχμάλοτυς. Δίχος να κσεκουραστι άρχισε επίθεσι ενάντια στους τζέχυς.

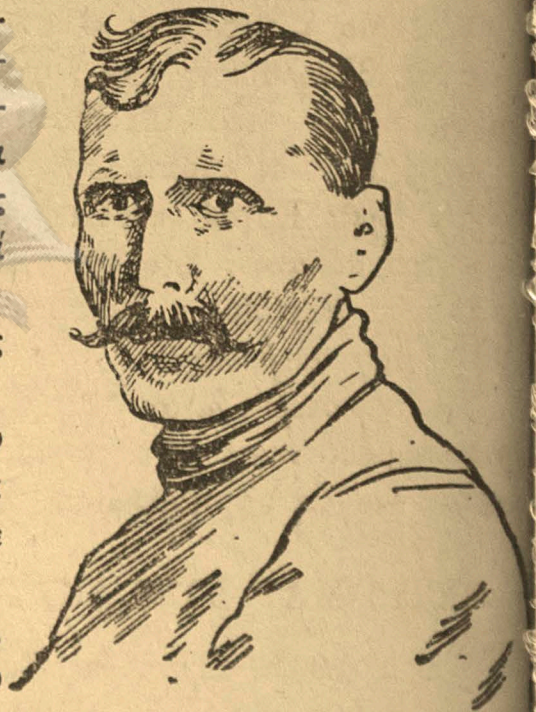
— Σιν. Τζαπάεφ, κυραστίκατε, — ασ κσεκουραστόμε;

— Μα κσέρετε τί κάνυν ς'αφτον τον κερο ι άσπρι στι Σαμάρα. Εχι κάθε μέρα τυφεκίζυν εκατοντάδες σιντρόφους-μας. Ι κάθε όρα ίνε ακριβι. Εμπρος!

Ο Τζαπάεφ πάντα βρίσκονταν μπροστα. Φρόντιζε πολι για τι μεραρχία-του. Ο ίδιος δεν κιμάτε όσο πρέπι, ύτε καλοτρόγι, μα ι μεραρχία-του ενοα νάνε χορταζόμενι κε φορεμένι. Ι κρασνοαρμέι τον αγαπούσαν καρδιακο πατέρα τυς.

— Για το ς. Τζαπάεφ ίμαστε έτιμι στι φωτια κε στο νερο!

Ι άσπρες σιμορίες διόχτικαν απτι Σαμάρα. Ι αιτι το Τζαπάεφ μπίκε στιν πολιτία. Ι εργάτες με εφχαρίστισι υποδέγονταν τυς σσιτίρες-τυς. Ι μπικε ζζυάδες με μίσοσ κίταζαν τυς τζαπάεφτυς, μα ανανκάζονταν να σσιπάσυν Ιρθε το τέλος τισ βασιλίαι τον άσπρον στι Σαμάρα. Μα ι κόκινι δεν ίχαν κερο να γιορτάσυν

Διόχουν ι κόκινι τος άσπρος, κε μπροστα απόλους ι μεραρχία τυ Τζαπάεφ. Κατελίφτικαν ι πολιτίες Κινελ, Πυγυρυσλαν, Υφα. Αφτον τον κερο το Υραλσκ ήταν περιχιλομένο απτους καζάκους. Ο Τζαπάεφ ρίχτικε εκι. Το Υραλσκ ελεφτερόθικε.

Καταδιόχοντας τος καζάκους ο Τζαπάεφ έπεσε σε ενέδρα.

Ίταν ανικσιάτικι μέρα στιν παραλία τυ ποταμου Υραλ. Ι άσπρι περιχίλοσαν το επιτελίο τις μεραρχίας τυ Τζαπάεφ απόλες τις μεριες. Μάζοκσε ο Τζαπάεφ μια φύχτα παλικάρια κι άρχικε να ιπερασπίζετε.

Μα τελίοςαν τα φισίνκια. Κ' ι άσπρι ολοένα κε πλισιάζουν . . .

Ι φύχτα τα παλικάρια σισφίχτικαν στιν παραλία.

Πέρτυν, σα θεριζμένα στάχια, σκοτομένοι κε λαδομένοι αγωνιστες.

Ο Τζαπάεφ ακόμα βαστα. Στόνα το χέρι-τυ τυφέκι, κε στάλο ρεβόλβερ.

Γίρο πτόματα κε αναστεναγμα πλιγομένον.

Ο Τζαπάεφ στέκετε μονάχος στον ιπσιλο όχτο τυ ποταμου κε πιροβολι.

Τόνα χέρι-τυ πλιγόθικε. Σκυπίζι το έμα με το μανίκι-τυ κε εκσακολυθι να πιροβολι.

Μα νά έρικσε το τελεφτέο βόλι πυ ίχε.

— Τόρα θα τον πιάσουμε — χέρονταν ι εχθρι.

Μα όχι: ο Τζαπάεφ πίδικσε απτον ιπσιλο όχτο, κε τα γρίγορα κίματα θάψανε τον ίροα.

ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

(Κατα το Νικιφόροβ)

(Περιστατικο απτον εμφίλιο πόλεμο)

Ο πατέρας τυ Κόλια ίνε μηχανικος. Σιχνα έπερνε τον Κόλια στιν ατμομηχανι. Σινίθικε ο Κόλιας στιν ατμομηχανι: κσέρι προς πρέπι να ανάψει τι φοτια, προς πρέπι να μεταχιριστι το ρεγυλάτορο.

Ίταν ανίσιχος κερος . Διαδίνονταν φίμες, ότι ι άσπρι ίνε κοντα.

Μια φορα ο πατέρας οδιγύσε στρατιοτικο τρένο κι ο Κόλιας τον παρακάλεσε να τον πάρι μαζί-τυ.

Ίρθανε στο σταθμο Τοργόθαγια (τόρα Σαλσκ). Πίδικσε κάτω ο Κόλιας κε τρέχοντας κατα μίκος τις γραμισ πίγε στο σταθμο. Ι πλατφόρμη ήταν άδια. Μπίκε στο σταθμο, βλέπι: όλι κιμύντε.

Ακσαφνα κάτι θρόντικε. Μπαμ! τζιν. . . . ακύστικε απτι στέπι. Δεν πρόκανε ο Κολιας να σκεφτι, κε θρόντικε κσανα κε κσανα Νιόθι φοτια στα σοθικά-τυ ο Κόλιας. Γρίγορα! Γρίγορα!

Ι άνθρωπι πυ τρέχουν γίρο-τυ φονάζουν:

— Ι τζέχι, ι τζέχι!

— Στάσου δικί-μας ίνε;

— Σίντροφι μας περικιχλόνουν!

— Ι καζάκι, ι καζάκι!

Σα γάτα σκαρφάλοσε στην ατμομιχανι ο Κόλιας. Ακσαφνα βλέπι ο πατέρας-του έπεσε στα γόνατα.

— Γρίγορα Κόλια, το ρεγυλάτορο!

Πίδισε πάνο απτον πατέρα-του ο Κόλιας, έπιασε το ρεγυλάτορο.

Βάρινε μόλο-του το σόμα κε το τράδικσε προς τον εαφτό-του.

Ι ατμομιχανι όρμισε προς τα εμπρος. Κάπυ τρέκσανε τα εμπορεβματικα βαγόνια κε τα σπίτια πυ θρίσκονταν στα πλάγια. Αχύστικαν καπιανυ φονεσ „Στάσυ, στάσυ!“ Ο Κόλιας σκόντισε το ρεγυλάτορο σίφωνα με τα παρανκέλματα τυ πατέρα-του πυ κάθυνταν στι γονία.

Το τρένο σαν αστραπι πίγενε ολοένα κε πιο μαχρια.

Νά κι ο σταθμος. Στο τρένο, πυ σταμάτισε, τρέκσανε κρασνοαρμει κε ο κομεντάντος τυ τρένου.

— Πός τα περάσατε; Καλα; Εφχαριστο, — μας γλιτόσατε.

— Πιος οδιγύσε το τρένο;

Ο Κόλιας πίδικσε στον άμο, χλομος, κσιπόλιτος.

— Εγο, σίντροφι, κι ο πατέρας-μου πλαγιάζι εκι πιροβολιμένος.

— Οστε εσι μας κυβαλύσεσ;— ρότισε ο κομεντάντος. — Μπράβο στο μηχανικο! Πρέπι να τυ δοθι το παράσιμο τις Κόκινις σιμέας. Πάμενα σε παρυσιάσο στον αρχιγο τυ επιτελίυ.

Εξφικσε ο κομεντάντος τον Κόλια στην ανχάλια-τυ, κε στα χέρια-τυ πά-νο τον έφερε στο βαγόφι, ενο ι κρασνεαρμεί ανέβιχαν στην ατμομιχανι κε κυ-βάλεσαν τον πλιγομένο πατέρα τυ Κόλια στο νοσοκομίο.

Ι ΕΧΤΡΙ ΣΤΙ ΔΙΣΙ

Στα 1919 ι άσπρι κάνανε ορμιτικι επίθεσι στο κόκινου Πετρογρατ. Επι-κεφαλις τυ στρατυ βρίσκονταν ο τσαρικός στρατιγος Γιυντένιτζ. Ι ενκλέζικι κι-βέρνισι δε λιπόνταν τίποτε κε εφοδιάζε άφθονα τον μπελογβαρτέικο στρατο. Σ' αφτον τον κερó τα στρατέματα τι κόκινου στρατυ ίσαν απασχολιμένα σ' άλλα θέτοπα κε κοντα' στο Πετρογρατ βρίσκονταν πολι λίγα. Ι πρότες πολεμικες ενέργειες τυ Γιυντένιτζ ίσαν επιτιχιμένες. Κατόρθωσε να διασπάσι το μέτοπο κε να σπύρι με τα τάνκ-τυ πανικο στα στρατιοτικά-μας τμήματα. Ος το Πετρο-γρατ μνίσκανε 25-30 χιλιόμετρα. Ι ενκλέζικες εφημερίδες πληροφορούσαν πια πως ο Γιυντένιτζ κατέλαβε το Πετρογρατ. Μα ι άσπρι κάνανε λάθος στις υπολογιζμός-τους. Απόλες τις μεριες στάλικαν ενίσχιες για τιν ιπεράσπισι τυ κόκινου Πετρογρατ. Στις 21 τυ οχτόβρι ο Κόκινος στρατος, στον οπίο σιγχο-νέφτικαν ι εργάτες τυ Πετρογρατ, όόσανε αποφασιστικο χτίπιμα στο Γιυντέ-νιτζ. Ο στρατος τον άσπρον κατατσαχίστικε κε τα απομινάριά-τυ ψίγανε.

«Ι ιπεράσπισι τυ Πετρογρατ ιν' έργου τον ίδιον εργατον. Ι κατάστιασι τυ Πετρογρατ ίνε φοθερι. Ο κίντινος ίνε μεγάλος. Πρέ-πι να σιχόσυμε στο πόδι όλον τον εργα-τικο πλιθιζμο. Πρέπι όλι να σπλιστυν»

(Εκλιςι τυ σοβετυ τυ Πετρογρατ)

ΣΤΑ ΝΟΤΑ ΤΟΝ ΑΣΠΡΟΝ

Μπροστα σε μεγάλο σπίτι πομέσσιку μαζόχτικαν χοριχι. Γίρο σε κίκλο τέκονταν στρατιότες. Τα γιαλια τον παράθιρον ίταν σπαζμένα. Πόρτες δεν σαν.

Στα σκαλοπάτια τις ισόδου στέκονταν ένας κίριος με σκληρο καπέλο κε έβ-γαζε λόγο:

Ο θεος μας λιπίθικε — έλεγε. — Τα νικιφόρα στρατέματα τυ στρατιγυ Γιυντένιτζ θα μπυν άβριο στο Πετρογρατ. Ι χώρα θάνε ελέφτερι απ-τος μπολσεβεβίκος. Όλα θα μίνον όπος ίταν στον παλιο κερó. Θα τιμορίσο πα-ραδιγματικά τυς άρπαγες τις γίς-μυ. Κε θα κσιλοκοπίσο επι τόπου όλυς τυ ίταν μέρος στι λειλασία τυ σπιτιό-μυ.

Το πλίθος σοπούσε κιτόντας στραβα τυς στρατιότες.

Διο χοριάτισες βγήκαν απτο πλίθος κε ζίγωσαν τον ακσιωματικο. Φορούσαν μαβια μαντίλια κε χοντρα παλτα.

— Εβγενέστασε, — ίπε ι μια. — Κάντε-μας τι χάρι — ιπερασπιστίτε μας. Πίρανε τάλογο κε ίπαν πως στο επιτελίο θα πλερόσουν τα χοίματα. Αγράματες ίμαστε, δεν κέρομε, πύ να γιρέψουμε το επιτελίο. Διατάκτε να μας πλερόσουν.

— Πάντε στη Γάιτζινα. Εχι ίνε το επιτελίο τις μεραρχίας. Εχι θα σε πλερόσουν, — ίπεν ο ακσιωματικός.

— Κάντε-μας τι χάρι, εκσοχότατε — επέμεναν ι χοριάτισες. — Πίρανε τάλογο, στα μάτια-μας κοντι τ'όξεψαν στο κανόνι. Παι, χάθηκε τάλογο.

— Τί πσερτιες λες, γρια — θίμοσε ο ακσιωματικός. — Εδο κανόνια κε θόλυ δεν έχι. Το πιροβολικο στεκετε δέκα θέρστια απο δο.

Ι γινέκες κλέοντας πίγαν στο χοριο. Αμα βγήκαν στην άκρι τυ χοριου έπαψαν να κλένε. Ι νεότερι ίπε:

— Πος θέλο να φάγο. Αχ, κε νάχαμε τόρα ζεστι ζύπα. Τρις μέρες τόρα ζύμε με ψομι μονάχα. Διανιχτερέβουμε στο δάσος.

— Σίμερα θάμαστε σπιτι, — ίπεν ι άλι. — Γιαφτο όμος πόσα πράματα ίδαμε σαφτον τον κερο. Καλα το σκεφτίκαμε για τ' άλογο. Μας διόχνη απο ένα μέρος σ' άλο, κε μις αφτο ίσια-ίσια θέλυμε.

— Παναπι ι μεραρχία-τους ακόμα στη Γατζινα ίνε, κε το πιροβολικο εδο δεν ίνε — ίπε ι νεότερι. — Απο δο έφκολο θάνε να διοχτυν.

— Ι αγρότες όλι ίνε ερεθιζμένοι ενάντιου-τους. Κεσανα καθίζουν τον πομπεσσικο στο ζβέρκο-τους.

Ο Γιουντένιτζ ιδοπίζε με το ράδιο σ' όλον το κόσμο, ότι κατέλαβε πύ το Πετρογρατ.

Ι κόκινι ειμαζόνταν για αποφασιστικι μάχι στα ιψόματα κοντα στο Πολκο. Αργα το βράδι, τιν παραμονι τις μάχης, ο σκοπος ενος εργατικυ τάγματο; διέκρινε διο φιγύρες, πυ ζέρνονταν προς τα προχόματα.

— Ζέρνοντε ι άσπρι, — σκέφτικε κε πιροβόλιζε μα δεν επέτιχε.

— Μιν πιροβολας ! δικί-σας ίμαστε! — φόνακσαν γινεκίες φονες. Κε οι γινέκες με χοντρα παλτα, κινόντας τα χέρια τρέκζα ιε στα προχόματα.

— Πιες ίστε; — απορούσε ο σκοπος, τιλιζμένος σταβροτα λέντα τυ πομβόλυ. — Για δεσ ι χορικες απτο κανάλι Οπβότνι! Τ'όλεγα κε γο πως ι Πετροββα κ'ι Μαρόζοβα μεταμιφέστικαν.

— Ιρασταν στην ανίχνεψι — ίπεν ι Πετροββα, — τρις μέρες στα νύκτον άσπρον γιρνύσαμε, όλα μιριστίκαμε. Πιάσαμε ένα απεσταλμένο με χαρτια.

Στο επιτελίο ι ανιχνέφτρες διγιθίθικαν όλα όσα ίδαν κε άκουσαν. Δόσαν τα χαρτια — διαταγι τυ στρατιγυ τις μεραρχίας, αναφορες τον δικιτον τριμμάτων. Αφτες ι πληροφορίες ίρθαν ακριβος στον κερο.

Στις 21 το οχτόβρι 1919 τα κόκινα στρατεύματα αρχίσανε την επίθεσι. Δύο μερόνυχτα γίνονταν μάχες κοντα στο Πόλκοβ κε στο Τέτσκοε Σελο. Η άσπρι αντιστέκονταν λυσιαζμένα. Τα καλύτερα μπελογδαρτέικα σιντάγματα ρίχτικαν ε'αφτο το τρίμα το μετόπυ.

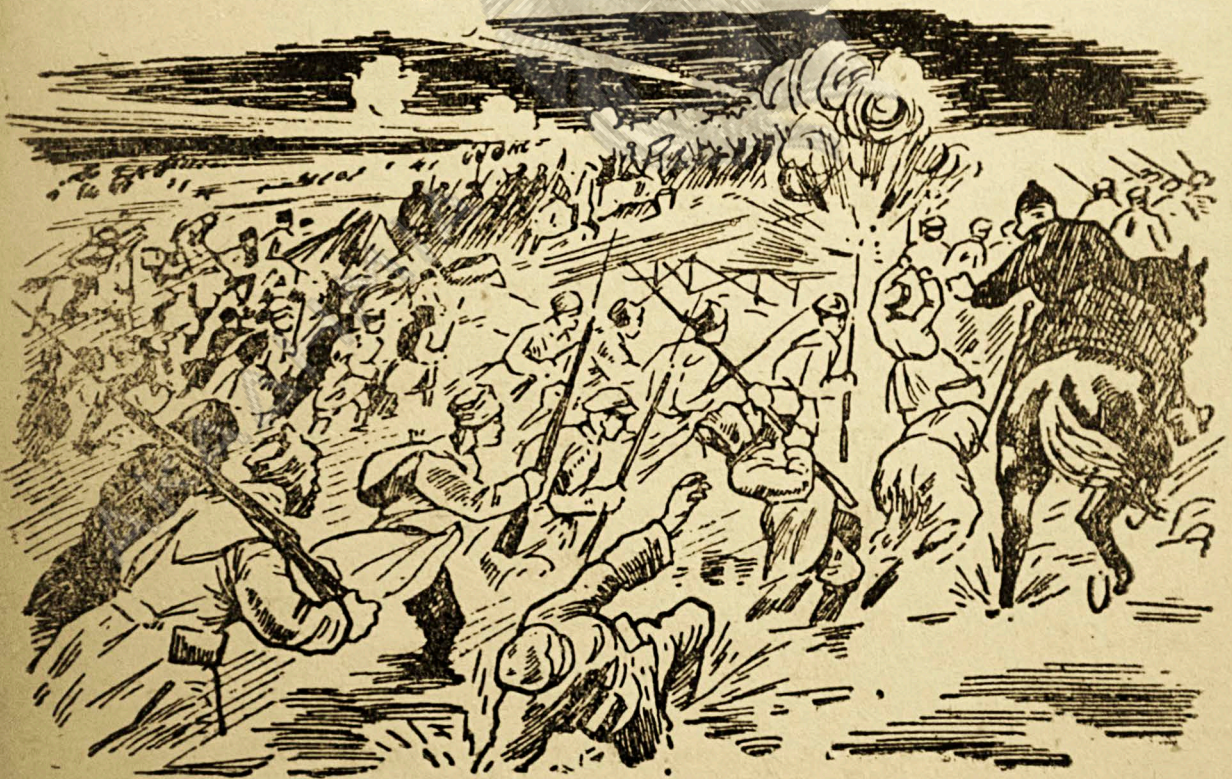
Το βράδι στις 23 το οχτόβρι η κυρζάντι το Πίτερ κε η λατίτσι ακροβολιστες διόκσανε τες άσπρους απτις θέσεις-τους.

Μα η απίλι το Πετρογρατ ακόμα δεν πέρασε.

Ο ΕΧΤΡΟΣ-ΜΑΣ ΣΤΟ ΝΟΤΟ.

Στο 1918 στο νότο δημιουργήθηκε άσπρος στρατος κάτω απτιν καθοδήγισι τον άσπρον στρατιγον Κρασνοφ κε Κορνίλοφ. Αφτος ο στρατος απέκοψε απτο κέντρο το Βόριο Κάφκασο, το Μπαχυ, το Ντονμπας. Ιστερα αφυ σκοτόθηκε ο στρατιγος Κορνίλοφ επι κεφαλις τον άσπρον στρατεμάτον μπίκε ο Ντενίκιν.

Ο Ντενίκιν κατόρθωσε να καταλάβη σχεδον όλι τιν Υκρανία. Το καλοκέρι το 1919 το μπελογδαρτέικο ιπικο διέσπασε το κόκκινο μέτοπο κε ανάνκασε τον Κόκκινο στρατο να υποχωρίσι γρίγορα. Η μια ίστερα απτιν άλι περνύσαν στον Ντενίκιν η πολιτίες: Βορόνεζ, Κυρσκ, Οριολ. Ο Ντενίκιν ετιμάζονταν

σε εκστρατία ενάντια στι Μόσχα. Τονε βοιθόσαν εντατικα ιγάλι κ' η ενκλέζι. Η κριώτερι δύναμι το Ντενίκιν ήταν τα ιπικό-τυ. Ο Κόκκινος στρατος αντίκρι ε'αφτο δημιωργι δικό-τυ ιπικο. Οργανόνετε σο ιπικο το Μπουτιόνι. Το κόκκινο ιπικο με επι κεφαλις τον Μπουτιόνι κε Βοροσσίλοφ κατατσάκισε κε έδιοξε τες ντενίκιντες στο νότο.

Ι κόκινι προχωρούσαν πολεμώντας.

Ο Γιωντένιτς οχιρόνονταν στη Γαττιζινα.

Ο Κόκινος στρατος εκσακολουθούσε να επιτίθετε.

Ο Γιωντένιτς υποχόρισε στο Γιαμπουργ. Ι δύνამές-του έλιοναν, ι στρατιό-
τες περνύσαν στους κόκινους. Ο πλιθιζμος υποδέχονταν εχτρικα τα ζιντάγματα
που υποχόρυσαν.

Ι κόκινι διόκxανε τος μπελογβαρτέους απτο Γιαμπουργ κε τος απόθισαν
στη Νάρβα, στο ζινορο τις Εστονίας.

Ιστερα απτο κατατσάκιζμα τυ Ντενίκιν τα απομινάρια τον μπελογβαρ-
τέον φύλιασαν στην Κριμέα. Επικεφαλής-τους μπίκε ο βαρόνος Βράνκελ. Στα
1920 ι δύνამες τυ Κόκινου στρατου ρίχτικαν ενάντια στο Βράνκελ. Το ιπικο
το Μπουτιόνι κατατσάκιζε τον αντίπαλο. Κ' αμέσος ίστερα απαφτο πάρθικαν
ι απρόσιτες θέσες τυ Περεκοπ.

ΜΕ ΤΟ ΟΠΛΟ ΣΤΟΝ ΑΡΓΑΛΙΟ

Δεκαπέντε χρόνια τόρα,
που ο Γιωντένιτς λισιαζμένα
στην Πετρόπολι ορμάι —
μεγαλία περασζμένα
ονιρέβετε, μα νά,
κάστρο μπρός-τυ ι αργατια.

Στην πόλι μέσα προδοσίες,
γίρο — χαλκας απο εχτρους.
Το κόμα στέλνι τος ατσαλένιως
στο μέτοπο μπολσεβιδικους.

Ριμάδ α έπεσε ο Γιωντένιτς,
δέκα κε πέντε χρόνια πριν
κε νικιφόρα φκιάνετε νά-τιν
ι πόλι τόρα τυ Δενιν.

Μα ι ενθίμιζι δεν έζβιζε ακόμα
για τος εχτρους
το όπλο έτιμο κρατάμε
στους αργαλιους.

Τυ εργάτι ακίμιτο το μάτι,
το αντιαέριο στην πλάτι.

Κε αν κσανα σε νέα μάχι
μας προσκαλέσουν ι εχτρι,
σαν ένας όλι θα σταθόμε
τις χώρας-μας φρυρι.

(Ελεφτ. μετ Δ. Εριστέα)

Ι ΚΑΤΑΛΙΠΣΙ ΤΥ ΠΕΡΕΚΟΠ.

Ισιχι χινοποριάτικι νίχτα. Γίνετε προετοιμασία για τι μάχι. Μονάχα είμε-
ρα διάβασαν τι διαταγι για τιν έφοδο ενάντια στις θέσες τυ Περεκοπι: „Κο-
κινι πολεμιστες τυ μετόπου! Ιρθε για μας ι όρα τις τελεφτέας κε αποφασι-
στικις μάχις. Καμια υποχόρισι απο τόρα δε θάνε. Ο καθένας πρέπι να εχτε-
λέσι το χρέος-τυ ος το τέλος. Εμπρος ενάντια στον εχτρο!“

Τα τελεφτέα λόγια τις διαταγις αντιχύσαν στ'αφτια όλον τον κρασνοαρ-
μέον. Ο καθένας ήταν έτιμος να πεθένι για τι νίχι τις εργατικις τάκσις. Σ'-
αφτο το αναμετακσι δε σταματόσε ι βροντι τον κανονιον, ο κρότος τον πιρο-
βολιζμον, τον πολιβόλον κε τον τυφεκιον

Ανάμεσα σ'αφτι τι βροντι κε το σίριγμα το βολιον, σε μικρο βρεσκοςκα-
μένο λάχο κίτονταν ο νέος κρασνοαρμέος Σεργει Ποτάποβ. Στο ισχνο πρό-
σοπό-τυ διακρίνονταν βαθια σκέπσι. Ινε κομσομόλος κε μόλις άρχισε τι μαχιτικι
ζοί-τυ. Μα σε τί ίνε χιρότερος απτυς άλυς; θα δίκσι τον εαφτό-τυ, δε φο-
βάτε να βρεθι στις πρώτες γραμες. Ο Σεριόζζας έσφικσε δινατα το τυφέκι
στα χέρια-τυ.

Ι ομοβροντία τυ πιροβολικου γίνονταν ολοένα κε πιο φοβερι. Τα πολι-
βόλα τρίζανε χωρι; να σταματίσουν Ι μόρα ζίγονε

Ο Σεριόζζας κίταζε γίρο κε ίδε πλίθος ανθρόπον με σταχτις στρατιοτικυς
μαντίες, πυ σέρνοταν κε προχορούσαν ολοένα προς τα εμπρος. . . .

Κατάλαβε πως ενκίζι ι αποφασιστικι όρα. Ιτε θάνατος ίτε νίχι. Σικόθικε
μ'όλυς μαζι όρμιζε προς τα εμπρος. Πέρασαν ένα βάλτο, πέρασαν κάτι κανάδες
κε θγίκαν σε ανιχτι πεδιάδα.

Μπροστα φένονταν ολάκερο δασος απο σιρματοπλέγματα. . . . Πίσο απ'
αφτια ίσαν τα απομινάρια τυ Βράνκελ. . . .

— Σίντροφι κατόπι-μου! — φόνακσε ο γέρος κομισάρος τυ σιντάγματος. — Ι
ανιχνεφτές-μας κόψανε αρτι τι νίχτα τα σιρματοπλέγματα. Εμπρος για τι
Σοβετικι Διμοκρατία!

Σαν χίμαρος όρμισαν στα εχτριχα οχιρομάτα. Σάν-πος κανένας δε έβλε-
πε τυς εκατοντάδες σκοτομένυς κε σακατεμένυς πυ πέφτανε σε κάθε θίμα,
βάφοντας τον άμο. Κανένας δεν έδινε σ'αφτο προσοχι. . . . Ολι έτιναν σ'
ένα σκοπο—στι νίχι. . . .

Ο Σεριόζζας πίγενε στις πρώτες γραμες. . . . Κανένα δεν έβλεπε, τίποτε δεν
άκωε, ένα μονάχα ίθαλε—να παι μπροστα, να νικισι κε μ'αφτο να εχτελέσι

τι διαταγι. Διέτρεχε μαζί με τους άλλους την πρώτη γραμμή το σιματοπλεγμάτων διέτρεχε τη δεύτερη γραμμή, κι άκσφνα άκουσε φωνές απτ' αριστερά:

— Οχτρος απτα νότα!

Ο Σεριόζκας δεν μπορούσε να καταλάβει τί γίνονταν γύρω. Ένα μονάχο πράμα ήθελε — να προχωρήσει ως τα προχόματα του Βράνκελ και να παει μπροστα παραπέρα... Μα δό άκσφνα άρχισε ταραχή και φρίκη.

— „Νάσε μπροστα“ — αναταράζονταν στο κεφάλι-του αυτά τα λόγια.

— Σίντροφι! — φώναξε — έχουμε εφεδρίες, αυτές θα χτιπίσουν πίσω τον εχτρό... Ο κριότερος εχτρος βρίσκετε μπροστα... Ας τον κατατσακίσουμε και νίκη θά'νε δική-μας. Εμπρος! — κ' έτρεχε μπρος.

Εκατοντάδες κρασνοαρμεί τρέχανε μαζί-του, πλαι. — „Υρα, Υρα,“ ακόνταν γύρω σ'όλη την πεδιάδα.

Τα κρασνοαρμείκα τμήματα κατέλαβαν τα κριότερα οχιρόματα του εχτρο. Το Περεκοπ έπεσε.

Στις 12 του νοέβρι, στο σταθμο Δζανκοι ο γέρος κομισάρος μιλούσε μπροστα σε χιλιάδες κρασνοαρμεί, εργάτες και αγρότες:

— Εμεις — κσιπόλιτι, γιμνι, κατασχοτομένοι απτις προηγόμενες μάχες διόκσαμε τα διαλεχτα σιντάγματα τον ακσιοματικον απο θέσες, που λογαριάζονταν απρόσιτες.

Δίκαμε σ'όλον τον κόσμο, τί μπορεί να κατορθώσει εργατικη τάκη στον αγόνα για τη λεφτεριά-τις.

Αποδίκαμε με έργα, πός αγωνίζοντε και κομμουνιστες στις γραμμες του ισχυρου Κόκινου στρατου.

Ο Σεργει Ποτάποφ, ο πολιτικος καθοδιγίτις-μας (πολιτ ρουκ) έπεσε χτες στη νιχτερνι μάχη, εδιγόντας κατόπιν-του στη νίκη χιλιάδες σίντροφος.

Ας κλίνουμε κεφάλι μπροστα στους τάφος του γιον τις Μεγάλης επανάστασης, που διόκσανε απτα σίνορα τις δημοκρατίας-μας τους τελεφτέους εχτρος τις σοβετικις εκσυσίας.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΣ ΑΣΠΡΟΠΟΛΟΝΗΣ

Στα τέλη του απριλι 1920 άρχισαν πόλεμο ενάντια στη Σοβετικη Ρωσία και πολωνι. Θέλανε να καταλάβουν την Μπελορούσια και μέρος της σιτοπαραγογυ Υκρανίας. Στην αρχι και επίθεσι τον πολωνον ήταν επιτιχημένοι. Αφτι ρίχσανε τα στρατεματά-τους στην Υκραίνα, σπάσανε το σοβετικο μέτοπο και καταλάβανε το Κίεβο.

Τότε και σοβετικη εκσυσία, μετεκίνει ε στρατέματα στο πολωνικο μέτοπο. Ο Κόκινος στρατός-μας κατόρθωσε να σιντρίψει τους πολωνους, να καθαρίσει την Υκραίνα και να προχωρήσει μέσα στην Πολωνία. Το καλοχέρι του 1920 τα κόκκινα στρατέματα πλίσιασαν στη Βαρσάβαν, την προτέβουσα της Πολωνίας.

Αφτες και λαμπρες νίκες του Κόκινου στρατου προχάλεσαν την ανισιχία ανάμεσα στους καπιταλιστες της Διτικης Εβρόπης.

Σε βοίθια τις Πολωνίας ήρθε η Γαλλία. Στάλιναν στην Πολωνία εκσοπλιζιμ, αεροπλάνα, τεράστια ποσότητα πυροβολικού. Η Πολωνία έβιανε απτο χτίπιμα πυ πίρε..

Τον οχτοβρι, τυ 1920 έκλισε με την Πολωνία ανακοχι, κε ιστερότερα ήρηνι Σίφονα μ' αφτι την ήρηνι ένα μέρος τις Υκραίνας κε τις Μπελορύσιας έμινε κάτω απτιν εκσυζία τις Πολωνίας.

Ο ΣΙΝΤΡΟΦΟΣ ΚΛΙΜ

(Κατα το Μεσσερσκι)

(Απτι ζοι τυ Κ. Ε. Βοροσσίλοφ)

Έπεσε ο τσαριζιμος. Η μπόρα τις Οχτοβριανις ανατροπις εάρωνε τα τηλεφτέα απομινάρια τις αντεπανάστασις. Η πελογθαρτέι στρατιγι σα ζμίνι λίκον οργάνοναν επίθεσι ενάντια στη Μόσχα

Το Λυγανσκ θρίσκονταν στα χέρια τον άσπρον.

Τις θραδιες μαζέθονταν εργάτες. Άλος έλεγε πως η κόνιι ήνε μακρια, άλος έλεγε πως ήνε κοντα. . .

Κε επιτέλυς τυς έφερε ροστι ίδιςι ένας εχμάλοτος χρύσνοαρμέας πυ κατάφερε να φίγι απτυς άσπρος:

— Η δικί-μας ήνε όλος διόλυ κοντα. Εμεις ήμαστε η βοροσσίλοφτσι. Ο δικί-μας ήνε ο Βοροσσίλοφ.

Η εργάτες με διπιστία ροτύσαν:

— Πιος Βοροσσίλοφ; Μίπος ο δικός-μας; Να μι απο ρίμπτοσι τον ονομάζον Κλιμ;

— Κλιμ Εφρέμοβιτς.

Τί λες; . . . Ιπσιλος; . . .

— Νε, νε!

— Ο!

Κε πσιθιριστα μεταδίνον απο μπάνκο σε μπάνκο:

— Ο Κλιμ με το στρατο ήνε κοντα, άθριο με τον Πέτια πάμε. . .

— Τόρα πήγαν η πελεκιτες. . .

— Χτες πήγανε απτο τορνεφτικο ρινεργίο οχτυ εργάτες. . .

Στο σταθμο Κρεμεντζουκ στέκονταν ένα τρένο. Κάθε μέρα κάμποσες δεκάδες άνθροπι ροτύσαν πυ ήνε το βαγόνι τυ Κλιμ κε πήγεναν στο δικιτι ριν. Βοροσσίλοφ, τον παρακαλύσαν:

— Σίντροφε Κλιμ κάτι κάνε κε βάλε-μας σε κάπιο λόχο. Εχο δικό-μου τυφέκι.

Ο Βοροσσίλοφ έσφιγκε διαστικα τα χέρια-τυς, ροτύσε για το γνωστο εργοστάσιο κε διόριζε τυς φίλυς-εργάτες στα διάφορα τμήματα.

Μακρια-μακρια απλόνονταν η χιονοσκεπαζμένη πεδιάδα τυ Ντον. Στο Μπατάϊσκ ήσαν η άπρι. Το ιπικο φροντίζει να καταλάβι αφτο το τηλεφτέο φικιο φρόριο. Μα δεν ήπαρχι καμια δυνατότητα να καταλιφθι το Μπατάϊσκ.

Ανα μικρα τμήματα περνα ο στρατος μέσον τυ Ντον.

Το νερο σε μισο μέτρο πσιλότερα απτον πάγο κιλιέτε ορμιτιχα προς τ θάλασα. Τα κανόνια βιθίζοντε. Ι άσπρι ρίχνυν χαλάζι τυς πιροβολιζμυς, πετυν στον αέρα τον πάγο. Πέφτυν μερικι πολεμιστες, μα έρχοντε άλι. . .

Πάνο σε πσαρι άλογο τρέχι στι μάχι ο Βοροσσίλοφ. Χτιπόντας τάλογο πετα πάνο στο Ντον προς τα εμπρος. Κι άκ;αφνα μπροστα στα μάτια χιλιάδον πολεμιστον ο Βοροσσίλοφ μαζι με τάλογό-τυ εκσαφονίζετε κάτω απ'το νερο.

— Εδο, αδέλφια! Πινίγετε ο Βοροσσίλοφ!

Τάλογο θγίκε. Δεκάδες πολεμιστες μπίκαν ες τι μέσι στο παγομένο νερο απσιφόντας το σίριγμα το βολον.

Βγίκε στιν επιφάνια τυ νερυ ο Βοροσσίλοφ. Εκατοντάδες χέρια απλόνυντε σάφτον.

Το ε γλίτοσαν.

Κι άρχισαν πια να χορατέβυν:

— Κλιμ Εφρέμοβιτς, καλο λυτρο!

Χαμογελα ο Βοροσσίλοφ κε τα δόντια χτιπύνε απτο κριο. Το νερο παγομένο. . .

— Εφχαριστο. . . . Κάπος θα τα καταφέρο μό-ος-μυ. . . εσις προχορίστε. . . αποκσιράνετε τα ρύχα-σας. . . ίστε βραγμένι ος το λεμο.

Με χορατα κε γέλια πιδικσαν στάλογά-τυς κε σαν αστραπι πετύσαν νάνταμόσυν τα τμήματά-τυς.

— Θα κσιραθύνε τα ρύχα-μας. . . Για τυς άλυς φροντίζις, αμε ο ίδιος στεγνας ίσε;

Ι ΖΟΙ-ΜΥ

(Ο Βοροσσίλοφ για τον εαφτό-τυ).

„Γενίθικα στα 1881 ε-ο χοριο Βέρχνι, τις πρίον γυπέρνιας Εκατερινο-ελαβ. Ο πατέρας δύλεβε φίλακισ στο σιδερόδρομο, κ' ι μιτέρα δύλεβε με μεροκάματο.

Απτα πεδικά-μυ χρόνια δοκίμασα τιν πικρι ανάνκι. Απο εφτα χρονο πίγα στι δουλια — να διαλέγο πιρίτι στα οριχία, κε γιαρτο έπερνα 10 καπίκια τι μέρα.

Σαν ήμωνα δέκα χρονο έβοςκα μαζί με τον πατέρα τα ζόα ενος πομέ-
σιου, ίστερα κσανα έπεσα στο οριχίο, τζιράκι στο εργαστήριο.

Μεγάλοσα αγράματος. Γιαρτο πολι πικρένονταν ι μάνα-μου. Μονάχα σαν
ήμωνα δόδεκα χρονο πίγα στο σχολιο κε έμαθα εκι διο χιμόνες. Οταν ήμωνα
εκαοχτο χρονο στο εργοστάσιο πυ δύλεβα, ι εργάτες οργάνοσαν κάτω απτιν
αθιοδίγισι-μου απεργία. Με απέλισαν απτο εργοστάσιο. Τρια χρόνια γιρνύσα δι-
ος δουλια, πυθενα δεν με δέχονταν. Στα 1905 κσανα δουλέβο στο εργοστάσιο.
Κσανα καθιοδιγο τιν απεργία.

Με αρέσταραν, με κείλισαν κε με έκατσαν φιλακι. Απο τότε πολι περι-
ελανίθικα στις διάφορες φιλακες, ήμωνα στην εκσορία.

Ολο τον κερο δύλεβα στο κόμα τον μπολσεβίκον, στι στρατιοτικι ορ-
άνοσι".

Ο Μ. Β. ΦΡΥΝΖΕ

Δεν ιπάρχι ότε ένας εργάτις στιν ΕΣΣΔ κε στις κηπιταλιστικες χόρες,
το να μιν κσέρι το Μιχαιλ Βασίλεβιτζ Φρόνζε. Τον κσέρυν κ' ι μαθιτες, τον
κσέρυν κη όλι ι εργαζόμενι. Τον κσέρυν κε τον αγαπυν.

Μα γιαρτο τρέφυν λισιαζμένο μίσος στ'ονομά-του όλι ι εχτρι τις εργατικις
τάκσις. Γιατί;

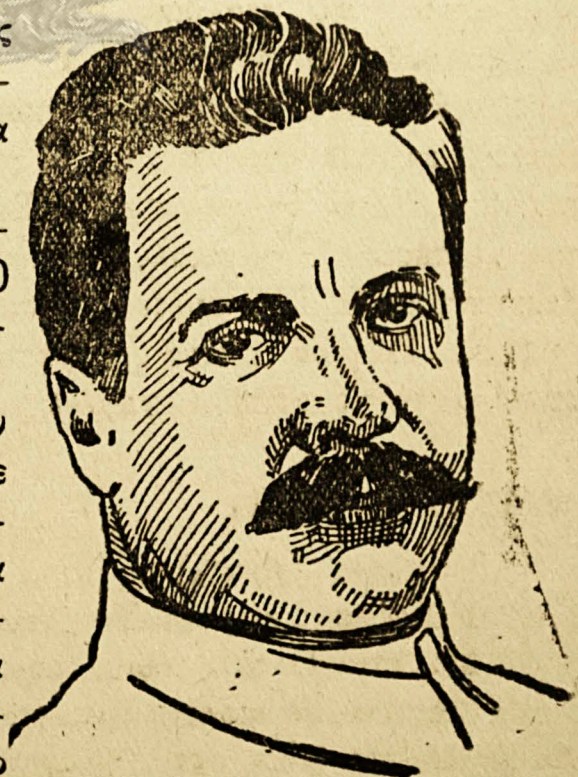
Γιατι αφιέρωσε όλι-του τι ζοι για τιν απελεφτέροσι τον εργατον όλο του
κόζμου απτιν κηπιταλιστικη εκμετάλεπσι.

Ο Φρόνζε ιταν κίνος πυ στις αρχες
του 1919 οδίγισε το τάγμα τον ιφαντυργον-
μπολσεβίκον του Ιβάνοβο στο μέτοπο ενάντια
τον Κολτζακ.

Αυτος επεκσεργάστικε το πλάνο κε οργά-
σε τιν κατάλιπσι του Περεκοπ στα 1920
κε έτσι ελικβίταρε τελιοτικα τα άσπρα στρα-
τέματα.

Ο σίντροφος Φρόντζε διακρίνονταν
για τι μεγάλη αντρία-του. Θαρατα πίγενε
απροστα απο τυς κραςνοαρμέυς μέσα στι φο-
τια τις μάχισ. Πιροβολούσε εκσέρετα. Μια φορα
ο σίντροφος Φρόντζε περνύσε με διο κραςνοαρ-
μέυς απόνα χοριο κε σινάντισε μια σιμορία
απαντιτυς. Ι κραςνοαρμεί σχοτόθικαν, ο σίν-
τροφος Φρόντζε έμινε μόνος κε γίρισε πίσο

Τάλογο-του ιταν πολι κηλο μα κηράστικε. Ολος διοόλο κοντά-του κάλπικσαν διο
απαντιτι. Αναπόρεφχτα ισαν ο θάνατος ίτε ι εχμηλοσία. Ο σίντροφος Φρόντζε
κηλπάζοντας έρικσε τον ένα κηβαλάρι με ένα βόλι.

Στο τυφέκι-του έμινε μόνο ένα βόλι. Επρεπε να πιροβολίσι στα σίγουρα. Εδιοκσε τ'άλογό-του ο σιν. Φρύνζε όσο μπιρύσε, λίγο απομακρίνθηκε απτο μπαντίτο πυ τονε ζίγονε, κε ενο κάλπαζε δινατα πίδισε απτάλογο, στάθηκε στο ένα-του γόνατο, σιμάδεψε κε σκότοσε τον μπαντίτο. Αν δεν ήταν ι παχρημία κε το έφστεχο χέρι τυ σιν. Φρύνζε ο Κόκινος στρατος θάχανε τον ιροα-στρατιλάτι-του.

Στα 1925 ο σιν. Φρύνζε πέθανε. Ο Κόκινος στρατος εχτελι ιροικα τις εντολες τυ στρατιλάτι τυ.

ΣΤΟ ΕΚΣΟΤΕΡΙΚΟ

Το προλεταριάτο τον άλλον χορον δεν έμινε αμέτοχο στον αγόνα τυ ρόσον εργατον.

Κάτο απτιν επίδρασι τις Οχτοβριανις επανάστασις δινάμοσε ι επαναστατικα κινισι. Αρχισαν επανάστασεσ στι Γερμανία, στι Λάτβια, στι Φιλαντία. Ιδρίθικαν σοβέτια στιν Ύνκαρία, στιν Βαβαρία. Μα επιδι έλιπε στερεο κομμουνιστικο κόμο σάφτες τις χόρες, ι προλεταριακι επανάστασι δεν μπόρεσε να νικίσι, κ' ι εργατικι κίνισι καταπνίγιχε απτιν μπουρζουαζία.

Παρ' όλα αφτα, ι εργάτες τυ εκσοτερικου κοπίαζαν να παρέχουν τι μισι ιτε τιν άλι βοίθια στου ρόσου σιντρόφου-τουσ. Κ'έτσι ι γερμανι σιδεροδρομικι αρνίθικαν να μεταφέρουν στρατέματα για βοίθια τις μπουρζουαζικισ Πολονίασ. Ι γάλι νάφτες, πυ στάλθικαν στι Ροσία να βοιθίζου τυσ άσπρουσ, εκσεγέρθικαν με επικεφαλισ το Μαρτι στιν Οντέσα, αρνίθικαν να πολεμίσου τυσ μπουρζουαζικουσ κε σίκοσαν κόκινι σιμέα στα βαπόρια. Σ'όλον τον κόζμο ι εργάτες διαμαρτίρονταν ενάντια στιν ανάμικσι στισ δουλιεσ τις Σοβετικισ Ροσίασ. Οργανόθικε σοματίο „Κάτο τα χέρια απτι Σοβετικι Ροσία“. Κάτο απτιν επίδρασι αφτου τον προτέστον ι καπιταλιστεσ ανανκάστικαν να υποχορίσου. Ι γαλικι κιβέρνισι ανανκάστικε να δόσι άμέσοσ διαταγι να επιστρέψι ο στόλοσ στι Γαλία απτιν Οντέσα. Γρίγορα ίστερα απ'αφτο ανανκάστικε κ'ι Αγκλία να ανακαλέσι τα στρατέματά-τισ απτο Αρχάνκελσκ.

Ο ΑΝΤΡΕ ΜΑΡΤΙ

(Δίγιμα εργατί).

Ι Μόσχα δικί-μασ! Το Λενινγκρατ δικό-μασ.

Μα στιν Οντέσα πολιν κερου ακόμα γίνονταν πόλεμοσ.

„Ακόμα θα πολεμίσουμε,—έλεγε ι μπουρζουαζία.— Ας δόμε πιοσ πιδνα“

Σε βοίθια-τισ ίρθαν στιν Οντέσα γερμανικα στρατέματα, ενκλέζι, έλινεσ. Τα γαλικα πολεμικα βαπόρια μπίκαν στο λιμάνι-μασ. Εμασ, τυσ εργάτεσ τις Οντέσασ δεν μασ έφταναν τα τυφέκια, τα φισίνκια. Στιν πόλι ίχαμε πολουσ χτρουσ.

Απτι θάλασα μας κίταζαν τα στόμια τον κανονιον. Τα γαλικά θοριχτα, τ'ορπιλεβόλα κ' ι κανονέρκες έστρεψαν τα κανόνια-τους κατεφθίαν πάνο στους οργατικους εινικίζμους.

— Θάνατος στους μπολσεβίκους! — λέγανε ι γάλι στρατιγι κε ακσιοματικι.

— Θάνατος στους μπολσεβίκους!

Κι ο Κόκινος στρατος ήταν πια κοντα στην Οντέσα.

Σ' ήταν γαλικο τ'ορπιλο όλο δ'υλεθε μιχανικος ο νάφτις Αντρε Μαρτι. Αφτος ήταν μπολσεβίκος.

Ο Αντρε Μαρτι μάζοκσε τος νάφτες απτα γαλικά θαπόρια κε τος λειπ

— Στι Ροσία γένικε επανάστασι. Ι εργάτες πρέπι να νικίσουν. Κε μισ πρέπι να τος θοιδίουμε. Πιροβολιτες! Τί θα κάνετε, αν ο στρατιγός-μας θα ατάκσι να πιροβολίσετε τος εργάτες;

— Θα πιροβολίουμε το στρατιγο! — απάντισαν ι πιροβολιτες.

Οχι μακρια απτιν Οντέσα, στο παλιο λατομίο, ι εργάτες οργάνοσαν μι- κικο τιπογραφίο. Ι σπιγόνι το γίρεβαν, μα δεν μπόρεσαν να το βρουν. Εδο απο απτι γι τίποναν τιν εφιμερίδα „Κομμουνιστ“. Εκσον αφτο τίποναν σιπ αλιχι γλόσα εφιμερίδα για τος νάφτες, διάφορες φιλάδες κε έκλισες. Κάτι-τι παφτα μετάδινε στους νάφτες ο Αντρε Μαρτι. Ι εργάτες κολνύσαν έκλισες όλιν τιν πόλι, κ' ι γάλι στρατιότες κ' ι νάφτες τα διάβαζαν. Ετιμάζονταν κσεγερσι ενάντια στους άσπρους.

Επιτέλους ι κόκινι πλισίαςαν στην Οντέσα. Ι εργάτες πέραν τα όπλα. Ι πιροβ'ολιτες ρίχτικαν στα γαλικά θαπόρια. Τα θαπόρια γίρισαν κε θγίχαν απο λιμάνι.

Ι Οντέσα γένικε κόκινι.

— Ι τριςκατάρατι μπολσεβίχι! — λέγανε ι στρατιγι. — Πέραν τι Χερ- νόνα. Πέραν το Νιχολάεβ. Πέραν τιν Οντέσα.

— Ας δοκιμάσουμε να κρατίσουμε τι Σεβαστύπολι, — αποφάσισαν ι στρατιγι.

Ι γαλικι μίρα ίρθε σι Σεβαστύπολι. Τα θαπόρια διέφθιναν τα κανόνια πάνο σι τιν πόλι.

Μα ι δουλια τυ Αντρε Μαρτι δεν πίγε χαμένα.

Ακσαφνα στα γαλικά θαπόρια κιμάτισαν κόκινες σιμέες, κε θρόντισε το „Ιντερνατσιοναλ“.

Ι νάφτες κατέβασαν τις βάρκες. Βιάζονταν να πάνε σι τιν παραλία.

— Ζίτο ι επανάστασι! Ζίτο ι μπολσεβίχι! — φόναζαν ι νάφτες.

Ανακατόθικαν με τος νάφτες-μας κε τος εργάτες κε παρέλαβαν στους δρόμους. Ι παρέλασι εχτίνονταν σε κάμποσα κ'οαρτάλια. Τα γαλικά θαπόρια δεν μπόρεσαν να κάνουν τίποτε. Εφιγαν απτι Σεβαστύπολι διχος να καταφέρουν τίποτε. Μετα μια θ'οομάδα, τα κόκινια στρατέματα μπίχαν σι Σεβαστύπολι.

Ανάμεσα στους κσένους νάφτες, πυ στους δρόμους τις Σεβαστύπολις φόναζαν „Ζίτο ι επανάστασι“ — δεν ήταν ο Αντρε Μαρτι. Τον αρέσταραν τρις μέρες νοριτερα απτι μέρα, πυ κιμάτισε ι κόκινι σιμέα πάνο στα γαλικά θαπόρια.

Ο Αντρέ Μαρτι ήρθε σε μας στη Σοβιετική Ένωση.

„Τις μέρες του δεκάχρονου ιουβιλέου τις νίκης τις εργατικές τάξεις . . . να ενδίδει ένωση τον εργαζομένον όλου του κόσμου . . . να παρασιμοφορήσει παράσιμο τις Κόκκινες σιμάς . . . ο προιν νάφτις το γαλικου στόλου ε. Α. Μαρτι.“.]

Ζίτο ι διεθνη αλληλεγκή τον εργατον όλου κόσμου.

Ο ΚΑΡΛ ΛΙΠΚΝΕΧΤ Κ' Ι ΡΟΖΑ ΛΙΥΚΣΕΝΠΥΡΓ

Στις 15 του γενάρη 1919 εκοτόθηκαν ι αρχίγι το γερμανικου προλεταριατου — Καρλ Λίπκνεχτ κε Ρόζα Λιύκσεν-πυργ.

Επι δεκαετιρίδες διεκσίγαν επαναστατικον αγώνα.

Ο θάνατος τους βρήκε στις μαχίτικες θέσεις-τους

Στα προπολεμικα χρόνια αφτι πρόβαλαν μαζί με το Δένιν στον αγώνα ενάντια στον κίντινο του ιμπεριαλιστικου πολέμου.

Ο Λίπκνεχτ εκσιγόμε τι λιστρικη ού του πολέμου κε καλύσε σε επανάστασι. Γι αφ πλέροσε με φιλακι.

Ο Λίπκνεχτ ήταν αρχίγας κε οργανο του „Σιδέζμου τον σπαρτακόφτσον“. Σ' αφτον σιδέζμο έμπενε ι πιο επαναστατικη μερίδα γερμανον εργατον. Ι εργάτες όλον το χορο κέρανε το όνομα του Λίπκνεχτ. Σίφωνα με παράδειγμα του „σιδέζμου τις νεολέας“ που ίδρισε Λίπκνεχτ οργανόθηκε ι επαναστατικη νεολα τον άλλον χορον.

Στις 9 του γενάρη 1919 στη Γερμανία κέσπασε επανάστασι. Σε κάμπες πολιτίες ιδρίθηκαν σοβέτια. Ο Λίπκνεχτ κ' ι Λιύκσενπυργ βρίσκονταν στ πρότες γραμμες τον αγωνιστον για την προλεταριακι επανάστασι.

Ο Δίπκνεχτ κ' ι Διόκσενποργ αρεσταρίστικαν. Ι εκσαγοραζμένι λακέδες μπορζζουαζίας τυς κυθαλύσαν απο φιλακι σε φιλακι κε τυς εκότοσαν θι-
δαικα.

ΓΙΑΤΙ Ι ΣΟΒΕΤΙΚΙ ΕΚΣΥΣΙΑ ΝΙΚΙΣΕ ΤΥΣ ΕΧΤΡΥΣ-ΤΙΣ;

Μα γιατί κατατσακίστικαν ι τσαρικι στρατιγι; Γιατί δεν το κατάφεραν να
έχουν τι Σοβετικι χόρα; Γιατι ι εργάτες κε ι αγρότες κσέρανε, πως ι άσπρε
πάρυν πίσω απ' αφτυς τα εργοστάσια κε τι γι κε θα πνίσκυν τιν προλετα-
ικι επανάστασι σε θάλασα έματος. Ι εργάτες, κάτω απτιν καθοδίγισι τυ κό-
τος τον μπολσεβίκον αποκινυ με τι φτοχι αγροτια κε σε σιμαχία με το
έσο με το έμα-τυς υπεράσπιζαν τιν εκσυσία-τυς, τι γί-τυς, τις φάμπρικες,
εργοστάσια. Αφτι δόσανε τις καλύτερες δίναμες για το μέτοπο, αφτι διμι-
ρισαν τον ισχυρο, ακατανίκτιο Κόκινυ στρατο.

Νά τί λει ο Λένιν:

„Όταν στο ματομένο μέτοπο ι πομέσικι κ' ι καπιταλιστες φρόντιζαν να
επίψουν τι σοβετικι εκσυσία στι Ροσία, φένονταν πως ι ιπόθεσι τις Σοβετικις
μοκρατίας ίνε δίχος ελπίδες, ότι ι Σοβετικι Ροσία, ι πιο αδύνατι, ι πιο κα-
τεριμένι, ι πιο ριμαγμένι χόρα, δεν μπορι να αντισταθι ενάντια στους καπι-
λιστες όλυ τυ κόσμυ.

„Μα στον πόλεμο ενάντια στα πλυσιότερα κράτι τυ κόσμυ ι
σοβετικι Ροσία βγίκε νικίτρια. Γιατι“;

« . . . Ι απάντισι πυ έχυμε ίνε ακριβίς — εκσιγύσε ο Λένιν. — Αφτο
πορόσε να γίνι κε έγινε επιδι το προλεταριάτο σ' όλες τις καπιταλιστικες χό-
ες ίταν μαζί-μας

Ι νίχι-μας εκσιγιέτε κε με τύτο ότι στιν οργάνοσι τυ Κόκινυ στρατυ
ραγματοπιίθικε εκσέρετα ι σινέπια κε ι σταθερότιτα τις προλεταριακισ καθο-
γισις»

„Κάθε φορα — ελεγε ο Λένιν — οπόταν παρυσιάζονταν δίσκολι στιγι-
εν πόλεμο, το κόμα κινιτοπιύσε τυς κομμουνιστες, κε σε πρότι σιρα αφτι πέ-
τανε στις πρότες γραμες. Κατα χιλιάδες πέφτανε στα μέτοπα τυ Γιωντένιτς
ε τυ Κολτζακ: πέφτανε ι καλύτερι άνθρωπι τις εργάτικισ τάκσις πυ θισιάζαν
ον εσφτό-τυς νιόθοντας, πως αφτι θα πέσουν, μα θα γλιτόςουν τι γενεα, θα
λιτόςουν χιλιάδες κε χιλιάδες εργάτες κε αγρότες“.

ΠΑΜΝΙΣΤΙΚΟ ΣΙΜΙΟΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΜΦΙΛΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

1917. Κάτω απτιν καθοδίγισι τυ κόματος τον μπολσεβίκον οργανόνον-
ε τα πρώτα τμήματα τις Κόκινις γβάροτιας.

1918. Στις 23 τυ φλεβάρι δημοσιέρτικε ο νόμος για τιν ίδρικι τυ Ερ-
αιτο-αγροτικυ κόκινυ στρατυ.

1919. Επιτίθετε ο Κολτζακ. Περνα σε επέθεσι ο Ντενίκιν. Κάνι έργαστο Λενινγκρατ ο μπελογβαρτέος στρατιγος Γιοντένιτς. Ι εργάτες κ' ι κορράτι τυ Λενινγκρατ κ' ι κρασνοαρέμι ιροικα υπεράσπισαν το Λενινγκρατ. Ο Ντεντένιτς διόχτικε. Εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες, αγρότες, εργαζόμενοι με αγένεια πολεμύσα για τιν εκσυζια το σοβιετιον.

1920. Νικίσαμε τον Κολτζακ. Κάτο απτιν ακράτιτι ορμι τον Κινον στρατέματον φέβγυν ι ασπρι. Πόλεμος ενάντια στις ασπροπολύς. Δικβιτάριζμα τυ μπελογβαρτέου στρασιγυ Βράνκελ στιν Κριμέα κε πο αριθμον σιμοριον στιν Υκρανία.

1921. Τελιόνι ο εμφίλιος πόλεμος. Ο Κόκινος στρατος σιντομέβι γρα τον αριθμο τον πολεμιστόν-τυ.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πότε κε γιατί οργανόδικε ο Κόκινος στρατος;
2. Ενάντια σε πιάνα αγωνίζονταν ο Κόκινος στρατος;
3. Πιά ίσαν τα μέτοπα τυ εμφίλιου πολέμου;
4. Πιός βοιθύσε τυς άσπρους;
5. Πός φέρνονταν το προλεταριάτο στον άλλον χορον τον αγόνα τον απρον ενάντια στις κόκινους;

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

1. Σιμόστε στο χάρι πύ ίσαν ι άσπρι τον κερο τυ εμφίλιου πολέμου. Δίχστε στο χάρτι τι Σαμάρα, τιν Υφα, το Σταλινγκρατ, το Βορόνεζς, το Κιέβ, το Αρχάνγκελσκ, το Λενινγκρατ.

2. Μάθετε πός πέρασε ο εμφίλιος πόλεμος στο μέρος-σας. Ροτίστε τυς γονιός-σας ίτε τυς εργάτες τις φάμπρικας πυ πατροναρίζετε, πιος απ' αυτίς πύρε μέρος στον εμφίλιου πόλεμο.

Γράψτε αρθράκια κε διγίματα, βρέστε κατάλιλες ζογραφίες, πορτρέτα κε σκιματίστε λέφκομα.

ΤΟ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ

ΤΟ ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΑ ΠΚΚ (μπ) ΙΝΕ ΤΟ ΚΟΜΑ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΙΣ ΤΑΚΣΙΣ

Δεκαπέντε χρόνια τόρα το κομμουνιστικο κόμα-μας καθοδιγι το Σοβιετικο κράτος, καθοδιγι όλι τι ζοι τις πελόριας χώρας πυ θρίσχετε σε εχτριχι περικυκλωσια.

Χριάστικε να περάσουμε πολες δυσκολίες, να υπερνικίσαμε αφάνταστες δυσκολίες.

Απτιν τσαρικι κιβέρνισι έπεσε κληρονομία στι Σοβετικι δημοκρατία χαλα-
ζμένες φάμπρικες κε εργοστάσια, ριμαγμένα χοράφια, πίνα, τίφρι, κσεχαρβά-
λομα. Πολυς κόπος μας στίχισε για να επανορθόσουμε το ριμαγμένο νικοκιριο,
να θάλουμε στο πόδι τι χόρα πυ τιν αδινάτισαν ι πόλεμι.

Μονάχα ι εργατικι τάκσι μπορι να διεκσάγι ος το τέλος τον επαναστα-
τικο αγόνα ενάντια στους καπιταλίστες.

Μονάχα ι εργατικι τάκσι μπορι να οδιγίσι κατόπιν-τις τις μάζες τον
εργαζόμενον στον επαναστατικο δρόμο.

Ι εργατικι τάκσι δε θα μπορέσι να νικίσι τος καπιταλιστες κε να χτίσι
το σοσιαλιζμο δίχως σιδερένιο, ατσαλομένο στις μάχες κομμουνιστικο κόμα.

Το κόμα τον μπολιςσεβίκον ίνε ο καθοδιγίτις κι ο οργανοτις τις εργα-
τικις τάκσις. Τόρα στο κόμα ίνε παραπάνο απο 2 εκιτομ. κομμυνίστες· τα
66% τον κομμυνιστον αποτελούντε απο εργάτες.

Το κομμυνιστικο κόμα ίνε στενα σινδεμένο με τιν εργατικι τάκσι. Αφτο
ίνε αδιάσπαστο κομάτι-τις.

„Ι εργατικι τάκσι δίχως κομμυνιστικο κόμα ίνε στρατος δίχως επιτελίο“
(Στάλιν).

Αν επικεφαλις τις εργατικις τάκσις δεν ίταν το σιδερένιο, σισπιρομένο κο-
μμυνιστικο κόμα, ι καπιταλιστες θα τσακίζανε τιν εργατικι τάκσι τις ΕΣΣΔ,
θα κατέστρεφαν όλα οσα κατέχτισαν με τόσο κόπο ι εργάτες κ' ι εργαζόμενι
αγρότες, όχι μονάχα σε μας, μα κε στο εκσοτερικο.

«Το κόμα ίνε σιδεζμος το σινιδιτον, τον προτοπόρον αγωνιστον για τιν
απελεφτέροσι τις εργατικις τάκσις» (Λένιν).

Στο κόμμα μπενουν προερετικα, γίνοντε δεχτι μόνο εκείνι πυ δύνουν όλες τος τις δίναμες στιν εργατικι τάξει κ' σε πρότι σιρα ι εργάτες κε ι κολχοζνικι.
«Το κόμμα εμποτίζετε με το καλύτερο πυ ιπάρχι στιν εργατικι τάξει μα το πιο ιρωικο, το πιο σταθερο, το πιο αφοσιομένο, το πιο προτοπόρο, το πιο σινιδιτο». . . (Λένιν).

Το κόμμα καθοδιγίτε απτι διδασκαλία το μεγάλον αρχιγον το πανκόζμι προλεταριάτου: το Μαρξ, το Ενκελς, το Λένιν, το Στάλιν.

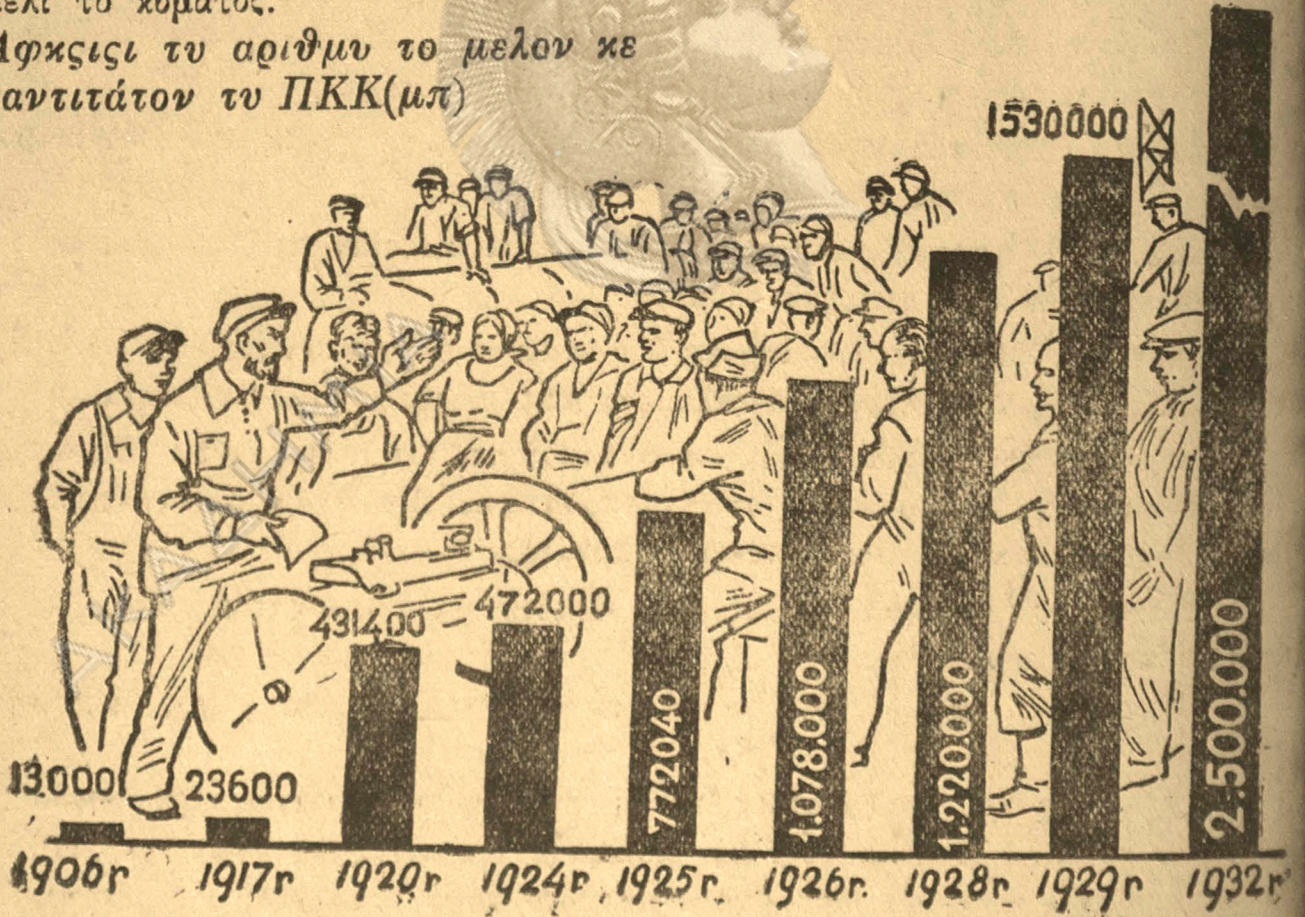
Το κομμουνιστικο κόμμα ίνε ι πιο δινατι οργάνοσι τις εργατικις τάξεισ στο κόζμο. Εχι σιδερένια μπολσεβίικι πιθαρχία.

Το κάθε μέλος το κόματος πέρνι μέρος στι σιζίτισι κε στο πάρσιμο τον κομματικον αποφάσεων.

Ιστερα αφυ γίνυν δεχτες ι απόφασει, πρέπι αναντίριτα να εχτελύντε απτο κάθε μέλος το κόματος, απτιν κάθε κομματικι οργάνοσι Βασικι κομματικι οργάνοσι ίνε ι γιατζείκα στισ φάμπρικεσ, στα εργοστάσια, στα κολχόζια, στα καθιδρίματα. Μέσον τις γιατζείκασ το κόμμα σιδένετε με τιν εργατικι κε κολχόζικι μάσα κε τιν καθοδιγι.

Ι κομμουνιστεσ διεκσάγυν παντοτινι διαπεδαγογιστικι δουλια ανάμεσα στα μέλι το κόματος.

Αφκισι τν αριθμν το μελον κε καντιτάτον τν ΠΚΚ(μπ)

Ι γιατζείκα οργανόνι τος εργαζόμενουσ για τιν εχτέλεσι το προνφινπλάνου, για το λιχιδιτάριζμα το ριγμάτων, για το καλύτερεμα τις πιότιτασ τον εμπορεμάτων κ.τ λ.

Ο σιν. Στάλιν λέει, προς το κόμα πρέπει να στέκετε μπροστα απτιν εργατικι τάξι, να οδιγίσι κατόπιν-τυ το προλεταριάτο.

Κινιτίρια λυρια, πυ σινεδένυν το κόμα με τις μάζες ίνε τα σοβέτια, ι επανκελματικι σίδεζμι, το κομομολ, ι κοπεράτσια, ι διάφορες κινονικες οργάνοσες. Σ' αφτα τα όργανα (σοβετικα, επανκελματικα, κοπερατιβικα κ.α.) όπου πάρχυν όχι λιγότερα απο τρία μέλι τυ κόματος, οργανόνετε κομμουνιστικι πράκσια. Σ' όλες τις οργάνοσες ιπάρχυν μέλι τυ κόματος, κε μέσον αφτων το κόμα πραγματοποιι τιν επιροί-τυ, τι σιμετοχι κε τον έλενχο πάνω στι δουλια όλον τον καθιδοριμάτον κε τον οργανόσειν.

ΜΠΟΔΣΣΕΒΙΚΙΚΟ ΣΙΜΠΕΤΑΜΑ (ΤΟ 16-ο ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΥ ΚΟΜΑΤΟΣ)

Απτο βορα, απτο νότο, απτι δίσι, απτιν ανατολι, απτις πολιτίες κε τα χορια, απτα εργοστάσια, απτα οριχία, απτα κολχόζια, απτυς μπάνκυσ κε τις μιχανες, απτα χοράφια το σιτιρον — ίρχονταν με θαπόρια, με τρένα, με αμιλεις, με λάφια ι ανθρακορίχι, ι τορνεφτες, ι ανιφαντάδες, ι τιπογράφι, ι κολχόζνικι, ι ικιδόμι, ίρχονταν ι μπολσεβίικι — αντιπρόσωπι στο σινεδριο τυ ΠΚΚ (μπ) — στο μπολσεβίικικο σιμπέταματα.

Ίρχονταν να εκσελένκσυν: αν παι παντυ καλα ι δουλια, αν φιάνοντε στερεα τα σοβχόζια κε κολχόζια, αν καταστρέψανε τον κυλάκο στο χοριο, αν γένη όσο πρέπει κάρβυνο, αν δύνυν καλο ατσάλι τα εργοστάσια, αν φτάνι το μέταλο για τα τρυχτορα κε τις άλες μιχανες, αν φιάνοντε γρίγορα ι νέες άμπρικες, ι νει ιλεχτροσταθμι, ι σιδεροδρομικες γραμες.

Ίρχόνταν να εκσελένκσυν πός εχτελιέτε ι πιατιλέτκα-μας.

Ίρχόνταν ι αντιπρόσωπι για ναποφασίσυν: πός να εχτελεσει καλίτερα ι πιατιλέτκα, πός να κατορθοθι ι σιμπαγι ενγραματοσίνι, πός να καλιτερέψι ι δουλια στις φάμπρικες κε στα εργοστάσια, πός να βαλθυν παντυ — στα χτισιμάτα, στυς μπάνκυσ κε στι γι — ινζζενέρι, αγρονόμι απτιν εργατικι τάξι.

Ί αντιπρόσωπι έπρεπε ακόμα να αποφασίσυν: προς τελιοτικα να γλιτόμομε στιν ΕΣΣΔ απτυς κυλάκυσ στο χοριο, απτυς βρετίτελυσ στιν πολιτία, προς να χτιστι ο σοσιαλιζμος.

ΤΟ ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ

Το Κομμουνιστικο Ιντερνατσειοναλ το οργάνοσε ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ Λένιν στα 1919. Το Κομιντερν ενόνι τα κομμουνιστικα κόματα όλον τον χορον.

Όταν αναφίικε το Κομιντερν στερεο κομμουνιστικο κόμα ίταν μονάχα στι Σοβετικι χώρα. Απο τότε ο αριθμος των κομμουνιστικων κομάτων (σέκσιον τυ Κομιντερν) επερίσειψαν σε 51.

26 απ' οφατα βρίσκοντε στιν Εβρόπι. Τα πιο δυνατα απτα Εβροπαιικα κόματα ίνε το ΠΚΚ (μπ), το γερμανικο, το πολονικο, το τζεχοσλαβάκικο. 14 κομμουνιστικα κόματα δουλέβυν στις χώρες τις Ανατολις. Το πιο δυνατο

απ' αφ' ου εινε το κινεζικο κομμουνιστικο κόμα. Τα υπόλοιπα 11 κομμουνιστικα κόματα διεκσάγουν αγόνα στην Αμερική.

Τα κομμουνιστικα κόματα όλου του χωρου καταχτουν ολοένα κε μεγαλίτερι εμπιστοσίνη τον εργατοαγροτοα κε πλατιου εργαζομένοα μαζου.

Τα κομμουνιστικα κόματα διεκσάγουν τη δουλιάν-τους κε απετανόρκα ματομένοα καταδιόκσεον. Στην Κίνα φτάνη να ανίκη κανένασ στο κομμουνιστικο κόμα κε γιαφτο το κόβου το κεφάλι. Στην Αμερική ένοπλεσ εμπορειεσ, νικιαζμένοεσ απτουσ καπιταλιστεσ, εσχοτόνουν τουσ κομμουνιστεσ. Μα κανια καταδιόκη δεν μπορη να σταματίση τη δουλια του κόματου.

Όλα αφτα μαρτιρουν για τη δίνεμη τισ πανκόσμιασ κομμουνιστικισ κίνησισ. Κάτω απτην καθοδίγη τη Κομμιντερν τα κομμουνιστικα κόματα διεκσάγουν αποφασίστικο αγόνα. Όλοένα κε πιο φαρδιεσ μάζεσ τον εργαζομένοα ακολουθουν τη Κομμιντερν.

Παντου όπου υπάρχει αγονιζόμένοα επαναστατικο προλεταριάτο -- νέγηρη, κινεζι, ιντι,

λαι άσπρησ, κίτρηνησ, μάβρησ φηλησ -- παντου του αγόνα-του ενάντηα ετουσ καταπιεστεσ τον καθοδιγη τη Κομμιντερν, κε δεν απέχη πολη εκίνου ο κεροσ, όπουταν η κόκκηνη εριμέα τη Κομμιντερν θα κηματίζη ελέφτερα ε'όλου του κόσμου.

ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΜΙΝΤΕΡΝΑΣ

Εργάτηε εμπροσ! Στιε φάλλουνηε όλη!
Στου πόλεμο μπροσ, ετη μάχη, ετη μάχη!
Τημάστε τα όπλα, γεμίστε τα όπλα,
για τη λεφτεριά-εασ, προλετάρη εμπροσ!

Σιντρόφι κλιζμένοι στα ιγρα τα μπουντρόμια
μαζί-μας, μαζί-σας πάντα κ' εμεις
κι αν δεν ίστε ακόμα στις πικνές-μας κολόνες.

Το τερορ τον φασίστον εμας δε φοβίζι,
πολι γρίγορα όλες θανακαλιάσι τις χόρες
τις επανάστασις ι κόκινι φλόγα!

Στις Κομιντέρνας τιν πρόσκλισι, σιδερένιες γραμες,
με τον Σοβετ τι σιμέα, τιν Κόκινι μπρος,
τυ Κόκινυ μέτοπυ εμεις ο στρατος!
Απτο δρόμο-μας πίσο εμεις ύτε θίμα!

Τυ λενινίζμυ ι φοτια το δρόμο-μας φένκι
ζε έφοδο όλυς τυς εργάτες καλι,
στο κεφάλεο ενάντια όλο τον κόσμυ!

Στό στερνο τον αγόνα σε σίνκρυσι ίρθε
διο κόσμυ. Αχύτε το τρανο σίνθιμά-μας:
— τον Σοβετ ι Πανκόζμια Ένωσι, ζίτο!

Εργάτες εμπρος! Στις φάλανκες όλαι
Στον πόλεμο μπρος, στι μάχι στι μάχι!
Τιμάστε τα όπλα, γεμίστε τα όπλα,
για τι λεφτεριά-σας, προλετάριυ εμπρος!

Ο ΒΛΑΔΙΜΙΡ ΙΛΙΤΖ ΛΕΝΙΝ

Το καθαφτο επίθετο τυ Δένιν ίνε Υλιάνοφ. Δένιν ίνε ι κοματικί-τυ ονομασία, με τιν οπία διεκσίγε κοματικι δουλια.

Γενίθικε ο Δένιν στις 23 τυ απρίλι 1870 στο Σιμπιρσκ, πυ προς τιμίν-τυ μετονομάστικε τόρα Υλιάνοφσκ. Έχι ο πατέρας τυ Δένιν ίταν επίθεο-ριτις το λαικον σχολιον.

Ο μικρος Βολόντιας μάθενε καλα, κε άμα τέλιωσε το γυμνάσιο, μπίκε στο πανεπιστίμιο, μα τον απέκλιζαν απο κι μετα ένα μίνα για τιν επαναστα-τικι δουλιά-τυ.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ Δένιν ίκσερε στι ζοι ένα μεγάλο έργο: αγωνίζονταν για τιν απελεφτέροσι τον εργατον κε εργαζομένον αγροτον απτο βαρ, ζιγο το φαμπρικάντιδον, τον πομέρσικον, τον εμπόρον.

Ι λακέδες τυ τσάρυ καταδίοκαν άγρια το Δένιν. Τον κάθιζαν στι φιλακι, τον εκσόριζαν στι Σιβιρία. Ο Δένιν ίταν ανανακαζμένος να ζι πολα χρόνια στο εκσωτερικο. Μα κε στις φιλακες, κε στην εκσορία, παντυ ο Δένιν εκσακο-λυθήσε τιν επίμονι δουλιά-τυ: μάθενε ο ίδιος, δίδασκε τυς άλυς, έγγραφε βιβλία,

πόδιχνε στα βιβλία αφα στους εργαζόμενους, πιος δρόμος θα τους φέρι στα επιθυμητά νίχι.

Το Βλαδίμιρ Ιλιτζ τον πιστέβανε: τον ακολουθούσαν ι εργαζόμενοι όλον τον χορον. Ο Λένιν ήταν ο δοκιμαζόμενος φίλος-τους, ο σοφος δάσκαλος, ο σταθερός αρχηγος.

Ο Λένιν θεμελίωσε το κόμα τον κομμουνιστον-μπολσεβίκον. Καθοδιγό τον αγόνα τον εργατον κε αγροτον ενάντια στον τσάρο, στους εμπόρους, στα φαμπρικάντιδες κε στους πομέσσιχους.

Ο Λένιν έβαλε τις αρχες του Κομμουνιστικου Ιντερνατσιοναλ.

Με τι βαρια δουλια ο Λένιν διέσπασε τις δύνამές-του κε πέθανε στις 21 του γενάρη 1924 στο Γόρκι, κοντα στη Μόσχα.

Ο Λένιν πέθανε, μα δεν πέθανε το έργο-του, δεν αδινάτιζε το κομμουνιστικο κόμα. Ιστερα απτο θάνατο του Λένιν διακόσιες χιλιάδες εργάτες μπίχαν στο κόμα του Ιλιτζ, για να αποζιμιώσουν με τι δουλιά-τους τον χαμο του αρχιγου.

Ι εντολες του Λένιν μεταδίνοντε στη νέα γενεα. Νά τί γράφι μια μιτέρα ίστερα απτο θάνατο του μεγάλου αρχιγου του προλεταριάτου:

„Αγαπιτε Ιλιτζ! Επίτρεψε κε σε μένα, γινέκα πεσπαρτίναγια, να καταθέτο στο φέρετρό-σου στεφάνη.

Δίνο το λόγο-μου, πως όλες-μου τις δύνამες, όλι-μου τιν αγάπι θα δόσο, για να αγαπίσι κε να δουλέψι ο γιός-μου για τους εργαζόμενους έτσι, όπως το διδάσκες εσι, Ιλιτζ!“

ΓΥΜΝΑΣΜΑ

Μαζόχστε βιβλία, μπροσούρες, διγίματα απο περιοδικα, άρθρα, ζογραφια για το Λένιν κε με βάσι το ιλιχο πυ μαζόχσατε κάντε πληροφορίες στην τάξι-σας.

Ι ΜΕΡΕΣ ΤΥ ΠΕΝΘΟΥΣ

Γόρκι Κρίο Σε μικρο λοφίσχο χίτε άσπρο δίπατο σπίτι με κολόνες. Πίσο απτο σπίτι ίνε πάρχο, γίρο όλα ίνε άσπρα σκεπαζόμενα με ασιμένια πάχνη. Μονάχα πάνο στο σπίτι κοκινίζι σιμέα με μάθρο . . .

Κ' ι άνθρωπι έρχοντε εδο, ρ'αφτο το σπίτι — ι φίλι, ι σίντροφι . . . Σιοπιλα ανέβεναν τα σκαλοπάτια.

Αφτος χίτε, φορεμένος σκούρο φρεντζ.

Ίσιάζσαν ι ριτίδες κοντα στα μάτια.

Ίριμία, καλοσίγι, σχεδον τριφερότιτα ε'αφτα τα χαραχτιριστικα.

Κάπιος έβαλε στο ετίθος-τυ το παράσιμο τις Κόκινις σιμέας.

Έρχοντε εδο. Στέχυνε πολιν κερο, σιοπόντας, τον κιτάζουν στο πρόσοπο.

Κ' ι νίχτα μακρινι, μακρινι Ίσιχία

Αιπνι κοντά-τυ — ο σιντροφός-τυ, ι γινέχα κι ο φίλος — ι Νατέζζτα

Κονσταντίνοβνα.

. . . . Κ' ι Μόσχα καρτερύσε. Ολι αφτι τι μέρα, τιν παγερι κε φροπιν', απτο προι πλίθος κόσμυ έρχονταν στο σταθμο με στεφάνια κε σιμέες.

Ι στέγες, τα παράθιρα, τα μπαλκόνια, ι φράχτες, τα δέντρα γιομάτα απο ανθρόπινες φιγύρες.

Να κε το κολόνι ζαλ τυ Σπιτιυ το σοβετιον, όλο σκεπαζμένο με μάδρο κε κόκινο ίφαζμα.

Το φέρετρο τυ Ιλιτζ το τοποθετυν σε ίπσομα στι μέσι τις ζάλας: γίρο — φινικιες, λυλύδια, στεφάνια

Κοντα στο φέρετρο στέχετε επίτιμο καραυλ.

Αντιχυν ι σινκινιτικι ίχι τυ πένθιμο εμβατίριυ

Κε στο δρόμο ολοένα κε νέα πλίθι. Σα διο γιγάντια ρέδματα κσεχίνοντε ι κολόνες μέσον τον πλατιον, μέσον το δρόμον.

Μέρα κε νίχτα . . . Πέντε μερόνιχα δε λιγόςτεβε ι σιρα. Παγονια. Χαμιλόφρονες σινομιλίες.

Έκατονταδες χιλιάδες λαυ στέχοντε κε περιμένυν διο τρις όρες. Ι σιρες προχορυν με μετριμένα θίματα. Επιτέλυς — ι πόρτα. Ι ομιλίες πάπσανε. Σφίνκοντας τιν αναπνοί-τους, ανεβένυν ι άνθροπι τι μαρμάρινη σκάλα, ι άντρες με γιμνα κεφάλια.

Απο κάπυ μακρια έρχοντε ι ίχι τυ πένθιμο εμβατίριυ.

Ίσιχία Κεσάφνυ κσέςπασε κάπιος στα κλάματα: καπιανυ νέβρα δε θάσταξαν.

Κ' ι πένθιμι μουσικι ακύεζε ολοένα κε πιο καλα. Αργα προχορι το πλίθος Το κόκινο ίπσομα Πσίλα κίτε αφτος. Ολι τον βλέπυν.

Κοντα στο φέρετρο σα να απονεκρόθικε το επίτιμο καραυλ. Σ'αφτες τις πέντε μέρες κε πέντε νίχτες ίρθαν στο φέρετρο 700 χιλιάδες άνθροπι.

Με το πένθιμο εμβατίριυ άνικσε ι πένθιμι σινεδρίαςι τυ Πανροσικυ σινεδριυ το σοβετιον. Τρις χιλιάδες άνθροπι στέχυνε ακίνιτι με τα κεφάλοια γερμένα κάτω, πολι κλένε.

— Το λόγο έχι ι σιν. Κρόπςκαγια.

Νεκρικι σιγι σόλι τι ζάλα. Δες κε θα σπάσι ι καρδια απ ι φοβερι έντασι.

Απλα κε ίσιχα λει αφτι κίνο, πυ ποτε κανένας δεν ίπε για το Δένιν.

Κ' ιστερότερα λόγος τυ Κεντρικυ κομιτέτυ τυ λενινιστικυ κόματος με τη χίλια τυ Σταλιν. Δεν ίνε λόγος αφτο, μα όρκος.

Κ' ιστερότερα απλα λόγια εργάτι απτο Ντονμπας, εργάτριας απτην Κόκινι Πρέσνια. Κ'ίστερα απτον κάθε λογο λιπιτερι ίχι τυ πένθιμου εμβατίριου. Αργα πολι αργα, ίστερα απτι σινεδριάσι, αποχερετα το Λένιν το σινεδριο

Βγάζον το φέρετρο απτο Σπίτι το σοβετιον.

Πσιλα πάνο απτα κεφάλια τυ πλίθου πλει το κόκινο φέρετρο.

Σ' αφτο το παγερο προι ο χιμονιάτικος ήλιος φότιζε ζοιρα. Γίρο όλα λάμπανε φορεμένα με πάχνι, κι ο καπνος απτις φωτιες ανέβενε ίσια πσιλα.

Στις 10 — το φέρετρο στιν Κόκινι πλατια. Αρχίζι πένθιμι παράταξι.

Ατέλιότες κολόνες με σιμέες περνουν αργα πλαι απτο φέρετρο.

Υτε ένας λόγος! Μια, διο, τρις όρες — κ'έτσι όλι τι μέρα ός τις 4.

Στις τέσερις δίνετε το παράνκελμα: „Προσοχι“

Τα στρατέματα χερετυν στρατιοτικα με τα όπλα. Απ'όλες τις άκρες τις Μόσχας ακούντε πένθιμι ίχι το σιρίνον απτα εργοστάσια, τις φάμπρικες, τις ατμομηχανες

Αντίχιζε κανονιοβολιζμος. Φέρνουν το φέρετρο στον τάφο — μαφσολίο Γέρνουν ι πολιάριθμι σιμέες. Βροντυν ι ομοβροντίες. Κλένε ι σιρίνες . . .

Ο Ηλιτζ — στον τάφο

Πολες χιλιάδες κόσμου τραγουδύσαν „Επέσατε θίμα“.

Σ' αφτι τι στιγμή απ'όλος τυς ραδιοσταθμους δίνετε το σινιάλο: „Σιχοθίτε, σίντροφι, κατεβάζουν τον Ηλιτζ στον τάφο!“

Αφτι ι ίδιςι σε μια στιγμή απλόθικε σόλι τι γι.

Κι όλος ο κόσμος ίκσερε για τι μεγάλη στιγμή.

Με το ράδιο δόθικε νέο σινιάλο:

„Ο Λένιν πέθανε — ο λενιζμος ζι!“

Κε σ'όλι τιν Ενοσι το σοβετινον διμοκρατιον για 5 λεφτα σταμάτσαν όλες ι μηχανες, όλα τα τρένα, σταμάτισαν τα θαπόρια στις θάλασες.

Κε κι, στιν Ανατολι, στι Δίσι, στιν Ανκλία, στιν Αμερικι, στι Νορβηγία, στι Σουιδία, στι Γερμανία σαφτι τι στιγμή ανίσιχα προσκαλύσαν ι σιρίνες κε απονεκρόνονταν ι δουλια στα εργοστάσια.

Σιγα διαλίονταν το πλίθο: απτο μεγάλο τάφο, το σκεπαζμένο με χιλιάδες στεφάνια. Εχι προβόδιζαν όλι ι εργαζόμενι τον πολιαγαπιμένον αρχιγό-τους.

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

Πρέπι να διχτι στα πεδία ι κινηματογραφικι τενία „Ι κιδία τυ Λένιν“.

Στις 21 τυ γενάρι ίνε μέρα πένθους

Ο ΟΡΚΟΣ ΤΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΥ

(Στάλιν)

Φέβγοντας απο μας ο ς. Λένιν μας άφισε εντολι να διαφιλάξουμε κε να περээσουμε τι διχτατορία τυ προλεταριάτυ.

Су оркиζόμαστε, ςιν. Λένιν, ότι δε θα φιστόμε τις δίνамές-μας για να εχτελέσουμε με τιμι αφτί-су тιν εντολι!

Φέβγοντας απο μας, ο ςιν. Λένιν μας άφισε εντολι να διναμόσουμε με κε-μας τις δίνамες το ςίδεζμο τον εργατον κε αγροτον.

Су оркиζόμαστε, ςιν. Λένιν, ότι θα εχτελέσουμε με τιμι κι αφτί-су тιν εντολι!

Φέβγοντας απο μας, ο ςιν. Λένιν μας άφισε εντολι να διναμόσουμε κε να εβρίνουμε тин Ενω:ι το ςοβετικον ςοσιαλιστικον διμοκρατιον.

Су оркиζόμαστε, ςιν. Λένιν, πως με τιμι θα εχτελέσουμε κι αφτί-су тин εντολι!

Φέβγοντας όπο μας, ο ςιν. Λένιν, μας άφισε εντολι ν'άμαστε πιστι ς'ο Κομμунιστικο Ιντερνατςιонаλ.

Οркиζόμαστε, κι ακόμα μια φορα су оркиζόμαστε ςιν. Λένιν, ότι δε θα φιστόμε τι ςοί-μας για να διναμόσουμε κε να εβρίνουμε το ςίδεζμο τον εργα-ζομένον όλυ ο κόσμυ — το Κομμунιστικο Ιντερνατςιонал!

Ο ΣΙΝ. ΣΤΑΛΙΝ — ΑΡΧΙΓΟΣ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΝ ΟΛΥ ΤΥ ΚΟΖΜΥ

Το καθαφτο επίθετο τυ Στάλιν ίνε Δζυγασσβίλι.

Πριν απτιν επανάστασι ι πολςσεβίκι ανανκάζονταν να κρίβοντε απτιν αστινομία. Ι μπολςσεβίκι πέρνανε νέα επίθετα, περνύσαν απο ένα μέρος ς'άλο για να μιν μπορέσι να тυς αρεσάρι ι αστινομία.

Ο ςιν. Δζυγασσβίλι έβγενε κε μιλούσε ςτις εργατικες ςινέλεφτες. Για να μι тоне γнорίзуне ι αστινομικι ςπιγύни, ο πρόεδρος τις ςινέλεφτες έλεγε: „Το λόγο έχи ο ς. Ιβάνοβιτς“. Σ'άλα μέρι το Δζυγασσβίλι ονόμαζαν Νιζζεράδζε, Στάλιν. Ετσι κε έμινε στο ς. Δζυγασσβίλι ι χοματικί-ту ονομιςία — Στάλιν.

Ο ς Στάλιν ίνε τόρα 53 χροно. Γενίθ.ке ςτα 1879 ςτι Γρύζια. Ο πα-τέρας τυ ς. Στάλιν ίταν εργατίς ςε φάμπριχα παπυτςιον.

Στο ςκολιο ακόμα ο ςιν. Στάλιν οργάνοσε παράνομο όμιλο, όπου διάβα-ζαν βιβλία τυ Μαρκς, τυ Ενκελς κε άλλον επанаστατόν.

Νά τί έγραψε ο ςιν. Στάλιν για τον εαφτό-ту.

„Στιν επанаστατικι κίνισι μπίχα όταν ίμυна 15 χροно, οπόταν ςινδέθιχα με παρά ομες ομάδες ςόσον μαρκςιστον, πυ ζύσαν τότε ςτον Αντικάφχασο. Αφτες ι ομάδες ίχαν πάνο-му μεγάλι επιροι κε му μπόλιασαν τι νοστιμάδα γα тин παράνομι μαρκςιστικι φιλολογία. . .

Ι γονί-му ίταν αμόρφοτι άνθρωπι, ма φέρνονταν μαζί-му καλα. Μα αλιότιχα ίταν та πράγματα ςτιν ιε, ατικι ςεμινάρια, όπου ςπύδαζα τότε. Απο

προτάξτε ενάντια στο χλευαστικό ρίστιμα στι σεμινάρια ίμωνα έτιμος να γίνει κε έγινα επαναστάτης, οπαδός του μαρκσίζμου, σαν πραγματικά επαναστατική διδασκαλίας. . .

„Στο πνυσιον μας περικυλιθόνταν: στις 9 χιτιπόσε το κυδόνι για το τσαι· πιγέναμε στην τραπεζαρία κι όταν επεστρέφαμε στα δομάτια-μας, βλέπαμε πως ε'αφτον τον κερο έκαναν έρεβιχ κι ανακάτοςαν όλα μας τα κιότια με τα πράματα“.

Όταν ήταν δεκαενια χρονο ο ειν. Στάλιν μπήκε στο κόμη κι καθοδήγησε όμιλος εργατον. Όταν το μάθανε ι δασκάλι, τον απέχλισεν απτο σχολιο.

Κι απο τότε ο ειν. Στάλιν όλι-τυ τι ζοι δουλέβι στο κόμη. Δούλεβε στην Τιφλίδα, στο Βατομ, στο Μπακυ. Ιστερότερα στο Πετερπουργ (Λενινγκρατ). Ο ειν. Στάλιν ήταν οργανοτις απεργιον, έγγραφε έκλισεις, μιλούσε στις σινέλερσε.

Στα 1912 μαζί μ'άλους μπολσεβέδικους οργάνωσε την πρότι μπολσεβέδικη καθιμερινη εφιμερίδα „Πράβτα“.

Ο ειν. Στάλιν ήταν ο αρχηγος τον μπολσεβέδικον στον Αντικάρκασι. Εκλέγονταν αντιπρόσωπος τον μπολσεβέδικον του Αντικάρκασι κι πίγενε στη κομματικα σινέδρια.

Ερτα φορές κάτσανε το ειν. Στάλιν στη φιλακι, τον εκσόριζαν στη Σιβηρία, κι ερτα φορές έριγε απτιν εκσορία, για να δουλέψει κσανα 'στιν κομματικη δουλια.

Στα 1917 τον κερο τις Οχτωβριανις επανάστασις, ο ειν. Στάλιν ήταν μέλος του Κεντρικου κοιμιτέτου των μπολσεβέδικων, κι το ΚΚ του ανέθετε την πιο ιπέφτινη, την πιο περίπλοκη δουλια. Μαζί με τον ειν. Λένιν ο ειν. Στάλιν ήταν οργανοτις τις ένοπλις εκσέγερσις τον Οχτόβρι. Εκι, όπου ι άσπρι διάσπαναν το μέτοπο, εκι, όπου ι κόκκινη υποχορούσαν, εκι πίγενε ο ειν. Στάλιν. Σταματούσε την υποχορίσι, δινάμονε το μέτοπο, έπερνε σφιχτα στα χέρια-τυ το κλινιζμένο επιτελιό.

Τυ χάκυ δεν μετενόμασαν το Τσαρίτσιν σε Σταλινγκρατ. Στα 1918, τον κερο τις επίθεσις τον άσπρον ενάντια στο Τσαρίτσιν, ο ειν. Στάλιν οργάνωσε την άμινα τις πόλις, αρέσταρε τους προδότες που βρίσκονταν στο

επιτελιό. Ο Κόκκινος στρατος έδιοχε τους μπελογβαρτέους.

Στα 1919 επιτίθετε ενάντια στο Πετρογκρατ ο Γωντένιτζ. Το Πετρογκρατ βρίσκετε σε κίντινο. Το ΚΚ. στέλνι το ειν. Στάλιν στο Πετρογκρατ. Ο Κόκκινος στρατος κι ι εργάτες του Πετρογκρατ απέκρυσαν την επίθεσι του Γωντένιτζ.

Στο μέτωπο ο σιν. Στάλιν επεξεργάζονταν το πλάνο τις επιθέσεις, καθοδύστε τα επιτόπια ροβέτια, τις κομματικες οργάνοσες, κε κατέβαλε όλες τις προσπάθειες για να ίνε ι κρασνοαρμεί εφοδιαζόμενι με όλα, νάχυν πάντα φιλνικια, βολες. Μέρα κε νύχτα, παντω κε πάντα κε ι κομαντίρι κε ι κρασνοαρμεί, εσθάνονταν ότι δουλέδυν κάτω απτιν καθοδίγισι δοκιμαζόμενυ μπολσεβίκυ.

Ο σιν. Στάλιν πρότος έδωξε τιν ιδέα να οργανοθι το ιπικο τυ Μπουτιόνι, αν κε ι στρατιοτικι σπετσιαλίστες ίσαν ενάντια ε'αφτω. Ποτε τέτιες στρατιες δεν ιπύρχαν. Ο σιν. Στάλιν επέμενε στιν ιδέα-τω, ι στρατια τυ ιπικυ διμυοργήθηκε κε έπεκξε μεγάλο ρόλο στον εμφίλιο πόλεμο.

Απτα 1922 ο σιν. Στάλιν ίνε γενικος (χιριότερος) γραματέας τυ Κ Κ τυ ΠΚΚ(μπ). Ο σιν. Στάλιν ίνε ο καλύτερος μαθιτις τυ Λένιν κε ο αρχιγος τυ μπολσεβίικυ κόματος.

Νά τί γράφι για τον εαφτό-τω.

„Όσον αφορά εμένα, εγο ίμε μονάχα μαθιτις τυ Λένιν, κε ο σκοπός-μυ ίνε να ίμε αντάκσιος μαθιτις-τω. Το πρόβλημα στο οπίο αφιερόνο τι ζοί-μυ ένικτε στιν αντίπρσοι τις εργατικις τάκσις. Το πρόβλημα αφτω ίνε όχι το δινάμομα κάπιυ εθνικυ κράτυς, μα το δινάμομα κράτυς σοσιαλιστικυ κε παναπι — διεθνικυ, κε κάθε δινάμομα αφτω τυ κράτυς σιντελι στο δινάμομα όλις τις διεθνους εργατικις τάκσις. Αν τω κάθε βίμα στι δουλιά-μυ για τιν αντίπρσοι τις εργατικις τάκσις κε για το δινάμομα τυ σοσιαλιστικυ κράτυς αφτις τις τάκσις δεν κατεφθίνονταν στο να δυναμόσι κε να καλύτερέπσι ι θέσι τις εργατικις τάκσις, θα λογάριαζα τι ζοί-μυ άσκοπι“.

Κάτω απτιν καθοδίγισι τυ Κεντρικυ κομιτέτυ με επικεφαλις το σιν. Στάλιν ι εργατικι τάκσι κατόρθωσε μεγάλες νίκες στο χτίσιμο τυ σοσιαλίζμυ.

Όλι κσέρυν τιν πρόσχλισι τυ σιν. Στάλιν να καταχτίσουμε τιν τεχνικι. Ι εκς όρι τυ σιν. Στάλιν γένικαν σιμέα για όλυς τυς εργάτες. Ι εκς όρι τυ σιν. Στάλιν βοιδυν να τελιόσι γριγορότερα ι πιατιλέτκα κε να χτιστι ι ατακικι κινονία στι δέφτερι πιατιλέτκα.

Ι καλύτερες μαχιτικες μπριγάτες ίνε στόνομα τυ σιν. Στάλιν. Ι εργάτες ονόμασαν με τόνομα τυ Στάλιν το μεγαλίτερο εργοστάσιο τον αφτοκινίτον. Το Στάλιν τον κσέρυν ι εργάτες όλυ τυ κόσμυ. Αφτος ίνε ο αρχιγος τον εργατον όλυ τυ κόσμυ. Αφτος ίνε ο τιμονιέρις τις εργατικις τάκσις.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πιός ίταν ο οργανοτις τυ κομμουνιστικυ κόματος;
2. Πός ίνε φκιαζόμενο το κόμα;
3. Πιός καθοδιγι τι δουλια τυ κόματος;
4. Πιός ίνε αρχιγος τυ κόματός-μας;
5. Πιόνα ενόνι το Κομιντερν;
6. Πιά δουλια διεκσάγι το Κομιντερν;

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

Μάθετε για τη δουλια τις επιτόπιας γιατζέικας του ΠΚΚ(μπ) του πάτρονά-
σας — του εργοστασίου, τις φάμπρικας, του κολχοζιου. Τί μέρος πέρνι στη δουλια
τις φάμπρικας, του εργοστασίου, του κολχοζιου;

Προσελκίστε τους γονιους-κομμουνιστες να σας γνωρίσουν με τη δουλια τις
γιατζέικας.

Μαζόχστε ιλικό απτα περιοδικα, απτα βιβλία για το κομμουνιστικο κόμα και
σκιματίστε λεφκόματα απο άρθρα, ζογραφίες.

Με βási αφτο το ματεριαλ οργανόστε στην τάξι-σας πληροφορίες.

ΤΟ ΚΟΜΣΟΜΟΛ ΚΕ Η ΠΙΟΝΕΡΙΚΗ ΟΡΓΑΝΟΣΗ

«Το Κομσομολ πρέπει ζόλι τη δουλιά-του ν'άνε
σχολιο προετιμασίας τον μπολσεβέικον».

(Καγανόβιτς)

Ο ΠΛΚΣΝ

Το κομσομολ οργανόθηκε στα 1918. Η Σοβετικη χώρα ιπερασπί-
ζονταν και απέκρυε τους μπελογβαρτέους. Με πέτσινα σακάκια, με
στρατιοτικες μαντίες μαζόχτικε στη Μόσχα σε σινέδριο η εργατικη νεο-
λέα. Στο σινέδριο η νεολέα δίλοσε:

— Θέλουμε να βοιδίουμε το κομμουνιστικο κόμα. Θέλουμε να αγο-
νιστόμε ενάντια στην μπουρζουαζία, ενάντια στους καπιταλιστες. Θέλουμε
να χτίσουμε το σοσιαλιζμο.

Το σινέδριο αποφάσισε να οργανόσι τον Κομμουνιστικο σίνδεζμο της
νεολέας — το κομσομολ.

Το κομσομολ το καθοδιγι το κομμουνιστικο κόμα. Ο αρχηγος του κόματος,
ο Β. Ι. Λένιν, ίπε στα 1920:

„Το πρόβλημα του Σινδέζμου της νεολέας ένκιτε σε τότο, να μάθουν..... να
μάθουν τον κομμυνιζμο.“

Πός να μάθουν;

„Δίχως δουλια, δίχως αγόνα ι γνόςι τυ κομουνιζμου τίποτε δεν ακσίζι“ —

λεγε ο Ιλιτζ. Παναπι πρέπι να σπυδάσι κανένας τον κομουνιζμο όχι μονάχα με τα βιβλία. Πρέπι να σπυδάσι στον αγόνα ενάντια στις τακτικους εχτρους. Πρέπι να σπυδάσι στι δουλια στο εργοστάσιο, στο κολχόζι.

Το κομσομολ εχτελι τις εντολες τυ Λένιν. Τυ κάχυ δεν πίρε τιν ονομασία **λενινικο**.

ΣΤΟ ΜΕΤΟΠΟ

Το κομσομολ ιροικα αγωνίζονταν στα μέτοπα τυ εμφίλιου πολέμου Αφτο εδιδχε επαναστατικι τόλμη στις μάχες ενάντια στις εχτρους τις επανάστασις.

Ι κομσομόλι βάδιζαν στις πρότες γραμες, προσελκίζοντας κατόπιν-τους τιν μάζα τον αγωνιστον. Πολι απ'αφτους πέφτανε, πλιγομένοι απτο βόλι τυ εχτρου.

Τα 1918, 1919 κε 1920 ίσαν χρόνια τυ μαχικιου ατσαλόματος τον κομσομολιστικον γραμον στα μέτοπα τυ εμφίλιου πολέμου, στα μέτοπα τυ αγόνα ενάντια στο κσεχαρβάλομα κε τιν πίνα.

Ι κομσομολιστες το χοριον τις Σιβιρίας, τις Ποβόλζζιας, τις Υκρανίας βοιθύσαν τα παρτιζάνικα τάγματα σαν ανιχνεφτες, πολεμιστες, για σινκινονία.

Ι σελίδες απτι ζοι τυ εμφίλιου πολέμου ίνε γιομάτες με παραδείγματα απτι ιροικι βοιθια τον κομσομολιστον στον Κόκινου στρατο.

Με θασανιστίρια κε με βόλια εκδικόνταν ο εχτρου τυς κομσομολιστες, τυς ενεργητικους πολεμιστες τυ Κόκινου στρατου.

ΣΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΧΤΙΣΙΜΟ ΚΕ ΣΤΙΝ ΙΠΕΡΑΣΠΙΣΙ ΤΙΣ ΣΟΒΕΤΙΚΙΣ ΔΙΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τέλιωσε ο εμφίλιος πόλεμος. Στις απονεκρομένες φάμπρικες κε τα εργοστάσια, στα παρατιμένα οριχία κε μεταλία έβραζε πιζματικι δουλια.

Το κομσομολ κσανα δεν καθιστερι. Αρχισαν να χτίζοντε νέες φάμπρικες, εργοστάσια. Στις φάμπρικες κε τα εργοστάσια το κομσομολ οργανόνι σοσιαλιστικι άμιλα κε μαχικιότητα, πέρνι μέρος σ'όλι τι δουλια. Το παρασιμοφοριμένο με το παράσιμο τις Κόκινις σιμέας Κομσομολ ίνε κίνο, πυ οδιγα τα τάγματά-τυ στιν έφοδο τυ ρίγματος τυ κάρβουτυ στο Ντονπας. Το κομσομολ πρότο αναπτίχνι μαχικιτα τέμπα. Αφτο ίνε πυ διο φορες παρασιμοφοριθικε με το παράσιμο τις Κόκινις σιμέας, αφτο ίνε ο μπιστεμένος βοιθος τυ κόματος στον αγόνα για τιν πιατιλέτχα σε τέσερα, σε τρία, σε διόμισι χρόνια.

Το κομσομολ ίνε πάτρονας τυ θαλασινυ κε εναέριυ στόλυ. Χτίζοντας το σοσιαλιζμο, ίνε έτιμο στιν πρότι στιγμα τυ πολέμου να μπι κάτο απτις πολεμικες σιμέες τυ Κόκινου στρατου.

Ο Λαικος κομικάρου τυ στρατιοτικον κε ναφτικον σ. Βοροσσίλοφ ίπε στο σινέδριο τυ κομσομολ:

„Ιμε δέβεις, πως ο καθένας απο σας, δίχως καμια αμφιταλάντευση θά δίξει τιν επιθυμία κε θάνε έτιμος να αδράξει το τυφέκι ίτε να πάι στο κανόνι κε με αφοθισία να ιπερασπιστι τι σοσιαλιστικί-τυ πατριδα, αν θα τις επιτεθουν ι εχτοι“.

Τόρα όλι ι κομσομολιες μαθένυν να πιροβολυν ερστοχα, να μάθουν να χρικιοποινυ τα αντιαέρια. Ι κομσομολιστες μαθένυν να κάνυν επίδεζμος τυ πλιγομένους.

Στα σχολια τον αεροπόρον πάνε ι καλίτερι κομσομόλι. Μαθένυν να χτυπουν τον εχτρο απτ' αεροπλάνα.

Στα τορπιλοβόλα, στα θοριχτα ίρθαν ι καλίτερι κομσομόλι. Αρχικαν να μαθένυν το στρατιοτικο-νάφτικο έργο.

Το κομσομολ ανέλαβε το πατρονάτο πάνο στιν ιλεχτροπίσι. Χιλιάδες κομσομόλι δουλέβυν στις ικοδομες τον πελόριονιλεχτροσταθμον.

Το κομσομολ ανέλαβε το πατρονάτο πάνο στι γενικι εκμάθισι.

Το κομσομολ μαθένι τι θάρδια-τυ — τυς νέυς πιονέρυς να δουλέβυν κε να αγνίζοντε για το σοσιαλιζμο.

Το κομσομολ πρέπει να βοιθίσι τυς μαθιτες να κητέχυν τιν τεχνικι. Το κομσομολ καθοδιγι τον αγόνα τον πεδιον για τιν αναδιοργάνοσι τυ σχολιου, για τιν εκτέλεσι τις απόρασις τυ ΚΚ τυ κόματος για το αρχικο κε μερέσο σχολιο.

ΤΙ ΕΛΕΓΕ Ο ΔΕΝΙΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΜΣΟΜΟΛ

„Νάνε κανένας μέλος τυ Σινδέζμου τις νεολέας — σιμένι να διεκσάγι τε δουλια έτσι, πυ να δόσι όλι τι δουλιά-τυ, όλες τις δίναμές-τυ για το γενικο έργο. Σ'αφτο ένκιτε ι κομμουνιστικι ανατροφι.

Μονάχα σε τέτια δουλια μετατρέπετε ο νέος ίτε το κορίτσι σε καθαφτο κομμουνιστι.

Μονάχα αν μ'αφτι τι δουλια θα μπορέσουν να κατορθόσουν πραχτικες επι-τιγές, τότε μονάχα γίνοντε κομμουνιστες.

Μονάχα στον κόπο μαζί με τυς εργάτες κε αγρότες μπορου να γίνου καθαφτο κομμουνιστες.

Ο κομμουνιστικος σίνδεζμος τις νεολέας πρέπει να γίνι μαχικικι γρούπα, πυ σε κάθε δουλια να προσφέρει τι βοϊθιά-τις, να δίκσι τιν προτεβουλιά-τις.“

Απτο λόγο τυ Δένιν στο ΙΙΙ σινέδριο τυ κομσομολ στα 1920.

Κομσομόλε! Ας ίσε παραδιγματικος προϊζ-
θότστθενικος στο εργοστάσιο, παραδιγματικος
κολχόζνικος στο χοριο!

ΑΦΚΣΙΣΙ τω αριθμο τομειον
κε μαντιτατον το ΠΛΚΣΝ

«Κε πρέπει ο Σινδέζμος τις κομμουνιστικις νεο-
λέας να ενόσι τιν ανατροφί-τυ με τον κόπο

τον εργατον κε αγροτον, να μι κλιστι στα
σκολιά-τυ ... Μονάχα στον κόπο με τους
εργάτες κε αγρότες μπορι να γίνι κανέννας
καθαφτο κομμουνιστις».

(Λένιν)

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

Προσκαλέστε στο σχολιο αντιπρόσωπο τις γιατζείκας τυ κομμωμολ κε εχρα-
κριβόστε μ'αφτον τα ακόλυθα ζιτίματα:

1. Τί δουλια εχτελι ι ντόπια γιατζείκα;
2. Τί βοίθια μπορόνε να προσφέρουν ι πιονέρι κ' ι μαδιτες στην εχτέλει
τυ πλάνυ πυ σχεδιάζι ι γιατζείκα;

Μπολότιν

Ι ΚΟΜΣΟΜΟΛΙΑ

Νίχτα μέρα-μέρα νίχτα τάργοστάσια κροτύνε,
σαν τα κίματα στο μόλο αδιάκοπα λαλύνε
κε παντυ όπου τυ κόπυ το σφιρι κροτι
για τι νέα πυ προβάλι τιν πανόρια τι ζοι.

στα τεζιάχια — ι κομμωμόλι,
στις πλατίνες — κομμωμόλι,
στις τυρπίνες — κομμωμόλι,
σε κάθε έργο κε δουλια,
παντυ ι νέα-μας γενια.

Σ'εκατομίρια εχτάρια
τα μπολσεβίικια ζιτάρια
χολάτα θγένουν απτι γι.
Νέα στο έργο δόστε ζοι!

Οργόνον πι; — ι κομμωμόλι
Στα τράχτορα — ι κομμωμόλι
κε στις μπριγάτες — αρχιγι
μαχιτικι.

Κε αν κσάφνυ κσεμιτίσι
απτα σίνορα ο εχτρος,
τις Κομοσόλιας θ'ορμίσι
καταπάνο-τυ ο στρατος,
για τιν άμινα τις χόρας
πάντα μπροσ!

Σε κάθε λόχο — ι κομοσόλι,
στο Στόλο τον Κόκινο — αφτι,
στα αεροπλάνα ι κομοσόλι,
στιν πρότι τυ πόλεμου γραμι,
βαθια στα ίπσι τ'υρανο
τις Κομοσόλιας ι ατσαλένιεσ
κολόνεσ παντύ!

(Ελ. μετάφρ. Δ. Εριστέα).

ΓΥΜΝΑΣΜΑ

Μάθετε απόκσο αφτο το πίμα.

Ι ΔΙΚΒΙΤΑΤΟΡΙΣΑ ΟΛΙΑ

Ι κολχόζνιτσα Ολια ίνε 17 χρονο.

Το κομοσολ έστισε τιν Ολια στα κύρσα το λικβιτάτορον. Ι Ολια πίρε
τις απετόμενεσ γνόσεσ για να μάθι τυσ αγράματοσ κε λιγογράματοσ.

Τιν άνικσι ι Ολια ίρθε απτο κολχοζ για να δουλέπσι στις τορφοεπεκσεργασίεσ.

Ι δουλιά-τισ κε δο ίνε να λικβιτάρι τιν αγραματοσίφι κε λιγογραματοσίφι.

Ολι ι αγράματι κε ι λιγογράματι έρχοντε στην Ολια να μάθον γράματα.

Αφτι φέρνετε μαζί-τυσ σα φιλενάδα. Κσέρι τις ανάνκεσ-τυσ. Οργανόνι σινομι-
λίεσ μαζί-τυσ κε κάποτε ίστερα απτο μάθιμα εφθιμι μαζί-τυσ.

Ι γέρι κ' ι νέι εχτιμυν τιν Ολια.

Το σκολιον τον αγράματον δουλέβι καλα.

Ίστερα απτο δίπνο ι Ολια δεν περιμένι τις μαθίτριεσ. Ι ίδια τις οδιγι
στα μαθίματα. Γελυν ι ιλιοκαμένες γινέκεσ τυ Ριαζαν. „Κσανα ίρθε να μασ
τιρανίσι“. Ι Ολια ακόι όλυσ κε αρχίζι το μάθιμα. Δίχφι ε'όλυσ τί πρέπι να
κάνυν, κανένα δεν αφίνι δίχοσ να τυ πι κάτι.

Κεποσ για το σπίτι. Παρακαλυν τιν Ολια να πάι στην παράνκα: „Διά-
βασέ-μασ το βιβλίο πυ άρχιεσ να διαβάσισ χτεσ». Σχιμάτισαν κίκλο. Διαβάζυν,
σιζιτυν

Κι αργα το θράδι, όταν το φενκάρι ανέβικε πσιλα στον υρανο, τραγουδυν
όλι σε χορο.

Ι εργάτριες τις τόφρας αγαπουν τιν Ολια, αγαπουν να πάνε στο σχολιο τον αγράματον.

«Ο αγόνας για τιν ενγραμματοςίνι ίνε αγόνας για το σοσιαλιζμο».

(Λένιν)

Κ Ι Ν (Κιμ)

Το Κομμουνιστικο Ιντέρνατσιοναλ τις Νεολέας (ΚΙΝ) ενόνι τιν κομμουνιστικι νεολέα, πυ αγωνίζετε για τον κομμουνιζμο σ'όλον τον κόσμιο.

Ι μπυρζζουαζία σκοτόνι τιν κομμουνιστικι νεολέα, τιν καθίζι στις φιλακες, τιν εκσορίζι σε κάτεργα. Παρα τις καταδίοκτες ι νεολέα αγωνίζετε σίφωνα με τις εντολες τυ Λένιν κε τυ Καρλ Λίπκνεχτ.

Παρα τις φιλακες, το κάτεργο, τυς τυφεκιζμος, το ΚΙΝ κάτο απτιν καθοδίζι τυ Κομμιντερν αγωνίζετε ενάντια στους φασίστες όλον το χορον. Το ΚΙΝ ετιμάζι τυς νέυς εργάτες κε αγρότες όλυ τυ κόσμιο για τον αγόνα ενάντια στο καπιταλ. Ι πολιπλιθέστερι οργάνοσι πυ μπένι στο ΚΙΝ ίνε ο ΠΛΚΣΝ — ο Πανενοτικος λενινικος κομμουνιστικος σίνδεζμος τις νεολέας, ο πιστος βοιθος τυ ΠΚΚ(μπ).

Το ΚΙΝ κε όλες-τυ ι οργάνοτες φροντίζυν για τι νέα γενεα — για τα οχτοβρόπουλα κε τυς πιονέρυς. Κάτο απτιν καθοδίζι-τυ μεγαλόνι κε εμβρίνετε ι κομμουνιστικι κίνισι τον πέδιον — τον πιονέρον κε οχτοβρόπουλον.

ΤΟ ΚΟΜΣΟΜΟΛ ΣΤΙΣ ΧΟΡΕΣ ΤΥ ΕΚΣΟΤΕΡΙΚΥ

Σ'όλες τις χόρες τις ιδρόγιας σφέρας κηματίζι ι σιμέα τυ κομσομολ — ι σιμέα τυ αγόνα κε τις νίκισ.

Δίσκολο, πολι δίσκολο ίνε για το κομσομολ να δυλέθι στις χόρες τυ εκσότερικυ. Τυς κομσομολιστες τυς καθίζυν στις φιλακες, τυς σκοτόνυν. Μα παρόλα αφτα, το κομσομολ κάτο απτιν καθοδίζι τυ κομμουνιστικυ κόματος αγωνίζετε λενινιστικα.

Ο πόλεμος στιν Κίνα προσέλιξε τιν προσοχι όλον τον εργαζομένον. Ι γιαπονέζικι εκστρατία ενάντια στον κινέζικο λαο, ι στεναγμα τον κινέζον δυλεφτάδον, ι ριμαγμένες πολιτίες κε χορια τις Κίνας — ίνε φοβερο σινιάλο για τυς εργαζόμενυς όλυ τυ κόσμιο.

Γίνετε ένοπλος αγόνας για το άρπογμα τις Κίνας, σε πρότι σιρα απτι Γιαπωνία. Ι Αμερικι κ' ι Ανγκλια επίσης θέλυνε να αρπάκυν τα χόματα τ Κίνας.

Σχετικά με τον πόλεμο τις Γιαπωνίας κατά τις Κίνας το κομμοσολογικό παντομαχικό δουλειά. Κ'έτσι στη Γερμανία γένικαν σινέλεφρες στα μεγάλα εργοστάσια τον κερσο διαλίματος στις τραπεζαρίες. Νά πός τα περγράφει ένας αφτόπτις: „Στι σινέλεφρι ορίζοντε διο σίντροφι: ένα ρίτορας

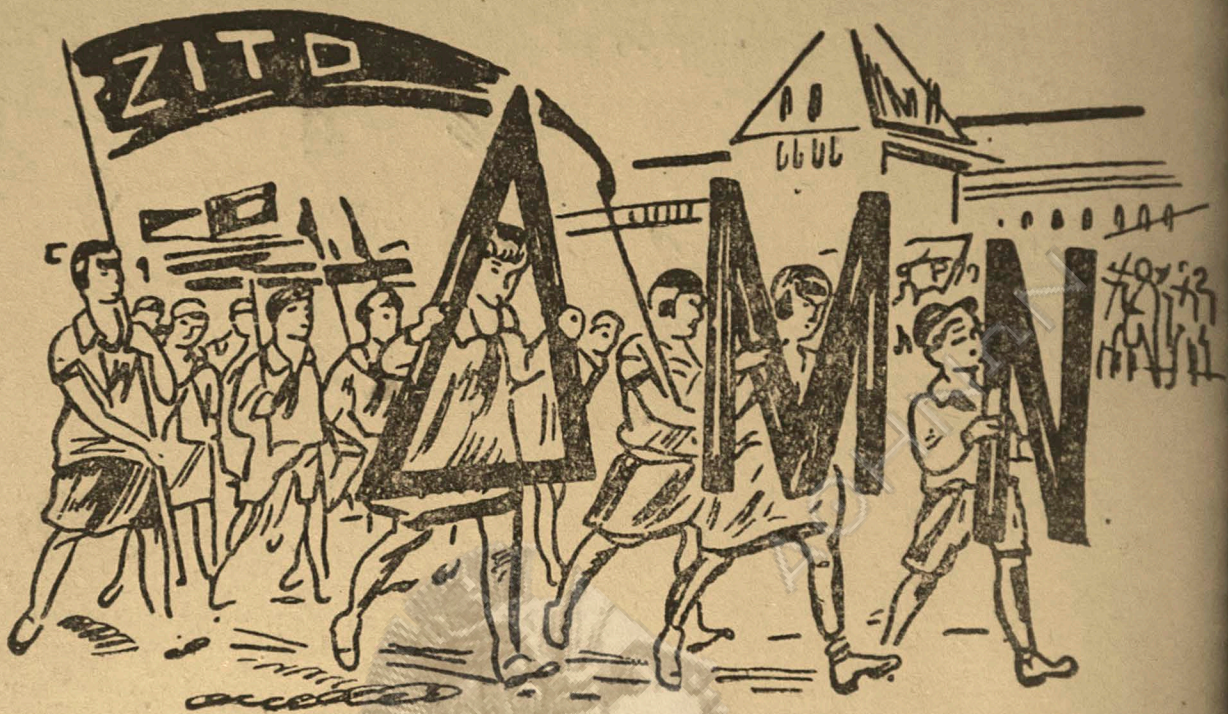

ος για υπεράσπισι. Πρέπι κ' ι διο στις δώδεκα παρα τέταρτο να βρίσκοντε
τιν αβλόπορτα τυ εργοστασίου. Ι ώρα 12 κε 15 λεφτα! Ι εργάτες (στο εργο-
στάσιο υπάρχουν 1400 εργάτες, απ'αφτους ι μισι ίνε νεολέα) πάνε στην τραπε-
ζαρία, για να προγεβματίσουν βιαστικά. Ι κομμοσολογίκατεβάζουν τα κασκέτα
άνο στα μάτια-τους, χόνοντε μέσα στο πλήθος τον εργατον κε περνων πλάι
τους φίλακες, πυ στέκοντε κοντα στην αβλόπορτα. Βρίσκοντε πια στην τραπεζαρία.
Κατα μίκος τις ζάλας βρίσκοντε κάρκελα — αφτα χρισιμέβουν για βίμα
τους κομμοσολογίους.

Ο ισιγιτις πίδα πάνο στα κάρκελα κι αρχίζι να μιλα. Ολι παραταν τα
στάλια. Επικρατι ισιχία.

— Σίντροφι νει εργάτες κε εργάτριες! Στι Σσανχαι θρονταν τα κανόνια!
χόνοντε γιαπωνέζικα πολεμικά θαπόρια, για να καταπνίξουν κε να καταστρέψουν
νεαρα Σοβιετικι Κίνα. Στο Χαρμπιν μπίχαν τα γιαπωνέζικα στρατέματα—
ι μπελογβαρτει φροντίζουν με τις προβοκάτσιες να προκαλέσουν πολεμο ενά-
κα στην ΕΣΣΔ. Ι επιχειρηματίες θέλουν να κατεβάσουν το μεροκάματο-μας πυ
έτσι ίνε μιζέριχο. Ι απάντις ι μπορι νάνε μονάχα μια—αγόνιας! Πρέπι να ιπε-

ρασπιστόμε, πρέπει να οργανόσουμε απεργία, πρέπει να ρίξουμε στην πλαστίνκα τα
σιγάριας τι δίνामी-μας!

Ολάκερο κίμα τέτιον σινελέφσεον απλόθικε σ'όλι τι Γερμανία κε στις άλες χόρσ
Νει εργάτες το στρατιοτικον εργοστασιον κε λιμανιον!

Κρεσκεπάστε τι; πολεμικες προετιμασίες στο κάθε εργοστάσιο! Διασπά
τιν εκτέλισι τον πολεμικον παρανκελιον. Με απεργίες απαντίστε στις απ
πιρες να σταλυν εκσοπλιζμι για τος γιαπονέζους καπιταλιστες! Απο σας εκσο
τιέτε να μιν αρίσετε να φορτοθον πολεμοφόδια στην απόμακρι Ανατολι. Υ
ένα βαρέλι μπαρούτι, ύτε ενα κιβότιο όπλα για το μακελιο—τέτιο ίνε το σι
μά-σας τις δράσις.

Για απάντιςι στις απόπιρες τις μπυρζζουαζίας να θρι διέκροδο σε νέος π
λέμυς σισπιροθίτε γίρο απτυς κομμουνιστικυς σιδέζμυς τις νεολέας κάτω απ
σιμέες τι κομμουνιστικυ ιντερνατσιοναλ τις νεολέας για τον αγόνα για τι διχτατο
ρία το προλεταριάτυ!

Πσιλότερα τι σιμέα τυ Δένιν κε τυ Δίπκνεχτ στον αγόνα κατα τυ πολέμ
Υτε ένα βαρέλι μπαρούτι ύτε ένα κιβότιο όπλα για το καπιταλιστικο μακελιο
Δε θαφίζουμε να φορτοθον εκσοπλιζμι ενάντια στην Κίνα!

Το κομσομολ οργανόνι απεργίες κε πέρνι μέτρα να αργίςυν, να χαλά
τα πολεμόφοδια.

Δ Μ Ν

Τί σιμένι ΔΜΝ;

Διεθνι μέρα τις νεολέας. Επιθεόριςι τον επαναστατικον δινάμεον
εργατικις νεολέας. Ι ΔΜΝ καθορίστικε προς τιμι τις διεθνυς ένοσις τον
μμουνιστικον σινδέζμον νεολέας — ΚΙΝ.

Ενας απτος θεμελιωτης του ΚΙΝ ήταν ο αρχηγος τον προλεταριον τις Γερμανίας — ο Καρλ Λίπκνεχτ, που σκοτόθηκε απτους φασίστες στα 1919.

Για πρώτη φορά η ΔΜΝ γιορτάστηκε στα 1915. Τότε η καπιταλιστες διέταξαν το πανκόσμιο μακελιο για τα κέρδι-τους.

Η ίδια η καπιταλιστες δεν πήγναν στον πόλεμο, στέλνανε στον πόλεμο τους εργάτες και τους αγρότες.

Στα 1915 σε πολλές χώρες η εργατική νεολαία οργάνωσε μίτινγκ και διαδή- λωσεις ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στους καπιταλιστες. Η εργατική νεολαία της Βρετανίας Ενωσις για πρώτη φορά πήρε μέρος στη ΔΜΝ στα 1917, στις πα- ρακάτω Οκτωβριανές επανάστασις. Απο τότε, μαζί με τη νεολαία όλου του κόσμου γιορτάζουμε κάθε χρόνο τη Διεθνή μέρα του νέου.

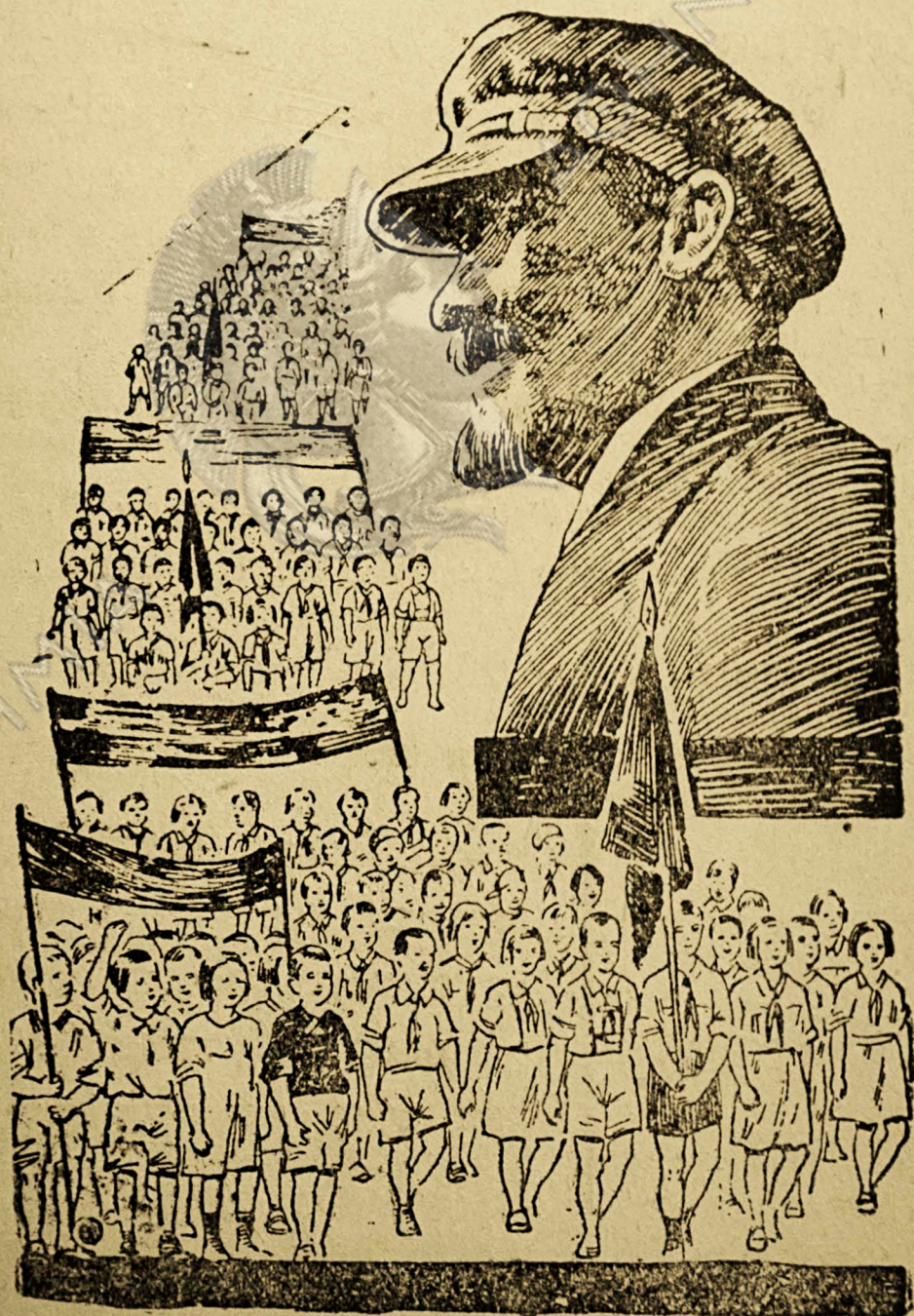
Η ΔΜΝ έχει για κρι- τήριο πρόβλημα-της τον αγώνα ενάντια στους κα- πταλιστες — καταπιε- στους, τον αγώνα ενάν- τια στον πόλεμο και τον ελεμικο χίντινο.

Η καπιταλιστες φρον- τίζουν να προκαλέσουν την ΕΣΣΔ σε πόλεμο. Η επιτυχία του σοσιαλιστι- κού μας χιτιστήματος δεν τους δίνουν ισιχία. Κι η επαναστατική νεολαία όλου του κόσμου ρίχνει τα σι- γήματα:

«Όλοι για υπεράσπισι- σις της ΕΣΣΔ!»

«Θα μετατρέψουμε τον ιμπεριαλιστικό πόλε- μο σε πόλεμο εμφίλιο!» λέγοντας τη ΔΜΝ, πρέπει να θιμιθόμε το ανάμομα της αμιντικής ανανότιτας της χώρας, πρέπει να θιμιθόμε, ότι πρέπει πιο επιτιχι-

μένα να εχτελούμε την πιατιλέτκα, επειδι το κάθε νέο εργοστάσιο στερεόνη δυναμική και την ισιχία της Ενωσις-μας.

Στι διεθνι μέρα το νέον πρέπει να θιμιθύμε τιν κατάστασι τισ εργατικ τάχσις στο εκσοτεριχο κε να δυναμόσυμε τι βοίδιά-μας στυσ εργάτες τον άλλον χωρον στον αγόνα για το εργατικο έργο, για τον κομμυνιζμο.

Κατο τα χέρια απτιν ΕΣΣΔ, απτι Σοβιετικι Κίνα!

Ζίτο το λενινικο Κομμυντερν!

Ζίτο ι ΕΣΣΔ — ι μαχιτικι μπριγάτα του προλετάριον όλυ του κοζμου!

ΕΡΩΤΗΣΕΣ

1. Πός δυλέβι ι σχολικι κομμωμολιστι γιατζεικα-σας;
2. Πιος καθοδιγι τυς πιονέρυς;
3. Πός αγωνίζετε το κομμωμολ στις χόρες του εκσοτερικυ;
4. Πός κε σε πιες σιθίκες οργανόθικε ο Κομμωμολιστικος είδεζμοσ του νεολέας;
5. Σε τί εκδιλόνητε ι σιμετοχι του κομμωμολ στην νικοκιριακι κε πολιτικη ζοι τις χόρας;
6. Σε πιά οργάνοσι ενόνοντε ι κομμωμολί όλον τον χωρον;
7. Πιά προβλήματα στέκυντε μπροστα στο ΚΙΝ;

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

Θιμιθίτε πός περάσατε φέτο τι ΔΜΝ κε γράπστε μικρι αφίγιςι.

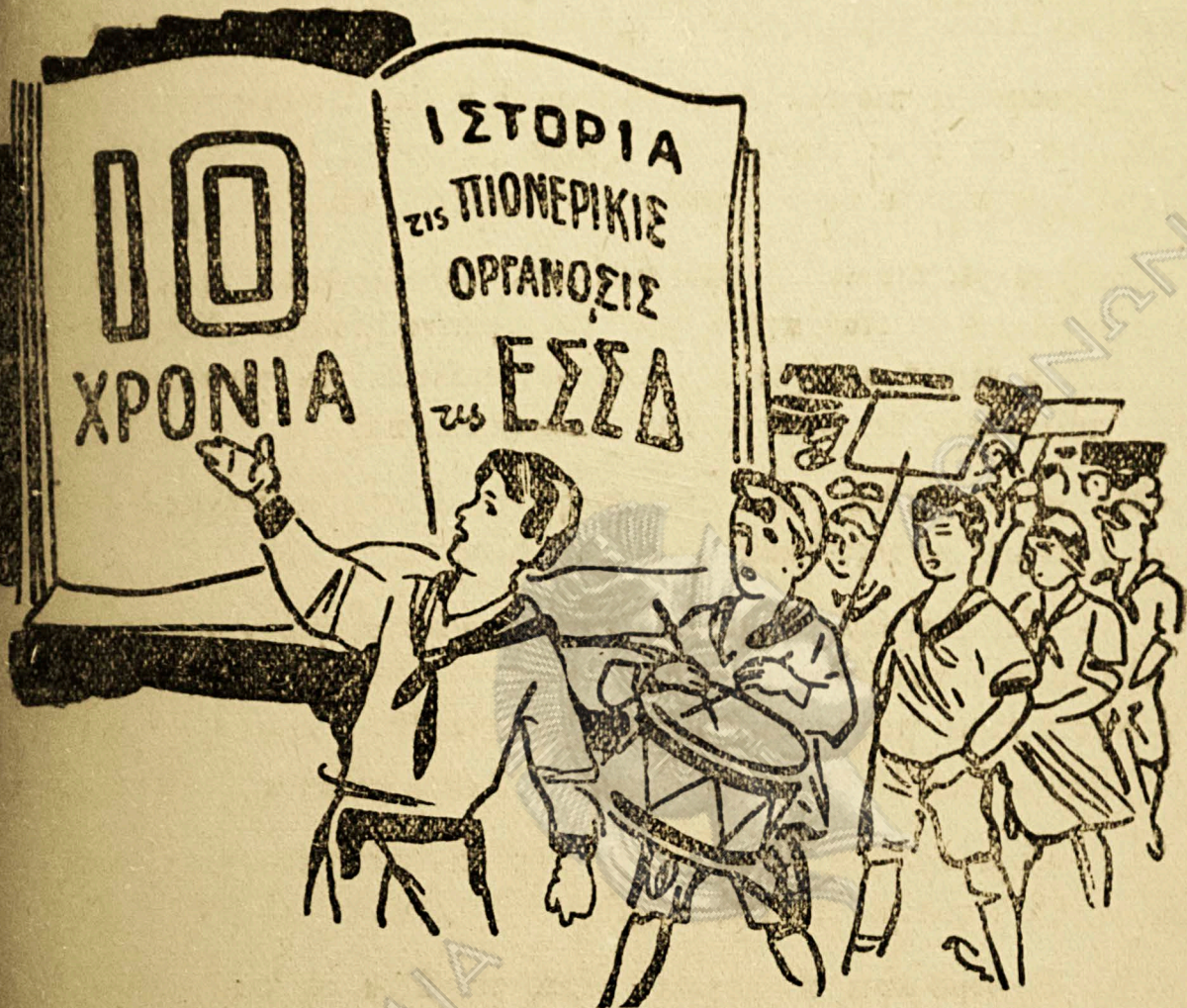
«Στι νεολέα εναπόκιτε να αποτελιόσι το έργο του κομμυνιζμου, ακριβοσ ε'αφτιν επίκιτε να αγωνιστι για τον κομμυνιζμο, κε πρέπει ι νεολέα να αντικρίσι αφτες τις μάχες στεφρει, ιγις με ατζάλινα νέβρα κε σιδερένια μόνια».

ΛΕΝΙΝ

Ι ΠΙΟΝΕΡΙ

Στα 1922 σε διάφορες πολιτίες τις χόρας-μας άρχισαν να οργανόνοντε κάτω απτιν καθοδιγιςιν του κομμωμολ τάγματα το νέον πιονέρον.

Τα παιδιά πρόθυμα μπένανε στα πιονέρικα τάγματα κε ι οργάνοσι μεγά-
γρήγορα. Κ'έτσι στα 1924 ίσαν 122 χιλ. πιονέρι κε στην 1-ι του γενά-
1925 ίταν πια 1 εκατομ. πιονέρι κε οχτοβρόπουλα.

Στα 1932, δέκα χρόνια μετα τιν οργάνοσι, τυ πρώτου πιονέρικου τάγμα-
αριθμύονταν πια περι τα 5 εκατομ. πιονέρι.

Στα δέκα χρόνια τισ ίπαρχίσι-τισ ι πιονέρικι οργάνοσι όχι μονάχα με-
σε, μα κε στερεόθηκε, δινάμοσε, κε κατέχτισε τι βαθια αγάπι τον εργαζο-
στις Σοβετικίσι Ενοσίσι.

Ι πιονέρικι οργάνοσι διαπεδαγόγισε εκατομύρια πεδια κε έδωσε χιλιάδες
στον ΠΛΣΚΝ.

Ι πιονέρικι οργάνοσι έπεκε μεγάλο ρόλο στο έργο τισ διμιουργίσι καθα-
εργατικου σοβετικου σχολιου.

Ι πιονέρικι οργάνοσι διεκσάγι μεγάλι δουλια για τι βοίθια το δεζμοτον τυ
σταλ στο εκσωτερικο.

Το μαι τυ 1924, στι Μόσχα, στην Κόκινι πλατια, γένικε παράταξι τον
πρόν, όπου τα πεδια κολεχτιβικα δόσανε πανιγρικι ιπόσκεσι.

Τιν παράταξι κε τιν πανιγρικι ιπόσκεσι τι δέχονταν — το 13-ο σινέ-
το κόματος πυ σινεδρίαζε τότε στι Μόσχα, τα μέλι τισ κιβέρνις, το Επα-

ναστατικό-στρατιοτικό Σοβιετ (Ρεββουενσοβιετ) κε χιλιάδες εργαζόμενοι τις Μ
σχας κε τον άλλον πολιτιον.

Απο εκατοντάδες ορχίστρες βρόντιζε το „Ιντερνατσιοναλ“· στο θίμα
μαφσολίου τυ Δένιν παρυσιάστηκε ο γραματέας τυ ΚΚ τυ κομσομολ κε άλλος

„Σίντροφι νει πιονέρι! Απτόνομα τυ ΚΚ τυ Κομμουνιστικυ σιδέζμυ τις
ολέας διλόνο ότι ι νει πιονέρι απο σίμερα μετονομάζοντε σε πεδικες κομμ
νιστικες γρούπες το νέον πιονέρον ονόματος τυ Βλαδίμιρ Ιλιτζ Λένιν

Σίντροφι νει πιονέρι! Ι πρόσκλισί-μας, τυ κομσομολ προς εσας τα νεαρ
τερα αδέρφια ίνε — στον αγόνα για τιν εργατικι ιπόθεσι „Νάστε έτιμι!“

„Πάντα έτιμι“ αντίχισε ι χιλιόφονι απάντισι τον πιονέρον. Τα θρονιερ
„Υρα“ πολιν κερο δε σόπεναν σтин Κόκινι πλατία.

Μα νά· το παλιο ρολοι στον πέργο τυ Κρεμλίνο χτίπιε 4 κε στο θίμα
φάνικε ο παλιος μπολσεβίκος, ο Φέλικς Κον:

„— Νει σίντροφι! Σε μένα, σαν σε ένα απτυς γεροντότερος, ανατέθηκε
σας οδιγίσο σтин πανιγίρικι ιπόσχεσι.

Νάστε έτιμι γιαφτι τιν πανιγίρικι ιπόσχεσι!“

„Πάντα έτιμι !!!“ κσανα θροντα ι Κόκινι πλατία.

„Σίντροφι πιονέρι! Θα μεταδόσο αφτι τιν πανιγίρικί-σας ιπόσχεσι στο πρ
εδρίο τυ 13-ου σινεδρίου τυ ΠΚΚ (μπ)“

Ας θυμιάμε αφτι τι μεγάλη μέρα, τιν 23-ι τυ μαι 1924, το ιστορικ
σινεδρίο τυ κόματος κε τιν ιπόσχεσι, πυ έδοςαν ι πιονέρι τις Σοβιετικις Εν
σις, πυ φέρνυν τιν επίτιμι ονομασία το λενινιστον.

Θα διαπεδαγογιθύμε έτσι, όπος μας έμαθε ο Δένιν. Θαγονιστόμε έ
όπος αγωνίζονταν ο Δένιν!

Πανιγίρικι ιπόσχεσι

Εγω, νέος πιονέρος τις ΕΣΣΔ, μποστα στυς σιντρόφους-
μυ ιπόσχομε πανιγίρικα, ότι: 1) θα σταθο στερεα για
τιν ιπόθεσι τις εργατικις τάχσις στον αγόνα-τις για τιν
απελεφτέροσι τον εργατον κε αγροτον όλυ τυ κόσμυ· 2)
τίμα κε απαρέκλιτα θα εχτελέσο τις εντολες τυ Δένιν,
τυς νόμυς κε τα σινίθια το νέον πιονέρον.

Αλ. Ζαροφ.

ΣΤΑ ΔΕΚΑΧΡΟΝΑ ΤΥ ΠΙΟΝΕΡΙΚΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ

Απο χρόνια σε χρόνια
— γραμι με γραμι,
ι άφκσισί-σας
καταπλιχτικι.

Μια χύφτα ίσαστε
ύτ' εκατον
δεκάδα χρόνια πριν.

Μα τόρα δεν ιστε
γρύπα, κολόνα, —
στι δουλια ενομένα
εκατομίρια ίσαστε,
στρατια,
τα πιο προχοριμένα
τις χόρας πεδια.

Για το έργο τυ Δένιν
ν'αγωνιστόμε ειμισ
με ζέσι, με δίναμι,
βαλθίχαμ' ειμισ.

Μα λίγες δεν ίνε
κε πέτρες διχές-σας
στα θεμέλια τις μεγάλις
ιχοδομις.

Στι μάθισι, στο φκιάσιμο παντυ
τις άνιχσις τ'αχναρια . . .
Μπροστα!

Τα δέχα χρόνια αφτα
ελπιδοφόρα θάνε σκαλοπάτια
στα ίπσι
τις πανκόζμιας νίχις.

Ι ΚΟΚΙΝΙ ΓΡΑΒΑΤΑ ΔΕΝ ΙΝΕ ΦΟΡΜΑ ΠΑΡΑΤΑΚΣΙΣ ΑΛΛΑ ΣΙΜ- ΒΟΛΟ ΣΙΝΔΕΣΙΣ ΤΡΙΟΝ ΓΕΝΕΟΝ

(Καγανόβιτς)

Εις φοράτε κόκινι γραβάτα. Θιμιθίτε προς ι κόκινι γραβάτα δεν ίνε φόρ-
μα παράτακσις. Ι κόκινι γραβάτα στο ετίθος-σας ίνε εμποτιζμένο με το έμα
εκατοντάδον κε χιλιάδον αγωνιστον. Χιλιάδες αγωνιστες κρεμάστικαν, τυφεκίστι-
καν απτυς πομέσσικυσ κε τυς καπιταλιστες. Χιλιάδες αγωνιστες σάπισαν στις
τσαρικες φιλακες. Κι όταν οδιγύσαν τυς επαναστάτες στην κρεμάλα, λέγανε.
„Να τις σιρας ι γραβάτα στο λεμό-σας“.

Μα μις νκρεμίσαμε τυς καταπιεστές-μας, κε σι θέσι το σιντρόφον πο
χάθικαν βλαστένυν κε θα θλαστίσυν τα εκατομίρια πεδιά-μας, αγωνιστες για
τον κομουνιζμο.

Φορέστε με τιμι αφτι τιν κόκινι γραβάτα, βαστάκστε σφιχτα στα χέρια-σας
τι σιμέα τυ κομουνιζμου.

Ι κόκινι γραβάτα-σας με τρις γονίες φανερόνι σίνδεσι τριον γενεον.

Θιμιθίτε προς αφτι σας ίποχρεόνι, εσας τυς νέυς πιονέρυς, να αγωνιστίτε
για τις επαναστατικες παράδοσες τις παλιας γενιας — τις γενιας τυ Λένιν, τις
γενιας τον παλιον μπολσεβίκον, για το έργο τυ μεγάλυ προλεταριακυ κομυ-
νιστικού-μας κόματος, για τι δοκιμαζέμενι λενινικι πολιτικι.

ΣΤΥΣ ΝΕΥΣ ΛΕΝΙΝΙΣΤΕΣ

(Ρυτζυτακ)

„Νει λενινιστες! Ι πατέρες, ι μιτέρες, ι αδελφι κ'ι αδελφές-σας κατέβα-
λαν όλες-τυς τις δίναμες για να χτίσυν το σοσιαλιστικό κράτος σι χόρα-μας.
Με μακροχρόνιο αγόνα κατορθόσαμε να καταχτίσουμε τις φάμπρικες κε τα ερ-
γοστάσια, τα οριχία κε τα χοράφια, όπου δουλέβι ι παλια γενια. Χιλιάδες απτυς
καλίτερυς σιντρόφου-μας δόσανε γιαφτο το κεφάλι-τυς. Κι απο σας, νει λενι-
νιστες, ι κιβέρνισι περιμένι οτι θα σταθίτε επίσις σταθερι για το γενικό-μας
έργο, θα αγωνιστίτε επίσις απρόμιτα κε ακλόνιτα.

Εις, νέα γενεα, πρέπι να μάθετε, πός να δουλέβετε, πός να διεφθίνετε
τις φάμπρικες κε τα εργοστάσια. Πρέπι να μάθετε κυλτόρικα να καλιεργίτε
τι γι, να διεφθίνετε το κράτος.

Νει πιονέρι! Ας ίστε ι ακροβολιστες τις πανκόζμιας επανάστασις, ι σαλ-
πινκτες τις πανκόζμιας πιρχαιας. Για τις επικίμενες μάχες κε τις νίκες για
το σοσιαλιζμο, για τον κομουνιζμο, ας ίστε έτιμι!“

ΠΙΟΝΕΡΙ ΙΝΕ Ι ΒΑΡΔΙΑ ΤΟΝ ΚΟΜΣΟΜΟΛΟΝ

„Ο κάθε πιονέρος πρέπει παντού και πάντα: στο σχολείο, στην οικογένεια, στο δρόμο, στο πιονέρικο κλμπ, στις πιονέρικές κατασκηνώσεις να νάνε πραγματικά παράδειγμα για όλα τα παιδιά».

(Απτιν απόφασι του ΚΚ του ΠΚΚ(μπ) στη 10-ετιρίδα τις πιονέρικές οργανώσεις).

Ι ΝΟΜΙ ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟΝ

Ο σκοπος του κάθε πιονέρου ίνε να διαπεδαγογιθι έτσι που να γίνι καλός κομσομόλος και κομμουνιστής, για να νάνε οφέλιμος, αντάξιος μέλος τις κομμουνιστικής κοινωνίας.

1. Ο πιονέρος ίνε πιστός στην υπόθεσι τις εργατικής τάξης και στις εντολές του Λένιν.

Ο πιονέρος όπως κ'ι μεγαλύτερι αδελφί-του — ο κομσομόλος κ'ι κομμουνιστής — πρέπει να νάνε πάντα έτιμος να υπερασπιστι τιν απελεφτέροσι τον εργαζομένον όλου του κόζμου.

2. Ο πιονέρος ίνε έχτρος του κυλάκου και του μπυρζζυάδου.

Ο κυλάκι κ'ι μπυρζζυάδες ίνε πιο άσπονδοί έχτρι τον εργατόν και αγροτόν σινεπόμενα ίνε έχτρι και τον πιονέρον.

3. Ο πιονέρος ίνε πιστός φίλος και σίντροφος τον πεδόν τον εργατόν, τον αγροτόν και τον εργαζομένον όλου του κόζμου.

4. Ο πιονέρος ίνε ο μικρότερος αδελφός, ο βοηθός του κομμουνιστή και κομσομόλου στον αγόνα για τον κομμουνισμό.

Ο πιονέρι εκσιγούν στους αγρότες τιν σημασία τον κολχοζιόν και κομόνον, που οργανόουν παραδειγματικό αγροτικό νικοκίριο.

5. Ο πιονέρος ίνε κατα τις εθνικής διχόνιας και έχτρας, για το διεθνι μαχίτικο σίνδεξμο όλον τον εργατόν και εργαζομένον.

Ο πιονέρος ίνε ιντερνατσιοναλιστής: φίλι-του ίνε ο εργάτης όλον τον εθνικότιον.

6. Ο πιονέρος αγωνίζετα ενάντια στο μεθίσι και τιν χυλιγάνια, ενάντια στο θροισκεφικό φαρμάκι.

Ο πιονέρος δεν πιστέβι σε θεο, επεκσιγι με τιν βοίθια το μεγαλύτερον τιν απάτι τον παπάδον.

7. Ο πιονέρος οργανόνετε, ενόνι τα πεδία κάτω απτι σιμέα του Ιλιτζ. Ο πιονέρος ίνε παράδειγμα για όλα τα πεδία.

Ο πιονέρος προσελκίζει στα πιονέριχα τάγματα τος ζίντροφός-του. Ο πιονέρος ίνε παράδειγμα για όλα τα πεδία· τόσο στο σχολιο, όσο κε όχο αποτο σχολιο ε' αφτόνε πάνο πρέπει να εκσιζόνοντε όλα τα πεδία.

8. Ο πιονέρος κάνι όλα γλίγορα κε με ακρίβια. Εχτιμα το δικό-τυ κε τον κξένο κερο. Ο πιονέρος δυλέβι, σπυδάξι κε αναπάβετε μονιαζμένα κε οργανομένα.

Αν ι μεγαλύτερι ζίντροφι δίνυν ζατάνια στον πιονέρο, πρέπει αφτι ι ζατάνια να εχτελεστι γρίγορα κε με ακρίβια. Δεν πρέπει να ιπάρχουν αντίριτες, ίστερα θα το κάνο, δεν έχο κερο κ.τ.λ.

Ο πιονέρος πρέπει κολεχτιδिका κε μονιαζμένα να δυλέβι, να μαθένι κε να αναπάβετε.

9. Ο πιονέρος ίνε εχτρος τυ καπνίζματος κε τις ακαθαροσίας. Ο πιονέρος προφιλάγι τιν ιγία-τυ κε τιν ιγία τον άλλον.

Ο πιονέρος δεν καπνίζει κε πρέπει πάντα νάνε φορεμένος καθαρα κε ταχτικά. Οπου κι αν θρίζετε ο πιονέρος, πρέπει να επεκσιγίσι τι βλάβι τις ακαθαροσίας κε τυ καπνίζματος.

Ο πιονέρος προφιλάγι τιν ιγία-τυ κε τιν ιγία τον άλλον.

10. Ο πιονέρος ίνε φίλεργος κε επίμονος. Ο πιονέρος δε φοβάτε τις δυσκολίες, ίνε πάντα καρτερικός κε τολμιρος.

Ο πιονέρος αγαπα τι δουλια κε ίνε επίμονος. Ο πιονέρος δεν πρέπει να ντρέπετε καμια δουλια.

Στο χοριο ι πιονέρι αγωνίζοντε για τιν οργάνοσι τον κολχοσιον.

Ι πιονέρι πέρνυν μέρος ε' όλες τις άλες καμπάνιες, πυ σιντελυν να θγυν γριγορότερα απτι μέσι όλες ι έλιπτες στο νιοχιριο τις Σοβετικισ Ενωσις.

11. Ο πιονέρος ετιμάζετε να γίνι αφοσιομένος αγωνιστις ενάντια στι φτοχια κε το ζιγο, για το σοσιαλιζμο

Αφτος ο νόμος λει, πως ο πιονέρος, δίχος να λιπιθι τις δίναμές-του, ύτε τον κερο, προετιμάζετε για τον αγόνα για καταστροφι τις φτόχιας κε τυ ζιγυ στις άλες χόρες.

12. Ο πιονέρος τίνι να αποχτίσι γνόδες κε βοιθα κε τος άλλος να μάθυν. Ι γνόσι ίνε δίναμι στον αγόνα για τιν εργατικι ιπόθεςι.

Ο κάθε πιονέρος πρέπει νάνε καλος μαθιτις στιν τάκσι κε στο σχολιο. Ο πιονέρος ίνε ιποχρεομένος να βοιθίσι εκίνα τα πεδία, πυ άσκιμα χονέβυν τι σχολικι μάθισι.

Ι γνόσι ίνε κίνι ι δίναμι, πυ βοιθα τον εργάτι στον αγόνα ενάντια στιν μπυρζζωαζία.

13. Ο πιονέρος αγωνίζετε για τιν πιθαρχία στι μάθισι κε τον κόπο, για προσεχτικι σιμπεριφορα στιν κινονικι περιουσία.

14. Ο πιονέρος ίνε ενεργητικός βοιθος το ροβετιον, τον επαν-
κελματικον ριδέζμον, τις κοπεράτσιας. Ο πιονέρος ίνε φίλος, βοιθος,
μελύόμενος αγωνιστις τυ Κόκινυ στρατυ.

Ο πιονέρος όταν μεγαλόσι, θα ιπιρετίσι στον Κόκινο στρατο. Ι πιονέρικι οργά-
νοσι δίνι στον πιονέρο τι δυνατότητα να μάθι στα τάγματα το δόξιμο ρινιάλον,
τι ρκοποβολι, τι φυσικι αγογι, τις εκστρατίες, τα πολεμικα πεχνίδια, τιν πολε-
μικι προετιμασία. Ι πιονέρι, πρέπι νάχυν ρίδεσι με τυς κραρνοαρμέυς, βοιθόντας-
τυς ρτι δουλιά-τυς, οργανόνοντας πιονέρικες γονιες, τραπέζια πληροφοριον κε άλα.

15. Ο πιονέρος ίνε για το μεγάλομα το φάμπρικον κε εργορτα-
ριον, για τις τεχνικες γνόρςες, για τιν εργατικι πιθαρχία.

Ο κάθε πιονέρος πρέπι νάνε τεχνικα ενγράματος. Πρέπι να ρτυδάσι τον
ιλεχτριρμο, να κάνι ραδιοδέχτες κ.τ.λ. Ο πιονέρος ρτιν παραγογι πρέπι νάνε
παράδειγμα για τυς άλυς.

16. Ο πιονέρος ίνε ενεργητικός ριμέτοχος ρτον αγόνα για τε
ρσοδια, βοιθος τυ κολχοριν, τυ ροβχοριν.

ΘΑ ΦΤΑΣΥΜΕ ΚΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΥΜΕ

Να φτάρουμε κε να περάρουμε
κε τον εχτρο τελιοτικα
απο τις γις το πρόρσοπο να χάρουμε,
αδέλφια, πρέπι να κοπιάρουμε
με όλα-μας τα δινατα.

Με τυς μεγάλυς κ'εμικ μαρρι,
ρτι δουλια ρτον αγόνα, ρτιν πάλι,
κάθε χρόνος κε νίκι μεγάλι
δικί-μας παντυ για να δι.

Τα λόγια λίγα — τα έργα πολα —
τον λόρρον δεν ίμαρτε φίλι.
Ετιμαρμένοι μαχιτάδες χίλι
κάθε χρόνο δ'αβγυν απο μαρ.

Ριμαδια τα μπόδια, ριντρίμια ι φραγμι,
τυ ρτις νίκικ το δρόμο απαντάμε
με το δίμα γοργο θενα πάμε,
νέες νίκες-μαρ κάθε ιμέρα θα δι.

Ι πιότιτα τις μάθιρικις πρέπι να ανιπρροθι —
τέτιο ίνε το πρόβλιμα τυ έβαλε το ΚΚ τυ
κόματος μπρορτα ρτα ρκολια.

ΕΡΟΤΙΣΕΣ

1. Τί προβλήματα βάζει ο πιονέριχοι οργάνοσι.
2. Πός δυλέθι ο πιονέριχοι πάζα-σας;
3. Ζιτίστε απτον οδιγο, να σας διγιθι πως ίνε οργανομένοι ο πιονερι.

Ο ΙΛΙΤΖ ΜΥΣΑΦΙΡΙΣ ΣΤΑ ΠΕΔΙΑ.

(*Ανάμνισης του Μπονιζ-Μπρονέβιτς*).

Το χιμόνα του 1919 ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ έτιχε να παρεβρεθί σε παιδική γιορτή στο σχολείο στο Σοκολνίκι.

Μόλις βγήκε ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ στα πεδία, αφτα τον περικίχλοσαν χαρούμενα κε το έδιναν ερώτισες σα βροχι.

— Τί θα πέκουμε; — ρότισε το Βλαδίμιρ Ιλιτζ ένα πολί ζοιρο δεκάχρονο κοριτσάκι. — Ας αρχίσαμε γρίγορα! Ιδεμι στενοχορεδόμαστε! Σας περιμένουμε τόσο! Τί θα πέκουμε το λιπο;

— Θα τραγουδίσαμε πρώτα κ'ίστερότερα θα πέκουμε το κριφτο — απάντισε ζοιρα ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

— Σίφονι, σίφονι! — χτιπόντας τα χέρια-τις κσεφόνισε χαρούμενα το κοριτσάκι.

— Σίφονι; Μα τότε πιόνα περιμένετε; Δόσε το χέρι. Τραβα κε τος άλλος. Εμπρος πιαστίτε κ'ί άλι. Με μιας σχηματίστηκε μεγάλος κίχλος απο πεδία.

— Τραγύδα το λιπον! Τί στέκεσε; Αποτάθηκε ζοιρα ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ σάφτο το κοριτσάκι.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ αποροφίθηκε απτιν παιδική γιορτή, γελύσε, γιρνύσε έφθιμα κε τραγουδύσε μαζί με τα πεδία.

Τον κατέκλιζαν με ερώτισες τα πεδία. Ο Ιλιτζ πρόφτανε να απαντίσει σ'όλους, χοράτεθε, έδινε ο ίδιος ερώτισες, τος έδινε ενίγματα κε όλοι απορύσαν απο πύ τα κέρι όλα αφτα, πό: τα θιμάτε; Η ζάλα γιόμιζε έφθιμα γέλια κε χορατα.

Ιλιχιομένοι κόλισαν απτο παράδειγμα τυ Ιλιτζ κε εφθιμύσαν κιαφτι με τα πεδια.

— Κε πότε θα πέκσυμε το πεχνίδι τις „γάτας κε τυ ποντικου“; Τί, το κεχάσατε ροτούσε όλος εφθιμία ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ.

Κε κσανα σκιματίστηκε χίκλος, κσανα ανάμεσα στα πεδια έπεζε ο Ιλιτζ, μι αφίνοντας τον γάτο, ιπερασπίζοντας τον ποντικο. Πρòσεχε άγριπνα κε δεν μπορòσε να τον γελάσι κανένας. Ιιπεράσπισί-τυ ίνε σταθερι κε μπιστεμένοι.

Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ, πυ πρότι φορα γνωρίστηκε μ'αφτα τα πεδια γένικε ο καλύτερος φίλος κε σιντροφός-τυς. Τα πεδια μιλούσαν μαζί-τυ απλα, „με το ρι“, χοράτεθαν κε ένιοθες πως γένικε για αφτα δικò-τυς άνθρωπος. Τον απέςπασαν απτυς ιλιχιομένους, τον πέραν στο μέρος-τυς. Τον κυβάλεσαν μαζί-τυς να πίνυν τσάι, τυ έβαζαν γλικο, κε όλι θέλανε κάτι να κάνουν γιαφτον κι αφτος τυς έσπανε φυντύκια, τυς έχινε τσαι στα πιατάκια απτα ζεστα ποτίρια κε δεν τυ διέφεβγε τίποτε. Τόσο πολι αγαπòσε τα πεδια. Κε τα πεδια το εσθάνονταν κε τυ χάριζαν τιν άφταστι αγάπι-τυς κε θέλανε όλον τον κερο νάνε μαζί-τυ. Ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ γρίγορα έμαθε τα ονόματα τον πεδιον- απορòσε κανένας όταν τον έβλεπε να μι ανακατόνι τα ονόματα-τυς κε να τα θυμάτε όλα.

Δεν μπορòσε τίποτα να γίνι με τα πεδια. Αφτα καταχτίσανε ολότελα το Βλαδίμιρ Ιλιτζ. Τον κυβάλεσαν στ'άλα δομάτια. Τυ έδικσαν τι ζοντανι γονία, τα πυλια, τα ποντίκια, τι βερβερίτσα, κι ο Βλαδίμιρ Ιλιτζ όλος αποροφίθηκε στις δουλιές-τυς, ζάν-πος όλι-τυ τι ζοι δεν έκανε άλο τίποτε, παρα να απασχολιέτε με τυς μαθιτες.

Όλια τα πεδια πρέπι να κέρουν, πως ι καρδια τυ Βλαδίμιρ Ιλιτζ πάντιε χτιπòσε για τι χαρα κε τιν εφτιχία τον πεδιον. Αφτος τα εχτιμòσε κε ταγαπòσε.

Αχύστε πιονέρι!

Αχύστε, πεδια τις χόρας το σοβετιον! Αχύστε!

«Δεν ιπάρχυν κάστρα, πυ να μι μπορέσουν να τα πάρυν ι μπολςσεβίκι. Εμισ λίσαμε ένα σορο διςκολότατα προβλίματα. Εμισ πέραμε τιν εκσυζία. Εμισ χτίσαμε τι μεγαλίτερι σοσιαλιστικι βιομηχανία.

Εμισ στρέψαμε το μεζέο στο δρόμο τυ σοσιαλιζμυ. Το πιο σπυδέο το κάναμε πια.

Μας μνίσκυν όχι πολα — να εκμάθυμε τιν τεχνικι, να κατέχυμε τιν επιστίμι κι όταν θα το κάνυμε αφτο, θαρχίςυν σε μας τέτια

τέμπα, για τα οποία τότε να ονιροπολί-
σουμε τολμύμε“.

Στάλιν.

ΤΟ ΤΡΑΓΥΔΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΙΟΝΕΡΟ ΑΜΠΡΟΣΙΜΟΦ

(Α. Πριζέλτσοφ)

Δίπλ'απτις ράγιες τις σιδερένιες,
όπου χορίζουν τα χωρία,
ο Αμπροσίμοφ, ο πιονέρος
προι τραβάι για το σκολιο.

Απο μακρια, μεσ απτα δάσι
κε τα λιθάδια με ορμι
σφιρίζοντας το εκσπρες τρέχι,
πελόριο ατσάλινο πυλι.

Στο εκσπρες αντίκρι στέχετε κσάρφνυ
ο πιονέρος-μας κε τί να δι-
χοματιαζμένο νά το ατσάλι
τις ράγας κίτετε εκι.

Καταστροφι θέβει
δο σιμφορα,
βάρδια πιονέρικι
μπρος στι δυλια.

Κερο δε χάνι ο πιονέρος
λίγι αμέσος κε στι στιγμι
τον κόκινό-τυ το λεμοδέτι
σιμέα χάνι κε προχορι.

Στι μέσι στέχετε τυ δρόμου
με τι σιμέα απσιλα
δίχνι τυ κίντινυ σινιάλο
κε προλαμένι τι σιμφορα.

Το εκσπρες αλισόδετο
σάμπος, σταματα,

στα σπαζμένα σίδερα
στέκετε κοντά.

Στι στιγμή αντιλάλσαν
χτίπι κε σφιριες·
τι γραμι διορθόσανε
δρόμο το εκσπρες.

Δίπλα απτις ράγες, όπου σε διο
το κσεχορίζουν το χοριο,
ο Αμπροσίμοφ, ο πιονέρος
πάλι τραβάι, για το σκολιο.

Με τέτια θάρδια απο το δρόμο
όκσο δε βγένι, όχι ποτες,
το μπολςσεδίκιο, το Δένιν
το φτεροπόδαρο εκσπρες.

ΜΑΘΕ ΝΑΣΕ ΙΝΤΕΡΝΑΤΣΙΟΝΑΛΙΣΤΙΣ

(Κατα τον Μπαρανόφσκι).

Στις μπυρζζυαζικες χώρες χιλιάδες επαναστάτες βρίσκοντε στις φιλακες. Ι φιλακι κατάντισε σινιθιζμένι φάρμα εκδίκιςις όχι μονάχα ενάντια στις κομμυνιστες κε κομσομόλως, μα ακόμα κε ενάντια στις πιονέρος.

Μονάχα στον περσινο χρόνο σκοτόθικαν 380 χιλιάδες επαναστάτες, κε αν προσθέσουμε εδο όλως τυς φιλακιζμένους, τυς πλιγομένους κε τυς αρεσταριζμένους θα βγι πως ένα εκατομίριο εκατον πενίντα χιλιάδες άτομα υπόφεραν απτις καδιοκςες τον καπιταλιστον.

Εμης δεν μπορούμε να τυς κσεχάσουμε ύτε για μια στιγμή. Γιαφτυς καθιμερινα ιπενθιμίζι τυς εργαζόμενους το ΜΟΠΡ.

Στι διεθνι οργάνοσι βοίθιας στις αγωνιστες τις επανάστασις (ΜΟΠΡ) μπορουν κε ίνε ιποχρεομένι να πέρνουν μέρος όχι μονάχα ι ιλικιομένι, μα κε ι πιονέρι, τα οχτοβρόπυλα κε όλα τα πεδια τις ΕΣΣΔ.

Σε κάθε σκολιο ιδρίθικαν ιδιέτερι όμιλι το νέον φίλον τυ ΜΟΠΡ.

Σ'αφτυς τυς όμιλως γίνοντε δεχτα πεδια απο 8 ος 14 χρονο, έχυν τα βιβλιαράκια-τυς, κλερόνουν τις σιντρομές-τυς, εκλέγουν μπυρο τυ ομίλου.

Όλα τα μέσα, πυ μαζέβοντε σ'όλον τον κόσμω απτα μέλι τυ ΜΟΠΡ κε απτυς νέος φίλως τυ ΜΟΠΡ, πάνε για βοίθια στις δεζμότες τυ καπιταλ για να τυς παρθουν ρύχα, φαι, για να πλεροθουν ι δικιγόρι στο δικαστήριο για να δοδι βοίθια στις ικογένιές-τυς, ιδιέτερα στα πεδια.

Ι νέι φίλι το ΜΟΠΡ όχι μονάχα πρέπει ι ίδιι να θοιθουν τος αγωνιστες τις επανάστασις κε τα πεδιά-τους, μα πρέπει ε'αφτι τι δουλια να προσελκίσουν τος γονιους κε τος εντροφους-τους. Μονάχα μάφτον τον όρο μπορι να δικεοθι ι ονομασία το φίλον το ΜΟΠΡ.

Ι ΠΙΟΡΕΡΙ — ΙΡΟΕΣ

Ι κινέζι πιονέρι αγωνίζοντε σαν ίροες κε σαν ίροες πεθέουν.

Στις δίσκολες μέρες, όταν το κινέζικο κομμουνιστικο κόμα ήταν αναναγκάζμένο να δουλέβι μιστικά, ι διάδοσι τι κομμουνιστικis φιλολογίας τιμορόνταν με θανατικι πινι.

Αχύραστι τρέχανε ι πιονέρι στους δρόμους. Κρίθονταν επιδέκσια απτους αστινομικους κε διέδιναν τις έκλισες κε τις φιλάδες.

Στα 1927 ι αστινομικι έπιασαν διο κορίτσια κε πέντε πεδια κε τα οδίγισαν στην πλατία, όπου ίσαν ετιμαζμένες κρεμάλες. Όταν περνύσαν πλάι απτιν φιλακι τις πολιτίας, ένα απτα κορίτσια, με τόνομα Φαν Καν-πάι, φόνακε:

„Αδελφι κε αδελφες, ειμις πάμε στο θάνατο. Μα εις πυ μνίσκετε ζοντανι, πρέπει να αγωνιστίτε σταθερα για το έργο τις εργατικis τάχσις.

Ενας απτους στρατιότες πάτισε τον πετινο το τυφεκίου-του, αντίχισε πιροβο'λιζμος, κ' ι Φαν Καν-παι έπεσε εσκοτομένο.

Κε μολατάφτα ι γενει μικρι είντροφι εξακολουθουν να αγωνίζοντε για το έργο, για το επίο πέθανε ιροικο θάνατο ι Φαν Καν-πάι.

„Ι ΜΙΚΡΙ ΜΠΕΡΜΠΑΝΤΙΔΕΣ“

(Δίγυμα αμερικανν πιονέρον).

Ιμε μέλος το κλυπιου τον πεδιον τον ανθρακορίχον στην πόλι Κινλοχ, στην πολιτία Πενσιλβανία. Ιμε δεκατριο χρονο. Ιστερα απο διο χρόνια μπορόσα να πάγο με τον πατέρα στα ανθρακοριχία κε να δουλέβο στο διάλεγμα το κάρβουνο μαζί με τον αδελφό-μου, πυ δουλέβι πια τόρα, επιδι ίνε πια 15 χρονο. Γιαφτί-του τι δουλια ο αδελφός-μου πέρνι 6 δόλαρα τι βδομάδα, κι ο πατέρας πέρνι κάποτε 10, κάποτε 15 δόλαρα — μάφτα τα χρίματα κάπος-κάπος ζύμε.

Ιστερα αφυ ι επιχειριματίες λιγότεπεσαν τα μεροκάματα κατα 10% κε περίσεπεσαν τιν εργατικι μέρα, άρχισε απεργία. Ιρθε σπíti-μας ο αντιπρόσοπος το επανκελματικου σιδέζμου κε πολιν κερο μιλούζε με τον πατέρα. Τιν άλι μέρα πίγαν στο μίτινκ μαζί με τιν πατέρα, κ' ιστερα κανένας απτους δικός-μας δε θήικε πια στι δουλια.

— Καλίτερα να πεθένι κανένας ε'ον αγόνα ενάντια ε'αφτους τος μπερμπάντιδες — ίπεν ο πατέρας — παρα να τος επιτρέπουμε να μάς πνίγουν αργα-αργα.

Τα περισσότερα σπίτια στο σινικισμό μας ανήκουν στους καπιταλιστές. Η κα-
τακία-μας αποτελείτε το όλο απο δύο μικρότερα δωμάτια, μα πλερόναμε γιαφτα
30 δόλαρα το μήνα. Νερο πέρναμε στην αβλι, ενο ηλεκτρισμο στο
σπίτι καθόλου δεν ίχε.

Πριν νάρχιζε η απεργία, πλερόσαμε για την κατκία για ένα μήνα προ-
καταβολικά. Κε μολατάφτα μια θδομάδα ίστερα απτιν απεργία παρυσιάστηκε
στην κατκία μας ο διεφθίντις το σπίτιον κε ίπε: „Άβριο το προι να μι σας
δο εδο μέσι. Ο νικοκίρις δε θέλι να φιλάκι στα σπίτια-τυ απεργυς“.

Την άλι μέρα το προι ίρθε ο διεφθίντις με δύο αστινομικυς.

Η αστινομικη άρπακσαν το τραπεζί-μας κε το πέτακσαν στο δρόμο. Ίστερα
απτο τραπεζί πέτακσαν το κρεβάτι κε τα σαμνια. Εδο εγο δε βάστακσα πια:

— Ίστε άτιμος, πρόστιχος άνθρωπος, — κσεφόνισα τρέχοντας στο διεφθι-
ντι, — δεν έχετε δικέομα να μας θγάλετε απτο σπίτι, μια κε πλερόσαμε.

— Τόρα συ δίχνο εγο το δικέομα, — ύρλιακσε κίνος κε με χτίπισε.

Εγο έπεσα.

— Ατιμι! Δίμι! Πός τολμάτε να χτιπάτε το πεδι! — κσεφόνισε η
μυτέρα.

— Πάρτε το κυτίβι-συ κε κσεκουμπίσυ — θριχίθικε ο διεφθίντις, — αν
δε θέλις να σε κάνουμε κατλέτα.

Ενας απτυς αστινομικυς τι εκύντισε με τι γροθια στο στίθος.

Το εργατικό κομιτέτο βοήθιας στους απεργούς ανθρακορικούς ήρθε σε βοήθιά-
μας. Μερικές κσεσπιτομένες ικογένιες πήραν παλάτκες κε κατίκιζαν σε μια κα-
τασκίνοσι δύο χιλιόμετρα μακριά απτο σινικίζμο.

Ι ζοι ήταν πολι δίσκοι. Τις θερμάστρες ανάβανε με κάρβυνο, πυ γιρέ-
βανε τις νίχτες στους σορς τυ σελακ κοντα στα ανθρακορικήα. Κιρίος πιγέναμε
να γιρέδυμε κάρβυνο εμς, τα πεδια. Ι μιτέρα μυ έδινε καρζίνκα, με φιλόσε
κε μυ έλεγε παραπονετικά:

— Νάσε προσεχτικός, Μπόπι, κίτα να μιν πέφτις στα κίτρινα σκιλια.

Μια φορα ήρθε στην κατασκίνοσί-μας ο Μαρτιν Κλαιστ απτον Εθνικο
εΐδεζμο τον ανθρακορικό, πυ καθοδιγύσε τιν απεργία, μάζοκε όλς εμας, τα
πεδια, σε μίτινκ.

— Νά τί πεδια, — ίπε — πρέπει να οργανοθήτε. Πρέπει να βοιθήσετε
τιν απεργία. Κι όλι εις μπορίτε να βοιθήσετε: εγο θα σας μάθο πός να το κάνετε.

Κ'έτσι κάτω απτιν καθοδιγίσι τυ οργανόσαμε το κλόπ-μας — το επανα-
στατικο κλυπ τον πεδιον τον απεργον ανθρακορικό. Μαζεβόμασταν, μαθέ-
ναμε επαναστατικά τραγούδια, ζογραφίζαμε γράματα για εΐδήματα, κε τελεφετέα
οργανόσαμε φρυρα (πικετ) κε γιρνύσαμε.

Ι αστινομία μας έδιοχνε, χορις καθόλυ να πέρνι ιπάπσι προς ίμασταν μικρι.

Ι έφιπι αστινομικι κάλπαζαν ίσια πάνο-μας, κι αν κάποιος απο μας με τον
κερο δεν έτρεχε στην πάντα, μπορούσε να πέσι κάτω απτάλογο: πολι απο μας
μάφτον τον τρόπο πλιγόθικαν.

Τον κερο πυ χιπιύμασταν με τος απεργοσπάστες, ι αστινομία αρέσταρε
εμένα, το· αδελφό-μυ κε τρία ακόμα πεδια. Μας φέρανε όλς στο δικαστι.

— Ιστε κομμουνιστες, — ρότικε ο δικαστις.

Ο αδελφός-μυ απάντισε θαρετα για όλς-μας:

— Ακόμα νεί ίμαστε, κίριε δικαστι, μα σαν θα μεγαλόσυμε, το δίχος
άλο θα γίνουμε κομμουνιστες.

— Εις βγάζετε το περιοδικο „Πιονέρος“; — κσανα ρότικε ο δικαστις.

— Οχι κίριε δικαστι, το κλόπ-μας ακόμα δεν έχι μέσα να βγάλι περι-
οδικο, μα διαβάζουμε με μεγάλη εφχαρίστισι τον „Πιονέρο“.

Ο δικαστις θήμοσε.

— Εις ίστε μικρι μπερμπάντιδες, — ίπε κε μας καταδίκασε σε πρόστιμο
5 δόλαρα τον καθένα. Τη χρίματα αφτα τα πλέροσε για μας ο εΐδεζμος.

Ο πατέρας έλεγε, πως αφτι ι δουλια ίνε το καλύτερο σχολιο για μας.

**ΠΟΣ ΜΠΟΡΥΝ Ι ΜΑΘΙΤΕΣ—ΠΙΟΝΕΡΙ ΝΑ ΣΤΙΛΥΝ ΓΡΑΜΑ ΣΤΟ
ΕΚΣΟΤΕΡΙΚΟ:**

Στίλτε το γράμα τυ τάγματος, τις τάκσις στο επιτόπιο τμήμα τις Πεδικίς
κομμουνιστικίς κίνισις (ΔΚΟ)

Μπορίτε να στίλετε το γράμα μέσον τις Μόσχας στι διέφθισι:

Μόσχα, 34, Μιόρτβι περεύλοκ, σπίτι αρ. 3.

Κεντρικό σπίτι τις παιδικής κομμουνιστικής κίνησης, στο τμήμα του εξωτερικού.
(Москва, 34, Мертвый переулоч, д. № 3. Центральный

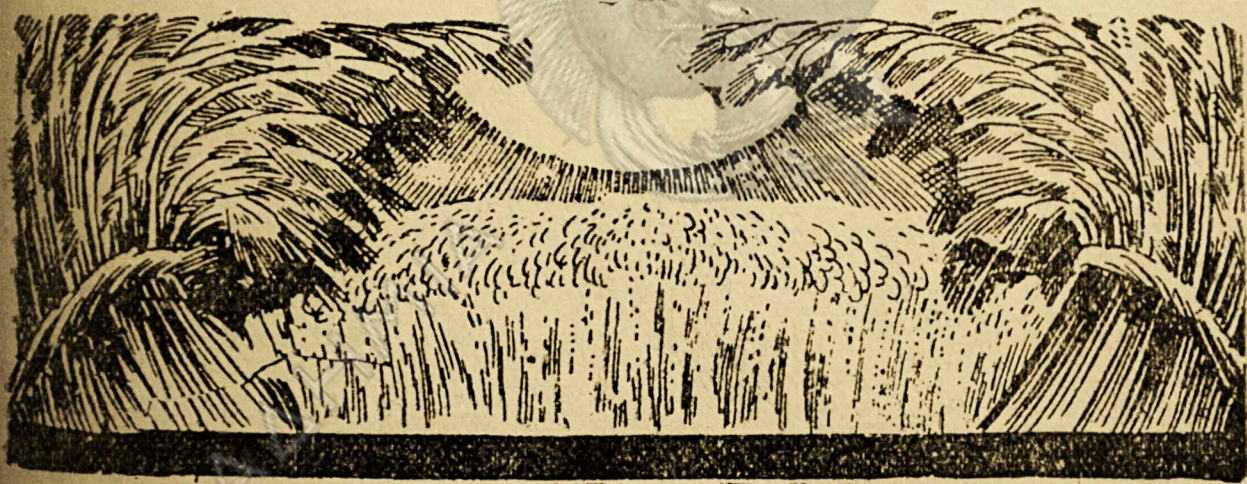
дом детского коммунистического движения, в международный отдел).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Τί μέρος πέρνουν οι πioniέρι στο καλύτερο τις δουλιές του σχολίου;
2. Τι δουλιές διεκτελούν οι πioniέρι στις καπιταλιστικές χώρες;

ΓΙΜΝΙΑΣΜΑΤΑ

1. Σχηματίστε διαγράμματα για το μέγαλομα του τάγματός-σας, για το μέγαλομα του προερευτικού σοματίου, του Μοπρ, του Οσοαβιαχίμ, του σοματίου „Κάτω οι αγράματοσίνι», του σοματίου „ο φίλος του παιδιού“ κ. α.
2. Αλλογραφίστε με τους πioniέρος του εξωτερικού.
3. Ζητήστε απτον οδιγο να σας διγίβη, πως οι μαθητες-πioniέρι πρέπει να επιμάζοντε για την άμυνα τις χώρας.

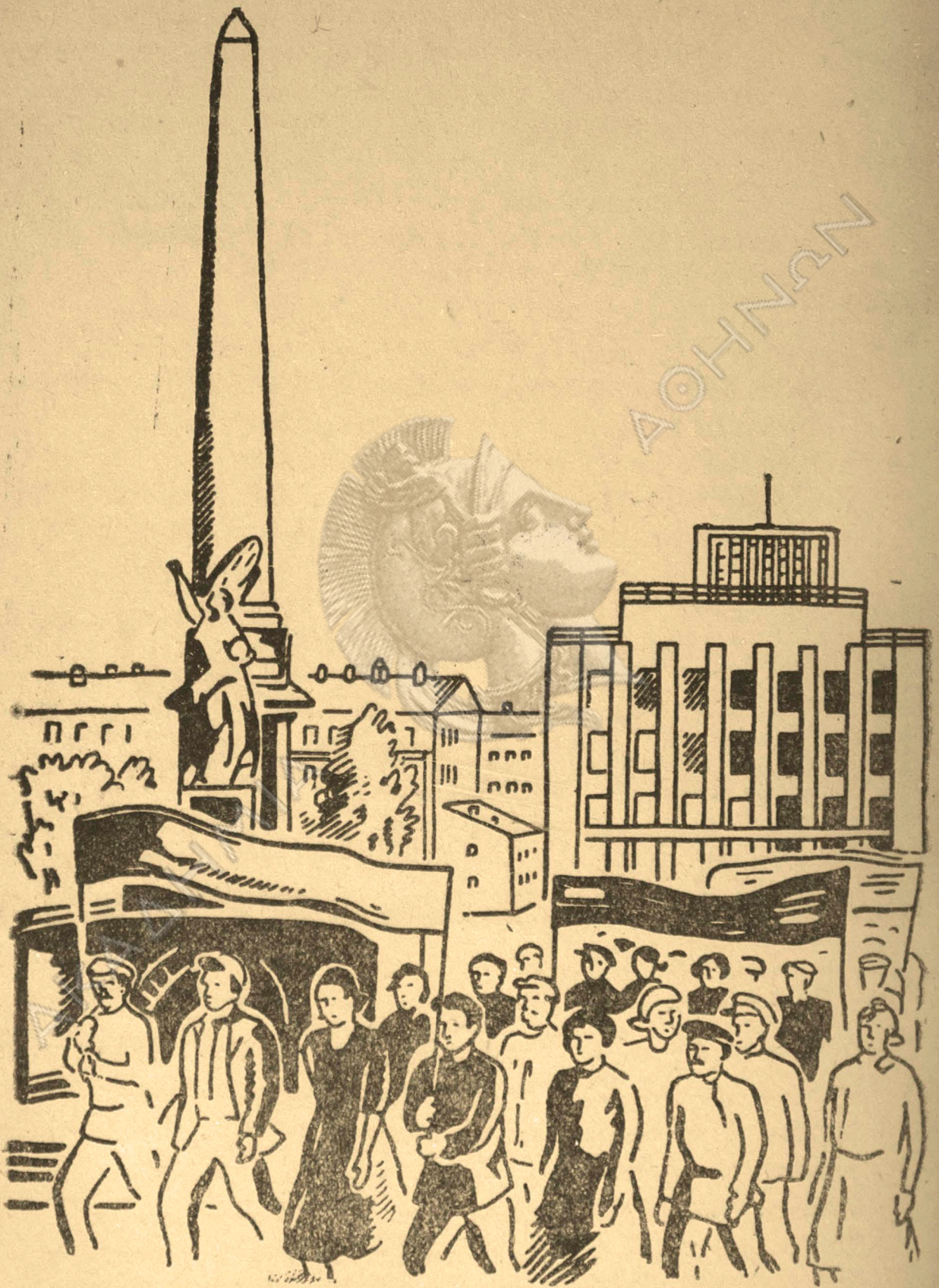
ΤΑ ΣΟΒΕΤΙΑ

Ιστερα απτιν Οχτοβριανι επανάστασι, όταν πάρθηκαν οι φάμπρικες κε τα εργοστάσια απτιν μπουρζουαζία, η εκσυζία πέρασε στα χέρια τις εργατικές τάξεις.

Η εργατική τάξι πραγματοποιη τις εκσυζία-του — τη δικτατορία του προλεταριάτου — μέσον το σοβητιον.

Πο ένχιτε η δύναμη το σοβητιον;
Η δύναμη το σοβητιον ένχιτε σε τότο, ότι διεφθίνουν τη χώρα τον εργαζομένον. Ο Λένιν έλεγε: „ Η κάθε μαγέρισα πρέπει να χσέρι να διεφθίνη το κράτος. Τα σοβητια αναδιαπυδαγογουν τις μάζες τον εργαζομένον κε τους κάνουν καθεαφτο χτίστες το σοσιαλιζμυ.

Μα ο καθοδηγητικός ρόλος στα σοβέτια ανίχι στην εργατική τάξη.
Γιατί;

Επειδή οι εργάτες παραπάνο από τους εργαζόμενους ίνε προετοιμαζόμενοι στον αγώνα για το σοσιαλισμό. Οι εργάτες δεν έχουν ατομική ιδιοχτισία, ο κόπος

τι φάμπρικα τος οργάνωσε κε τος έκανε πιθαρχιμένους. Ι εργάτες περάσανε βα-
α εκελιο αγόνα ενάντια στην μπουρζουρζια. Επικεφαλής-τους στέκετε το στερεο
πιθαρχιμένο κομμουνιστικο κόμα, πυ πάντα δίχνι το σωστο δρόμο τυ αγόνα κε
το νικον.

Το βασικο πρόβλημα το σοβετιον-ίνε να σιντριψουν κάθε απόπιρα τον
αυσιον εχτρον, να καταστρέψουν τιν τακσικι κινονία κε να χτίσουν το σοσι-
αλισμο.

Τα σοβέτια ενόνουν όλος τος εργαζόμενους γίρο στο προλεταριάτο για το
σοσιαλιστικο χτίσιμο. Τα σοβέτια δυναμόνουν τον Κόκινο στρατο, πυ φρουρι τα
νορά-μας.

Τα σοβέτια διεφθίνουν το νικοκιριο τις χώρας-μας, φροντίζουν να φιαστουν
έες φάμπρικες κε εργοστάσια, να δουλέψουν νέα ανθρακοριχία κε μεταλία. Τα
σοβέτια καθοδιγουν τιν ανασινκρότισι τυ αγροτικου νικοκιριου — δυναμόνουν τα
ολχόζια κε τα σοβχόζια.

Τα σοβέτια φροντίζουν για τι μορφοτικι εκσιπιρέτισι τον εργαζόμενον —
νίγνυ σχολια, γιάσλες, νοσοκομία.

Σε κάθε πολιτία εκλέγετε γορσοβετ. Στο χοριο — σελσοβετ.

Τα σοβέτια σκιματίζοντε απτυς καλύτερους εργάτες κε αγρότες, πυ εκλέ-
οντε απτυς ίδιους τος εργαζόμενους.

Δικόμα να εκλέγουν κε να εκλέγοντε στα σοβέτια έχουν όλι ι εργαζόμε-
πυ συμπλήροσαν το 18-ο χρόνο τις ιλιχίας-τους.

Ο κάθε εργαζόμενος, εργάτις, κολχόζνικος, αγρότις — μονονικοχίρις,
αυτιάρης, επιτονικοχιρα, κρασνοαρμέος, μπορι να εκλέγι κε να εκλέγετε στο σοβέτι.

Δεν μπορούν να εκλέγουν κε να εκλέγοντε στο σοβέτι, άτομα που καταφέρνουν σε ενικιάσιμο κόπυ για να πάρουν κέρδος. Δεν εκλέγουν κε δεν μπορούν να εκλέγοντε άτομα, που ζουν με έσοδο που δεν προκίπτει απτιν εργασία: κε κωλάκι, κε ιδιότητες, κε έμποροι, κε καλόγεροι κε κε παπάδες όλον το θρισκεβμάτον.

Στερώντε εκλογικα δικεόματα κε προιν τσαρικι ιπάλιλι: χοροφιλάκι, αστινομικι, στρατιγι, ακσιοματικι κε ιπυργι.

Δεν μπορούν να εκλέγουντε κε να εκλέγουν άτομα, που στερίθικαν τα δικεόματα πσίφυ, ζίφονα με δικαστικι απόφασι, για προθεζμία που ορίζει ο νόμος.

Το εκλεγμένο μέλος του σοβετιου λογοδοτι μπροστα στις εκλογίς-του. Αν κε εκλογίς δεν ίνε εφχαριστιμένοι απτι δουλια του αντιπροσώπου-τους, μπορούν να τον ανακαλέσουν, κε να στίλουν στι θέσι-του άλλον.

|| Η ΕΣΣΔ ίνε το μοναδικο στον κόσμω κράτος, όπου κε γι κε κε φάμπρικες ανίκουν στις εργαζόμενους.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πό ένκικτε κε δίναμι το σοβετιον;
2. Τί βασικα προβλίματα στέχοντε μπροστα στα σοβέτια;
3. Πιος εκλέγι κε μπορι να εκλεγι στα σοβέτια.

ΣΤΑ ΣΟΒΕΤ

Τον κάθε χρόνο κε αντιλαλάι παντου στις πόλες, στα χορια:
„Στα Σοβετ όλι, όπου δουλέβουν, όπου με κζένι δε ζουν δουλια“.

Στιν εκσυσία τον Οχτόβρι ο Δένιν έφερε τιν εργατια.
„Στα Σοβετ όλι κε δουλεφτάδες, που ζουν στις πόλες κε τα χορια“.

Εκλογες νέες, άκυσες, τρέχα σί, με τον ίδρο-συ που ζις, στις εκσυσίας το τιμόνι — δικά-συ κε φάμπρικες, κε γις.

ΤΑ ΓΟΡΣΟΒΕΤΙΑ.

Ανώτερο όργανο τις εκσυζίας στην πόλι ίνε το ροβέτι τις πόλις (γορσοβέτ). Το ίδιο το προλεταριάτο — ι εργάτες κ' ι εργάτριες — διεφθίνυν κε καθοδίζουν τι ζοι τις πόλις μέσον τυ ροβετιου. Στα ροβέτια τις πόλις ι αντιπρόροπι τον εργατον ίνε ι πιο πολι. Τα γορσοβέτια ενόνυν τυς καλύτερους, τυς πιο προτοπόρους κε ρινιδιτυς εργάτες.

Πρόβλημα το ροβετιον τις πολιτίας ίνε ι ανασινκρότις τις ζοις τις πολιτίας, κε το καλύτεριμα τις ζοις τον εργαζομένον. Το γορσοβετ φροντίζει να καλύτερέπει ι δουλια τις θιομιχανίας, να ανιπροθι ι παραγογικότητα τυ κόπυ, να κρεπέσι το κόστος τις προτύχιας.

Ο πλιθιζμος τις πολιτίας, έχι ανάνχι απο ένα ρορο ριθίκες για τι ζοί-τυ. Χριάζοντε κατιχίες, ρπίτια, χριάζετε φαι — κοπερατίθες, κινονικα μαγερια. Χριάζοντε ρκολια, γιάςλες, πεδιχι κίπι, χριάζοντε λυτρα, ιδραγογίο, ιλεχτριζμος, τραμ.

Το γορσοβετ διεφθίνι όλο το νιχοκιο τις πολιτίας, την ιγιονομία, την προφίλακσι τις ιγίας, τι λαικι μόρφοσι, την πιρορβεστιχι δουλια.

Ο ΑΧΜΕΤ ΣΤΙ ΜΟΣΧΑ

(Κατα το Σμιρονοφ κε Τζιτζαγοβ)

Ο Αχμετ δεν θγίκε καθόλυ απο τατάρικο χοριό-τυ, κι ο πατέρας-τυ ιπιρετόρε ρτι Μόσχα θιρορος. Ι ρπιτικί-τυ αποφάριζαν να τονε ρτίλυνε στον πατέρα-τυ ρτι Μόσχα — ίςος εκι κατι μάθι.

Κάτσανε τον Αχμετ στο τρένο, τυ δόσανε για το όρομο ένα ραχι με ζιμαρικα, βάλανε κε τα ιποδιμάτά-τυ ρτο ραχι. Πάνο ρε χαρτι γράρσανε τι διεφθινσι, πορ μορι να θρι τον πατέρα-τυ ρτι Μόσχα. Ο ίδιος ο Αχμετ ίνε αγράματος, κε ακόμα άρκιμα μιλα τα ρύρικα· τατάρικα κέρι να μιλα καλά. Εφίγε ο Αχμετ...

Τακιδέθε διο μέρες. Την τρίτι μέρα το τρένο έφταρε ρτι Μόσχα κε ρταμάτιρε κοντα στο ρταθμο. Βγίκε ο Αχμετ απο βαγόνι, έβγαλε τι διεφθις τυ πατέρα-τυ απο ραχι. „Κάπος θα το θρο“ ρκέφτε'τε.

Ιπιε στο μπυφέτο ζεστο νερο, έφαγε ζιμαρικο. Ελικε το ραχι στον όμο-τυ κε έφίγε απο ρταθμο.

Βγίκε ρτιν πλατία, δεν κέρι παραπέρα πύ να παι. Ζίγορε ένα άνθρωπο τυ έδικε τι διεφθις ρτο χαρτι. Εκίνορ το διάβαρε κε λεί:

— Μακρια θα παρ. Κάτρε ρε κίνο εκι το αφοκίνιτο, αφο θα ρε φέρι. Εκριπρε τι διεφθις ρτο ραχι, ανέβικε ρτο αφοκίνιτο. Πάι ο Αχμετ κε απορι. Πόρος κόζμορ περνα γίρο, το αφοκίνιτο κιλίετε — κανένα δεν πατα. Ροτα ο Αχμετ το γίτονά-τυ.

— Περ ρε παρακαλο, πιανυ ίνε το αφοκίνιτο;

Εκίνος τυ απαντα.

— Τυ Μοσοβετ....

Ο Αχμετ δεν κατάλαβε πως Μοσοβετ ίνε το Σοβετ τις Μόσχας κε όμιζε πως ιπάρχι τέτιος άνθρωπος πυ τονε λένε — Μυσαφετ.

Πιγένι το αφτοκίνιτο στους δρόμους. Κε στις διο μεριες μεγάλα σπίτια. Ο Αχμετ θέλι να κσέρι όλα. Ερωτα το γίτονά-τυ,

— Πέσ-μυ σε παρακαλο πιανυ ίνε αφτα τα σπίτια;

— Τυ Μοσοβετ.

Κιτάζι απτο παράθιρο ο Αχμετ, φιάνετε μεγάλο σπίτι. Γίρο φιαζμένες κσίλινες σκαλοσιες κε πάνο σ'αφτες κυβαλαν ι άνθρωπι τύβλα, κε πάνο-πσιλα θρίσκοντε άνθρωπι πυ φιάνουν τίχους με τα τύβλα. Ροτα ο Αχμετ!

— Πιος φιάνι αφτο το μεγάλο σπίτι;

— Το Μοσοβετ.

— Μα αφτος κ'έτσι ένα σορο σπίτια έχι στους δρόμους. Τί τυ χριάζοντε ακόμα;

— Πολα σπίτια έχι το Μοσοβετ — τυ απαντα ο γίτονάς-τυ — μα δε φτάνουν. Ι εργάτες δεν ίχαν πυ να ζίσουν. Πολι νει εργάτες έρχοντε.

— Προνοιτικός πυ συ ίνε αφτος ο Μυσαβετ — σκέφτικε ο Αχμετ, — όλι ι Μόσχα αποτελιέτε απο δικά-τυ σπίτια, κε ακόμα εκσακολουθι να φιάνι. Το αφτοκίνιτο σταμάτισε στυν πλατία. Ο Αχμετ πρέπι να κατεβι.

Βγήκε απτο αφτοκίνιτο κιτάζι γίρο.

— Αφτος ο Μυσαφετ έφιασε ένα σορο σπίτια μη αν γίνι πιρκαια θα καυν όλα με μιας.

Δεν πρόκανε να τελιόσι το σιλογιζμό-τυ, ακύστι ο ίχος τρομπονιυ. Περνα τεράστιο κόκινο αφτοκίνιτο, πάνο σ' αφτο σκάλες κε άνθρωπι με κασκες. Ροτα ο Αχμετ ένα διαβάτι.

— Πέσ-μυ, σε παρακαλο πύ πάνε;

— Πύ θα πάνε, σε πιρκαια.

Σκέφτικε ο Αχμετ

— Κε πιανυ ίνε ι μιχανι;

Τυ Μοσοβετ.

— Βλέπισ πόσο προνοιτικός ίνε! Εφιασε σπίτια κε κοντα σ' αφτα φιλάγι πιροζβεστικες μιχανες.

Αρχισε να ζι με τον πατέρα-τυ ο Αχμετ. Εμαθε να γιρνα μόνος τυ στυ Μόσχα.

Κε όμος δεν κσέρι, τί ίνε Μοσοβετ. Μια μέρα περνύσε απτο δρόμο, βλέπι μεγάλο κόκινο σπίτι. Ροτα ο Αχμετ ένα δαβάτι;

— Πέσ-μυ σε παρακαλο, πιος ζι σ' αφτο το σπίτι;

Ο διαβάτης τυ απάντιζε.

— Αφτυ μέ:α θρίσχετε το Μοσοβετ;

Χάριξε ο Αχμετ.

— Ο:τε εδο ζι ο Μυσαφετ. Ας μπο στο σπίτι-τυ να δο τί ίδυς ίνε.

Μπίκε στο σπιτι, γιρνα στους διαδρόμυς. Ακυι απο μια πόρτα έρχοντε μιλίες. Χόθικε ο Αχμετ απ' αφτι τιν πόρτα κε μπίκε σε μεγάλο δομάτιο.

Βλέπι — άνθρωπι πολι κάθοντε Ισιχία στο δομάτιο. Ένας άνθρωπος στέχετε μπροστα σόλυς κε μιλι. Αμα τέλιωσε τιν ομιλία-τυ, όλι με μισ κοσαν τα χέρια.

Απόρισε ο Αχμετ κε εροτα κάπιονα πυ θρέθικε πλάι-τυ.

— Πές-μυ σε παρακαλο, τι γίνετε εδο μέσα;

— Το Μοσοβετ αποφάσιζε νανίξικε εκατο νέα σχολια για τα πεδια.

— Μα πύ ίνε αφτος ο Μυσαφετ;

— Νά-το κάθετε στα σκαμνια.

— Ολ αφτι ι άνθρωπι ίνε — χίνος:

— Ολι αφτι.

— Κι απο πυ βγίκε;

— Ο λαος το εκσέλεκε, για να φροντίσι για όλα στι Μόσχα.

— Μα γιατί τον ονομάζυνε Μυσαφετ;

— Οχι Μυσαφετ, μα Μοσοβετ, διλαδι σοβέτι τις Μόσχας.

Γέλασε ο Αχμετ.

— Έτσι ε; Παναπι, αφτο το Μοσοβετ αποτελιέτε απο κάμποσεσ εκατοντάδες ανθρώπυς! Τόρα καταλαβένο, γιατί έχι απόλα κε πός προφτένι πα-
το. Μα δεν μυ το λέγατε μεμιας

ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ

1. Τί κάνατε σκετικα με τιν απόφασι τυ γορσοβετιυ να πραινίσι ι πολιτία; Σιζιτίστε αφτο το ζίτιμα στι σινεδρίασι τις τάκσις κε καταστρόστε πλά-
ο εργασίας.

2. Πός θυθίσατε το γορσοβετ στον αγόνα ενάντια στιν άταχτι κίνισι στυς
ρόμυς;

Κσέρετε τυς κανονίζυμοσ τις κίνισις στυς δρόμυς;
Γνωριστίτε μ' αφτυς, εχτελέστε-τυς αφστια κε παρακολουθίστε, όστε κ' ι
να τυς εχτελέσουν.

Τα σοβέτια καθοδιγυν το μεγάλο χτίσιμο
στι χώρα.

ΠΙΑ ΔΥΛΙΑ ΔΙΕΚΣΑΓΥΝ ΤΑ ΣΕΛΣΟΒΕΤΙΑ

Μέσον το ζελσοβετιον ι εργατικι τάκσι καθοδιγι τιν ανασινκρότισι τυ αγρο-
τικυ νικοχιριυ.

Στα χορια ο κυλάκος αντιστέκετε λισιαζμένα στιν κολχόζικι κίνισι. Αφτος φροντίζι με κάθε τρόπο να μας εμποδίσι να χτίσουμε κολχόζια. Ο κυλάκος θάζι σε ενέργια όλα τα μέσα για να αργοπορίσι το κολχόζικο χτίσιμο. Σκοτό-
νι τυς ενεργητικυς κολχόζνικυς, κέι τιν κολχόζικι περιυσία, χαλνα τις μηχανε-
τα τράχτορα.

Τα ζελσοβέτια διεκσάγυν αγόνα ενάντια στον κυλάκο. Παρακολουθουν όστε να μι χοθι ο κυλάκος κε ι οπαδί-τυ στο ζοβετ. Τα ζελσοβέτια φροντιζυν να ρισπιρόσουν τυς αγρότες γίρο στο ζοβέτι κε το κομμουνιστικο κόμα για απο κινυ αγόνα ενάντια στον κυλάκο.

Τα ζελσοβέτια προσελκίζυν τυς αγρότες φτοχυς κε μεσέυς στα κολχό-
ζια, θάζυν σε τάκσι το κολχόζικο νικοχιριο, φροντιζυν για τιν ανίπσοσι τις ζοδιας.

Εκσον αφτα τα προβλίματα, τα ζελσοβέτια έχυν κι άλλεσ δυλιεσ. Το ζελ-
σοβέτι μαζέβι τον ενιέο αγροτικο φόρο, οργανόνι τις χλεποζαγατόφκεσ κε τις
κσιλοζαγατόφκεσ. Φροντίζι για τιν ανίπσοσι τις χτινοτροφίασ. Το ζελσοβέτι ίνε
ιποχρεομένο να φροντίσι για τον καλοπιζμο τυ χοριυ: να διορθόσι τυς δρό-
μυς, να φιάσι γιοφίρια, μίλυς.

Το ζελσοβέτι φροντίζι για τις μορφοτικεσ ανάνκεσ κε τιν ιγία τυ αγρο-
τικυ πλιθιζμου. Το ζελσοβέτι ίνε ιποχρεομένο να φροντίζι για τα σκολια, για
τα νοσοχομία, για τις ιζμπεσ-αναγνωστίρια κ.ά.

Ο κολχόζνικος ίνε το στίριγμα τις ζοβετικισ
εκσυσίασ στο χοριο.

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

Γράψτε, ποσ δυβέβι το ζελσοβέτι-σασ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΥ ΣΕΛΣΟΒΕΤΙΥ ΘΕΚΛΑ

Σαν πλιρεκόςιος για τις εκλογες το σοβετιον πίγα ζένα απόκεντρο σινε-
κίζμο Ποκρόφκα.

Ο αμακας, γέρος εκσίντα χρονο, ο Μακσιμ Πολυανοφ, πυ με έφερνε
στο χοριο έπιασε μαζί-μου κυθέντα.

— Ισασταν στο σινικιζμό-μας άλι φορα; — ρότιε ο Μακσιμ.

— Οχι, — απάντισα. — Πόσα χιλιόμετρα απέχι ο σινικιζμός-σας;

— Το χιμόνα, όταν παι κανένας κατεφθίαν ίνε δεκαπέντε χιλιόμετρα,
το χαλοκέρι εκσετίας το θάλτον ι απόστασι: γίνε ε ος ίκοσι χιλιόμετρα.

— Κε πός ζίτε; — ρότιε.

Ο γέρος κόνισε το χέρι-τυ κε πρόσθεσε.

— Τί να συ πο; Απόκεντρο ίνε το χοριό-μας.

— Μίπος δεν έχετε αναγνοστήριο στο χεριο;

— Τίποτε δεν έχυμε. Μια γονία κε

— Ασχιμα.

— Χιρότερα ίταν.

— Πό ε;

— Τον κερο τυ προίν προέδρου τυ σοβετιυ. Ιχαμε ένα τέτιο. Μαζί τυ
απελπισία ίταν.

— Τον αλάκσατε;

— Πέρσι τον αλάκσαμε. Αν δεν ίταν ι Θέκλα, μπορι κι ός τόρα νάμνι-
κε πρόεδρος. Μα ι Θέκλα στα γερα καταπιάστηκε μαζί-συ. Ο Νεφετ Σακυτί-
λιν — ο προιν πρόεδρος τυ σελσοβετιύ-μας — αν κε φτοχος, μα ίταν πατ-
κολάτζνικος: τυς κολάκυσ ιποστήριζε. Αν δεν ίταν αφτος, προ πολυ θα ίχα-
με κολχοζ.

— Μα γιατί σιοπύσατε;

— Φοβύμασταν. Πυ λες πέρσι στις νέες εκλογες, μας έκανε έκθεσι για
τι δουλιά-τυ ο Νεφετ στι γενικι σινέλεφσι τυ χοριο. Μας παρυσίασε όλα μέλι-
γάλα. Εγυ, ίπε, έκανα κίνο, έκανα τάλιο. Τέλιωσε τιν εκθεσί-τυ κε έκατσε.

Νιόθον ι φτοχι, πως πσεφτιες ίπε ο Νεφετ, μα σιοπυν. Σικόθηκε ο πλι-
ρεκόςιος κε ροτα: „Μπορι το σοβέτι νάκανε άσχιμι δουλια; Μι φοβάστε, πέ-
στε-το“. Κίταζα γίρο να διο αν κάπιος θα πάρι το λόγο. Βλέπο κοντα στιν
πόρτα κάπιος σίκοσε το χέρι κι άκυσα φονι: „Γίνετε να μιλίζο;“ Ο πλιρε-
κόςιος λει: „Γίνετε. Ελάτε κοντα στο τραπέζι“. Κιτάζυν όλι ι χορικί-μας
κε δεν πιστέβυν στα μάτια-τυς. Προχώρισε στο τραπέζι ι Θέκλα Συπόνινα με
χαρτι κε μολιβάκι στο χέρι κε λει: „Προ ολίγυ ο Νεφετ Σεμένιτε μας ανέ-
φερε για τι δουλιό-τυ, κε τα παρυσίασε όλα καλά, μα εγυ θα σας πε το εκσις.
Στο χοριο — λει. — ίμαστε εκσίντα ικογένιες, πεδια ένα σορο, κε σχολιο δεν
έχι. Κε το σοβέτι γιαφτο δε φρονιζι. Κι ακόμα ένα. Ο Νεφετ πίνι με το

παραπάνο κε τραβα το μέρος τον πλυσιόν. Το καλοχέρι μίραξε τα λιβάδια, κίολο το καλο χόρτο έπεσε στους πλυσιός Γίρο όλι γραφίκανε στα κολχόζια — αγοράσανε μιχανες Με τράχτορο δυλέβουν. Κε μιν εκσακολυθόμε να δυλέβουμε ο καθένας χωριστα, καμπυριάζουμε τι ράχι-μας, κε δανιζόμεσθε απτυς πλυσιός μιχανες. „Κε πύ να στα πο τα όσα τ΄όψαλε

Ο γέρος αναστέναξε.

— Κε παρακάτο τί γένικε;

— Τί γένικε; Ιστερότερα όλι ι χωρικι πυ ίσαν αδικιμένοι επικίροσαν τα λόγια τις Θεέκλας.

Σιχόσανε πατιρντι: „Ναλαχτι ο Νεφετ . . . Κατεργαριες έκανε Πρέπι να εκλέκουμε νέο προέδρο“ Τόσο πολι θοριθύσαν πυ μόλις κε μετα θίας κατάρθισε να επιβάλι τάκσι ο πλιρεκσύσιος. Μόλις αρχίσαμε να εκλέγουμε το σοβέτι, σιχόνετε πάνο ο πλιρεκσύσιος κε λέι! „ Πια ίνε ι ιδέα-σας σίντροφι για να μπάσουμε τι Θεέκλα στο σοβέτι“. Ολι ι χωρικι κσεφόνισαν με μιας: „Χορις άλλο πρέπι να εκλέκουμε τι Θεέκλα Συπόνινα. Κε να τιν εκλέκουμε μάλιστα προέδρο“. Ετσι κε τιν εκλέκσαμε. Χρόνος πέρασε απο τότε πυ τιν εκλέκσαμε. Κσέρις όμως τι γινέκα ίνε! Δέφτερι τέτια γινέκα δίσκολα βρίσκετε!

— Δυλέβι καλά;

— Καλα. Οργάνοξε κολχόζι. Παράνκιλε μιχανες. Εχουμε τόρα κε σπαρτικες μιχανες, κε μολοτιλκες κε θεριστικες μιχανες. Ακόμα κε τράχτορο έχουμε Ο γιος τυ Νικολα — ο Στέφανος — διεφθίνι το τράχτορο. Ι γινέκες όλο κε στριφογιρννύ γίρο στι Θεέκλα. „Ο ιπερασπιστίς-μας“ λένε. Ανίκαμε σχολιο. Τορα όλα τα πεδια πάνε στο σχολιο. Οργανόσανε στο σχολιο κόνινη γονία, κε σ΄αφτίνα τι γονία θάλανε κάτι ράδιο.

— Αγοράσατε ράδιο;

— Οχι δεν ταγοράσαμε: λένε πως τ΄όστιλαν απτιν πόλι στο χωριο για τιν καλί-τυ δυλια.

— Ετσι ει!

— Τόρα κάθε βραδια μαζέβοντε ι γινέκες με τυς άντρες. Μια ο ένας βάζι σταφτιά-τυ κάτι στρονκιλα, μια ο άλλος. Κε γο στα γερατιά-μου τα φόρεσα. Ας ακόσο, κε γο, ίπα. Τα φόρεσα κε σαν κσερος έμιννα στον τόπο-μου. Κάπιος φόναζε ίσια μέσα σταφτιά-μου: „Ι επανάστασι — λει — έδοσε στους αγρότες τι γι κε στους εργάτες τα εργοστάσια“. Κε κατόπι μουσικι, τραγούδια.

ΠΟΣ ΙΝΕ ΦΙΑΖΜΕΝΙ Ι ΕΚΣΥΣΙΑ ΤΟ ΣΟΒΕΤΙΟΝ

Το σελοσοβέτι κε το γορσοβέτι εκλέγουντε απτα μέλι-τυς αντιπροσόπους για το σινεδριο το σοβετιον τυ ραγιονιου. Το σινεδριο το σοβετιον τυ ραγιονιου αποφασί-ζει τις υπόθεσες όχι μονάχα τυ χωριου κε τις πολιτίας, μα όλυ τυ ραγιονιου. Ι

ανώτερι εκςυζία στο ραγιόνι ίνε το σινεδριον το σοβετιον τυ ραγιονιυ. Στο οπλαστ ανώτερι εκςυζία ίνε το σινεδριον το σοβετιον τυ όπλαστ, στι διμοκρατία — το σινεδριον το σοβετιον τις διμοκρατίας.

Σ' όλι τιν ΕΣΣΔ ι ανώτερι εκςυζία ανίχι στο Πανενοτικο σινεδριον το σοβετιον. Τα σινεδρια το σοβετιον γίνοντε μια φορα το χρόνο.

Στο διάστημα ανάμεσα στα σινεδρια ανώτερι εκςυζία ίνε τα εχτελεστικα κομιτέτα, πυ εκλέγυν τα σινεδρια. Στο ραγιόνι — το εχτελεστικο κομιτέτο τυ ραγιονιυ, στο κραι — το εχτελεστικο κομιτέτο τυ όπλαστ, στι διμοκρατία — το εχτελεστικο κομιτέτο τις διμοκρατίας, στις ΕΣΣΔ — το Πανενοτικο κεντρικο εχτελεστικο κομιτέτο.

Τα εχτελεστικα κομιτέτα εκλέγυν απανάμεσα απτα μέλι-τυς προεδρία. Στο διάστημα ανάμεσα στις σινεδρίσασες τον εχτελεστικον κομιτέτον ανώτερι εκςυζία ίνε τα προεδρία πυ εκλέγυν τα εχτελεστικα κομιτέτα.

Το προεδριο λογοδοτι για τι δουλιά-τυ μπροστα στο εχτελεστικο κομιτέτο, κε το εχτελεστικο κομιτέτο μπροστα στο σινεδριον.

Το Κεντρικο εχτελεστικο κομιτέτο τις ΕΣΣΔ εκλέγι για παντοτινι δουλια στι δίκισι τις χώρας το Σοβετ το λαικον κομισάρον (Σοβναρχομ).

ΣΤΟ ΠΑΝΕΝΟΤΙΚΟ ΣΙΝΕΔΡΙΟ ΤΟ ΣΟΒΕΤΙΟΝ

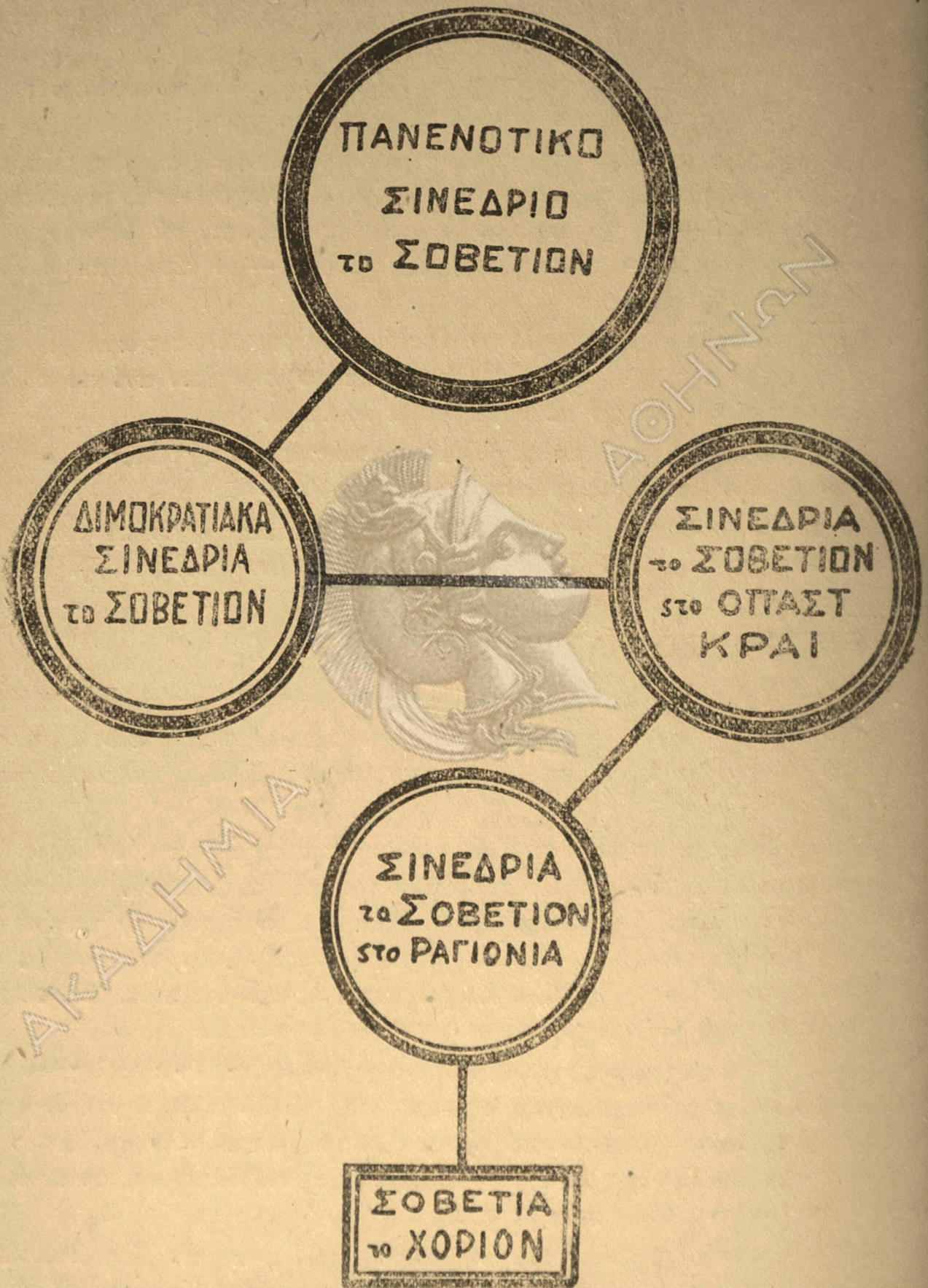
Παντυ ίνε απλομένες ι σιδεροδρομικες γραμες. Χτιπυν πάνο ε'αρτες ι ρόδες τον ατμομιχανον κε θαγονιον. Απτα ραγιόνια έρχοντε στα όπλαστ ι αντιπρόσοπι. Ολοένα κε πιο μακρια απτο κέντρο τυ ραγιονιυ, πιο κοντα προς το κέντρο τυ όπλαστ.

Ι σινεδρίαςες τυ σινεδριου το σοβετιον τυ όπλαστ γίνοντε στο θέατρο. Το θέατρο παραγομάτο. Το χτίριο στολιζμένο με σιμέες, σιθίματα. Κοντα στο θέατρο — σιναστιζμοσ. Στρατιοτικι φρυρα σινκρατι το χίμαρο τυ πλίθυς: με ομιόμορφες στολεσ στέκυνε ι άγριπνι φρυρι τον καταχτίσειον τυ Οχτόβρι. Ασ ίτε θέβει, σίντροφι αντιπρόσοπι, ο Κόκινος στρατοσ ίνε αγριπνοσ. Σε οποιάδιποτε στιγμι θα παι να αγωνιστι για τιν εκςυζία το σοβετιον.

Κε κι μέσα στο χτίριο, γίνετε έκθεσι για τι δουλια τυ εχτελεστικου κομιτέτου, λένε πόσ ι σοβετικι εκςυζία αγωνίζετε για τιν ανίπσοσι τυ νικοκιριυ, πόσ ολεσ ι δίναμεσ κε τα μέσα κατεφθίνοντε για το χτίσιμο νέον φάμπρικον κε εργοστασιον, για το φιά ιρω νεον σιδεροδρομικον γραμον. Εκλέγοντε αντιπρόσοπι για το Πανενοτικο σινεδριον το σοβετιον.

Απτο Ορενπυρ κε το Αστραχαν, απτιν Τιφλίδα κε τιν Κυταίδα, απτο Σταλινγρατ κε το Μινσκ, απτο Γόρκι κε τι Βιάτκα, απτι Βολόγτα κε το Αρχανγκελσκ ι διακλάδοσεσ το σιδεροδρομικον σταθμον, διασταβρόνοντε, σιμπλέκοντε κε κατεφθίνοντε στι Μόσχα.

Έρχοντε αντιπρόσωποι, που μιλούν σε διαφορετικές γλώσσες, φορεμένοι λογισ-

ογιον φορεσιες, έρχοντε σε Μόσχα, στην προτέβουσα το λαον, στο σινέδριο το σοβετιον.

Απτο χοριο στο ραγιόνι, απτο ραγιόνι στο κραι, απτο κραι στην προτέ-
ρα. Στι Μόσχα οδιγουν ι ατσάλινι δρομι! Εχι όπου ι εκλεγμένοι τον έργατον
αγροτον διεφθίνουν όλες τις δουλιες κε το νικοχιριο τις Σοβετικις Ενοτις, δι-
φθίνουν κε κιτάζουν τα ζίνορα, αν κάπου ι εχτρί-μας, ι καπιταλιστες επ βυλέ-
ντε, σκέφτοντε κάτι ενάντια στι μεγάλι Σοβετικι χώρα.

Θα αγωνιστόμε για τιν εκσυζία το σοβετι-
τιον σ' όλον τον κόσμο

Ο ΜΙΧΑΙΑ ΙΒΑΝΟΒΙΤΖ ΚΑΛΙΝΙΝ (απο αφτοβιογραφία)

Ι παιδικί-μυ ηλικία

Γενίθικα στα 1875, στις 7 του νιόβρι στι γυπέρνια Τβερσκαγια, Κορ-
ζέφσκι υγετζ, Γιακοβλεφσκι βολοστ, στο χοριο Βέρχναγια Τρόιτσα.

Καθαρα θιμάμε τι μέρα οπόταν ο πατέρας επέστρεψε απτι στρατιοτικι
πηρεσία· εκίνο που εντιπόθηκε καλύτερα στο μνιμόνικό-μυ κε χτιπύσε τότε στα
μάτια, ήταν ότι ήρθε άντρας με κομένα μαλια σαν θύρτζα, όμια με κίχι που
καθαρίζουν τα παπότησια. Όταν επέστρεψε ο πατέρας απτο στρατιοτικο, το
αγροτικό-μας νικοχιριο μιράχτικε. Σε μας μίνανε τάλογο, ι αγελάδα, τα πρό-
βατα κε τα χάμυρα· ι καλίβα κε όλα τα χτίρια έπεσαν στον άλο αδελφο. Ο
πατέρας αγόρασε τότε παλια καλίβα για 36 ρύβλια, κε σ' αφτι τιν καλίβα
ζίσαμε 11 χρονια.

Απο εκσι χρονο ήμουνα αναναζμένος να κιτάζο σαν νταντα τυς μικρό-
τερος αδερφος κε αδελφές-μυ. Θιμάμε όταν κιτάζα τιν πρότι αδελφί-μυ, σιχ-
να τιν έχανα: τιν έφερνα κάπου ανάμεσα στις πατάτες· χόνονταν ανάμεσα στις
βραγιες κε αποκιμύντανε. Τα κλαδια ίσαν μεγάλα. Πόσες φορες τι γίρεδα κε
δεν τιν έβρισκα.

Να παι κανέναν στο δάσος ίτε στο χοράφι λογαριάζονταν μεγάλι εφχα-
ρίστισι, επειδι ι σπιτίσια δουλια αποροφύσε όλα.

Ότα γένικα δέκα χρονο, πίγα για πρότι φορα να μάθο γράματα· με
μάθενε ένας γέρος στρατιότης με το παλιό σλαβιάνικο αλφάβιτο. Πεδια ίσαν
πολα κι όλι μάθεναν φωναχτα: „букн — аз-ба — аз-ва“.

Στα 1885 με δόσανε στο σχολιο. Το σχολιο θρίσκοτταν σε απόστασι 12
βερστιον απτο χοριό-μας.

Μάθενα καλα κε γρίγορα προχορούσα προς τα εμπρος. Στα διο χρόνια
τις μάθισις-μυ edιάβασα όλι τι βιβλιοθήχι τυ σχολιου. Ι πατέρας πολι ήθελε να
σπουδάσο. Ο ίδιος δεν ίκφερε να γράφι μα στο στρατιοτικο έμαθε να διαβάζε
κε σχετικα διάβαζε σιχνα κε πολι.

Σε δυο χρόνια τέλεισα το ζεμски σχολιο κε ίμουνα πρώτος μαθητις· ι πομέσσικι πυ ίσαν κοντα με πίραν κοντά-τυς „πεδι“· κοντά-τυς έζιζα 4 χρόνια απο 12 ός 16 χρονο.

Το φτινόπορο τυ 1889 πίγα μαζι με τυ πομέσσικυσ στο Πετερπυργ. Τιν πρότι μέρα τυ ερχομύ-μυ στι Πετερπυργ, όταν πιγέναμε με ταμά-κσι, έβγαζα το καπέλο-μυ στον καθένα πυ τιχέναμε στο δρόμο, όπος με ίχανε μάθι στο σχολιο. Ο λακει Ιβαν Νικιφόροβιτζ πυ πίγενε μαζί-μυ, με ίπε ποσ δεν ακίζι να κατεβάσο το καπέλο-μυ μπροστα στον καθένα, επιδι εδο ίνε πά-ρα πολισ κόζμοσ. Ιστερότερα άρχιζα τιν ιπιρεσία. Ετρεχα για το γάλα κε τις φραντζόλες κε μ' αφτον τον τρόπο έμαθα το Πετερπυργ. Όταν έφι-γα απο χοριο, σκεφτόμυνα: ασ πέσο μονάχα στο Πετερπυργ κε κι το στά-διό-μυ ίνε φαρδι· άταν ίρθα στο Πίτερ, ρίχτικα στις εφιμεριδες.

Στα 1895 μπίκα να δυλέπσο στο εργοστάσιο Πυτιλοφски.

Στο εργοστάσιο Πυτίλοφски ο Μιχαιλ Ιβάνοβιτζ αρχίζι να πέρνι μέρος στιν επαναστατικι δυλια.

Γρίγορα τον αρεστάρι ι τσαρικι αστινομία κε τον έκλιζε στι φιλακι, κε κατόπι τον εκσόρισαν στον Κάφκασο. Στο Νότιο Κάφκασο ο σ. Καλίνιν εκσα-κολοθύσε τιν επαναστατικι δυλια. Στιν Τιφλίδα ο Μιχαιλ Ιβάνοβιτζ καθοδιγύσε τιν απεργία των εργατον. Γιαφτο το αρέσταραν εκνέυ κε τον έκατσαν κσανα στι φιλακι.

Τον κερο τυ πανκόζμιυ πολέμιυ ο Μιχαιλ Ιβάνοβιτζ δύλεβε σε εργοστά-σιο στο Πετερπυργ κε εκσιγύσε στους εργάτες τυς λιστρικυς σκοπυς τον καταπιε-στον. Οργάνονε επαναστατικυς ομίλυς ανάμεσα στους εργάτες κε βαστύσε σχέσεσ με το Κεντρικο κομιτέτο τυ κόματος τον μπολσεβίκον.

Το μάρτιο το 1919 ερίφωνα με πρόταση το Β. Ι. Λένιν ο Μιχαήλ Ιβάνοβιτς εκλέγεται πρόεδρος το Πανρωσικου κεντρικου εκτελεστικου κομιτέτου.

Στα 1923 ο Καλίνιν εκλέγεται πρόεδρος το Κεντρικου εκτελεστικου κομιτέτου τις ΕΣΣΔ κι απο τότε θρίσχετε επικεφαλής όλις τις Ενωσις το Σοβητικον σοσιαλιστικον διμοκρατιον.

Ο ς. Καλίνιν διαφιλάγι στενι ςίνδεσι τόσο με τος εργάτες, όσο κε με τος αγρότες. Το κερο πυ πιγένι ο ς. Καλίνιν στα διάφορα μέρι τις σοβητικις χώρας αποτίνοντε ς' αφτον ι εργάτες κε αγρότες για όλες τις απορίες-τους. Χιλιάδες πάνε κε τότε θρίσκουν στι Μόσχα.

Ο ς. Καλίνιν δέχεται όλυς, τος ακόι κε τος βοιθα.

Ενδιαφέρετε εκσίςυ για τα ςιφέροντα τον εργατον κε αγροτον.

Ο. Β. Μ. ΜΟΛΟΤΟΦ

Ο Μόλοτοφ (Σκριάπιν) Βιατzesλαβ Μιχαίλοβιτς ίνε τόρα πρόεδρος το Σοβητιου το λαικον κομισάρων.

Κάτο απτι καθοδίγισι το Λένιν ο Μόλοτοφ πέρασε μεγάλο επαναστατικον ρόμο. Γενίθικε στα 1890, στο κόμα ίνε απτο 1906. Σπύδαζε στο Καζαν, όπου κε άρχικε να δουλεβι στις παράνομες μπολσεβίχικες οργάνωσης.

Ι τσαρικι κιβέρνισι αρέσταρε κε εκσόρικε κάμπωζες φορές το ς. Μόλοτοφ για τιν επαναστατικι δουλιά-του. Στι φιλακι κε στιν εκσορία ο ς. Μόλοτοφ, δίος να χάνι κερο σπύδαζε, ςισόρεβε γνώες για να μπορέσι να θγι απτι φιλακι, να διεκσάγι με περισότερες δίναμες τον επαναστατικον αγόνα ενάντια στιν τσαρικι εκσορία κε τιν μπυρζζουαζία.

Ος τιν επανάστασι ο ς. Μόλοτοφ ήλεβε στο Πετραγρατ, ίταν γραματέας τις μπολσεβίχικις εφιμερίδας „Πράβτα“. Η εφιμερίδα καλύζε τιν εργατικι τάκσι αγόνα ενάντια στιν τσαρικι κιβέρνισι κε τιν μπυρζζουαζία.

Για τιν επαναστατικι δουλιά-του κσανα τον αρέσταραν κε τον εκσόρικαν στι Σιβιρία. Στα 1916 έφιγε απτι Σιβιρία κε ίρθε στο Πετρογρατ, όπου μιστικα απτιν αστινομία κσανα εκσακολυθύζε να διεκσάγι επαναστατικι δουλια.

Στο τέλος το 1916 βάλανε το ς. Μόλοτοφ στο Ροσικο μπιουρο το ΚΚ τον μπολσεβίκον. Ιστερα απτι φλεβιανι επανάστασι ο ς. Μόλοτοφ δώλεβε στο Πετροπολίτικο κομιτέτο τον μπολσεβίκον κε ήταν μέλος το Εχτελεστικο κομιτέτο το σοβετ τις Πετρώπολις.

Στις Οχτοβριανες μέρες ο ς. Μόλοτοφ ήταν μέλος το στρατιοτικυ επαναστατικυ κομιτέτο στο Πετρογρατ. Απτα 1921 ο ς. Μόλοτοφ εκλέγετε μέλος το μαχιτικυ επιτελίω το κομμουνιστικυ κόματος — το ΚΚ το ΠΚΚ (μπ).

Το δεκέβρι το 1930 ο ς. Μόλοτοφ εκλέχτικε πρόεδρος το Σοβετιω το Λαικον Κομισάρον τις Ενοσις το ΣΣΔ.

«Εμιν θέλυμε προερετικω σίδεζμο, πυ να μιν επιτρέπι κανένα εκθιαζμο ένος έθνυς πάνω σε άλλο, τέτιω σίδεζμο, πυ νάνε θεμελιωμένος πάνω σε πλέρια εμπιστοσίनि, σε κσεκάθαρι σινέστισι τις αδελφικισ ενότιτας, σε πλέρια προερετικι σιφονία»

Λένιν

Ι ΕΣΣΔ ΙΝΕ ΑΔΕΛΦΙΚΟΣ ΣΙΔΕΖΜΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΤΙΤΩΝ

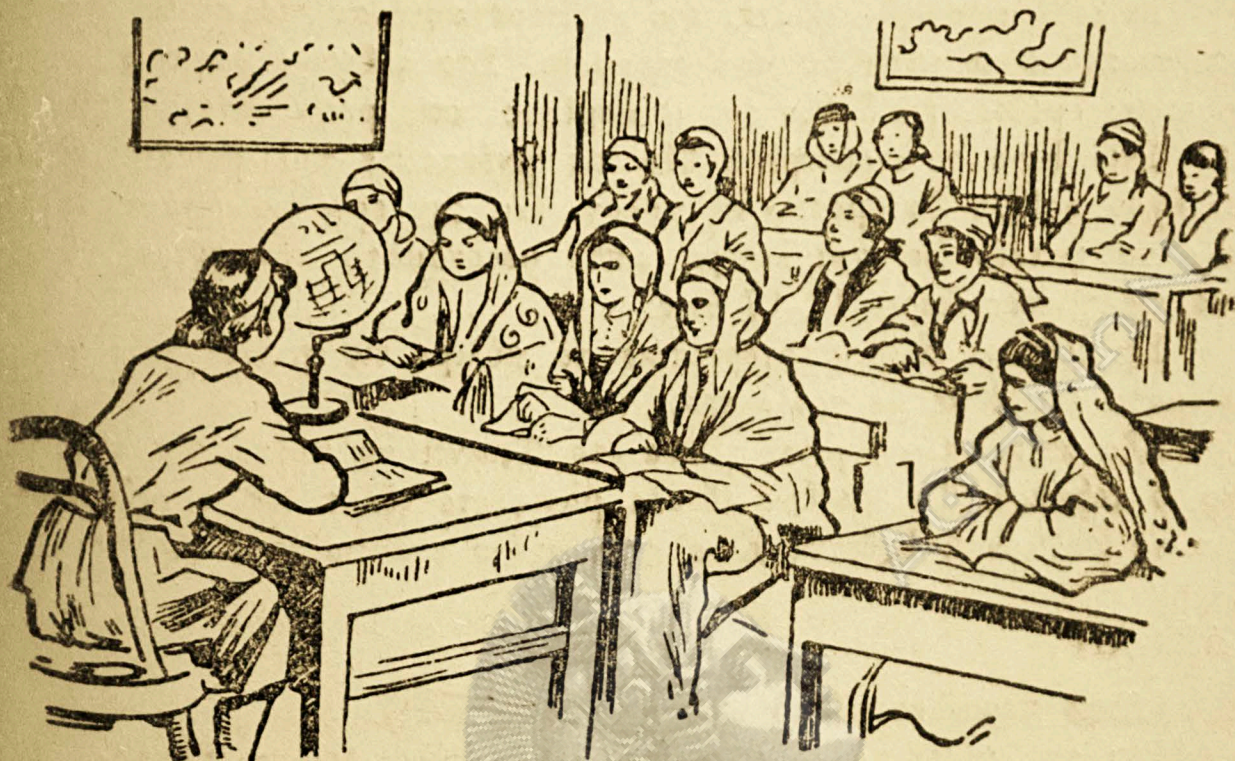
Στις 6 το γιουλι 1923 ι σοβετικες διμοκρατίες ενόθικαν σε μια Ενοσι το σοβετικον ςοσιαλιστικον διμοκρατιον. Απτι τι μέρα τι γορτάζυν όλι λαι, πυ ζυν στιν ΕΣΣΔ.

Ι Ενοσι το σοβετικον ςοσιαλιστικον διμοκρατιον ινε το μοναδικω στον κόζμο κράτος όπου δεν ιπάργυν καταδιναστεμένες εθνικότιτες. Σε μα: ο κάθε λαος έχι δικέωμα αρτοδιίκισις. Στιν τσαρικι κιβέρνισι ι εθνικότιτες τις Ροσίας όχι μονάχα δεν ίχαν δικέμα για αρτοδιίκισι, μα κε δεν μπορύσανε κε να μάθυνε γράματα στι μιτρικί-τυς γλόσα, δεν ίχανε δικά-τυς βιβλία κε εφιμερίδες. Ι τσαρικι κιβέρνισι λογάριαζε τις άλες εθνικότιτες σαν ανθρόπυς κατότερις ράτσας κε με κάθε τρόπο εμπόδιζε τιν ανάπτικί-τυς. Τόρα δεν ινε το ίδιο. Ο κάθε λαος, πυ μπένι στιν ένοσί-μας, εποφιλιέτε τι γλόσα-τυ, έχι τα σχολιά-τυ, τις εφιμερίδες, τα βιβλία.

Ι μεγάλες εθνικότιτες, πυ κατικυν στιν Ενοσι, ενόθικαν σε ανεκάρτιτες διμοκρατίες. Τέτιες διμοκρατίες έχυμε εφτα:

Τι Ροσικι (ΡΣΦΣΔ), τιν Υκρανικι (ΥΣΣΔ), τιν Μπελορουικι (ΜπΣΣΔ), τιν Αντικαφκασιανι (ΑΣΦΣΔ), τιν Τουρχμενικι, τιν Ιζπέκικι κε τιν Ταδζίκικι. Καθιμα απτις διμοκρατίες σινκαλι σινέδριο το σοβετιον τις διμοκρατίας, έχι το ΚΕΚ-τις, το Σοβέτι το Λαικον Κομισάρον.

Αφτες ι δημοκρατίες αποτελουν αδελφικο ιζόνομο ρίδεζμο το λαον τις ΕΣΣΔ.

Ι μικρες εθνικότιτες, πυ ζυν ρ' αφτες τις δημοκρατίες, κσεχορίστικαν σε αφτόνομες δημοκρατίες κε όπλαστ. Κέτσι στι ΡΣΦΣΔ ιπάρχουν: ι Τατάρικι, Ι Πασκίρικι, ι Καζάκικι, ι Γιακούτικι, ι Μπουριατο-Μονκόλικι κε άλλες δημοκρατίες κε αφτόνομα οπλαστ: Ουρατςκαγια, Ζιριανςκαγια (Κόμι), Μαριςκαγια κ.α.

Νά γιατι ι καταπιεζμένες εθνικότιτες τον καπιταλιστικον χορον έχυν στραμένα τα βλέματά-τους προς τι Σοβετικι Ενωσι. Αφτες ι εθνικότιτες με ανιπομοκσία περιμένουν τι στιγμή, οπόταν θα πέσι ι εκςυζία τον καπιταλιστον κε όλες ι εθνικότιτες τυ κόσμου θα ενοθουν σε ενιέο αδελφικο ρίδεζμο το λαον.

Με θάσι τιν αδελφικι ρινεργασία όλον το λαον φιάνετε, μεγαλόνι κε δυναμόνι ι Ενωσι το ροβετικον δημοκρατιον.

ΤΑ ΚΙΝΕΖΙΚΑ ΣΟΒΕΤΙΑ

Εκςον τιν ΕΣΣΔ ροβέτια ιπάρχουν κε στιν Κίνα. Ο Κινέζικος Κόκινος στρατος ενκαθίδρισε τι ροβετικι εκςυζία σε μεγάλο έδαφος, πυ περιλαβένι μέρος τις Κεντρικις κε Νότιας Κίνας. Τα ροβετικα ραγιόνια ίνε κίριος ρινκεντρομένα στις επαρχίες Τσιανσι κε Γιουαν.

Σ'αφτα τα ραγιόνια τα ροβέτια μετέδοσαν τις φάμπρικες κε τα εργοστάγια στα χέρια τον εργατον κε μίρακσαν τι γι ανάμεσα στους αγρότες. Ι θέσι

τον εργαζομένον εδο ίνε κατα πολι καλύτερι παρα ςάλα μέρι: δεν ιπάρχι πινα κε καταδινάστεπει τον εργατον κε αγροτον.

Τα ςοβέτια ανίγυν ςκολια, ενο νορίτερα κανένας γιαφτο δεν φρόντιζε, κε ι πλιονοψιφία τυ πλιθιζμου ίταν αγράματι. Στα ςοβετικα ραγιόνια οργανόνοντε πιονέρικες ομάδες, πυ βοιθουν τυς ιλιχιομένους ςτις μάχες ενάντια ςτυς άςπρους.

Στιν Κίνα το ςτρατιγον ι θέσι τις γινέκας ίνε πολι βαρια: ι γινέκες εκι δεν έχυν καθόλυ δικεόματα, τις πυλαν εκι, ςαν εργατικι δίναμι: το μερςκάματο το γινεχον ίνε χαμιλότερο απτο μεροκάματο τον αντρον. Ι εργατικι μέρα τις γινέκας διαρχι 16-17 όρες.

Στι ςοβετικι Κίνα απαγορέφτικε το πύλιμα τις γινέκας, κε ι γινέκα ςτα δικεόματα εκςιςόθηκε με τον άντρα.

Εδο κε κάμποςυς μίνες γένικε ςτο Τςιανςι το πρότο Πανκινέζικο ςινέδριο το ςοβετιον. Το ςινέδριο έβγαλε μανιφέςτο ςόλυς τυς εργαζόμενους, όπο ςιτα να βοιθίςυν τι ςοβετικι Κίνα ςτον αγόνα ενάντια ςτυς ςτρατιγυς.

Ι ΔΙΟ-ΔΙΥ

(Απτο περιοδικο „Μαθένομε με νέο τρόπο“).

Επι τρις μέρες βύιζε το χοριο ςαν κηςέλι. Δεν ιπίρχε ςίλι. Ι πιναςζμένι αγρότες λειλάτιςαν τιν αποθίχι τυ πομέςςικυ. Νορις το προι, πριχυ ακόμα να λαλίςυν ι πετινι, πλιςίαςε ςτο χοριο το απόςπαζμα τυ Χεν χεν-πάο. Να κε ι πρότι καλίβα. Απτις ςτέγες πέφτι βροχι απο πέτρες. Μια πέτρα, πεταμένη απο επιδέςςιο χέρι, έπεςε ςτο μάτι τυ Χεν χεν-πάο. Δίςιακςε ο ακςιοματικος.

— ςχιματίςτε αλιςίδα! Φέρτε-μυ αμέςος όλυς πυ θα τίχετε ςτυς δρόμυς. Ιςτερα απο πέντε λεφτα φέρανε μπροςτα ςτον ακςιοματικο τρία πεδια.

— Εςις πετάκςετε τις πέτρες;

— Οχι.

— Αμε πίος;

— Δεν κςέρομε.

— Πι ίςτε εςις;

— Μαθιτες τυ ντόπιυ ςκολιυ.

— Κόκινι!

— Ιμαςτε πιονέρι.

— Ετςι! Αρεςτάρτε τι δαςκάλα!

Πνιχτικι ίνε ι ατμόςφερα ςτι λερι καλίβα, μολονότι ο αγέρας λέφτερα έμπενε. Ο Χεν χεν-πάο κάθονταν πάνο ςε παχια πςάθα. Μπροςτά-τυ ςτέχετε ένως κορίτςι.

— Τόνομά-ςυ;

— Διο-λιυ, δαςκάλα.

— Εσι ίσε ι αδελμι τυ Δι τι-τζαο; (κινέζος κομμουνιστής που τον κρεμάσανε).

— Νε.

— Εσι διηγόσυνα στους αγρότες, ότι ο αδελφός-σου έπεσε αγωνιζόμενος για τα σοβέτια;

— Οχι τέτιο πράμα δεν ίπα.

— Μα έτσι σκεφτόσυνα;

— Έτσι σκέφτομε κε τόρα.

— Ινε σοστο, που έλεγες, ότι όλι ι γι πρέπει νανίκι στους αγρότες;

— Οχι δεν τ'όλεγα, γιατι ι αγρότες το κέρουν καλύτερα απο μένα.

— Μυρταρίζεις το σκολιο, αναθρέβεις κόκινους· πρέπει να πεθένεις μαζί με τα πλιόπεδά-σου, που αρεστάραμε σίμερα το προι.

Τα καστανα μάτια γιόμισαν δάκρια. Ι νεαρι καρδια δε βάστακε. Έπεσε στα γόνατα.

— Δε ζιτο χάρι για τι δικί-μου ζοι! Κάντε-με ότι θέλετε, μα τα πεδια γιατί;

— Ίπα κε τέλιοςε! — Ο Χεν χεν-πασ σκύντιζε το κορίτσι με το λερο επόδιμά-του.

— Εί σεις! Πάρτε-τιν. Ο; το προι να εχτελεστι ι διαταγι!

Νίχτα. Στιν καλίθα σκοτάδι κε ισιχία. Ισιχα κιμάτε ι Διο-λιω, κε τρία μάβρα κεφιλ'άκια κιμώντε βαθια κε με εμπιστοσίιι σφίνκοντε κοντά-τις. Ι φρυρι πιγενοέρχοντε, τραγουδόντας. Τραγουδουν για τι μιτέρα-τους, για το χοριό-τους, για τιν ομορφύλα αδελφι.

Το σκοτάδι τις νίχτας αρεόνι. Χλομιάζουν τάστρα. Ο στρατιότης σινκε-τρομένα κε πολιν κερων κιτάζι στον υρανο.

— Κερος.

— Θαρο προς κερος ίνε. . . . Κρίπνισέ-τινα.

Ι σκλιρι καρδια τυ στρατιότηι γένικε μαλακότερι. Το χέρι χαιδεφτικα κε με επιφιλακι έπεσε στο κεφάλι τις Διο-λιω.

— Σίχο, κερος ίνε.

Τα κάστανα μάτια κιτάζουν άγρια. Βλέμα που δε νιόθι τίποτε. Μα να μια σπίδα σινέστισις έλαμπσε σ'αφτο. Τα κσερα χίλια πσιθίριζαν σιγανα.

— Παναπι, τόρα. Τόσο πολι ίθελα να ζο ακόμα κε να δυλέβο. — Κε τα δακρια σα σταλαματιες δρόσου πέφτυν απτα μάτια. Τα τρία μάβρα κεφαλά-κα ακόμπισαν σφιχτα πάνω στι Διο-λιω.

— Πύ πας, Διο;

— Να περπατο. Περιμένετέ-με.

Κε τα μάτια-τις ικιτεφτικα παρακαλουν κε λένε: „Φιστίτε-τα“.

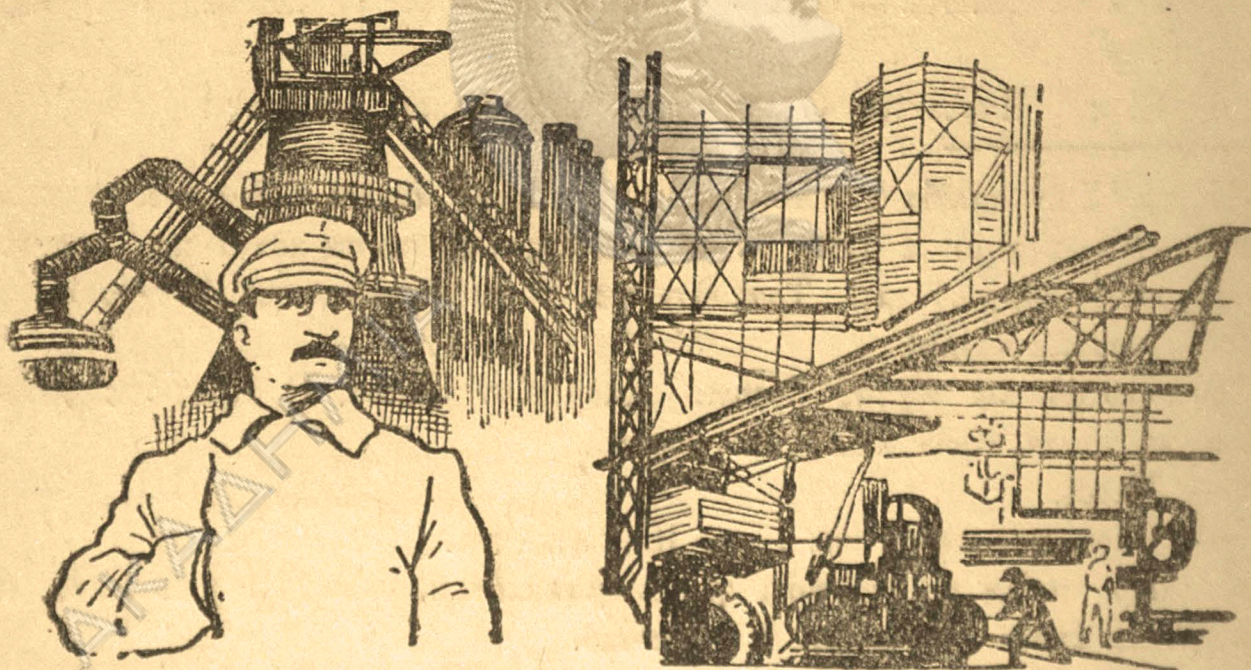
Ο στρατιότης κύνισε αρνιτικα το κεφάλι-του:

— Δε γίνετε. Πάμε!

Μονάχα τιν τρίτη μέρα ι αγρότες πυ επέστρεψαν σπίτι, ίδαν ανάμεσα στη στάχτι το χοριό-τους τα μισοκαμένα πρόματα τις Διο-λιω κε τον τριον μα-θιτόν-τις.

ΕΡΩΤΗΣΕΣ

1. Πια ίνε ι ανότερι εκςυσία στο χοριο, στο ραγιόνι, στο κράε, στη δι-μοκρατία κε ε'όλι τι χόρα;
2. Πίος ίταν ο πρότος πρόεδρος τυ Σεβeticu το Δαικον Κομισάρων κε πιος ίνε τόρα;
3. Πός ζόςαν ι εθνικες μιονότιτες στην προιν τσορικι Ροσία;
4. Πός βοιθα τόρα ι σεβeticu εκςυσία τις εθνικες μιονότιτες, πός καλι-τερέβι το νιχοκίριο κε ανεβάζι το μορφοτικó-τους επίπεδο;
5. Πυ ακόμα ιπάρχι σεβeticu εκςυσία εκςον τιν ΣΣΣΔ;
6. Πός αγωνίζετε το κινέζικο προλεταριάτο για τι σεβeticu εκςυσία;

ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΧΤΙΣΙΜΟ

(Θα φτάςουμε κε θα κσεπεράςουμε)

Ι εργατικι τάχσι πίρε τιν εκςυσία στα χέριο-τις, για να χτισι το σοσια-λιζμο. Στι σοσιαλιστικι κινονία δεν θα ιπάρχυν νιχοκίριδες κε δουλεφτες, πλύσι κε φτοχι. Ι άνθρωπι δε θα μιράζοντε σε τάχσες. Ι κινονία θα αποτελιέτε μονάχα απο εργαζόμενους.

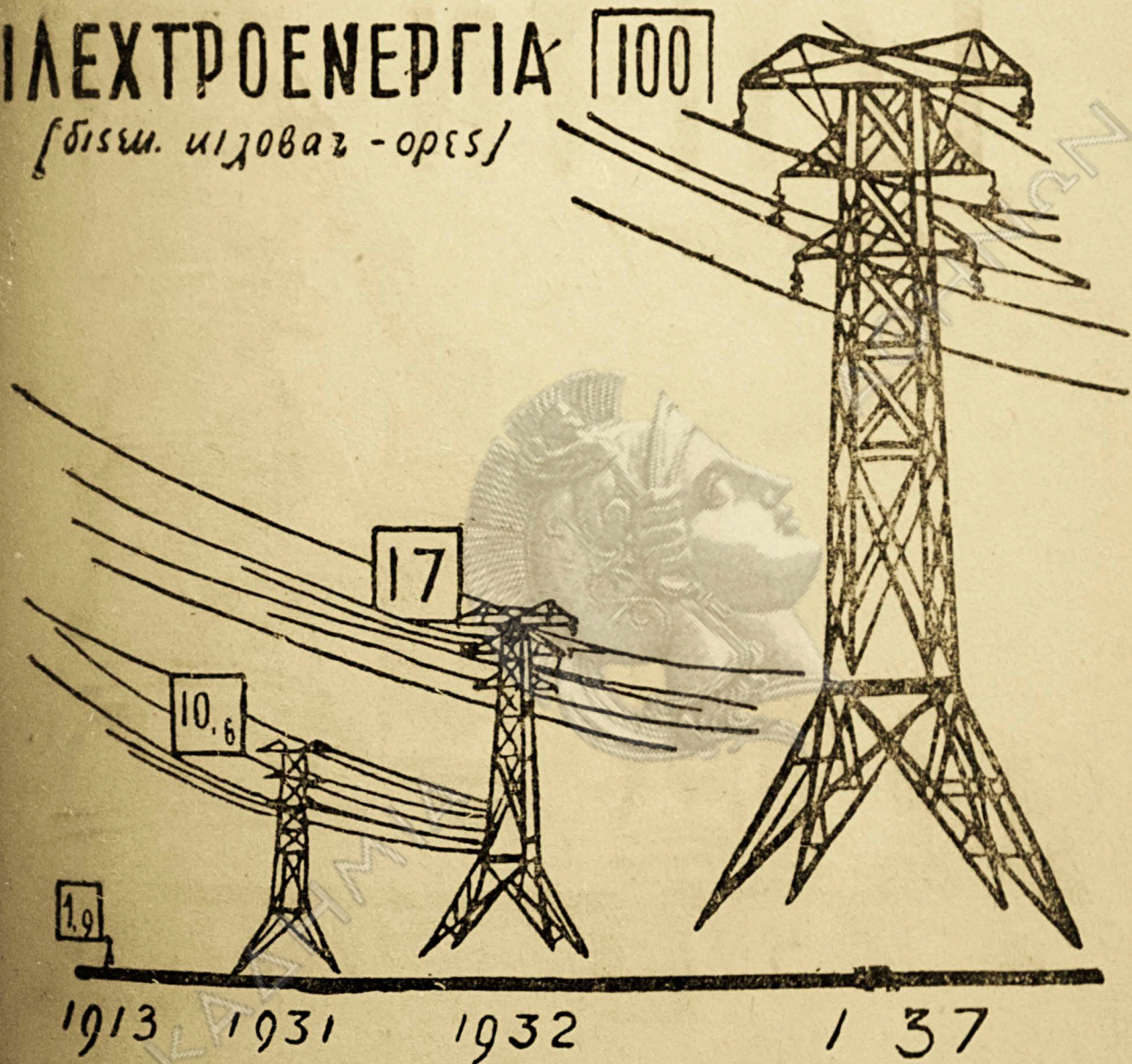
Να χτίςουμε το σοσιολιζμο στη χόρα-μας, σιμένι — να ανασινκροτίςουμε το νιχοκίριο.

Εμείς πρέπει να φτάσουμε και να ξεπεράσουμε τις προχωρημένες καπιταλιστικές χώρες — την Αμερική, τη Γερμανία, την Αγγλία. Πρέπει να κάνουμε έτσι, που να μη εξαρτόμαστε απ'αφτες τις χώρες. Στη χώρα-μας ίνε απαρέτιτο προτ' απόλα να φιαστων τέτια εργοστάσια, που να δόουν στη χώρα τις μηχανές που

ΗΛΕΚΤΡΟΕΝΕΡΓΙΑ

100

[δίσωμ. μιχνοβαζ - ορσ]

τις χριάζοντε: μπάνκος, ατμομηχανές, τράχτορα, κομπάινα, αφτοκίνητα. Εχσον αφιο χριάζοντε καμινεφτίρια, για νάχουμε το απορέτιτο το μέταλο για το φιάσιμο μηχανον. Χριάζοντε νέα οριχία για νάχουμε κάρβουνο για τα εργοστάσια. Χριάζοντε ηλεκτρικι σταθμι, για να πάρουν τα εργοστάσια φτινο ρέβμα.

Το αγροτικο νικοκιο δεν πρέπει να μνίσκι πίσω απτι βιομηχανία. Πρέπει να δόσι πρότες ίλες για τις φόμπρικες. Πρέπει να δόσι πςομι στις πολιτίες. Τα μικρα αγροτικα νικοκιορα με την καθιστεριμένι τεχνικι δε θα μπορούσαν να τα κάνουν.

Το κόμα απιφάσισε να ενόσι τα μικρα αγροτικα νικοκιορα: να δημιουργίσι κολχόζια: να δόσι στα κολχόζια τις καλύτερες αγροτικες μηχανές.

Δίχως ταξικό αγώνα δε φριανετε ο σοσιαλιζμος. Ενάντια στο σοσιαλιζμο
βρίκων ο κυλάκος, ο έμπορος, ο βρετίτελος. Το κόμα διεκσάγι αγώνα ενάντια

ΤΖΥΓΥΝ

/ευα? τονι/

στον ένα καθος κε ενάντια στον άλλο. Το νικοκιριο τις χόρας-μας διεκσάγετε
σίφωνα με πλάνο. Στα 1929 επικιρόθηκε το πρότο πεντάχρονο πλάνο τις
ανάπτικσις τυ νικοκιριώ-μας — ι πιατιλέτκα.

Ι πιατιλέτκα μετατρέπι τι χόρα-μας απο χόρα καθιστεριμένι, απο χόρα
αγροτικι σε χόρα βιομηχανικι.

Τα τρία χρόνια αγόνα για τιν εκτέλεσι τυ εντάχρονου πλάνου κάνανε
τι χόρα-μας αγνόριστι.

Ι χόρα-μας γένικε χόρα τυ πιο μεγάλου αγροτικου νικοκιριου στον κόσμο.
Διμιουργίθικαν 5383 σοβχόζια κε 218 χιλιάδες κολχόζια.

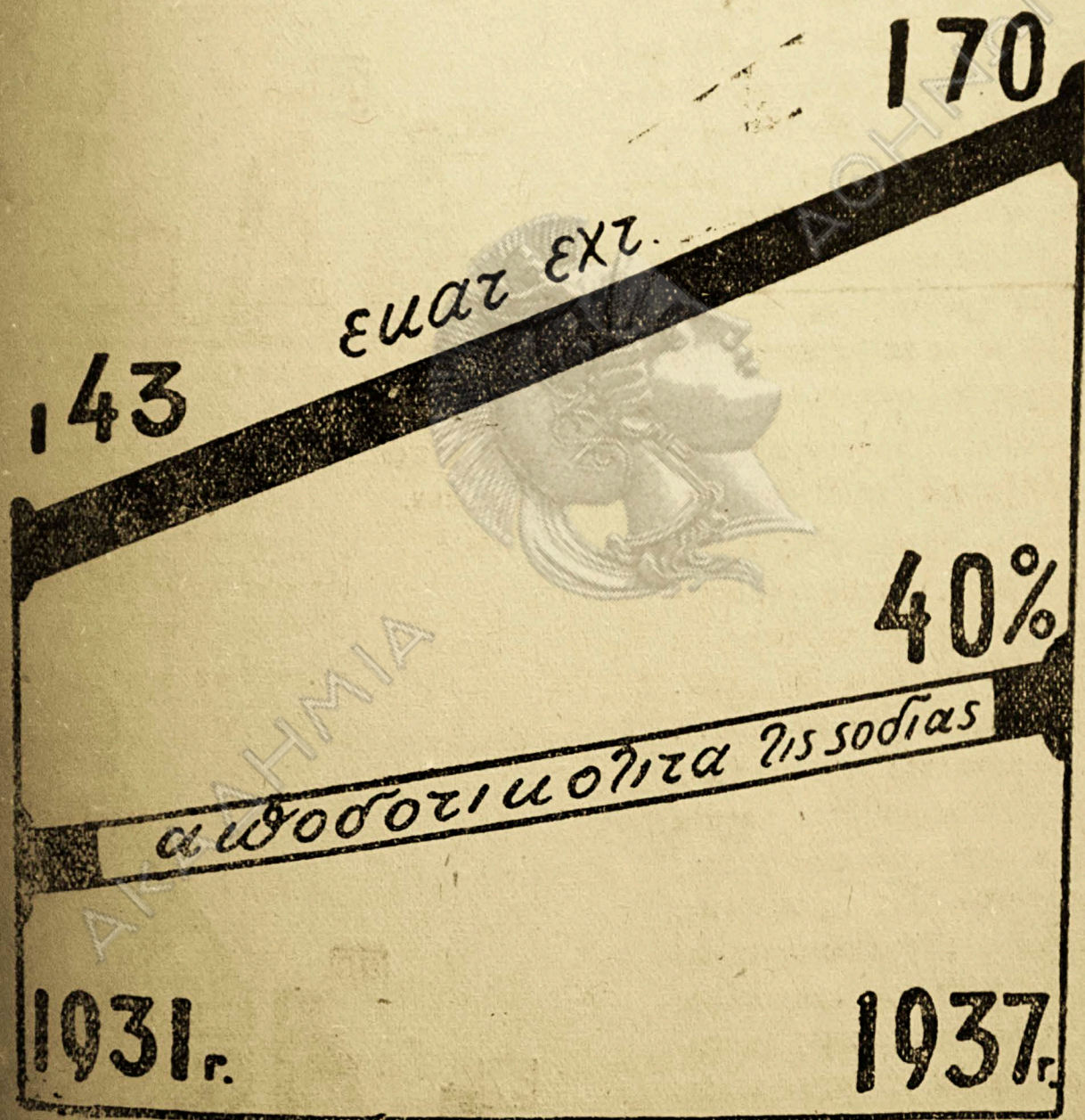
Στα 1931 στα χοράφια τις χόρας-μας δύλεθαν πια ος 140 χιλιάδες
τράχτορα.

Το τράχτορο δεν όργονε μονάχα τα χοράφια-μας. Ταρτόχρονα μάρτε
πλακε ριζικα το πρόσωπο κε τι ζοι τυ χοριου.

Πολα κλαδια τις διομιχανίας εχτελέσανε τιν πιατιλέτκα σε 3 κε 2¹/₂
χρονια.

Στα 1930 βγάλαμε τόσο νέρτι, όσο έπρεπε σίφωνα με το πλάνο να θγι
στο τέλος τις πιατιλέτκας.

Ι παραγογι τρακτόρον κε αφτοκινίτον πυ σχεδιάζονταν σίφωνα με το πε-
ντάχρονο πλάνο, εχτελέστηκε σε τρία χρονια.

Το κόμα κατέρφθινε όλες τις δίναμες τον εργατον κε αγροτον στην εχτέ-
λεσι τις πιατιλέτκας. Ι εργάτες κε όλι ι εργαζόμενι τις χόρας-μας προσελκίσι-
καν στι σοσιαλιστικι άμιλα. Τα μέλι τυ κομμουνιστικυ κόματος ίνε ι προτοπόρι
αγωνιστες για τιν πιατιλέτκα. Αφτι δυλέβον μαχιτικα στα εργοστάσια, στα
οριγία, στα κολχόζια κε στις νέες ικοδομες. Ι καλύτερι εργάτες-υτάρνικι μπέ-

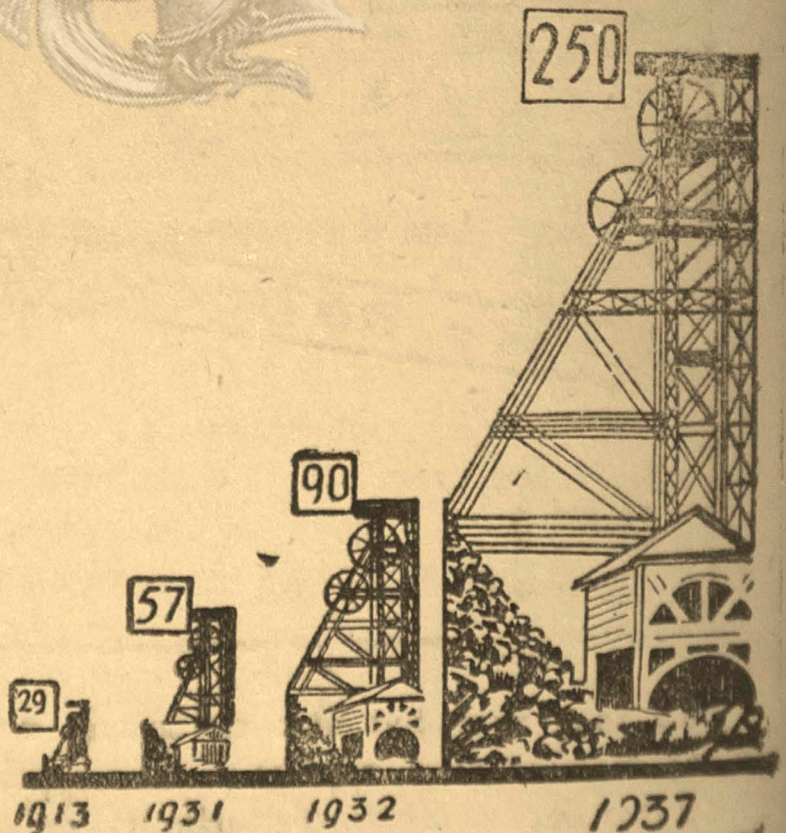
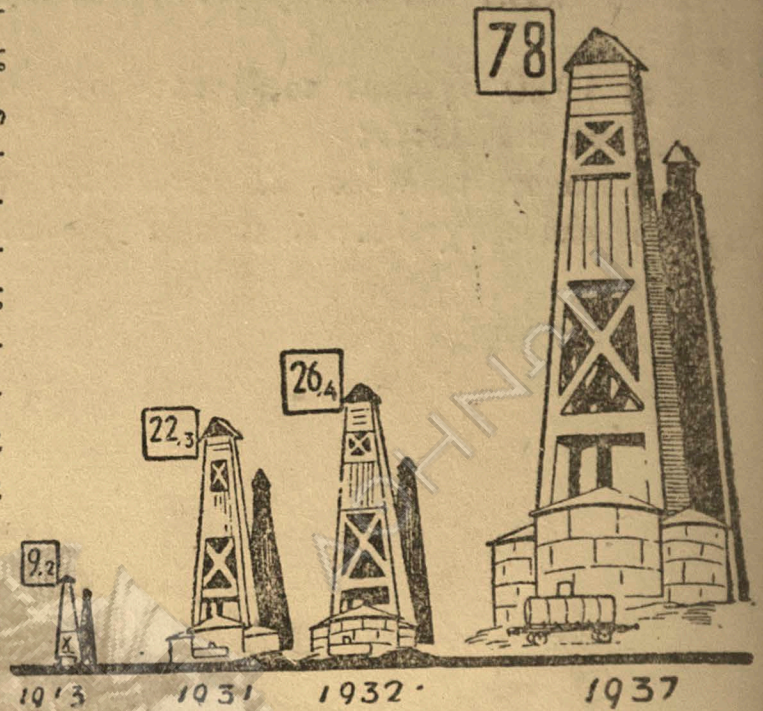
νων στο κόμα. I εργάτες κ' i εργαζόμενοι αγροτες εχτελουν την πιατιλέτκα όχι σε πέντε μα σε τέσερα χιόνια. I πρότι πιατιλέτκα θα εχτελεστι φέτο.

I 17-ι κοματικι κονφερέντσια, υπολογίζοντας τις πρόσδες τις πρότις πιατιλέτκας, έδωσε υπόδικες, πός να σκιματιστι το δέφτερο πεντάχρονο πλάνο—i δέφτερι πιατιλέτκα. Στο τέλος τις δέφτιρις πιατιλέτκας θα χτίσουμε μηχανες τρις φορες παραπάνο, απότι χτίσαμε φέτο. Θα βάλουμε διόμισι φορες παραπάνο κάρβουνο. Θα δόσουμε πολι περισότερα ιφάζματα, σαπόνι ζάχαρι κε άλλα προιόντα.

I 17-ι κοματικι κονφερέντσια βάζι για πρόβλιμά-τις στι δέφτερι πιατιλέτκα να καλιτερέπσι 2-φορες την τροφι τον εργατον, τον κολχόζνικον κε όλον τον εργαζιμέγον. Να καλιτερέπσι τον εφοδιαζμο με παπότσια, με μανιφατύρα, να δυναρόσι το χτίσιμο κατικιον.

Στιν εχτέλεσι τις πρότις κε τις δέφτερις πιατιλέτκας αντιστέκοντε i εχτρι τις εργατικις τάκσις (i κυλάκι, i βρετίτελι, i καπιταλιστες όλον το χορον). Μα το κόμα κει εργατικι τάκσι διεκσάγουν ασιμφιλίσοτο αγόνα ενάντια στις τακσικος εχτρους κε υπερνικουν όλες τις δυσκολίες. Το κόμα κε i εργατικι τάκσι οδιγουν τι χόρα στο σοσιαλιζμο. Στο τέλος τις δέφτερις πιατιλέτκας δε θα ιπάρχουν κυλάκι κε φτοχι. Δε θα ιπάρχουν τάκσες. Όλι i εργαζόμενοι θα ίνε σινιδιτι σοσιαλιστικι δουλεφτάδες. Θα χτίσουμε το σοσιαλιζμο.

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

Κιτάκστε την κινιματογραφικι τενία „Ο δέκατος, πέμτος“.

Ο ΜΠΟΛΣΣΕΒΙΖΜΟΣ

Μπεζιμένσκι

Το μπολσεβιζμο τι φοτια
να κριόσι
κανις δεν μπορι
μα μίτε τι δυναμί-το
να μετρίσι
κανέννας μπορι.

Ο μπολσεβίκος
όταν λέγι:
— Θα γινι—,

σιμένι
να πόμε μπορούμε
άφοδα μις:

— Ινε πια.

Μετακινίσαμε τα όρι,
εχμάλοτα κάναμε μις τα νερα.

Ι δύναμι— 'μις,
που ο Αρχιμίδις ζιτύσε,
ι εκσυρία τον Σοβετ—
το υπομόχλιο νάτο τις γις.

Θα ανατρέψει μ'αφτο
τον κόσμο τύτο τον παλιο
ο μπολσεβιζμος.

Στις Ενόσις τα χέρια
το κόματος,
τις τάξις
με φρίκι μεγάλι

ο εχτρος θλέπι
του Δνεπροστρόι το μοχλο,
του Υραλο-Κυζπας,
τον τραμερο
σοβχοζο-κολχόζικο μοχλο.
Τυ εμάτυ, τις λάσπις ο κόσμος
τις ποταπις τις σκλαβιας
με τα θαλτοτόπια τις κρίσις
στο θάνατο νά προχορι.

Κ'εμις

ζοιρα

ανταμόνουμε τιν κάθε χρονια
μπολσεβίικι ιγία
γεμάτι εμις.

Το παράδιγμα τον Σοβετ
τα έθνι όλα θα τα κσιπνίσι.

Το μεγαλοδύναμο ιμαστε
προάνκελμα μις
τις νιότις,

τις άνιξις τις νέας ζοις.

— Θα γίνι,
δο σίμερα λέμε εμις.

Κε τυ κόσμου όλυ

ι εργατια

μας αποκρίνετε:

— Ινε πια.

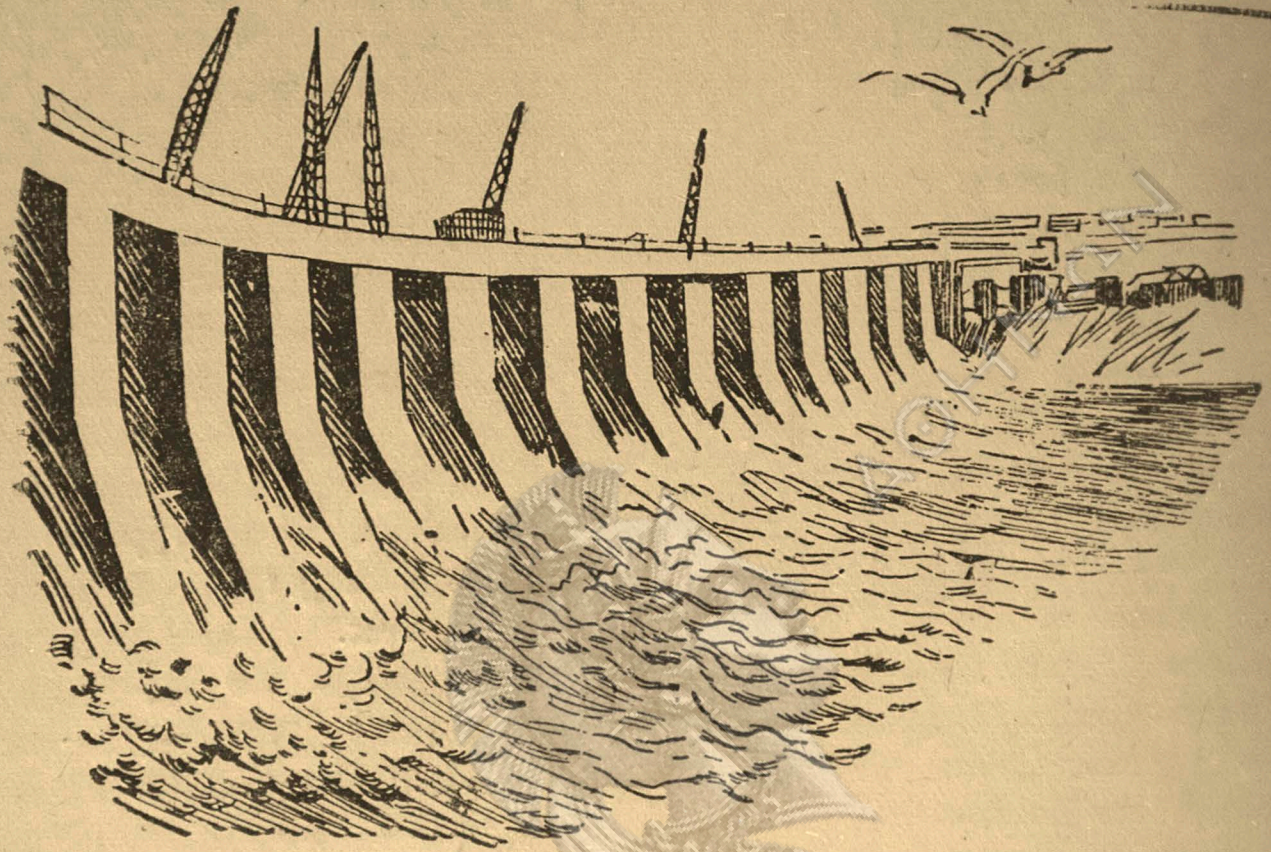
ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΤΙΣ ΠΙΑΤΙΚΕΤΚΑΣ

Νέι γίγαντες μπένουν στις γραμες τις σοσιαλιστικις βιομηχανιάς.
Ι χώρα το ροβε ιον κσεπερνα τις προχοριμένες στιν τεχνικι καπιταλι-
στικες χόρες.

Ι ΙΔΡΟΙΛΕΧΤΡΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΥ ΔΝΙΠΕΡΥ

Δεν ιπάρχι πια Δνεπροστρόι — ιπάρχι ιδροιλεχτρικος σταθμος του Δνί-
περυ. Ο ιδροιλεχτρικος σταθμος του Δνίπερυ ινε ο μεγαλύτερος στον κόσμο,
10 φορές μεγαλύτερος απο σταθμο Βολχοφ ονόματος του Δένιν. Ο Δνίπερος

κιλα μεγάλη μάζα νερού. Αφτι τι μάζα τιν ανανκάσανε να πέσι απο μεγάλο άπος, κε δίνι μεγάλη δύναμι, πυ τιν χρεισιμοπιυν για να πάρυν ιλεχτρικι ενέργια. Ι πελόρια πλοτίνα 766μ., στρίζετε πάνω σε 49 αντιρίδες. Τα διαστήματα ανάμεσα στις αντιρίδες ίνε σκεπαζμένα μα θίρευσ.

Ι θίρει σικόνοντε κε πέφτυν κε αφίνυνε να περάσι το νερο. Χάρις στην πλοτίνα άρχισαν να περνών λέφτερα τα θαπόρια πάνω στο Δνίπερο. Για το πέραζμά-τους φιάστικαν 3 ιδατοφράγματα. Ο ιδροιλεχτρικος σταθμος του Δνίπερου άπλοσε φαρδια στην περιφέρια ιλεχτρικα σίρματα. Ο σταθμος σινδέθηκε με το Ντομπας. Ο ιδροιλεχτρικος σταθμος του Δνίπερου δίνι ιλεχτριζμο σε 60 εργοστασιακα παραρτίματα γίρο. Ι προλετάρνι, ι μπολσεβίκι, ι κομσομόλι εδιμύργισαν το μεγαλύτερο στον κόσμο ιδροιλεχτρικο σταθμο.

Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΤΥ ΜΑΓΝΙΤΟΓΟΡΣΚ

Επι εκατονιάδες χρόνια γίρο στο βουνο Μαγνίτνι ήταν γιμνι έριμι στέπα. Αφτονα ίσαν εδο τα θερια τις στέπας κε τα σαρκοφάγα πυλια. Ζύσαν εδο άρυρέι κε αιτι τι στέπας. Στι στέπα ήταν γίμνια, εριμια, ισιχια. Μα τόρα όλα αλάχσανε. Αρχισε μεγάλο χτίσιμο. Ι στέπα γιόμισε απο άνθρωπος.

Ακόστικαν ι χτίπι το σφιριον, το κυδόνιζμα το φτιαριον. Βούικσαν ι μηχανες.

Εκι όπου εδο κε διο χρόνια ήταν άδιο μέρος, τόρα φιάστικε το μεγαλύτερο, όχι μονάχα στην ΕΣΣΔ, μα κε σόλιν τιν Εθρόπι μεταλυργικο εργοστάσιο. Ο

γίγαντας του Μαγνιτογορσκ με μιας έβαλε τη χώρα-μας σε μια σειρά με τις πιο ανεπτυγμένες βιομηχανικές καπιταλιστικές χώρες. Όταν θα δουλέψει πλήρως το εργοστάσιο του Μαγνιτογορσκ, θα δώσει 4 εκατομ. τόνους μαντέμι.

Έχουν το μαντέμι και το ατσάλι, το εργοστάσιο θα δώσει περί τα 3¹/₂ εκατομ. τόνους ράγες, ατσάλινες βέργες και πιστικό μέταλλο κάθε χρόνο.

Τα χαμινεφτέρια αυτού του πανκόζμιου γίγαντα φιάνουντε σίφωνα με τον τελεφετέο λόγο τις τεχνικές και έχουν κλειστέα παραγωγικότητα: 1000 τόνους μέταλλο το μερονιχτό.

ΤΟ ΤΥΡΚΣΙΠ

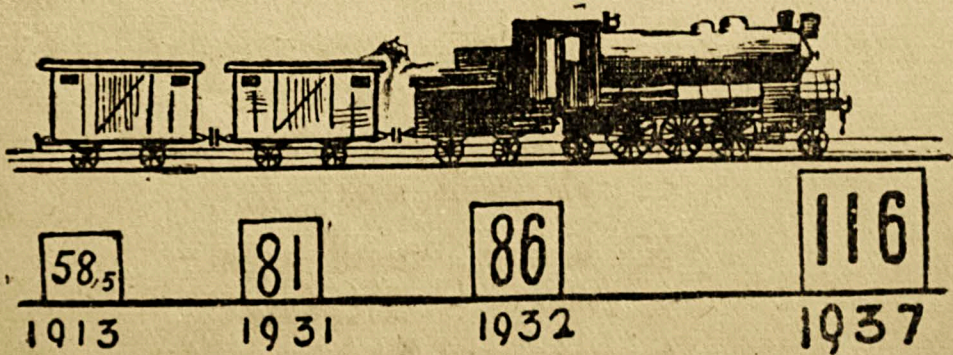
Σε μας σε πολλά μέρη δεν επαρκούν οι σιδηρόδρομοι, και αυτό γίνεται επίσης να κινείτε στη γη δίχως όφελος κιτάζματα μεταλλέματος, κάρβουνο, λιπαζμάτον, και ζιτιρα. Στο Τυρκεσταν μονάχα το ένα τέταρτο τον αρδεβόμενον χωραφίον ίνε σπαρμένο με θαμπάκι. Ενώ το θαμπάκι μας χρειάζετε για τις φάρμπικές-μας του Λενινγκρατ, τις Μόσχας, του Ιθανοβο-Βοζνεσενσκ. Το φέρνομε απτιν Αμερική και την Εγίπτο και κοσδέδουμε γιαφτό εκατομύρια ρύβλια. Μα γιατί παντού στο Τυρκεσταν δε σπέρνουν θαμπάκι; Επειδι αναγκάζοντε να σπέρνουν αυτού ζιτιρα. Αν θα μπορούσαμε να φέρομε στο Τυρκεσταν ζιτιρα, το Τυρκεσταν θα καταπιάνονταν με την άμεση δουλιά-του και θα ίχαμε θαμπάκια. Μα ζιτιρα υπάρχουν όσο θέλεις πλαι στη Σιβηρία. Και δεν κυβαλαν από κι ζιτιρα στο Τυρκεσταν, μόνο και μόνο γιατί δεν υπάρχει έρμος.

Νά τί σιμένι δρόμοι! Δεν υπάρχει δρόμος και αυτό έχει τον αντίχτιπό-του και στη Σιβηρία, και στο Τυρκεσταν, και στη Μόσχα, και στη Αμερική, και στην Εγίπτο.

Μα τώρα αυτός ο δρόμος φιάστηκε πια. Εδώ και τρία χρόνια πετόσαν από διάσελο Τζεκπαρ αεροπόρι με φωτογραφικές μηχανές, φωτογραφούσαν την πέτρινη θάλασα, εκσέταζαν το δρόμο για τη μελόμενι σιδηροδρομική γραμμή. Χρειάζονταν να στροφι δρόμος 1442 χιλιομ. για να ενοθι η Σιβηρία με το Τυρκεσταν.

Σχιματίζοντας

καμπές στις στέπες και τους έριμους, σερνάμενα ανάμεσα απτις οροσειρές, απλόνονταν το ένα αντίχρι στάλο τα δύο μισα τις μιας σιδηροδρομικής γραμμής. Και στις 28 του απρίλι

1930, δεκαεφτα μήνες πριν τις προθεσμίας ενόθιχαν τα δύο μισα στον ένα μεγάλο Τυρκεστανο-Σιβηριακό δρόμο.

Αφτος ίνε μονάχα ένας απτυς νέος δρόμος. Μας χριάζοντε κι άλι. Πρέπει να ενοθι με σιδερόδρομο το βυνο Μαγνίτι, με το Κυζπας, αλιότικα δε θα μπορέσουνε να σιναντιθουν το κάρβυνο τυ Κυζνετσκ κε το μετάλεμα τυ Μαγνιτογορσκ, κε δε θα βγάλομε τότε μαντέμι απαφτο το μετάλεμα.

Πρέπει να στροθουν δρόμι στα κιμάμενα θόρια δάσι, να κσανιχτων τα πλύτι τυ Βορα κε τις Σιβιριας.

Αμ φοσφορίτες κοντα στη Βιάτκα! Αν δε θα πάμε ειμς στους φοσφορίτες, ειίνι μονάχι-τυς δε θα ρθουν σε μας κε τα σοβχόζια κε κολχόζια-μας θα μίνυν δίχος λιπάζματα.

25 χιλ. χιλιόμετρα στο τέλος τις δέρτερης πιατιλέτκας — νά πόσι νέι σιδερόδρομι μας χριάζοντε! Κε ο κάθε νέος σιδερόδρομος ίνε σιδερένιο κλιότυ που ανίγι τις κλιστες πόρτες τις φύσις.

Στο τέλος τις πιατιλέτκας ι κολεχτιβιζάτσια
τις ΕΣΣΔ πρέπει στη θάσι να τελιόσι!

Στάλιν

Π. Ορέσιν

ΙΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 5 ΧΡΟΝΙΑ

(Στο τέλος τυ πρώτου πεντάχρονου)

Να μεταμορφοθι πρέπει ι χόρα,
ι γίς-μας ι σοβετικι

κι απο τα στίθια-τις να βγύνε
πρεπ' ι κριμένι θισαβρι.

Δε θα περάσουν πέντε χρόνια,
θα σιντροφέπει ι μιχανι
με τα τραγύδια-τις στον κάμπο
τυ καλικέλαδο πυλι.

Νέι θανίκουν παντυ δρόμι
κι ανάμεσα απτα σπαρτα
τό αφτοκίνιτο θα λάμπει
κάτο απτα χέρια τυ ζεβγα.

Κ τα παλια τα παραμίθια
πατόντας-τα ι εργατια,

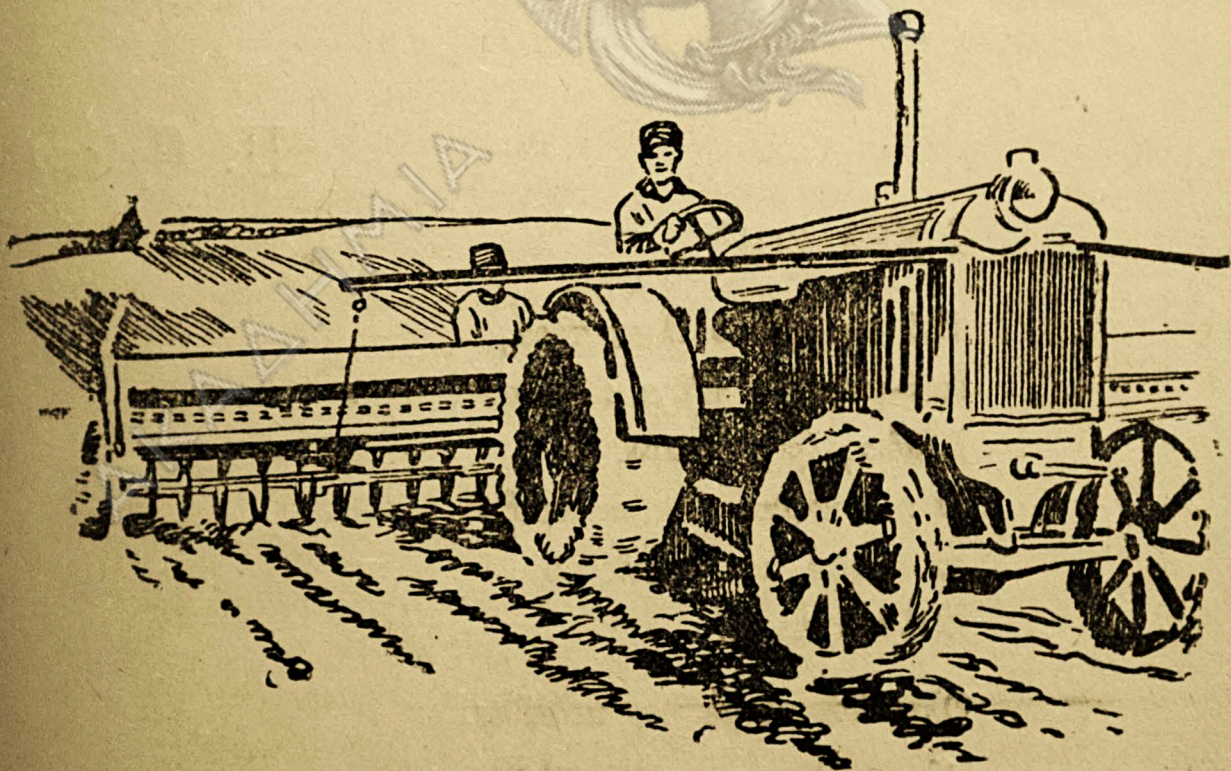
τι στέπι ιποχίρια θα κάνι,
σκλάβος θα κάνι τα στιχια.

Παντου σοβχόζια θα προβάλουν,
— ι φάμπρικες τυ ζιταριω —
στι γί-μας πυ θα τιν αλάκσυν
τα καραβάνια τυ ατσαλιω.

Κε πτόμα ο ίπυλος εχτρός-μας
κάτο απτα τράχτορ τα βαρια·
ι πέτρα πυ μας μπόδιζε το δρόμο,
ι δόλια κε πιζματάρα —
ι κυλακια.

ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΧΡΙΑΖΕΤΕ ΤΟ ΤΡΑΧΤΟΡΟ

Το τράχτορο βοίθα τυς αγρότες να περάσυν στον κολεχτίβικο κόπο. Με
τι βοίθια τυ τράχτορου ανεβένι ι παραγογικότιτα τυ κόπου στο αγροτικο νικοκίρο.
Τα τράχτορα τα ετιμάζυν στα εργοστάσια ι εργάτες. Παναπι μέσον τυ

τράχτορου δινιμόνι ι ζίνδεσι τον εργατον με τυς αγρότες. Ι εργάτες φιάνουν
τα εργοστάσια για να εφκολίνουν τον κόπο 130 εκατομ. κολχόζικις αγροτιασι.

Τα τράχτορα φιάνοντε σεμας στο Δενιγρατ στο εργοστάσιο Πυτιλοφσκ,
στο Χάρκοβο κε στο Σταλινγρατ.

Φιάνετε τραχτοροεργοστάσιο-γίγαντας στο Τζελιαπινσκ. Αφτο θα βγάλε 40 χιλ. τράχτορα το χρόνο.

Το εργοστάσιο τυ Ροστοφ θα βγάλι κάθε χρόνο 30 χιλ. εσπαρτικες μηχανες, 40 χιλ. θεριστικες μηχανες, ενοποβιαζάλκες, 30 χιλ. χερτοθεριστικες μηχανες κε 25 χιλ. κομπάινα.

Το εργοστάσιο τυ Ροστοφ θάνε το μεγαλύτερο εργοστάσιο αγροτικον μηχανεν κε εργαλίον όχι μονάχα εστιν ΕΣΣΔ, μα κε ε'ολον τον κόσμο.

Το πρόβλημα τις δέφτερης πιατιλέτκας ίνε — να περιλάβι με μηχανο-τραχτορικυς σταθμυς όλα τα κολχόζια. Θα γίνι έτσι, πυ όλες ι δουλιες στο αγροτικο νικοκίριο θα γίνυν με μηχανες. Ολα αφτα θα δυναμόσουν τα κολχόζια

Ι μηχανες αλάζυν απτι ρίζα το χοριό-μας. Το χοριο θα γίνι σοσιαλιστικο

«Τα 50 χιλ. τράχτορα, πυ πρέπει να δό-
σετε στι χώρα κάθε χρόνο, ίνε 50 χιλ.
βολες, πυ πετυν στον αέρα τον παλιο μπυρ-
ζζυάζικο κόσμο, κε κσανίγυν δρόμο στο νέο
σοσιαλιστικο υκλατ στο χοριο».

Στάλιν

Π. Ορέσσιν

Ι ΝΕΑ ΖΟΙ

Πιό όμορφος ο ήλιος τόρα,
δικά-μας όλα π'όχι ι χώρα:
λιθάδια, όρι, ποταμι,
δάσι, ι κάμπι πυ μας θρέβυν,
τα είνεφα πυ τακσιδέβυν
πσιλα απτι γι.

Όλες θάργόμε με τις πεδιάδες,
τις πλαγιες όλες, τις κιλάδες,
εγλάβα στα χέρια-μας ι γι.
Κε θε να φέρι, ιποταχτικιά-μας
στα ιλιόλυστα χοριά-μας,
τι νέα ζοι ι μηχανι.

«Το κεντρικό πρόβλημα τις δέφτερις πιατιλέτκας (στιν περιοχι τις σοσιαλιστικισ γεοργίας) πρέπει να γίνει αποφασιστικι ανίπσοσι τις απόδοσις σοδιας τον κολχόζικον κε σοβχόζικον χοραφιον κε το μπολσεβεβίικιο λίσιμο τυ ζιτίματος για τον αγόνα ενάντια στιν κσιρασία». (Απόφασι τις 17-ις κοματικισ κονφερέντζιας).

ΤΙ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΚΣΕΡΙ Ο ΚΑΘΕ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΟΣ, ΚΙ Ο ΚΑΘΕ ΦΤΟΧΟΣ, ΜΕΣΕΟΣ

Στις 10 τυ μαι 1932 το ΚΚ τυ κόματος τον μπολσεβεβίικον κε το Σοβετ το Λαικον Κομισάρον βγάλανε απόφασι για τιν ανάπτυξι τυ κολχόζικου εμποριου.

Αφτι τι σπουδεότατι απόφασι πρέπει να τιν κσέρι ο κάθε κολχόζνικος, ο κάθε φτοχος κε μεσέος. Σ'αφτι τιν απόφασι, λεί για το παραπέρα δινάμομα τον κολχοζιον, για το καλιτέρεμα τυ εφοδιαζμου τον εργαζομένον τις πόλις κε τυ χοριου.

Το κάθε κολχοζ κι ο κάθε κολχόζνικος πρέπει να κσέρουν, πως για τιν προπροθεζμιακι εχτέλεσι τις χλεμποζαγοτόφκας το κολχόζι θα πάρι έκπτοσι στον νέο αγροτικο φόρο ος 25% απτο ποσο, πυ πρέπει να δόσι το κολχόζι.

Ο κάθε κολχόζνικος π έπι να κσέρι, πως άμα εχτελέσι τις υποχρέοσές-του απέναντι στο κράτος για τις χλεμποζαγοτόφκες, το κολχόζι κε ι κσεχοριστι κολχόζνικι έχον „πλέρια δυνατότιτα να πουλίσουνε τα περισέματα το ζιτιρόν-τους κατα τιν ένκρισί-τους τόσο στα παζάρια κε τις αγορες, όσο κε στα κολχόζικα μαγαζάκια-τους“.

Αφτι έχον „πλέρια δυνατότιτα να πουλίσουν ανεμπόδιστα τα μεγάλα ζόα, τα γυρόνια, τα πρόβατα, κάθε ίδους πυλια κε κρέας το νικοχιριόν-τους στις αγορες, στα παζάρια κε μέσον τον κολχόζικον μάγαζιον“. Αφτι ι απόφασι σιντελι στιν ανίπσοσι τον ισοδιμάτον τον κολχοζιον, τον κολχόζνικον, κε τον εργαζόμενον αγροτον κε στιν ανάπτυξι τυ σοβετικου εμποριου. Ι απόφασι καταργι οπιωσδίποτε περιοριζμυς για το σφάκισμο το μεγάλον νερατοφόρον ζόον κε το μικρον ζόον τόσο για τις ιδιοτικες ανάνκες τυ αγροτικου νικοχιριου, όσο κε για το πύλιμα. Σίνχρονα μ'αφτο ι κιβέρνισι κε το κόμα υποδύχουν ότι ίνε απαρέτιτο να γίνει αμίλιχτος αγόνας ενάντια στις μεταπράτες — σπεκυλάντους.

Ο τακτικος εχτρος, ι κυλακια, θα δοκιμάσουν να εποφελιθουν τιν κατάργισι τυ περιοριζμου τυ σφακίματος το ζόον, για να διασπάσουν τιν άφκισι τον κολχοζιον. Ι απόπιρες τις κυλακιας πρέπει να κατασιντριφτυν αμίλιχτα. Ας απαντίσουμε στιν απόφασι τυ ΚΚ κε τυ Σοβναρχομ με το δινάμομα τυ σοσιαλιστικου νικοχιριου, με το δινάμομα το χτινοτροφικον σοβχοζιον, με το περίσμμα τον κοπαδιον, με τιν έβρινσι τον κολχόζικον φέρμον, μέσον τις διατροφισ νέον ζόον απτις φέρμες κε μέσον τις αγορας ζόον. Ας κινιτοπιίσουμε όλες τις δινάμές-μας για τιν πραγματοποιίσι τις απόφασις τυ ΚΚ τυ κόματος απο 26 τυ μάρτι „για νάχι ο κάθε κολχόζνικος δικί-τυ αγελάδα, μικρα ζόα, πηλια“

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

1. Διαλέξτε, ήλιχο για τι δέφτερι πιατιλέτκα απτις εφιμερίδες, απτις μπροσύρες κε σκιματίστε λέφχομα.
2. Ζογραφίστε διάγραμμα τυ δέφτερου πεντάχρονου πλάνου.
3. Αναρτίστε πλακάτες για τιν πιατιλέτκα: στο σχολιο, στιν κόκινι γονία τις φάμπρικας ίτε στο αναγνοστήριο.
4. Μάθετε τιν πιατιλέτκα τις περιοχίς-σας, τυ ραγιονιού-σας, τις φάμπρικάς-σας, τυ κολχοζιού-σας.

«Δίχος το μπάσιμο τις γενικισ υποχρεωτικισ προταρχικισ μόρφωσις δεν μπορούμε σοβαρά να προχορίζουμε προς τα εμπρος».

Στάλιν

Ι ΓΕΝΙΚΙ ΑΡΧΙΚΙ ΕΚΜΑΘΙΣΙ ΙΝΕ ΕΝΚΙΗΣΙ ΤΙΣ ΝΙΚΙΣ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ

Ι τσαρικι Ροσία ζύσε σε σκοτάδι κε αμορφοσια. Παραπάνο απτα μισα πεδία δεν πέφτανε ύτε στα αρχικα σχολια.

Ι τσαρικι κιβέρνισι φιβύνταν, ότι τα γράματα θα βοιθίουν τυς εργάτες κε αγρότες, τυς φτοχους κε μεσέυς να απελεφτεροθουν γριγορότερα απτο ζιγο.

Ι σοβετικι κιβέρνισι απτιν αρχι τις υπόστασίς-τις καταπιάστηκε με το καλιτέρεμα τις λαικισ μόρφωσις.

Ι σοβετικι εκσυζία κάτω απτιν καθοδίγισι τυ κόματος άρχισε απτα 1930 να εφαρμόζι τι γενικι αρχικι εκμάθισι. Αφτι πρέπει να εφαρμοστι σε διάστημα διο χρόνον. Αφτο σιμένι, πως ι γονι ίνε υποχρεομένοι να δόσουν στο σχολιο τα πεδιά-τους. Αφτο σιμένι, πως το κάθε πεδι τ.ς Σοβετικισ Ενωσις ίνε υποχρεομένο να τελιόσι το αρχικο σχολιο, διλαδι 4 τάχσεσ. Εχσον τιν υποχρεωτικι εκμάθισι τον πεδιον θα εφαρμοστι ι εκμάθισι τον αγραμάτον πεδιον απο 12-15 χρονο. Κε στις πολιτίες κε στις εργοστασιακους σινικιζμουσ, όλα τα πεδία πυ μάθανε στιν τέταρτι τάκσι θα περάσουν στιν πέμπτι τάκσι. Μάρτο βάλουμε τιν αρχι για το πέραζμα στιν υποχρεωτικι εφτάχρονι εκμάθισι. Ταφτόχρονα περισέδι ο αριθμοσ τον εφτατάκσιον σχολιον στα χορια.

Φέτο πια κάπιεσ περιοχεσ κε κράι μπάσανε τιν υποχρεωτικι εφτάχρονι εκμάθισι.

Πιός σπύδαζε στο μεσέο σχολιο (στο γιμνάσιο) στιν τσαρικι εποχι; Τα πεδία τις μπυρζζουαζιάσ, τυ κλίρυ, τον κυλάκον. Μονάχα αφτι πέφτανε κε στα πανεπιστίμια.

Ένο σε μας κε το μεζέο σχολιο, κε τα πανεπιστήμια, κι όλα τάλα σχολια σε πρότι σιρα εκσιπιρετυν τυς εργάτες κε τις βασικες μάζες τον εργαζόμενον αγροτον.

ΔΕ ΕΧΤΕΛΕΣΥΜΕ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΣ ΤΥ ΚΚ ΤΥ ΠΚΚ(μπ) ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ

Στις 5 τυ σεπτέβρι 1931 το ΚΚ τυ ΠΚΚ(μπ) έβγαλε απόφασι για το σχολιο. Σ'αφτι τιν απόφασι λεί, πως στα σχολιά-μας πλάι με τις πρόοδες υπάρχουν κε έλιπες.

Ι μεγαλύτερι έλιπσι ένχιτε σε τύτο, ότι στα σχολια λίγι προσοχι δίνονταν στι μάθισι. Ι μαθιτες σιχνα κσέρανε άσκιμα τα μαθηματικα, τι μιτρικι γλώσα, τι φυσικι, τι χιμιά, τιν ιστορία. Το σχολιο άσκιμα προετίμαζε για τα τέχνικυμ κε τα ανότερα εκπεδεφτικα καθιδρίματα (Βοζ) ανθρόπυς πλέρια ενγράματυς.

Στι χώρα-μας γίνετε γιγάντια ανικοδόμισι φάμπρικον, εργοστασίον, θιελόδικα αναπτίχοντε τα κολχόζια, τα σοβχόζια. Εμυς μπίκαμε στιν περίοδο τυ σοσιαλιζμυ. Στο σοβετικό-μας χτίσιμο χριάζοντε εργάτες πυ να κσέρυν, τέχνικι, ενζινέρι, δασκάλι, γιατρι. Μας χριάζοντε καλα γραματιζμένι άνθροπι, για να „κατέχυν τιν τεχνικι“.

Ι μαθιτεβόμενι πρέπει να αγωνίζοντε για τιν εκτέλεσι τυ σχολικό-τυς προγράματυς, όπος ι εργάτες κ' ι κολχόζνικι αγωνίζοντε για τιν εκτέλεσι τυ πλάνυ-τυς. Το πρόδλιμά-μας ίνε 100%, να χονέπσυν όλι τις γνώσεσ· να μιν υπάρχι ύτε ένας μαθιτεβόμενυς, πυ να μι χό επσε το πρόγραμμα.

Μα το σχολιό-μας ίνε πολιτεχνικο, το σχολιό-μας δεν μπορι νάνε αποκομένο απτι γίρο ζοι, απτι σοσιαλιστικο χτίσιμο.

Το σχολιό-μας πρέπει να ετιμάσι κινονικο παράγοντα, κολεχτιβίστα, πυ να κσέρι τι δουλιά-τυ. Το σχολιο πρέπει να διεκσάγι κινονικι δουλια. Χριάζετε τέτια κινονικι δουλια, πυ να διαπεδαγογίσι στο πεδι κινονικες σινίδιες κε νάνε θαλμένι στιν ιπιρεσία τις αντίλιπσις εκίνον τον πραμάτον, πυ μαθένοντε στο σχολιο.

Το σχολιο πρέπει νάνε στενα σινδεμένο με το εργοστάσιο, τι φάμπρικα κε το κολχόζι.

Ι αφτοδιίκισι στο σχολιο πρέπει να κατσφθίνετε για το καλιτέρεμα τις μάθισις κε τις πιθαρχίας.

Το ΚΚ ΠΚΚ (μπ) στιν απόφασί-τυ λει, πως το σοβετικο σχολιο πρέπει νάνε σχολιο πολιτεχνικο, πυ να δίνι στι χώρα ανθρόπυς ενγράματυς.

Ι μαθιτεβομένι πρέπει μαζι με το κομσομολ, με τυς πιονέρυς, με τυς δασκάλυς, κάτω απτιν καθοδίγισι τυ κόματυς να καταπιαστυν μ' αφτο το έργο.

„ Δεν υπάρχει κάστρο, που να μι μπορούμε να κερύεψυν ι μπολσεβίχι....“
Γνε απαρέτιτο να μελετίσουμε τιν απόφασι τυ ΚΚ τυ κόματος για το αρχι-
χο κε μεζέο σχολιο κε αποφασιστικά να αγωνιστόμε για τιν εκτέλεσί-τις.

|| Νει πιονέρι κε μαθιτες! Πιότερι προσοχι,
πιότερι ιποστήριξι στο δάσκαλο στι δουλιά-τυ!

ΝΑ ΜΑΘΥΜΕ, ΝΑ ΜΑΘΥΜΕ, ΝΑ ΜΑΘΥΜΕ,

Πιός γιρίζι κι πέρα τεμπέλικα;

Οπίσο πιός έμινε απτι δουλια:

„Να μάθυμε, να μάθυμε, να μάθυμε“ —

θιμάσε τα λόγια πιός τ'άπε αφτα;

Να μάθυμε πάντυ κε πάντοτε,

στο κολχόζι, στο σχολιο, στι δουλια,

τους κάμπυς-μας να εκίζυν τα τράχτορα,

τα τρένα τα στίθια τις γις τα πλατια.

Δεν περιμένι το πεντάχρονο! Γρίγορα!

Στι δουλια, στι δουλια, στι δουλια!

Μαχιτικια ν'άν' ιμπριγάτα-μας,

απ'όλυς πάντα 'μια μπρο-τα.

„Να μάθυμε, να μάθυμε, να μάθυμε“

Να μάθυμε πάντα κε παντυ,

να κελαιδυν ι αργαλι, τ'ατσάλινα

πυλια στα θάθια τ'υρανυ.

Μπροστα, μπροστα όλι για τι μάθισι,

στα γράματα όλι μαχιτες.

Για τον αγόνα, τι δουλια χριάζοντε

πίρα χριάζετε, γνόσεσ πολεσ.

|| Ι δουλια τον οργάνον τις πεδικις αφτοδιίκισις
πρέπι να μπι έτσι, όστε κηρίος να κατεφθίνετε
για τιν ανίψοσι τις πιότιτασ τις μάθισις κε
για το δινάμομα τις σινιδιτις πιθαρχίασ στο scho-
λιο.

ΕΡΩΤΗΣΕΣ

1. Γιατί πρέπι να φτάσουμε κε να κσεπεράσουμε τις καπιταλιστικεσ χόρεσ;

2. Γιατί στο πεντάχρονο πλάνο επιστίνετε ιδιέτερι προσοχι στην ανάπτυξι τις βαριας βιομηχανίας;
3. Πιά κλαδία τις βιομηχανίας αναπτίχουμε πιο πολι απόλα;
4. Πός ι πιατιλέτχα ανασινκροτι το αγροτικο νικοχιριο;
5. Τί έδοξε ι επιτιχιμένι εχτέλεσι τις πρότις πιατιλέτχας σε τέσερα χρόνια;

ΓΙΜΝΑΖΜΑΤΑ

1. Πάρτε σε βιβλιοθήκι βιβλία για τιν πιατιλέτχα.
2. Πάρτε εφιμερίδες για το τελεφτέο δεκάμερο, διαβάστε-τις. Τί πληροφορίες υπάρχουν για το χτίσιμο νέον εργοστάσιον, φάμπρικον, ηλεκτρικον σταθμόν; Τί πληροφορίες υπάρχουν για τιν άφκσις του νικοχιριου κε τις κουλτούρας στις διάφορες γονίες τις Σοβετικισ Ένοσις;

«Τα σιφέροντα του χτισίματος του σοσιαλιζμου σε χώρα-μας ολοκληροτικά κε πλέρια σινχονέβοντε με τα σιφέροντα του επαναστατικου κινήματος όλον το χορον σε ένα γενικο σιφέρο — τι νίχι τις επανάστασις σόλες τις χόρες.

Στάλιν.

«Ι χώρα-μας ίνε το κάφχιμα κε ι ελπίδα του προλεταριάτου όλον το χορον, τον καταδιναστεμένον λαον όλυ του κόσμου»,

(Απτιν έκλιςι του ΚΚ του ΚΚ ΠΛΚΣΝ)

ΔΙΟ ΚΟΖΜΙ

Σε κίνυς — καταστρέφον τα προιόντα κε τα πρότα ίλιχα. Κένε το θαμπάκι, το σιτάρι, τον καφε.

Μ'αφτο ι καπιταλιστες θέλυν να σινκρατίσουν τις τιμες στα προιόντα, στα πρότα ίλιχα κε να πάρυν το κέρδος πυ επιθιμουν.

Σε μας ανίδοτι άφκσιςι τις σπορας σιτιρον, βαμπακιου, λινο κε άλλον τεχνικο, φιτιον.

Στιν τσαρικι Ροσία πριν απτον πόλεμο ι καλιεργίσιμη έχτασι επερίσεπεσε σε 10 χρόνια μονάχα κατα 15 εκατομ. εχτάρια. Ενο σε μας μονάχα στο 1929-30 κε 1930-31 ι καλιεργίσιμη έχτασι περίσεπεσε κατα 18 εκατομ. εχτ.

Σε χίνος υπάρχει εκμετάλλευση του κεφαλαίου, και γιαυτό καμία κούραση τον εθνικότητα δεν μπορεί να υπάρχει.

Σε χίνος υπάρχουν όλες οι φρικτές της αργίας.

Στις κυριότερες χώρες του κεφαλαίου υπάρχουν 62 εκατομμύρια άεργοι προλετάριοι. Μαζί με τις οικογένειές τους αυτός ο αριθμός αποτελεί 150 εκατομμύρια ανθρώπους, καταδικασμένους σε πείνα, σε περιπλάνισμα στους δρόμους και σε αργό θάνατο.

Σε μας ανήδοτε ακόμη τον εθνικόν κουλτούρον. Η πιο καθιστερημένες σκοτινές εθνικότητες μπένουν στις γραμμές το μορφομένον λαόν. Δεκάδες λαόν επιμιούργισαν για πρώτη φορά στον κόσμο τις εθνικιστικές εκμεταλλεύσεις της γραφειοκρατίας.

Σε μας στην ΕΣΣΔ — άεργοι δεν υπάρχουν. Στις φάμπρικές-μας, στα εργοστάσια, στις νέες οικοδομές, στα σχολεία, χρειάζονται εργάτες, ινζινιέροι, δασκάλι, γιατροί.

Σε χίνος ο πιο μισητός εχθρός είναι ο επαναστατικός εργάτης. Για τις απεργίες τον περιμένει φυλάκιση και εκδίωξη. Τις αβλόπορτες των εργοστασίων τις φυλάγουν αστυνομικοί.

Σε μας, στην ΕΣΣΔ υπάρχει άφραση το εργατικό ενθουσιασμό τον εργατών και κολλοχόζνικον, άφραση τις σοσιαλιστικές άμιλλας και μαχικότητας.

Μονάχα ο φόβος τις πίνες κε τις φιλακίς αναγκάζουν τους εργάτες να δουλέβουν για το μισίτο νικοχίρι.

Στιν ΕΣΣΔ υπάρχουν 200 χιλ. μαχιτικές μπριγάτες κε ε' αφτες 3500 χιλ. υτάρνικι.

Σε κίνους ι εργάτες ίνε δίχος σπίτια. Κατικίς υπάρχουν, μα το νίχι τις κατικίς ίνε πολι μεγάλο για το μεροκάματο τυ εργάτι. Αν ο εργάτις δεν πλιρόσι στιν προθεζμία το νίχι τις κατικίς, ο νικοχίρις πετα στο δρόμο τιν ικογένιά-τυ κε τα πράματά-τυ. Ι εργάτες ζουν σε παλια σαράγια, διανιχτερέβουν κάτω απο γιοφίρια, κε πάνω στα θρανία τον πάνκον.

Σε κίνους εκδικύντε άγρια τους εργαζόμενους τον καταπιεζόμενον λαον.

Στιν Αμερικι κρεμνουν το νέγρο, επιδι ίνε μάβρος. Λογαριάζετε καλι δουλια το να σκοτόσουν, να λιντσάρουν (να κρεμάσουν κε να κάψουν) το νέγρο.

Σε μας έχουμε νέες εργατικες πολιτίες. Μεγάλα χρίματα κσοδέβοντε για το χτίσιμο κατικιον για τους εργάτες.

Σε μας έχουμε σίδεζμο προρετικις ένοσις τον ισόνομον λαον.

Στις εθνικες διμοκρατίες φιάνουντε φάμπρικες, ιλεχτρικι σταθμι, νοσοκομία, ράδιο σχολια, τιπόνουντε εφιμερίδες κε βιβλία στι μιτρικι γλώσα. Μονάχα στι σοβετικι

Ι ζοί-τυ εχτιμιέτε 70 δόλαρα
(140 ρύβλια).

εχσυρία ίνε δινατι ι ιςονομία κε ι
αδελφότιτα τον εθνικότιτον.

Στιν Ιντια τυφεκίζαν κατα χιλιάδες τυς αγρότες-ινδους.

Στιν Πολονία ι φασιςτες κένε τα χορια κε τυφεκίζον τυ αγρότες-υκρανους κε μπελορόσυς.

Στι Ρουμανία καταδιόκον τυς εργάτες — ρόσυς κε εβρέυς.

Ο κχιπιταλιζμοσ ίνε φιλαχι για τις καταδιναστεμενες εθνικότιτες.

Ι ΕΣΣΔ ίνε αδελφικοσ ρίδεζμοσ τον εργαζομένον όλον τον εθνικότιτον.

**ΠΟΛΕΜΟ ΔΕ ΘΕΛΥΜΕ ΜΑ ΓΙΑ ΤΙ ΜΑΧΙ ΙΜΑΣΤΕ ΕΤΙΜΙ
ΑΣ ΙΜΑΣΤΕ ΑΓΡΙΠΝΙ ΦΡΥΡΙ**

Ι ροβετιχι Ενοσι ίνε το ένα έχτο μέρος τυ κόσμυ.

Το ένα έχτο τυ κόσμυ χτίζι το ροσιολιζμο κε καλι στον τακσικο αγόνα όλου τυς εργαζόμενουσ, πυ δεν απελευτερόθικαν ακόμα απτο ζιγο τυ καπιταλ.

Το καπιταλιστικό νικοκίριο πέφτι γρίγορα, ενο το δικό-μας, το σοβιετικό νικοκίριο αφκρένι. Ι καπιταλιστες κρέρυν, πως το κάθε νέο εργοστάσιο, το κάθε νέο κολχόζι, φέρνι καταστροφι στον παλιό κόσμο. Ι καπιταλιστες ετιμάζοντε για αποφασιστικι μάχι εναντίον-μας. Το σοσιαλιστικό-μας χτίσιμο δυναμόνι τιν άμυνα τις χόρας.

Το χινόπορο τυ 1929 ι καπιταλιστες αρπάκxανε τον Κινεζο-Ανατολικό σιδηρόδρομο κε έκαναν απόπιρα να παρασίρυν σε πόλεμο τιν ΕΣΣΔ. Μα αφτι ι απόπιρα απέτιχε. Ι κιβέρνισι τις σοβιετικis Ενωσιs κε ο Κόκινος στρατος έδικxαν, ότι αγονιζόμενι για τι διαφίλακxι τις ιρίνισ, πάντα ίνε έτιμι να δόσουν αποφασιστικι απόκρυσι σε οποιοδήποτε εχθρo, απτο καπιταλιστικό στρατόπεδο.

Ι καπιταλιστες μέρα με τι μέρα ολοένα κε πιο πολι δυναμόνουν τιν προετιμασία για τον πόλεμο. Αφτι φιάνουν νέα πολεμικα θαπόρια κε αεροπλάνια, χίνουν κανόνια κε βολες, ετιμάζον φαρμακερα αέρια, χτίζον νέα λιμάνια κε φρύρια κοντα στα σίνορα τις Σοβιετικis Ενωσιs. Κάθε χρόνο περισέβουν στις καπιταλιστικες χόρες τα έκxοδα για τον εκxοπλιζιμο, ι καπιταλιστες μας ετιμάζον πόλεμο. Ι Ενωσί-μας με κάθε τρόπο δυναμόνι τιν άμυνα τις χόρας. Ο Κόκινος στρατός-μας έγινε πιο δυνατος απο κινό τυ ίταν νορίτερα.

Ι Σοβιετικι Ενωσι δεν ίνε μόνι. Σόλον τον κόσμο μεγαλόνι το επαναστατικό κίνημα τον εργατον κε αγροτον. Κάθε μέρα τα τηλεγραφήματα μας λένε για το μεγάλομα τυ τακxικυ αγόνα, για νέες απεργίes, διαδίλοσεs, εκxέγερσεs. Σε εκλιρο αγόνα ενάντια στις κινέζυς στρατιγυs κε τιν μπυρζζυαζία ι εργαζόμενι τις Κίνας οργάνοσαν σοβέτια στιν Κίνα. Ι Γιαπωνία κατάλαβε τι Μαντζουρία, φροντίζι να καταπνίκxι τα κινέζικα σοβέτια, να επιτεθι στιν Απόμακρη Ανατολι.

— Ολι στιν υπεράσπιπι τις χόρας το σοβιετιον, στον αγόνα ενάντια στο καπιταλ, στον αγόνα για το σοσιαλιζιμο!

Δε θέλυμε „ότε μια πιθαμι κxένις γιs. Μα κε απτι δικί-μας γιs ότε ένα θερσσοκ δικίς-μας γιs δε θα δόσυμε κανενος“.

Στάλιν

Ι ΕΚΛΙΣΙΕΣ ΟΔΟΝ ΤΟ ΧΟΡΟΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΜΑΣ

Ι εκλισιes, ο κλίρος βγένουν ενάντια στο χτίσιμό-μας. Αφτι βρίσκοντε στιν πρότι γραμι τον εμπριστον τυ πολέμου ενάντια στι Σοβιετικι Ενωσι. Ο πάπας τις Ρόμιs ανάνκxασε όλυς τυs παπάδες να κάνουν κιρίγματα ενάντια στι Σοβιετικι Ενωσι.

Στις 8 του μάρτι 1932 ο πάπας τις Ρόμις μιλούσε στις εκκλησίες κε με το ράδιο κε έλεγε πως στη Σοβιετικι Ενοσι γίνοντε εγκλίματα απέναντι στα πεδια: τυς αναθρέβυν άθευς. Ο πάπας πέρνι μέτρα κε προετιμάζι ιδιέτερυς κίρικες για τον αγόνα ενάντια στην κομμουνιστικι κίνισι.

Ι εκκλησίες όλον το χορον κεπροβάλυν σα λισαζμένι αντίπαλι τις Σοβιετικις χώρας. Γιαφτον το σκοπο εποφελιέντε όλα. Διαδίδυν ριχοφαντίες ενάντια στην ΕΣΣΔ κε το ράδιο, στον τίπο, στον κινιματόγραφο, στις εκκλησίες κε σε λογισ-λογιον ρινέλεφρες.

ΕΓΟ ΙΜΕ ΜΕΛΟΣ ΤΥ ΟΣΟΑΒΙΑΧΙΜ

— Δε μυ λες, Νικόλα, τι παράσιμο ιν αφτο πυ καρφίτσουσεσ στην μπλίζα-συ; ροτα ο πατέρας το γιό-το όταν κάθουνταν το μεσιμέρι στο τραπέζι για να φάνε.

— Αφτο δεν ίνε παράσιμο, μα ρίμα τυ Οσοαβιαχιμ! χτες γράφτικα μέλος.

— Ετσι! — κεφόνισε ο πατέρας, τραβόντας στο μέρος-τυ πσομι. — Καλο πράμα ιν'αφτο, μα κέρις τι ίνε Οσοαβιαχιμ!

— Βέβεια κέρο, γιαφτο κε γράφτικα μέλος — κέσπασε ο Νικόλας. — Ινε προερετικο ροματίο. Βοιθα τι χώρα να ετιμαστι για τιν άμινα, σε περίπτοσι πυ ι καπιταλιστες θα επιτεθυν ενάντια στην ΕΣΣΔ. Εκίνι όλον τον κερο ετιμάζοντε για πόλεμο. Κε μις αν κε δε θέλυμε τον πόλεμο μα θα ίμαστε σε θέσι να ιπερασπιστόμε.

— Σοστα, ρίντροφε. Πέσ-μυ μονάγα, πως το Οσοαβιαχιμ βοιθα τιν άμινα; — κσανα εροτα ο πατέρας τυ Νικόλα.

Ο Νικόλας πετα το κυτάλι, διαστικα καταπίνι τι βουχια πυ ίχε στο στόμα-τυ κι αρχίζι να διγιέτε:

— Μίπος δεν καταλοβένις; Στο σοματίο ιπάρχουν πολα μέλι. Αφτι πλε-
ρόνουν σιντρομες, κε μαθένουν το στρατιοτικο έργο. Μ'αφτα τα χρίματα φιά-
στικαν πια πολα αεροπλάνα κε πιδολιυχόμενα, κε ακόμα θα φιαστουν.

Το Οσοαβιαχιμ βαιθα ακόμα το χιμικο έργο. Το Οσοαβιαχιμ προσπαθε
να μάθι στους αγρότες να λιπένουν τα χοράφια-τους με χιμικα λιπάζματα κε να
αγωνιστουν ενάντια στα θρετίτελα. Κι ακόμα στους ομίλους του Οσοαβιαχιμ τα
μέλι-του μαθένουν το στρατιοτικο έργο: τι σκοπιβολι με τυφέκι, να κάνουν επίδεζμο
στους αρόστους.

Κε μις θα παρακαλέσουμε το Νικολάι Ιβάνοβιτς να μας μάθι κάτι.

— Μπράβο, Νικόλα, ίπε ο πατέρας, σικονόμενες απτο τραπέζι. — Τα
κέρις όλα.

— Ιμε μέλος του Οσοαβιαχιμ — ίπε μετριόφρονα ο Νικόλας.

„Μάθε καλά το στρατιοτικο έργο. Αφτι ε
επιστίμι ίνε απαραίτιτι για τος προλετάριους,
όχι για να πιροβολουν τος αδελφός-τους, τος
εργάτες τον άλλον χορον, μα για να αγωνι-
στουν ενάντια στην μπυρζζυαζία, να φέρουν τέ-
λος στην εκμετάλεπσι, στη φτόχια κε στους
πολέμους“.

Λένιν

Όλι ι μαθιτες πρέπει ν'άνε στις γραμες του
Οσοαβιαχιμ.

ΓΙΜΝΑΖΜΑ

Μάθετε απτα μεγαλύτερα πεδια, πός δυλέβι ι σχολικι γιατζέικα-σας τω
Οσοαβιαχιμ. Ας σας δίχουν τι μάσκα — αντιαέριο κε ας σας μάθουν πός να
το εποφελιθίτε.

Προσελκίστε τος γονιός-σας στους ομίλους του Οσοαβιαχιμ. Γιαφτι τι δυλια
προσκαλέστε σε άμιλα άλι τάκσι του σχολιού-σας.

ΣΠΙΟΝΕΡΙΚΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΤΡΑΓΥΔΙ

Β. Μαγιακόφσκι

Τα όπλα με τα φλάμπουρα
πάρτε, παιδιά.
Στο σιμαδιού τους όμιλους
με μια καρδιά.

Ενί διο! Γραμι . . . !
Ομπρος μ'ορμι. . . !

Ο πόλεμος ο είνφυνας
σαν κσαναρθι,
για το σιμάδι έτιμους
όλους θα θρι.

Σταθερο δίμα
σιμάδι πρίμα.

Κε αν στρατο ι χόρα-μας
στέλνι εφτις
ιγιονόμι έτιμι
στι μάχι εις.

Τον πλιγομένο
σπίτι θα φέρνο.

Ανιχνεφτάδες θάμαστε
πόδι λαφρο.
Θα βρούμε, όπου κι αν κρίθετε
μεις τον οχτρο.

Τυ δουλεφτι
μεις θοιθι.

Τα νέα όπλα λάμπουνε
στο ήλιω το φος.
Στο σιμαδιού τους όμιλους
όλι ομπρος.

Ενί διο! Γραμι!
ομπρος μ'ορμι!

„Πρέπι να προχορίζουμε προς τα εμπρος έτσι,
όστε ι εργατικι τάκσι τυ κόσμυ, βλέποντάς-
μας να μπορέσι να πι: νά-το το προτοπόρο
τάγμα-μυ, νά-τι ι μαχιτικί-μυ μπργάτα,
νά-τι ι εργατικί-μυ εκσυσία, νά-τι ι πατρίδα-
μυ“.

Στάλιν.

ΒΟΙΘΗΤΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΣΚΟΛΕΣ ΛΕΞΕΣ ΤΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Συντάχθηκε από ς. ΜΥΡΑΤΟΒ.

Αδιάλαχτος	непримиримый	Διχράνι	вила
Από πια	попытка	Ενιέος	единный
Αγρίμι	зверь	Εθνικι διχόνια	национальная рознь
Αφόριτος	непосильный	Επαβλι	дача
Αφθερεσία	произвол	Εχσέγερσι	восстание
Αχατάλιπιο	непонятное	Εχτοπίζο	вытесняю
Ανίδοτο	невыданное	Εβμένια	милосливость
Απαρέχλιτα	неуклонно	Ερεβνα	обыск
Αποτεφρόνοντας	дотлевающий	Ετιμότιτα	готовность
Αντιπαλος	противник	Ενέδρα	засада
Αμίλιχτα	беспощадно	Ενκλιματίας	преступник
Αμφιβάλο	сомнезаюсь	Εμβριο	зародышь
Αντίφασι	противоречие	Επονίδιστος	позорный
Αντιαέριο	противοгаз	Επίδεζμος	перевязка
Αεροπόρος	летчик	Εβρίνο	расширяю
Αφτόπτις	очевидец	Εχσοντόνο	расправляюсь
Απρόσιτο	недоступное	Επιτελίο	штаб
Αφθόρμιτα	стихийно	Εφοδος	наступленне
Ανασινχρότιςι	реконструкция	Εναθίδριςι	установление
Αναμνιστικο σημίωμα	памятка	Εφστοχος	меткий
Αναντίριτα	безоговорочно	Εμφίλιος πόλεμος	гражданская война
Ανιφέτε	возникает	Εμπιρος	опытный
Αμφαντάδες	ткачи	Ενίσχιςι	подкрепление
Ατακσιχος	бесклассовый	Εντατικα	напряженно
Αντάρα	буря	Ελεγχος	контроль
Αχίροσι	отмена	Επίτιμος	почетный
Αχροτισίασε	закалечил	Ερβατίριο	марш
Ανίμπορος	немошный	Εκλιπαρο	умоляю
Αρχι (διέφθιςι)	начальство	Επανορθοτ. περίοδος	восстановительный период
Αρυρέος	полевая мышь		
Ανεσχάντλιτος	неизсякаемый	Εχριςι	взрыв
Αμιδρος	слабый	Επισταμένα	тщательно
Αιχνεφτις	разведчик	Ζμίнос	стая
Βραγια	грядка	Ζβέρχο	затылок
Βελύδο	бархат	Ιθοπιος	артист
Βρόμι	овес	Ιςχνος	чахлый
Βάρδια	смена	Ιδιοφία	дарование
Βάλτος	луζα (болото)	Ιποκόπανος	приклад
Διάσελο	перевал	Ιποπτος	подозрительный
Δάραζμα	укрощение	Ιοβιλέο	юбилей
Διαδικασία	процедура	Ιδρόγια σφέρα	земной шар
Δυλοπάριχο διχεο	крепостное право	Ιπερтери	преобладает
Δίμιος	палач	Ιδραγογίο	водопровод

Ίπόθαλπι	резжигание	Περιπολία	патруль
Καλοπιζμος	благоустройство	Παρακλησι	просьба
Κατοχυρόνο	закрепляю	Παρατάζο	выстраиваю
Καθιστέρиси	отсталость	Πολιβόλο	пулемет
Κατάπτοσι	упадок	Πιροζβεστικο	пожарный
Κατανάλοσι	потребление	Περιστατικο	случай
Κράμα μετάλον	сплав	Πιρίτις	кремний
Κατєργαρία	плутовство	Περιπλανόμε	скитаюсь
Καταδινάστεψи	угнетение	Ψιχρεμία	хладнокровие
Καταπίєσι	насилие	Παρέλασι	шествие
Καλιτέχνις	художник	Παράξιμο	орден
Κλίρος	духовенство	Προτοβυλία	инициатива
Καλιαχύδα	галка	Πληρεχύσιος	уполномоченный
Κατσιυφιαζμένοѕ	угрюмый	Πατρονάτο	шефство
Κατάργиси	низвержение	Πολιτελις	роскошный
Καλπάζονταѕ	галопом	Πλατία	площадь
Κείφοѕ	шашка	Ρόδα	колесо
Κάτοχοѕ	владелец	Ρίγμα	прорыв
Κρατικι τράπεζα	государственн. банк	Ριτίδα	морщина
Κεѕχαρβάλομα	разруха	Ρεφετότιτα	текучесть
Κόμποѕ	узел	Σαρχοφάγο	хищное
Δογοκρισία	цензура	Σιμπέταμα	слет
Δόνχι	штык	Σοματίο	общество (союз)
Δατομίο	каменоломня	Σιμέτοχοѕ	участник
Δέφκομα	альбом	Σινέλεφσι	собрание
Μαστίγι	нагайка (кнут)	Στιλβοτις	полировщик
Μαρσνκοѕ	столярь	Σπιγόνοѕ	шпион
Μαхελιο	бойня	Στέρиси	лишение
Μανδίαѕ	шинел	Σινέντεφχι	свидание
Μπόρα	буря	Σιρίνα	гудок
Μέτοπο	фронт	Σινταβλίζο	натравливаю
Μνιμονικο	память	Σιχοφαντία	клевета
Μεραρχία	дивизия	Σιντρίμια	развалины
Μεταμφίєσι	маскировка	Σιμπεριφορα	обращение
Μπολιαζμα	прививка	Σινομοσία	заговор
Μπάνκοѕ	станок	Σοθιχα	внутренние органы
Μεταλομίγμα	металлосплав	Σχοποѕ	дозорный
Νταντα	нянка	Σινεργίο-σιντεχίο	цех
Οπαδοѕ	сторонник	Στρατιλάτις	полководец
Προερετιχοѕ	добровольный	Σινέπια	последовательность
Πολιθρόνα	кресло	Σιμορία	банда
Παραιςύχλι	кличка (прозвище)	Σινοѕτιζμοѕ	толчая
Προδοѕοφόροѕ	доходный	Σιναγониζοѕ	конкуренция
Προεѕτοѕ	становой	Σιμβλάѕτις	взрастание
Πρόѕτιμο	штраф	Σαρονο	снести
Προхίριχι	прокламация	Σιѕπίροσι	сплоченность
Παράνομοѕ	подпольный	Σταѕιαѕτις	бунтарь
Πινι	приговор	Σινδράμο	содействую

Τσιφλικας	помещик	Φέρετρο	гроб
Τσονκρανίζο	царапаю	Φαλακρα	лысына
Τρατάρο	угощаю	Φαλίτο	банкрот
Τορπιλοβόλο	миноносец	Φόρα	размах
Ταπέλα	вывеска	Φραγμας	преграда
Τορνεφτις	τοκαρ	Χάμυρα	сбруя
Τιμονέρις	рулевой	Χιροτεχνίματα	ручные изделия
Τάσι	стремление	Χεροπέδες	кандалы
Τομέας	сектор	Χιμαρος	поток
Φαλανκα	шеренга	Χλεβαστικο	издевательское
Φιγικια	пальма	Δε θα φιστόμε	не пощадим

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γιατί πρέπει να κσέρουμε τιν κινονιολογία Σελ. 3

Ο επαναστατικος αγονας τον εργατον κε αγροτον ος τα 1905

Το δυλοπάριχο δίκεο	»	5
Ι κια, χία τον πομέσσικον τις δυλοπάρικις εποχις	»	8
Ι καταπίεσι τον εθνικοτίτον	»	12
Ο αγόνας τον αγροτον για τιν απελεφτέροσι απτι ςκλαβια .	»	12
Ι εκσέγερσι τυ Πυγατζιοφ	»	17
Γιατι ακιρόθικε το δυλοπάριχο δίκεο	»	19
Τί έγγραψε ο Δένιν για τιν «απελεφτέροσι» τον αγροτον .	»	20
Πός πλύ:εναν ι φαμπρικάντες κ'ι καπιταλιστες ίστερα απτιν	»	
κατάργισι τυ δυλοπάριχο δίκευ	»	26
Ι επαναστατικη ναρότνικι	»	27
Ι Παρισινι κομόνα	»	31
Ι αρχι τυ οργανομένου αγόνα τον εργατον ενάντια ςτυς φαμ-	»	
πρικάντες ςτι Ροσία	»	3

Ι επανάστασι τυ 1905

Στις παραμονες τυ 1905	»	47
Ιστερα απτις 8 τυ Γενάρι 1905	»	47
Ι εκσέγερσι στο στόλο	»	55
Ι δεκεβριανι ένοπλι εκσέγερσι	»	67
Ιστερα απτο 1905	»	72

Ι Οχτοβριανι επανάστασι κε ο εμφίλιος πόλεμος

Ο πανκόζμιος πόλεμος	»	74
Ι φλεβριανι επανάστασι	»	78
Ο Οχτόβρις	»	83
Ο εμφίλιος πόλεμος	»	90
Γιατί ι σοβετικι εκσυζια νίκισε τυς εχτρός-τις	»	109

Το Κομμυνιστικο κομα

Το Κομιντερν	»	113
------------------------	---	-----

Το κομζομολ κε ι πιονερικι οργαυοσι

Ο Π. Λ. Κ. Σ. Ν.	»	122
Κ. Ι. Ν.	»	128
Δ. Μ. Ν.	»	230
Ι πιονέρι	»	132

Τα Σοβετια

Το ροζιαλιστικο χτισιμο

Διο κόζμι	»	166
---------------------	---	-----

Отвѣт. редактор
Х. Качалов

Тех. редактор
Ф. Григориади

Сдано в набор 8/хІ Сдано в печать 13/хІ

Типогр. Греч. изд-ства „Коммунистс“ Ростов-Дон

Угол. Крайлит 05015 Зак. 1157 об'ем 112 п. л. ст. ф А5 148x210 Тираж 4100

AKADEHMIA

ΑΘΗΝΑΝ

ТІМІ 1Р 70 К.
ЦЕНА 1Р 70 К.

ПОТЕМКИН И. Е.
ОБЩЕСТВОВЕДЕНИЕ
для III гр. I степени

АКАДЕМІА